

Digitized by the Internet Archive
in 2025

A
V V K
V

Aan de Vinder

Dit boek heeft voor zijn eigenaar een zeer bijzondere waarde. Bij terugbezorgen zal hij niet nalaten U zijn oprechte dank te betuigen.

Deze studentencodex behoort aan

PANDELAERS ROEL

Student aan

SIVEHO

Lid van (Verbond; Gilde; Club; Faculteitskring)

VAD A

Wonende te

REGINAARTUN 2 P 14
2050 RIJSEN

©

Niets van dit boek mag worden overgenomen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

D/1989/N.V.C.D.

p/a J. Dauwe, Leo Du Boisstraat 48, 9370 Lebbeke. Uitgever.

Katholiek Vlaams
Hoogstudenten Verbond
LEUVEN

Stichter
Dr. J. Vermeylen
1902

HET K.V.H.V.-LEUVEN.

Ook vóór de stichting van het K.V.H.V. in 1902 bestonden er Vlaamse Studentenverenigingen te Leuven. In 1836, enkele jaren na de herinrichting te Leuven van de katolieke universiteit, stichtte Emmanuel Van Straelen het Nederduytsch Tael- en Letterlievend Genootschap *Met Tijd en Vlijt*. Na enkele jaren werd professor David er voorzitter van, na diens dood in 1865 professor P. Willems.

Taalbeheersing en encyclopedische kennis in een rederijkersatmosfeer werden nagestreefd door dicht- en prozawerk en lezingen allerhande. Slechts zelden werd hiervoor beroep gedaan op niet-leden. Daarnaast ontstond langzamerhand belangstelling voor de politieke Vlaamse aktie, al werd dit nooit het hoofddoel. Zo vroeg Met Tijd en Vlijt een leerstoel voor Nederlandse Taal- en Letterkunde, doch professor Willems weigerde een verzoekschrift aan de Bisschoppen te richten om de gedeeltelijke vervlaamsing van het onderwijs te vragen, zoals A. Depla voorstelde (1876). Hierop werd door enkele leden een *studentenafdeling van het Davidsfonds* opgericht met professor G. Verriest als voorzitter. Deze afdeling verdween echter zodra Willems algemeen voorzitter van het Davidsfonds werd. Daarop ging het entoesiasme van die studenten, waaronder *Rodenbach*, terug volledig naar de jongstudentenbeweging. Tijdens een kongres te Gent op 5 september 1877 organiseerden zij een aantal kollegien verlobbonden in een *Algemene Studentenbond*, waarvan Het Pennoen de band zou zijn. De leiding was uitsluitend in handen van Leuvense studenten, zoals Rodenbach (voorzitter) en Pol De Mont (sekretaris en leider van de gouw Brabant).

Interne spanningen, de vroegtijdige dood van Rodenbach, het Vlaams partikularisme en de tegenkating en vervolging op vele kolleges deden de Algemene Studentenbond verdwijnen. De jongstudentenbeweging bleef bestaan, gestimuleerd door haar tijdschriften o.a. De Vlaamse Vlagge (West-Vlaanderen) en De Student (Brabant). Wie als jongstudent in

deze beweging vorming en onafhankelijk denken verworven had, was niet bereid in Leuven onder voogdij van professoren en Universiteit te blijven. Naast de toenmalige door professoren geleide en door de universiteit beschermde — meestal franstalige — studentenverenigingen werden nieuwe, volkomen onafhankelijke studentenverenigingen opgericht. In 1883 werd de *West-Vlaamse Gilde* opgericht door blauwvoeters Alfons Depla, Aloïs Bruwier en Emiel Lauwers. De andere gilden ontstonden in 1885. Meerdere klubs dateren eveneens uit deze jaren.

Op 15 oktober 1888 verscheen het eerste *Ons Leven*. De stichter, Adelfons Henderickx — die in 1880 medestichter was van „De Student” — werd later geholpen door medejurist Hendrik Priem en door de „geestjes” Jos Sencie en Luytgaerens. In 1891 stichtten Sencie en Aloïs Van de Vyvere de Sociale Studiekring en Sprekersbond. De in dat jaar heropgerichte Algemene Studentenbond verdween na enkele jaren felle vervolging. De Vlaamse Beweging was echter niet meer te stuiten: in 1894 werd het algemeen stemrecht ingevoerd, zodat er méér Vlamingen in het parlement waren. Toch werd het wetsvoorstel Coremans-De Vriendt (wetten ook in het Nederlands opstellen) verworpen in 1896.

De Vlaamse studenten hadden een partitair bestuur van de Societé Générale des Etudiants gevraagd; sommigen waren zelfs bereid vrede te nemen met één Vlaamse vergadering per jaar. Zelfs dat werd door de Walen afgewezen. Dit leidde tot een crisis in de Générale en enkele jaren later tot de ontubbeling ervan in KVHV en Fédé. Omwille van al die herrie werden al de studentenbladen verboden. Toch werd het tienjarig bestaan van *Ons Leven* luisterrijk gevierd. Karel Heynderickx, die deze feesten georganiseerd had, gaf in mei 1898 zijn tweedelig *Studentenliederboek* uit, 125 liederen met klavierbegeleiding, grotendeels teksten uit *Ons Leven* of speciaal voor deze uitgave geschreven en getoonzet.

Al die suksessen versterkten het zelfvertrouwen van de Vlamingen, die in 1902 de federale structuur in

de Générale invoerden. Zo hield het *Vlaams Verbond*, geleid door de vijf gildepresides, op 27 november zijn eerste vergadering. Het had toen 450 leden. En op 30 augustus 1903 werd het AKVS (*Algemeen Katholiek Vlaams Studentenverbond*) gesticht o.a. door Karel Heynderickx en Frans Van Cauwelaert, schrijver van het KVHV en redaktielid van *Ons Leven*. De jongstudentenbeweging werd dus nog steeds door studenten geleid. Beide groepen wilden hun leden Vlaams verenigingsleven bieden, Vlaamsbewust en Vlaamsstrijdend maken, zo, dat zij dit bewustzijn en deze strijdbaarheid zouden uitdragen over heel het Vlaamse land. De meeste studentenleiders werden gevormd in de jongstudentenbeweging, de meeste jongstudentenbonden werden geleid door studenten. Jeugd moet door jeugd geleid worden. Dit hinderde veel gezagsdragers, die jongstudenten- en studentenbeweging bijna onophoudelijk open of verdoken bekampten, tot in 1928 de KSA gesticht werd om de jongstudenten te binden aan een onder controle van de kerkelijke hiërarchie staande vereniging, zodat geen tijd overbleef voor de werking van het AKVS, dat na enkele jaren doodbloedde.

Op kultureel gebied was Leuven eveneens toonaangevend, vooral in de jaren van *Jef Vanden Eynde*, twee jaar verbondspreses, zes jaar hoofdredakteur van *Ons Leven*. Samen met Karel Heynderickx is hij de grote stuwkracht geweest van een muzikale verjonging: liederen van Mestdagh en Opsomer werden te Leuven gezongen, Hullebroeck en Meulemans vierden in Leuven hun eerste optreden, ware triomfen. *Ons Leven*, dat letterkundig reeds zeer goed was (O.K. de Laey was redaktielid, G. Gezelle een regelmatig medewerker!) werd een prachtige kunstitgave. Jef zorgde bovendien voor het Verbondslied, de eerste studentenpet en voor Vlierbeekfeesten.

Op politiek gebied eisten de Vlamingen volledige vervlaamsing van het onderwijs. Het vrij middelbaar onderwijs was nog volledig franstalig zodat Coremans in 1904 voorstelde tenminste enkele vakken in het Nederlands te onderrichten. In 1909, bij de viering

van het vijfenzeventig-jarig bestaan van de heringerichte universiteit, liepen de Vlaamse studenten met kleurige petten achter hun fanfare, de door Joe English getekende Verbondsvlag op kop, in de feeststoet. Voor de eretribune speelde de fanfare de „Vlaamse Leeuw” en eisten de studenten „*Wij willen Vlaams op de Hogeschool!*” Op het feestmaal werden de rede van de Verbondspreses en van professor Sencie overstemd door geroezemoes en geroep. De Vlamingen namen dit niet en betoogden. Toen werden Verbond en Fanfare ontbonden verklaard. De gilden nodigden elkaar uit op hun vergaderingen, de fanfare werd West-Vlaamse fanfare. Die ontbinding was dus een slag in het water.

In 1910 werd het eerste Nederlands studentencongres gehouden te Antwerpen. Dr. A. Van de Perre sprak er over de „Gelijkstelling van de diploma's”. Op andere vergaderingen werd gesproken over de vervlaamsing van de Gentse staatshogeschool (Arnold Hendrix, Van de Perre en Dosfel in 1910), de strijd op de taalgrens, vooral in de strook beneden Leuven (Jef Goossenaerts in 1913), en Vlaanderen als bestanddeel van Grootnederland (Kamiel Huysmans en Lambrechts 1914).

De wereldoorlog sloot deze periode af. De meeste studenten stonden vier jaren in de loopgraven aan de IJzer. Daar werkte een sekretariaat voor Katholieke Vlaamse Hoogstudenten en verscheen in 1916 het door Joe English verluchte oorlogsnummer van Ons Leven-Hoogstudent (Gent). De studenten vormden er geen geïsoleerde groep, doch stonden mee in de *Frontbeweging*, sommigen behoorden tot de leiders ervan samen met oud-studenten, en in 1918 tot de stichters van de Frontpartij. De van het front terugkerende studenten waren bewust van hun recht en eisten dit vastberaden en volledig op. De behoudsgezinde frans-taligen wisten echter een golf van hoerapatriotisme te ontketen, die vooral tot doel had, de eisen van wie vier jaren frontsoldaat geweest was, te doen vergeten ten voordele van de generaals, de mannen van Le Hâvre en de in België gebleven burgerij. De vervol-

ging van de aktivisten — waaronder vele studentenleiders van vóór 1904 — liet deze hoerapatriotten toe, te hopen dat de Vlaamse eisen voorgoed vergeten waren. (Voor 'n duizendtal Vlamingen was geen massarepressie als na 1944 nodig). De Vlaamse studentenbeweging werd dus koel onthaald in Leuven, waar reeds vóór de eerste verbondsvergadering staat van beleg afgekondigd werd, zodat men naar Blauwput trok om zelfbestuur te eisen. Het zesde Diets Studentenkongres in 1920 vond plaats op de zolder van het pakhuis van de Boerenbond nadat alle zalen te Leuven geweigerd waren, zonder „Hollandse” deelnemers, wier pasvisum geweigerd werd, en met gendarmen, want er was staat van beleg. Op dit illuster *zolderkongres*, geleid door Berten Pil, Dries Devos en Stan Leurs, werd gesproken door Cyriel Verschaeve, Borginon, Van Cauwelaert, Van Isacker, Goossenaerts en Van Merwe.

Het Algemeen Vlaams Hoogstudentenverbond, in 1919 opgericht en waarvan het K.V.H.V. een der takken was, riep in 1921 de boycot uit van de Vlaamse leergangen aan de Fransblijvende universiteit te Gent. Het wilde *Gent geheel of niets*, zeker geen Nolfbarak. Na de veroordeling van Wies Moens, die tijdens de oorlog student was aan de vervlaamste universiteit te Gent, eisten de studenten amnestie en richtten een Kinderen Bormsfonds op; een amnestiebetoging besloot met een hulde aan de te Leuven opgesloten Borms. Hierop eiste l'Avantgarde de wegzending van Rarden Iserbyt. Het Verbond antwoordde met de plakbrief *Handen Af!*: „Wij ontkennen de Walen op de meest formele wijze het minste recht mede te spreken in zuiver Vlaamse aangelegenheden. In Vlaamsen lande worden zij door ons als vreemdelingen beschouwd.” Enkele weken later begon het negende Diets Studentenkongres te Leuven. De Walen lokten voortdurend incidenten uit, op een vroege ochtend schoot er een met een revolver op Berten Vallaeys, die ernstig gekwetst werd. De rektor verbood elke politieke of taalprobleembetoging i.pl.v. maatregelen te nemen tegen de revolverheld. Toen Paul Beeckman in een open

brief protesteerde, werd hij buitengezet. Zijn opvolgers, o.a. Gerard Romsee, Tony Herbert en vijf anderen, die geen volstrekte gehoorzaamheid op elk gebied aan de rektor beloofden, kregen eveneens het consilium abeundi. Tenslotte ontbond de rektor het Verbond, dat zich als niet-ontbonden beschouwde (maart 1925) en werkzaam bleef in de katakomben. In 1928, na de Bormsverkiezing, vroeg de rektor dat de ouders van zijn studenten zouden beloven, dat hun telg niet meer tegen België of voor separatisme zou betogen. Seppen Coene beval de Vlamingen deze afgedwongen belofte te tekenen, doch weigerde zelf en kon dus gaan. Toen Elias in 1929 niet prof benoemd werd, omdat hij afstand weigerde te doen van zijn federalistische opvattingen, werd er tot in het huis van de rektor betoogd.

Door toedoen van professor Scharpé en van Mgr. Cruysberghs, de nieuwe vice-rektor, en vooral omdat, onder druk van de sinds 1930 volledig vernederlandste universiteit te Gent, de ontdubbeling van de kursussen toch onvermijdelijk was, werden de betrekkingen met de academische overheid na 1930 genormaliseerd. De benoeming van Mgr. Van Waeyenbergh, eerst tot vice-rektor en later tot rektor, en diens voortdurend ijveren voor de uitbouw van de Vlaamse leer- gangen tot een Vlaamse universiteit, wijzigde de verhouding tussen studenten en rektoraat definitief in gunstige zin.

Ondertussen had Mon de Goeyse in 1929 het Seniorenkonvent gesticht. Piet Meuwissen organiseerde huisvestingskommissie en studentenrestaurant, Sociale Hulp, Verbondswacht, filmavonden, Arbeidskamp te Nijlen en Politieke Akademie waar Viktor Leemans sociologie doceerde. In 1934 volgden Oudstudentenbond, Studentenhuis (in de Bondgenotenlaan), Verbondskoor en Klubkodeks terwijl Ons Leven weekblad werd. In 1936-38 trokken de studenten er met Grammens op uit om de Franse opschriften in het Vlaamse land te doen verdwijnen. Noch de luisterrijk gevierde lustra van Ons Leven en Verbond, noch dat georganiseer, noch de Grammensaktie konden de interne

moeilijkheden van het Verbond in die jaren verbergen.. De eenheid van ideologie, gebaseerd op het AKVS, was teniet. Er heerste verdeeldheid onder de studenten en in gans Vlaanderen: VNV, Verdinaso, DE-VLAG, niet-nieuwe-orde krachten. Het Verbond trachtte onafhankelijk te blijven van elke partij, doch slaagde er niet in een eigen ideologie te ontwikkelen. De oorlog verergerde die toestand.

Er werd weer samengewerkt met studenten aan andere universiteiten, de redactie van „Ons Leven” verhuisde één jaar naar Gent, het K.V.H.V. werd Leuvens studentenverbond, om onder Remi Piryns terug K.V.H.V. te worden.

Toen op 12 maart 1941 Staf De Clercq naar Leuven kwam op uitnodiging van de V.N.V.-studentenafdeling, hield het Verbond zich afzijdig, totdat, door het protest en de agitatie van de Walen, het een lafheid voor het Verbond zou zijn, zich afzijdig te houden, en niet op te treden tegen de Walen, vreemdelingen in Leuven. Toen de Feldgendarmen Waalse betogers uiteen jaagden was dit aanleiding tot interne moeilijkheden in het Verbond. Verscheidene medewerkers trokken zich terug. Toch ging een week later een grootse Rodenbachherdenking door, de laatste grote prestatie van het Verbond tijdens de oorlog.

De presesverkiezingen in 1941 versterkten de moeilijkheden zodat het Verbond een zware inzinking maakte. Het Diets studentencongres bracht een scherpe botsing met het rektorat. Toen men in 1942-43 ook nog last kreeg met de bezetter wiens zenuwen door de Heel-Nederlandse strekking van het Verbond werden geplaagd („Ons Leven” mocht niet meer verschijnen) en bovendien de schachten zes maanden te werk gesteld werden, was het studentenleven onmogelijk geworden. In 1944, ondanks Engelse bombardementen, richtte Sociale Hulp een kultuuravond in, voorbode van het naoorlogse studentenleven. Dat studentenleven werd opnieuw georganiseerd door enkele professoren en studenten, die onder meer het L.S.C. oprichtten.

Verbondspraeses Carlos Gits moest het Verbond heroprichten. Voordat de zwaarbeschadigde universiteit haar deuren opende begin 1945, gingen er op 13, 14, 15 december 1944 Leuvense Studentendagen door. Er was veel volk, en evenveel entoesiasme. Het Verbond, en heel Leuven, leefden dat enige semester in een roes. Alles ging goed. Daverende Verbondsvergaderingen, waarop o.m. tegen de dwaze en hardvochtige repressie geprotesteerd werd.

In 1946 kwam de koningskwestie, en de relletjes werden nog heviger, toen op 16 maart 1946 de IJzertoren gedynamiteerd werd. Op 28 april namen 5000 jonge mensen deel aan een Jeugdijzerbedevaart van eerherstel, ingericht door het K.V.H.V. op initiatief van Carlos Gits en van Prof. J. Cardijn, die in december 1944 na veel aandringen van de Verbondsleiding aanvaard had vijf jaar lang erevoorzitter te zijn van het K.V.H.V. De Jeugdijzerbedevaart was de aanloop tot de naoorlogse IJzerbedevaarten.

Een campagne tegen de franskiljons en tegen „Louvain bilingue” bekroonde het jaar. Na het lustrumjaar 1947 kende het Verbond een tijdelijke inzinking, veroorzaakt door inwendige moeilijkheden.

Onder Jef den Haerynck waren de moeilijkheden voorbij, het Verbond had weer meer dan duizend leden en men volgde eensgezind de strijdlustige, scherpe koers van vroeger jaren. Taalgrens- en Amnestie-actie waren aan de orde van de dag.

Na Jef den Haerynck kwam in 51-52 Toon Pennings aan het bewind, en wel in het Verbondshuis op de Bondgenotenlaan. (Later verhuisde men over de Minderbroederstraat, de Tiense straat, de Blijde Inkomststraat en de Vaartstraat naar de Parijsstraat). Het eerste Verbondsbal werd tijdens het 10e Verbondslustrum gehouden. Toen Grammens (1952) kwam spreken vonden Waalse haantjes er graten in zodat door hun houding de ene zaal na de andere aan het Verbond ontzegd werd, en de vergadering tenslotte „ad valvas” verboden. Deze ging niettemin door te Blanden waar speciale bussen meer dan duizend studenten bijeenbrachten. In de nacht greep een indrukwekkende

amnestiestoet plaats op de stoepen van Leuven, de stoet zelf was immers verboden.

Deze twee jaren deed men een grote inspanning om aan te sluiten bij de vooroorlogse traditie: vorming van de leden in een nationalistische en idealistische zin, zoals in AKVS en studentenbeweging tot de jaren '30. Tijdens de volgende jaren bleek, dat dit niet meer mogelijk was: het aantal Vlaamse studenten was sinds '30 verdubbeld en bleef verder stijgen. Anderzijds was de Jeugdbeweging uiteengevallen in een groot aantal verenigingen, die meestal geleid werden door ouderen en feitelijk jeugdzorgorganisaties waren, niet bezielde door een door alle leden beleefd ideaal. Men deed verschillende pogingen om tot meer eenheid en idealisme te komen. Spijtig genoeg mislukten deze pogingen, meest door tegenwerking van JVKA en andere instrumenten van het toen nog vitale klerikalisme.

Het Verbond was reeds de initiatiefnemer geweest voor de Jeugdijzerbedevaart (1946). Toen in oktober 1953 twee superpatriotten, Fosty en Demany, ook een herstelbedevaart wilden houden met hun comité d'appel au pays, om zo de IJzerbedevaart in diskrediet te brengen, werd te Leuven het Jeugdkomitee voor beroep op het volk opgericht, dat de Vlaamse jeugd opriep naar Diksmuide. Om de enkele duizenden van het appelkomitee rustig te kunnen laten bedevaarten moest heel de rijkswacht ingezet worden om vierhonderd Vlaamse Jongeren „voor hun veiligheid” op te sluiten in verscheidene eendagsconcentratiekampen. De Vlaamse Jeugdijzerbedevaart werd verhinderd; de pantserkolonne van de Fostielenbedevaart is slechts één keer uitgereden, uitgelachen door heel het Vlaamse land.

In 1954 werd te Leuven het eerste naoorlogse Groot-Nederlands Studentencongres gehouden. De actie te Leuven tegen de partijdige onderwijswet van minister Collard in maart en oktober 1955 stimuleerde het katholiek verzet in het ganse land. Hoogtepunt was de inneming van het stadhuis, waar ook het pandoerenkot ondergebracht was, door elf studenten. Optochten en

betogingen brachten gevechten tegen pandoeren, rijkswachters en rode knokploegen mee. dagenlang was er staat van beleg. Tijdens deze woelige periode werd het stoffelijk overschot van Jef vanden Eynde uit Maastricht naar Vlierbeek overgebracht. In 1956 werd Rodenbach herdacht en was er de hulpactie (bloed en geneesmiddelen) voor de Hongaren wier opstand door de Russische bezetter bloedig werd onderdrukt. Studenten uit het ganse land betoogden voor de Russische ambassade te Brussel. Het K.V.H.V. schonk ook aandacht aan de sociale toestand van de arbeiders; de groep Walenwerking begon ontspannings- en voorlichtingsavonden in te richten voor de Vlaamse inwijkelingen in Wallonië. In 1957 begon een actie tegen de in Franse bourgeoisstijl geplande Wereldtentoonstelling '58 te Brussel; het schamel resultaat was het inrichten van een 'Vlaamse Dag' op de W.T. Met de kultuurverenigingen werd daarna de strijd gevoerd tegen de talentelling en voor een eerlijke afbakening van de taalgrens. Een actie voor amnestie in 1959 leidde na een betoging te Leuven tot zware botsingen met de rijkswacht.

Hetzelfde jaar richtte het K.V.H.V. een Verschaeverdenking in, een gebedstocht naar de gevangenis te Sint-Gillis-Brussel in het kader van zijn actie voor een menselijke oplossing van de gevolgen der repressie en voor amnestie (tegen minister Merchiers) en een vergadering gewijd aan het federalisme met o.m. de Waalse professor Bologne als spreker. In 1960-61 nam het K.V.H.V. het standpunt 'zelfbestuur door federalisme' in. Het spreekverbod voor Dr. Paardekoper, uitgevaardigd door de minister van Justitie, gaf op 15 mei 1962 aanleiding tot relletjes te Leuven. In 1962-63, na de eerste innerlijke reorganisatie en de 'taalkundige decentralisatie' van de Universiteit, begon de actie tegen de faciliteiten en de 'kastescholen' geëist door de Acapsul, de vereniging van de Franstalige professoren, en voor twee volledig gesplitste universiteiten, vooralsnog onder één centraal gezag. Doch reeds op 13 maart 1964 verklaarde Ons Leven dat de enige oplossing was: de verhuis van de Walen naar een campus op

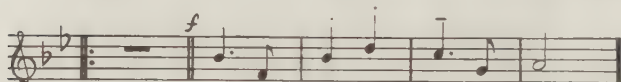
Waals grondgebied. Op 15 december 1964 werd te Leuven een nationale studentenbetoging gehouden onder het motto 'Walen buiten'. Wanneer dan de verklaring van de bisschoppen van 13 mei 1965 over de institutionele en geografische eenheid van de universiteit bekend werd, brak de z.g. Meirevolte uit. Betogingen - o.m. een tocht naar Waver als protest tegen de beruchte driehoek Leuven-Woluwe-Wavre en 'le très grand Bruxelles de l'avenir' - relletjes en stakingen volgden elkander op. Het wetsontwerp op de universitaire expansie werd bij het protest betrokken en in februari 1968 struikelde de regering Van den Boeynants, na hevige rellen tussen rijkswacht en studenten, over de universitaire problematiek, inzonderheid de Leuvense.

De golf van universitaire contestatie die op het einde van de jaren '60 de ganse wereld in beroering bracht zorgde zowel binnen Leuven als binnen het K.V.H.V. voor verwarring. Heftige polemieken tussen de traditionele Vlaamse vleugel en een groep die zichzelf "ultra-linksen" noemde (de uitgestoten S.V.B.) zorgde voor een drie jaar durende algemene malaise in de studentenwereld. Geleidelijk verzwakte de invloed van de "linksen" die met hun doordrivende theoriën alle impact op de studentenmassa verloren ; van jaar tot jaar werd het rustiger op de campus. Het K.V.H.V. evolueerde terug tot een sterk sociaalgeïnspireerde Vlaamse studentenbeweging.

VERBONDSLIED

Tekst en melodie van
JEF VANDEN EYNDE

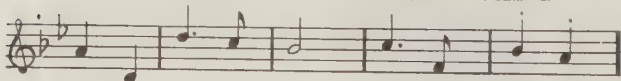
In 1929 uit de mond der studenten
opgetekend door JOZ HENDRIX. In
1954 opnieuw van begeleiding voorzien
door EMIEL HULLEBROECK

't Leu - vens Vlaams Stu - den - ten - volk
Dicht ge - slo - ten in de rij,
Ei - ger, lied zingt nach - te - gaal

Heft zijn hier ver - bonds - lied aan, Stapt door
Stap - pen wij en strij den wij; Nut ten
In de groe - net len - te - blaân Vlaams al-

stom en on - weers - wolk Recht voor - uit zijn
gre - tig 't wij - ze woord Voe - len diep 't be-
leen is Vla mings taal Op zijn bre - de

ze - ge - baan Koen wil het zijn we - gen
zield ac coord Rei - ken uit gans Vlaan - der -
le - vens - baan En vergt God of Land ons

gaan Met zijn Kruis en Leeu - wen - vaan.
land Aan el - kaar de broe - der - hand.
kracht. Hier stapt Vlaan drens jon - ge Wacht

Voor - uit!

Voor - uit! - - - -

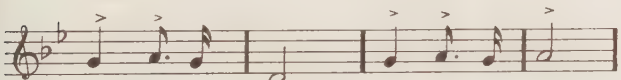
Hoog nu de Vlaam - se Va nel

Leetw, klauw voor - op in. ons feest. in ons stoet

Vlaams dreu - ne 't lied langs de ba ne

Vlaams mint ons hart. Vlaams roept ons bloed

Vlaams dreu - ne 't lied langs de ba - ne.

Vlaams roept ons bloed.

Academisch Jaar	Verbondspreses	Hoofredacteur "Ons Leven"
1888-89		<i>Adelfons Henderickx</i> (Stichter) †
1889-90		<i>Adelfons Henderickx</i> , Dr. jur. †
1890-91		<i>Hendrik Priem</i> , Dr. jur. †
1891-92		<i>Hendrik Priem</i> †
1892-93		<i>Hendrik Priem</i> †
1893-94		<i>Juul Storme</i> , Ir. agr. †
1894-95		<i>Karel Van Den Bussche</i> , Dr. jur. †
1895-96		<i>Karel Van Den Bussche</i> †
1896-97		<i>Karel Heynderickx</i> , Dr. jur. †
1897-98		<i>Karel Heynderickx</i> †
1898-99		<i>Karel Heynderickx</i> †
1899-1900		<i>Frans Mets</i> , Dr. med. †
1900-01		<i>Lodewijk Dosfel</i> , Dr. jur. †
1901-02		<i>Jef Vanden Eynde</i> , cand.phil., jur., sc. †
1902-03	<i>Jef Vermeylen</i> (Stichter) Dr. med. †	<i>Jef Vanden Eynde</i> †
1903-04	<i>Leo Thienpont</i> , Ir. †	<i>Jef Vanden Eynde</i> †
1904-05	<i>Leo Spaas</i> , Dr. med. †	<i>Jef Vanden Eynde</i> †
1905-06	<i>Jef Vanden Eynde</i> †	<i>Jef Vanden Eynde</i> †
1906-07	<i>Jef Vanden Eynde</i> †	<i>Jef Vanden Eynde</i> †
1907-08	<i>Arthur Poodt</i> , Dr. med. †	<i>Jef Vanden Eynde</i> †
1908-09	<i>L. Van Boeckel</i> , Dr. med. †	<i>Stanislas Serneels</i> , Dr. phil. †
1909-10	Het Verbond, in conflict met de academische overheid, is opgeheven. De gouv.gilden bestendigen het door elkaar	<i>Ernest Claes</i> , Dr. phil. (Brussel) †

1910-11	jei verduyn, Dr. med. †	jei Arras, Dr. phil. †
1911-12	T. Ghoois, Dr. phil. (Tessenderlo) †	Eugeen Van Nuffel, Dr. jur. (Gent) †
1912-13	Frans Willems, Dr. med. (Aalst) †	Godfried Persyn, notaris (Ruiselede) †
1913-14	Rik D'Haese, Ir. †	Jan Guldentops, Dr. med. †
1914-18	Werking te Leuven wegens oorlogsom- standigheden stilgelegd.	Jan Guldentops † In onbezet België ver- schijnt alleen het betaamde "Ons Leven - Hoogstudent op den IJzer".
1918-19	Aloïs Stroobandt, Dr. med. †	Rik Borginon, Dr. jur. (Brussel) †
1919-20	Berten Pil, Dr. sc. †	Jef Lindemans, Dr. med. (Mechelen)
1920-21	Jan Valvekens, Dr. jur. †	Jef Van Der Meersch, Dr. jur. †
1921-22	Dries Devos, Dr. phil. †	Frans van Waeg, Dr. jur. (Woluwe) †
1922-23	Gerard Iserbyt, Dr. med. (Kortrijk) †	Jan Quix, cand. jur. †
1923-24	Gerard Iserbyt †	Amaat Dumon, Ir. agr. (Heverlee) †
1924-25	Paul Beeckman, Dr. jur. (Kortrijk)	Amaat Dumon †
1925-26	Jef Muys, Dr. jur. (Bornem)	Joz Vermeulen, Dr. jur. †
1926-27	Pol Van Houteghem, Dr. med. †	Paul Cools, Dr. jur. (Alken)
1927-28	Joz Custers, Dr. jur. †	Joz Custers, Dr. jur. (Brussel) †
1928-29	Seppe Coene, Dr. jur. (Ninove)	Joz De Belie, Dr. med. †
1929-30	Nant Vernocke, Dr. jur. (Oostende)	Jan Wilms, Dr. jur. (Leuven) †
1930-31	Bob Fransman Dr. jur. (Antwerpen) †	Willem Melis, Dr. jur. (St. Niklaas) †
1931-32	Stanny Boutens, Dr. jur. †	Pol Heyns, Cand. phil. †
1932-33	Piet Meuwissen, Ir. (Brussel) †	Piet Vossen, Dr. jur.
1933-34	Piet Meuwissen, †	Germain Mulliez, Dr. med. †
1934-35	Eugeen Mattelaer, Dr. med. (Oostende)	Germain Mulliez, †
1935-36	Michel Verkinderen, Dr. jur. †	Lode Ballegeer, Dr. jur.
1936-37	Achiel Cornelissen, Dr. jur. (Gent)	Jozef Blomme
		Marcel Reynders †

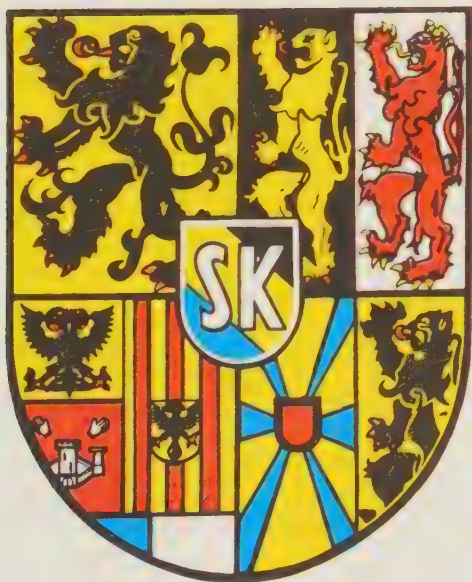
Academisch Jaar	Verbondspreses	Hoofredacteur "Ons Leven"
1937-38	Karel Goddeeris, Dr. med. (Kortrijk)	Marcel Reynders †
1938-39	Wim Aelvoet, Dr. med. †	Marcel Reynders †
1939-40	Herman Wagemans, Dr. jur. (Antw.)	J. Lemmerling, Dr. med. (Mechelen)
1940-41	Fons Geussens, Dr. med.	Herman Wagemans (Antwerpen)
1941-42	Remi Piryns, Dr. jur.	Remi Piryns (Gent)
1942-43	M. de Brabanter, Dr. med.	Tijdens de jaren 1942-44 werd het ver-
1943-44	Jaak van Waeg, Dr. jur.	schijnen van Ons Leven door de bezet-
		tende macht verboden.
1944-45	Carlos Giits, Dr. jur. (Izegem)	Jef Claes, Lic. phil. (Meise) †
1945-46	Renaat Goffin, Dr. jur.	Jef Claes †
1946-47	Marc Van Coppenolle, Dr. jur.	Roger Fieeuw, Dr. jur. †
1947-48	Roger Fieeuw, Dr. jur. †	Agnes Scheere, Dr. jur. (Oostende)
1948-49	Hector Carlier, Dr. med.	Meerdere hoofdredacteuren (1)
1949-50	Luc Verstracte, Dr. jur.	Fernand Van Damme Dr. jur. (Brugge)
1950-51	Jef Den Haerynck, Dr. jur. (Antw.)	Fernand Van Damme
1951-52	Toon Pennings, lic. rer. oec. (Achel)	Luc v.d. Hauwaert, Dr. med. (Leuven)
1952-53	Rik Seghers, Ir. (Buggenhout)	Jaak de Meester, Drs. phil. (Brugge)
1953-54	Jaak Van Passel, Dr. jur. (Aalter)	Richard Celis, Dr. jur. (Antwerpen)
		Lode Franssens, Dr. jur. (Houthalen)
1954-55	Jaak Van Passel, Dr. jur.	Rik Vandekerckhove, Dr. med. (Genk)
1955-56	Jan Flamey, Dr. jur. (Wervik) †	Rik Vandekerckhove
1956-57	Werner Engels, Dr. jur. (Schoten)	Lode Verhaegen, Dr. jur. (Gent)
1957-58	Jos Mees, cand. jur. (Niel)	Lode Verhaegen
1958-59	Piet Clusters Dr. iur. (Brussel)	Jan Ryckebroe Dr. iur. (Mechelen)

1960-61	Luk Delanghe, Lic. rer. pol. (Leuven)	Willy Driessen †
1961-62	Luk Delanghe	Luk Frateur, Lic. hist. (Antwerpen)
		Pol Nelis, Lic. phil. (Antwerpen)
1962-63	Herman Pelgroms, Dr. jur. (Leuven)	Mieke Van Hagendoren, Lic. rer. pol. (Leuven)
1963-64	Tony Dieusaert, Dr. jur. (Ukkel)	Mark Theunis Dr. jur. (Leuven)
1964-65	Gaby Vandrommen, stud. jur. (Hulsth.)	Edi Clijsters, stud. phil. (Leuven)
1965-66	Tom Swartelé, stud. jur. (Alken)	Walter De Bock, bacc. filos. (Heverlee)
1966-67	Pol Goossens, lic. rer. oec. (Mechelen)	Ludo Martens, kan. med. (Wingene)
1967-68	Jef Dauwe, lic. rer. pol. et jur. (Lebbeke)	René De Preter, Guy Michel, Jef Dauwe
1968-69	Guido Ghekiere Dr. jur. (Brussel)	Henri Coenjaerts, lic. rer. pol. (NI)
1969-70	Guido Ghekiere	Geeraard Soete, Dr. jur. (Oostende)
1970-71	Pol Stulens, Ir. rer. oec. (Alken)	Greet Thooft, Dr. jur. (Oudenaarde)
1971-72	Fernand Huts, lic. jur. (Antwerpen)	Lode Leysen, lic. jur. (Wuustwezel)
1972-73	Jan Coch, lic. jur. (Bilzen)	Tony Janssens, lic. jur. (Kessel-Lo)
1973-74	Herman D'Espallier, lic. jur. (Wilrijk)	Mark Deweerdt, lic. pol. (Lendelede)
1974-75	Luc Ghesquière, lic. jur. (Ledegem)	Filip Landrieux, lic. jur. (Oostende)
1975-76	Jo Roelants, lic. hist. (Ranst)	Sooi Daems, lic. paed. (Meerhout)
1976-77	Jan Dederen, lic. archeol. (Heverlee)	Sooi Daems
1977-78	Ludo Vanoppen, lic. jur. (Houthalen)	Piet Schepens, lic. hist. art. (Hasselt)
1978-79	Ludo Vanoppen	Erik Jorissen, stud. jur. (Riemst) †
1979-80	Jo Celis, ir. (Kessel-Lo)	Erik Jorissen †
1980-81	Erik Nobels, lic. jur. (Mechelen)	Rudy Bollaerts, lic. rer. pol. (Leest)
1981-82	Erik Nobels, lic. jur. (Mechelen)	Mark Behets, Ir. (Leuven)
1982-83	Mark Vanvaeck, lic. hist. (Wijgmaal)	Luk Collet, lic. rer. pol. (Willesele)

Academisch Jaar	Verbondspreses	Hoofredacteur "Ons Leven"
1983-84 1984-85 1985-86 1986-87 1987-88 1988-89 1989-90	Luk Collet, lic. rer. pol. (Wilsele) Filip Martens, lic. jur. (Brussel) Filip Martens, lic. jur. (Brussel) Walter Vits, stud. hist. (Tienen) Luc Vanlouwe, stud. jur. Steven Vandeput, stud. rer. oec. Johan Bruyninckx, stud. jur.	Filip Martens, lic. jur. (Brussel) Dirk Vanhegen, lic. hist. (Koekelare) Dirk Vanhegen, lic. hist. (Koekelare) Johan Vandenbossche, kan. hist. (Kortrijk) Johan Vandenbossche Ives Paermentier, stud. rer. oec. Wouter Giheys, stud. theol.

¹⁾ Het was dit jaar een echt revolutiejaar. Bijna ieder nummer kwam er een ander hoofredacteur. Aldus zijn in dit jaar aan de beurt gekomen : Hubert Geyskens, Dr. jur. ; Michel de Man, Dr. jur. ; Herman de Vroe, Dr. jur. ; en eindelijk Ferdinand van Damme die tot in 1951 hoofredacteur zou blijven.

Seniorenkonvent Leuven

Stichter
Dr. phil. Mon de Goeyse
1929

HET S.K.-LEUVEN.

Wat is de taak van het S.K.?

We citeren uit „Ons Leven” van de hand van de stichter: „De bevoegdheid van het S.K. strekt zich „uit over de administratieve aangelegenheden m.b.t. „club- en gildeleven nl. wat betreft het eenmaken „van de inwendige en uitwendige organisatie ervan, „het inrichten van archief en museum en het naar „buiten bekend maken van het Leuvens studentikoos „leven... (pers, film, radio, T.V.!).

„Gegroeid uit de administratieve indeling van het „K.V.H.V. erkent het S.K. de hiërarchische leiding „van het hoofdbestuur van het Verbond”.

De Verbondspraeses vertegenwoordigt van rechtswege het Verbond in het S.K. terwijl de Senior Seniorium van rechtswege Vice-praeses is van het Verbond. Die eenheid is niet louter symbolisch. Immers, waar het S.K. als taak heeft, langs Gilden en Clubs om, 't gezelschapsleven der Vlaamse studenten te oriënteren, daar heeft het Verbond de taak bij diezelfde studenten het Vlaamse element te verzorgen. Het S.K. heeft een drievoudig doel: het bevorderen van solidariteit en onderlinge vriendschap; de studenten helpen zich een wellevendheid eigen te maken, aangepast aan onze Nederlandse cultuur; het kweken van een geest van zelftucht naast gehoorzaamheid aan de leiding. Dit alles door — als raad der ouderen — te waken dat de onderscheiden verenigingen zich zoveel mogelijk zouden houden aan de door henzelf onderling aangenomen normen en vormen, door het geven van model-clubs, het houden van schachtenkonventen enz.

NOTA: Het wapenschild omvat een hartschild (driedubbel geschuind van rechtsboven naar linksonder; sabel-goud-azuur met zilveren kenletters S.K.) omkranst door de wapens der vijf gouwgilden.

PRAESIDES VAN HET SENIORENKONVENT

1929-30 :	Mon de Goeyse	Bezem Brussel
1930-31 :	Mon de Goeyse	Bezem Brussel
1931-32 :	Karel De Vaster	Lovania
1932-33 :	Karel De Vaster	Lovania
1933-34 :	Germain Mulliez	Kortrijkse Club
1934-35 :	Flor Voets	?
1935-36 :	Lode Loones	?
1936-37 :	Antoon Staes	Mandel Club
1937-38 :	Wim Aelvoet	Noord-Brabant
1938-39 :	Urbain Reynaert	Westland
1939-40 :	Juul Lemmerling	Lovania
1940-41 :	Stan Stijnen	Lovania
1941-42 :	Stan Stijnen	Lovania
1944-45 :	Daniël Noyez	Izegemse Club
1945-46 :	Paul Herbosch	Payottenland
1946-47 :	Mon de Voecht	Rupelgalm
1947-48 :	Jan Gruyters	Hasseleta
1948-49 :	Frans Moelants	Kortrijkse Club
1949-50 :	Mark Santens	Oudenaardse Club
1950-51 :	Karel Annicq	Oudenaardse Club
1951-52 :	Jaak Gruwez	Westland
1952-53 :	Mies Oversteyns	Heidebloem
1953-54 :	Lou Verhaert	Wase Club
1954-55 :	Hugo Van Bockstal	Kempische Club
1955-56 :	Jos Mees	Rupelgalm
1956-57 :	Jos Mees	Rupelgalm
1957-58 :	Lou Verhaert	Wase Club
1958-59 :	Mark Blancquaert	Ros Beyaert
1959-60 :	Ivan Warson	Maaslandia
1960-61 :	André Van Dessel	Payottenland
1961-62 :	Hans Van Biezen	Domper
1962-63 :	Luk de Schrijver	Wase Club
	Mark Dessen	Meense Club
1963-64 :	Hugo Geeraerts	Lovania
1964-65 :	Leo Weytjens	Hasseleta
1965-66 :	Eddy Druyts	Mastentop
1966-67 :	Valeer Vautmans	Hesbania
1967-68 :	Jef Dauwe	Ros Beyaert
1968-69 :	Paul Degraeve	Mijnlamp
1969-70 :	Arie Abbeloos	Ros Beyaert
1970-71 :	Luk Gheysen	Meense Club
1971-72 :	Willy De Ceulaer	Geelse Club

1972-73 :	Xavier Van de Poel	Reuzegom
1973-74 :	Frank De Ketelaere	Westland
1974-75 :	Rik De Doncker	Payottenland
1975-76 :	Xavier Vanwijnsberghe	Kortrijkse Club
1976-77 :	Marc Van Rompaey	Lange Wapper
1977-78 :	Theo Boel	Reuzegom
1978-79 :	Georges Lenssen	Maaslandia
1979-80 :	Axel Willems	Oostendse Club
1980-81 :	Valère Oversteyns	Lovania
1981-82 :	Wim Truyens	Lange Wapper
1982-83 :	Christophe De Landtsheer	Zuid-Oost-Vlaamse Club
1983-84 :	Jos Goubert	Bezem Brussel
1984-85 :	Johan Goemare	Westland
1985-86 :	Johan Van Bragt	Semini
1986-87 :	Kurt Moons	Ros Beyaert
1987-88 :	Jo De Meester	Lange Wapper

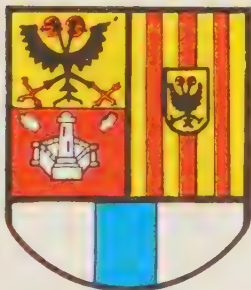
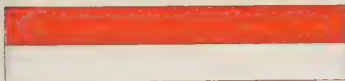
Antwerpse gilde

1885

A. Pauwels.

M. Schiltz.

R. Verhulst.

H. Baccaert.

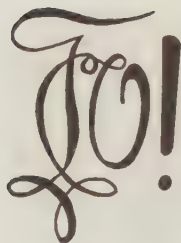
J. Vanden Eynde.

1. Hoog nu, o fier studentendiet
Uit Antwerpens vrije gouwe!
Hoog nu het blijde gildelied,
Het lied van houwe en trouwe!
Ons vlag met kloeke vuist gezwierd,
Bewust van edel streven!
Ons kernspreuk hoog in top gevierd:
Voor eigen taal en leven!

Keerzang:

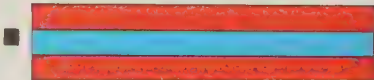
Antwerpen boven, hand in hand,
Broeders van eender gouwe:
Voor God en taal en vaderland
Eeuwige houwe,
En trouwe.

2. Recht naar ons doel, met hand en tand,
Gij makkers der Scheldeboorden;
Vrienden van moer en waterkant
En broers uit zandige oorden!
Vooruit met geestdrift in het oog,
De jeugd in hart en zinnen;
Ons recht vóór ons, onze eisen hoog,
Wij moeten 't pleit gewinnen.

Omnia

1975

Ward Van Rompay
(tekst)

"Land of hope and glory"

Leuven, opent uw kranen :
OMNIA is op zwier !
Club van vrijheid en vriendschap,
Zwaait de potten bier.

Alom zijn we de sterksten,
Ook in drank en plezier.
OMNIA is ons leven, (bis)
Rood en blauw ons banier. (bis)

Weerom zijn we te samen,
Pot of pint in de hand ;
Vriendschap, dat is ons streven ;
Trouw, de heilige band.

OMNIA is het mooiste
In het Vlaamse vertier.
OMNIA is ons leven, (bis)
Rood en blauw ons banier. (bis)

Geelse club

1898

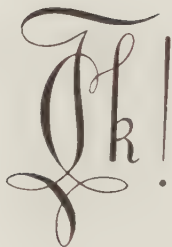
Dr. Luyten.

Ge!

Dr. A. Verwaest.

1. Geelse knapen fier en vrij,
Zingt uw lied nu luid en blij:
't Is hoge tij! —
Vul de glazen welgezind
Bier in de pint!
Nu nog een teug gedronken
En eens flink geklonken
Op het heil van den Geelsen kring!
Ting, tingeling, ting, ting!
Keerzang:
Mee palewee palewaska
Oempakwee oempakwa
Eenikomeno — latscherla oempakwee
Latscharlirola - tscherla oempakwee, oempakwa
Latscherla oempa!
2. Kerels uit het Kempenland
Staan we hier steeds hand in hand,
Een broederhand!
Roept men ons eens op ten strijd,
Zijn we bereid
Voor God en taal te geven
Hart en jeugd en leven!
Makkers van den Geelsen kring,
Ting, tingeling, ting, ting! —

Mastentop

1887

Dr. A. Henderickx.

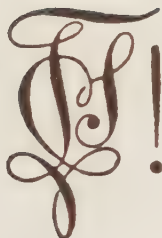
Wij zijn de Mastoppen, boemlala, boemlala,
Die ons niet laten kloppen, boemlala, boemlala,
Boemla, boemla, boemsasa)
Boemlalasasa) bis
Wij Kempenaren, die niets en sparen,
Dan voor de pint, en voor 't plezier,
Zo leven wij op ons manier (bis)
Wij zijn de fiere Vlaamse zonen,
Van 't oude Kempenland,
't en is geen Brussel waar wij wonen)
't en is geen Brussel waar wij zijn.) bis
En schelden zij ons: lompe beren
Wel potvertwee wat geeft ons dat?
Dat zij maar blijven bij hun heren.)
Dat zij maar blijven in de stad.) bis
En dan spelen wij op ons trompet,
Tettegeretteire
En dan spelen wij op ons trompet
Tettegerettet.
Jandoria, Jandoria da's genen verse vis. (bis)

*) Het monogram van Mastentop eindigt niet op *M* maar wel op *K*, overgenomen van de vroegere Kempische Gilde.

Semini

1959

Dr. Sc. K. Staes

Dr. Th. Putzeys

Op de wijze :

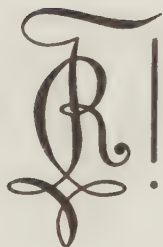
« In de grote stad Zaltbommel »

1. Semini is weer op zwier, zwier
al wat telt dat is plezier, ja zier
wij vergeten alle zorgen, zorgen
met veel zang en liters bier, ja bier.

K e e r z a n g :

En als Semini gaat rollen, rollen (bis)
dan moeten de centen bollen, boilen (bis)

2. Vrienden komt nu van uw kot af, kot af
't is weer club, weet ge dat niet ? ja niet
En we drinken menig vat af, vat af
Grote dorst in Semini, ja ni.
3. Schachten zijt toch niet zo schuchter,
schuchter
want wij werken dat wel bij, ja bij,
nooit niet zat en nooit niet nuchter, nuchter
komt bij ons daar zijt ge vrij, ja vrij.

Reuzegom

1946

A. Lorson en H. Monden.

1. Uit Borgerhout zijn wij weerom
te Leuven allen saam,
verbroederd in de „Reuzegom”,
verenigd in zijn naam.

Keerzang:

Falderie, faldera.

2. De „Reuzegom” is weer op rol
en zingt met stemme luid.
De schachten schenken glazen vol,
de oudren drinken z’uit.
3. Zet al uw zorgen aan de kant,
blokt morgen om ter meest,
reikt nu mekaar de vriendenhand,
viert hedenavond feest.
4. Blijft toch voor immer kameraad
van nu tot in de dood.
Zolang de „Reuzegom” bestaat
ons vriendschap steeds vergroot.

Sinjoria

1919

Stan Leurs.

Prof. Collin.

1987 Johan Mees

1. Sinjoren zijn verheugd van geest,
Want hedenavond is 't hun feest.
Ze zijn zo jong, ze zijn zo vrij,
Dus jubelen, dus juichen zij.
Keerzang :
Schalt uit uw machtlid wijs en wijs ;
Koene Sinjoren zingen altijd.
2. De vrijheid die ons Brabo bracht,
't Jolijt dat uit ons poesje lacht,
Bezingt vandaag een machtig koor,
Elk Tybaerthart, elk goed Sinjoor
3. Wij roemen 't blonde Vlaamse kind,
dat schenkt een volle Vlaamse pint ;
Wij lijden steeds aan groten dorst,
En zingen steeds uit volle borst.
4. Voor Vlaanderen ons geld en goed
En voor het volk, ons jeugdig bloed
Wij zijn Sinjoor, wij zijn geen knecht,
Wij willen onverminkt ons recht.
5. Doe wel Sinjoor, al wat ge doet,
Werk steeds vooruit met leeuwenmoed.
En dank Die u in 't leven riep
Omdat Hij u als Vlaming Schiep.

Lange Wapper

1974

*Peter Van Linthout
Marc Van Rompay*

Jean-Pierre Van Dessel, Ir.

Wij zijn al studenten
Hier in Leuven te saam
Pallietters en Sinjoren
't Heeft allen één naam

Keerzang

Daar gaat de Wapper weer op stap
Al is het dag
Al is het nacht
Daar is de wapper weer (bis)

Rood en wit de kleuren
Ons zo nauw aan 't hert
Schelde en de Nete
Grenzen aan 't gewest

Nooit gaan wij vergeten
't Menig uurtje fijn
Dat we hier in Leuven
Saamgebleven zijn.

Brabantse gilde

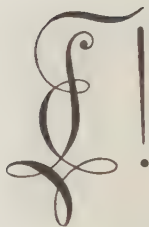
1885

Clem de Ridder.

Emiel Hullebroeck.

1. Rijk is de gouw van ons Brabantse land,
Welige tuin in het voorjaar.
Honiggaroom na de zomerse brand,
Heuvel en delling zijn vruchtbaar.
Breughel verkoos U, land van mijn jeugd,
Land van de jubel en land van de vreugd.
Brabant, vreugdeland, Edele Brabant, were di!
2. Tegen de glooiing bloeit geurend de hop,
Gelende, trillende bellen.
Meiden en knapen de heuvelen op
Weg nu de zorgen die kwellen.
Straks is het pluktijd, 't grote festijn.
Boer, schenk ons cider en appelenwijn.
Brabant, vreugdeland, ...
3. Volk van mijn Brabant, zo vroom en zo schoon,
Eert uwe Brabantse zeden,
Die gij geërfd hebt van Vader op Zoon,
Wilt er een wapen uit smeden.
Draagt uwe koppen fier in de lucht
'n Brabander is voor geen vijand beducht.
Brabant, vreugdeland ...

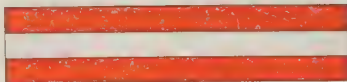
Lovania

1922

Karel Hambrouck.

Omer Lepoutre.

Maurits Van Haegendoren.

M. de Ridder.

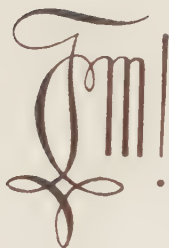
A. Scharpé.

1. Rode petten, kleur'ge linten,
't Dampend pijpken in den mond.
Woelig rond de volle pinten
Bruist ons vreugde in 't rond.
Keerzang:
Loven boven al!
't Vlaams er heersen zal.
Snoeren wij den broederband,
Voorwaarts, voorwaarts,
Hand in hand.
2. Kampend Vlaming altijd blijven,
Alles veil, 't is voor ons recht,
Doch geen tijd nu om te kijven,
Leve vriendschap, trouw en hecht.
3. Leuven is hier weer te zamen,
't Vlaamse lied weerklinke stout;
Laat u, mannen, nu niet pramen,
't Vlaams gemoed en blijft niet koud.
4. Op, de schachten, vult de glazen,
Laat het lied weergalmen luid.
Wij, we zijn de wereldbazen,
Immer, recht door zee, vooruit.

Mechlinea - Reynaert

1919

*De Nijs
Brusselmans*

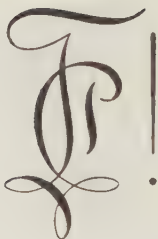

1. Wie werd er langs de Dijle,
Nog nooit eens bekoord ;
Die rivier vol smeerlapperijen,
Heeft al veel kusjes gehoord ;

Keerzang

Ze kunnen zuipen, met volle kruiken,
En geef ze bieren, ze zullen pieren,
En laat ze zingen, laat ze lachen, laat ze vrolijk
Want het leven is voor hen een zoen. [doen,

2. Dat is het lied van K.V.M.,
Dat gij daar hebt gehoord,
De meisjes zien ze geire,
Maar de professors nooit.

Payottenland

1911

Dr. Frans Willems.

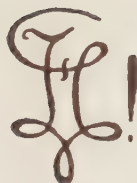
E. Van Dessel.

J. Borré.

1. Op groene heuvels deint het land
Van waar wij zijn!
En elk van ons heeft daar een band
Van vreugd of pijn!
Heeft voor zijn landje alles veil; (bis)
Payottenland (Ter) Heil!
2. De lenten zijn zo mooi bij ons
De meisjes ook!
Haar mond is goud, haar wangen dons
En sterk haar knook!
En 'k denk aan haar waar 'k ook verwijl (bis)
Payottenland (Ter) Heil!
3. We mogen 't bier en putten kracht
In 't kralend nat,
We zijn studenten, onbedacht,
Voor wie of wat
Steeds met den Vlaamsen wind in 't zeil!
Payottenland (Ter) Heil!

Ons Hageland

1874

E. Maes.

1. Vooruit ! Vooruit ! Vooruit !
Drinkt uit het schuimend nat.
Ons maag vraagt naar een bad !
Het biertje smaakt maar al te goed :
't Moet uit met haast en spoed !
Het is naar onzen tand,
Gebrouwd voor 't Hageland !
En als het klotst in onzen mond
Dan juichen we in 't rond :

Refrein :

Victoria ... a ... a !...

Vivat Hagelandia !

Victoria ... a ... a !...

Vivat Hagelandia !

2. Vooruit ! Vooruit ! Vooruit !
Ons klieksken is op zwier.
Het jubelt van plezier !
Men zegt van ons nu, al te gaar :
«Het Hageland» is daar !
Wij zwieren langs de baan
Pandoers kijken ons aan !
en 't woord ligt hun ras in den mond :
Daar is het Vlaamsch Verbond !

Noord-brabant

1920

Carlos Stas.

Rik Elias.

Marcel Marthely.

Wb!

R. Wijckmans.

1. Hij die zegt dat er geen leute
In 't studentenleven ligt,
Hij heeft nooit of van zijn leven
Geen Noordbrabants werk verricht.
Keerzang :
Eens gevierd, nog gevierd,
Al de blokkers meegevierd.
Eens een glas teveel gedronken
Is een klein studentenzonde.
Eens gevierd, nog gevierd.
Met Noordbrabant meegevierd
2. Achter boeken en formules,
Zitten blokkers stil en stom.
En ze kijken of 't hun deerde
Dikwijls naar Noordbrabant om.
3. Wel gaan blokken als er tijd is,
Maar voor leute tijd gemaakt.
Als het Vlaams geldt altijd veerdig,
Nooit het Vlaams voor 't bier verzaakt.
4. Meisjes staan in haag en straten
Naar den studax om te zien,
Voor Noordbrabantse elementen
Willen ze hun wangen biên.
5. Laat ons nu de tijd vergeten.
Professoren slapen gaan.
Straks wel kunnen w'aan hun deuren
Effentjes gaan overstaan.

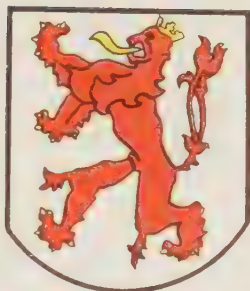
Limburgse gilde

1885

D. Liessens Ir.

L. Plessers.

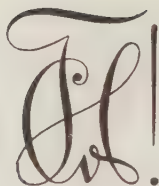
A. J. Hendrix, pharm.

G. Krekelberg.

H. Thyssen.

1. Waar in 't bronsgroen eikenhout,
't Nachtegaaltje zingt;
Over 't malse korenveld,
't Lied des leeuwriks klinkt;
Waar de hoorn des herders schalt,
Langs des beekjes boord;
Keerzang:
Daar is mijn Vaderland,)
Limburgs dierbaar oord!) bis
2. Waar de brede stroom der Maas,
Statig zeewaarts vloeit;
Weeldrig sappig veldgewas,
Kostlijk groeit en bloeit;
Bloemengaard en beemd en bos,
Overheerlijk gloort.
3. Waar der vaadren schone taal,
Klinkt met heldre kracht;
Waar men kloek en fier van aard,
Vreemde praal veracht;
Eigen zeden, eigen schoon,
't Hart des volks bekoort.
4. Waar aan 't Oud Oranjehuis,
't Volk blijft hou en trouw;
Met ons roemrijk Nederland,
Eén in vreugd en trouw;
Trouw aan plicht en trouw aan God,
Heerst van Zuid tot Noord.

Hasseleta

1939

Dr. hist. J. Behets.

V. Coopmans.

Hasselts Meilied.

Vrienden, komt allemaal
Hier vereend in de zaal
Laat ons zingen
Vrank en vrij
Zingen maakt het leven blij:
Wat een sier en plezier
Bij de volle pinten bier,
Ja, de Hasseleta is weer hier.
In een jeugdige rij
Treden wij, zij aan zij,
Want de studentenjaren
Zijn zo gauw voorbij.
Wat een sier en plezier
Bij de volle pinten bier,
Ja, de Hasseleta is weer hier.
O! Aangename tijd,
O! Zoete vrolijkheid,
Als wij allen vergeten
Ons zwoegen en zweten
Aan d'Universiteit.
Treden wij, hand in hand,
In den trouwen vriendschapsband,
Aan de spits van 't Limburgs vaderland.

Heidebloem

1898

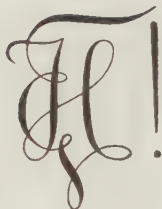
Adv. Bijvoet.

Dr. J. Boonen.

Dr. Jaak Boonen.

1. Hoezee! de bekers vol geschonken,
Gezongen hand in hand.
En op het duurzaam heil gedronken
Van 't dierbaar Kempenland.
Het schuimend gerstennat vervoere
Ons hart in laaien gloed:
Voor Limburg en zijn heide klinke
Ons warme liefdegroet.
Keerzang:
Aan Limburg, aan ons dierbre hei
Blijft hart en geest verpand:
En luide stuurt haar zonenrij
Een groet aan 't Kempenland.
Ons Kempen blijft ons eer en roem (bis)
Lang leve ons Heidebloem. (bis)
2. Daar ginds daar praalt ons heidebloeme
Zo nedrig en zo schoon:
Nog schoner is de maagd der Kempen
Met rozen op de kroon.
Wij schonken haar ons hart en trouwe
Ons vuurge knapenmin!
Wij snoerden geurige heidebloempjes
Op 't hart der engelin.

Hesbania

1899

Ant. Wijgaerts.

Bon Romsee.

Van Ree.

Lod. Plessers, 1886.

1. Daar wemelt iets aan Maas en Demerboord,
Daar roert een volk, daar wordt een lied gehoord:
Een klinkend lied dat dorpen dreunen doet:
Daar stapt een jonge stoet.

Keerzang:

Ei, dat is het jonge Krouwersdiet,
Dat hoop en heil in 't eigen wezen ziet;
Ei, dat is het jonge Krouwersdiet,
En 't zingt zijn dreunend lied.

2. Zij hebben hart en kokend bloed in 't lijf;
Zij hebben kracht en spieren in de vuist.
Door hen wordt hier, in 't Dietse volksverblijf,
Het fransdom eens vergruisd.
3. Zij minnen strijd en open wederkamp,
Maar laf vergif, een bang verholen schamp,
Dat haten zij uit heel hun hart en ziel,
Daarop hun wrake viel.
4. Zij willen recht en waarheid boven al:
Maar vreemd bedrog en zuiders klatergoud,
En 't rot bederf van d'uitgeleefden Gal...
Zij keren 't kloek en stout.
5. Ons eigen aard, ons eigen volksbestaan,
Ons Dietse taal en zeden doen vergaan,
O neen! O neen! dat dulden doen zij niet,
En zweren 't in hun lied.

Maaslandia

1943

Ward Trips.

Ma!

Herman Matheussen
Dr. med. 1955.

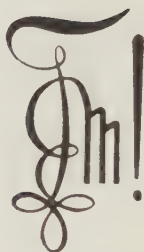
Herman Matheussen.

1. Dat heerlijk land
Langs de Maas neergeleid
Ons enig tehuis
Ons trouwe gewest,
Onze enige troost
Bij blokus of buis.
U begroet ons broederband
Lieflijk land der Maas.

Keerzang:

Het land van de Maas
En de „Hollandse grens”
Dat is onze heimat, ons thuis.
De stoere zonen van de Maaskant
Ja, dat is Maaslandia-a-a,
Dat is Maaslandia.

2. Wij blijven U trouw
Uw vallei, ons verbond,
Wij zonen van U!
Wij blijven vereend
Rond ons Limburgse gouw,
Zo later als nu!
Klink' het glas,
En leve lang
Ons studentenras.

Mijnlamp

1948

Apotheker Gerard Bijmens.

1952

Mr. Paul Driessen.

Jef Remans.
lic. rer. math. 1958.

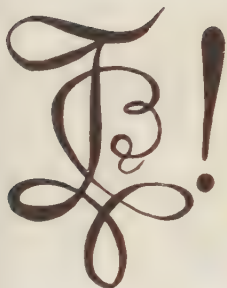
Dr. Herman Matheussen.

1. O mijn Genker gewest, schoon is uw land:
kind met de kroon van de Kempen!
Gij mijn vijvers en ven, dennen en zand,
de zon kan uw kleuren niet dempen.
O mijn Genker gewest, dierbare gouw,
zwart is de schat in uw aarde!
In de gang van een mijn, donker en nauw,
daar houwen z'uw goudene waarde.

Keerzang:

Daar zal de mijnlamp ontfouwen
de vreugde van het licht;
zij zal de banden vernauwen
van vriendschap en plicht!

2. O mijn Genker gewest, vroom is uw diet;
't werkt om het leven van heden.
Elke mijn is de bron, 't rijke verschiet,
en Bokrijk de band met 't verleden.
'k Zie de meisjes van Genk, minzaam en zoet,
rozig van wangen en monden.
Hun bekoorlijke blik: kijk maar, hij doet
studenten de liefde verkonden!

Boves Luci

1974

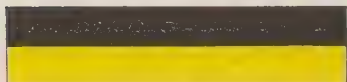
*Eberwein
Boudewijn Thomassen
Jan Gommers*

Boves Luci, het is U bekend
De eerste gilde van 't L.U.C.
Bij pot en pint,
ja, zo zijn we 't gewend
Is 't 's avonds club en ieder doet mee
Voor Bos en voor schacht is 't enige woord
Waar hart en ziel aan toe behoort
Wat immer meer en meer bekoort
De eeuwige Boves Luci (bis).

Oostvlaamse gilde

1885

Paul de Béthune

De Laet.

1. Ziet gij den zwarten leeuw niet rijzen,
Zo fier op 't trotse gouden veld?
Ziet gij zijn forse reuzenklauwen,
Waarvan één slag den vijand velt?
Ziet gij zijn bloedge ogen gloeien?
Ziet gij zijn maan, zo breed verward?
Die leeuw is onze leeuw van Vlaandren)
Die rustend nog de wereld tart.) (bis)
2. Hij sloeg zijn klauwen op het oosten,
En 't oosterheir vlood sidd'rend heen;
Zijn klauw vernielde „d'halve mane”
Van d'ongetemden Sarazeen.
Dan toog hij weder naar het westen,
En schonk, hun dapperheid ten loon,
Aan d'onversaagdsten zijner zonen)
Een konings- of een keizerskroon.) (bis)
3. Hij sluimert nu, der Walen koning,
Beknell' hem vrij in ijzeren band;
Hij sture nu zijn roversbenden
Tot op des leeuwen vaderland.
Maar, zo de leeuw ontwaakt, gij roov'ren,
Wordt g'allen door zijn klauw verscheurd:
Dan wordt uw trotse witte lelie)
Door hem met bloed en slijk besmeurd) (bis)

Domper

1892

Paul Pieraert.

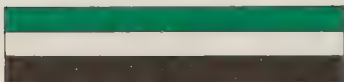
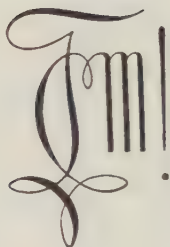

1. Vooruit nu Denderzonen,
Weerklinke uw machtig lied!
Wij willen Leuven tonen
Wat Denderzoon bediedt!
Geen leed, als we vergad'ren
Beneev'le ons vurig oog!!
Wij doen gelijk ons vaad'ren
En heffen 't glas omhoog:
Keerzang:
Vrij en blij zingen wij:
Leve lang, ons Dompersrij!
Kloek en fier, gaan wij hier,
Heden, morgen, steeds op zwier.
2. Wie heeft, gelijk de Dender,
Zijn weiden fris en groen,
Als man en maagd en wind er
Hun lentewandeling doen?
Daar waait langs alle wegen,
Zo hemelfris, zo zoet,
Ons 't lied der liefde tegen
Dat 't harte trillen doet:
3. Wij roemen op geen vorsten,
Geen heren flink en fijn:
Ons roem is kloek van borste
En Vlaams te mogen zijn.
Komt aan, doorweekt uw kelen,
Komt, steekt uw borst vooruit!
Wij 'n willen ons vervelen,
En zingen, lustig luid.

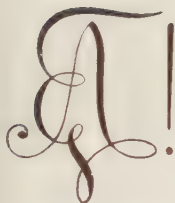
Meetjesland

1901

Dr. A. van Damme.

1. O sperreboom! O sperreboom!
Hoe trouw zijn uwe blaren
Wat andere bomen nimmer doen,
Des winters blijft gij ook nog groen.
O sperreboom, O sperreboom,
Hoe trouw zijn uwe blaren.
2. O meisje fijn, O meisje fijn,
Hoe trouwloos uw gemoed is
Gij mint mij als 't examen lukt
En haat mij als de buis mij drukt.
O meisje fijn, O meisje fijn,
Hoe trouwloos uw gemoed is.
3. De nachtegaal, de nachtegaal,
Die nam je tot zijn voorbeeld
Hij doet hier gans de zomer uit,
Des winters trekt hij naar het zuid.
De nachtegaal, de nachtegaal,
Die nam je tot zijn voorbeeld.

Oudenaardse club

1900

Dr. Delmeire. Ir. L. Thienpont.

Dr. Leyman. M. Thienpont.

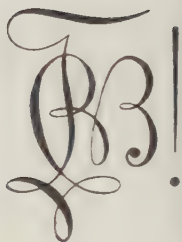
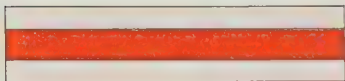
1. Komt makkers vrolijk aangeheven
En aan ons herte lucht gegeven
In 't blijde Vlaamse lied,
En maken wij der stede konde
Dat d'Oudenaardsen zijn op ronde
En die en zwijgen niet.
Hoezee (ter) heft aan uit volle borste
Het lustig vreugdelied,
Want d'Oudenaardsen zijn op ronde
Die kennen geen verdriet.
2. Wij sukkelen met 't exaam beladen
Al zwetend langs de droeve paden
Der dorre wetenschap,
Maar gaan na 't geestvermoeiend werken
Ons 't afgeblokte lijf versterken
Met 't Vlaamse gerstensap.
3. Wij minnen Vlaandren en zijn beemden
En wij verzwijgen niet voor vreemden
Ons gulden moedertaal.
Hoe andren 't ook miskennen dorsten.
Steeds blaken onze jonge borsten
Voor Vlaandren, 't ideaal.
4. Komt nogmaals, en uit volle longen
Het krachtig Vlaamse lied gezongen
Dat vreugde en leute baart.
Hoezee! de glazen volgeschonken
En op het duurzaam heil gedronken
Van 't dierbaar Oudenaard!

N.B. Het monogram eindigt op A. Dit herinnert aan de vroegere schrijfwijze „Audenaerde”.

Ros Beyaert

1895

1906 *A. van Bogaert*,
heroprichter.

J. Pelemans.

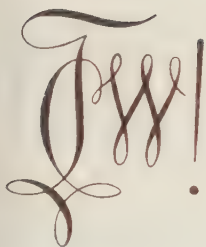
H. V. A. A.

1. 't Ros Beyaert is op ronde,
De ridders zijn tegaar,
Laat ons het luid verkonden,
Met woorden en gebaar.
Van 't waar studentenleven
Zijn we de groei, de pracht,
En waar we ons begeven
Daar voelt men onze macht.

Keerzang:

Ridders, ridders ja dat zijn wij
Fier en blij,
Die ge bij geen boeken
Hoeft te zoeken
Maar die blijgezind
Schermen met hun pint.

2. Wij zijn de kloeke zonen
Van Schelde en Denderland,
Die Leuven willen tonen
Wat in hun boezem brandt.
Wij willen Bacchus eren
Met edel gerstennat,
En zuipen voor we keren
Het laatste bier van 't vat.

Waasse club

1898

Dr. Aug. Borms.

1. Hoezee! zij viert vanavond male.
De club van 't Waasse oord!
Nu muizennesten en microben
In 't gerstenbier versmoord.
De raap in 't schild omhoog gestoken
In vuur'gen knapenmin!
En daar er feest is, brandt er binnen
Een vreugdekeersken in.

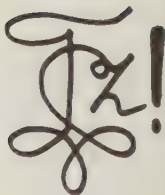
Keerzang:

- Hoezee, hoezee! vrienden van het Waasse Gild!
Voeren we de raap in 't schild!
Vrank ende vrij,
Vrolijk en blij.
Als „Pays” uit 't land van Waas
Spelen wij in Leuven baas.
Harioep! harioep, harioep!
Leve de Waasse Club.
2. De pin van 't zinnebeeldig wapen
Is maagd'lijk wit, en wast
En wroet den schoot der dier'bre aarde
Voor storm en onweer vast.
Het loof van onze raap is groene,
De kleur van hoop, en lacht
Een sterrenrijke toekomst tegen
Lijkt 't klaksken van een schacht.

Zuid-Oostvlaamse

1978

Leo Van Steenberge

Bert Van Essche.

1. Uit fiere studenten kelen
Klinkt helder het refrein
Van de bron van vreugd voor velen :
De ZOV waar ik fier op ben !

Keerzang :

Hoor het tinkelen van glazen,
Hoor het onvervalst plezier,
Hoor de roep van een Zuid-Oostvlaams student :
Commilitones gaudete !

2. Waar kan't op aarde schoner zijn
Als in 't Zuid-Oost Vlaamse land ?
Dender, Schelde vloeien er voorbij,
Daaraan is mijn hart verpand.
3. Aan Leuvens wijde firmament
Daar schittert in de nacht
Een ster van puur amusement :
De ZOV in al haar pracht
4. Welaan, laat het bier dan stromen
Hef de beker, drink zo lang
Tot alle nare dromen
Plaats maken voor joelgezang !

Westvlaamse gilde

1882

*M. Delbeke.
Dr. Aloïs Bruwier.
Alfons Depla.
Emiel Lauwers.*

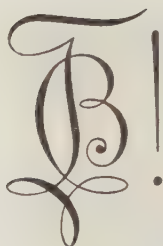
H. Persyn.

J. Mieram.

1. Wij zijn de knapen „hou end' trou”,
Uit Vlaand'rens vrije Westergouw!
Voor Vlaand'ren blijft ons wapen rede.
Doch ruste 't heden in de schede,
Omdat rondom ons oude vaan,
Ons gilde mag in feeste staan!

Keerzang:

- Sa! vaanderig, hef ons vrije vane
In hoge wind, wij zijn de jeugd!
Vast volgt ons gilde uw blijde bane,
O zinnebeeld van Vlaamse deugd!
2. Komt bij, die in 't verleden, groot
Bij feestgetij, of oorlogsnood,
De kerels, Klauwaarts, onze vaders,
Verheugd ziet rond hun gilde gaderen
Om rond de vrije Vlaamse vaan
In spel of strijd hun man te staan!
 3. Komt bij, ons gilde is van dien aard!
Dit weten Waal en Leliaard,
Die grijnzend bij ons eerste pogen,
Het doel van onze kamp belogen;
Maar thans ons laten, rond de vaan,
Geducht, in peis en vrede staan!

Brugse club

1886

Hef op den kop, o Breydelstee,
Hier staan uw kloeke zonen ree
Als 't onweer is in Vlaanderen.
Gij vocht weleer den sporenslag!
Nog slaan we, als 't moet, als op dien dag,
Een legerschaar aan spaanderen.
Paster Fonteyne, dat is 'ne man...enz.

Izegemse club

1941

Dr. Daniel Noyez.

Willy Denys.

Het Jamboreelied van Jan Schaap.

Wij komen voor de pinnen,
Al zingen of al minnen,
Het Werchters biertje doet ons hartje goed.
Geen Waal kan ons vervelen,
Geen Peterman ons schelen,
Gans Leuven kent toch 't Izegemse bloed.
Want Grammens' schilderborstelkens
Die brachten wij toch mee;
En 's konings beste bottekens
Die komen uit ons stee!
Izegem! Izegem!
Wij zijn de jongens van de vreugd' en van 't jolijt.
Hoog het glas!
Hoog het glas! We drinken op ons fiere ras.

Kortrijkse club

1884

M. Doutreligne.

E. Reinaert.

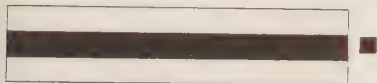

't Is t'onzent dat de Fransman eens
Zijn sporen heeft gelaten,
En zonder schat of riddereer,
Het slagveld heeft verlaten.
't Is t'onzent dat „Palfijn” ontstond,
Het Vlaamse woord in Vlaamsen mond
Weerklink' langs veld en straten!
En kendet gij de „Té wàors” niet,
Dit liedje zal 't u leren!
En als wij drinken, schinken wij
Om Kortrijk te vereren!
Sa, makkers brengt de beker aan de mond
En reikt hem aan de vrienden rond,
Ten minste twintig keren!
't Is t'onzent.

Mandel

1922

Dr. J. D'hoore.

En hier staan we weer,
Met ons hartje teer
Verknocht aan Vlaamse meiden.
Uit ons Mandelbloed
Putten wij moed
Om voor ons volk te strijden:
Mandelienses vooruit!
Wij hebben den eed gezworen
Elkander bij te staan;
Nooit gaat die band verloren,
Die ons te saam doet gaan.

Meense club

1920

Quintens.

Deleu.

1. Sta op, O Meense Vlaamse zonen,
Sta op, en zingt in blijde tonen,
Den hogen roem
Der schoonste bloem
Van Vlaandrens Leieboorden.
Laat klinken uw akkoorden.
Keerzang:
Aan u mijn hart, mijn trouwe
In blijdschap en in rouwe.
O Menen, lieflijk oord;
O puik aan leieboord.
2. Steeds klein staat gij in 't vlas gedoken.
In 't groen zo nedrig weggestoken;
Toch staat zij hier,
't Hoofd recht en fier.
De gilde van uw zonen,
Die u hun liefde tonen.
3. Toch houdt g'uw Belfort hoog naar boven,
Een roem die d'eeuwen u niet roven.
Een roemrijk graf,
Dat 't strijden gaf
Zijn uw geslechte muren:
Uw roem zal eeuwig duren.

Oostendse club

1912

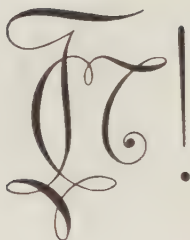
August Nassel.

Fr. Lambrecht.

To!

Leve de Torre van Oostende,
Je kunt ze zien al waar je blende.
Klaarder dan de mane, dan een kletsekop in brand.
Er is geen één lantaren die aan onze Torre kan,
O ja ja, wij komen van het Sas,
O ja ja, wij komen van het Sas,
O ja ja, wij komen van het Sas.
We drinken nog een glas,
En we... nog een plas.
Okker de boane, suker de kroane,
Pimpajoene leerze.
Oender de zèè, potje karèè,
Danst de pimpernelletjes.

Tieltse club

1902

Prof. Kan. Van Hove.

Dr. Paul Deryckere

1. Wij Tieltenaren, uit 't Vlaamse land.
Houden hier in Loven
De traditie stand.

Keerzang:

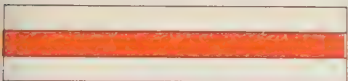
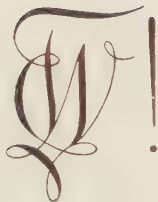
In 't jolijt van Moeder Tieltse
Met de pint in d'hand
Wordt geklonken en gedronken
Op 't heil van onze vriendschapsband.

2. Cnaepen en Uelen, snel vliegt de tijd,
Houdt de club in ere
Drinkt in vrolijkheid.

Waregemse club

1947

Dr. Leo Bouckaert.

In 't hoekske van West-Vlaanderen
Daar ligt ons Waregem.
Waar wij houden van elkander
En zingen fier - met klem
Dat is ons dorpke klein
Waar wij studenten zijn.
Waar haat noch nijd regeert,
Slechts vreugde heerst.
Dat is ons dorpke klein,
Waar ook mooie meisjes zijn,
En lied, en pint, en wijn
Op tafel zijn.

Tw!

Westland

1890

René Joye.

Moeder Westland saamgekomen,
 Kan haar bruisend bloed niet tomen.
 En zal nu haar fierheid uiten,
 In 't gezang van al haar spruiten.
 Vele glazekes zij drinken,
 Volle pintekes zij schinken,
 Schone meidekes zij vrijen,
 Met minnend hart.

Wij zijn de zonen
 De zonen der Moreinen;
 En leven vrij ten allen stond.
 Ieper - Veurne en Poperingnaren
 Zullen zich tezamen scharen
 Eens van hert en eens van ziele
 In dichten bond
 Bij Moeder Westland
 In 't land van de Moreinen;
 Ja bij ons allen gaat alles goed.

Ieper - Veurne en Poperingnaren
 Zullen zich tezamen scharen
 Eens van hert en eens van ziele
 In dichten bond.

Fanfare der Vlaamse studenten te Leuven

1911

Dr. Emiel Cardoen.

Apotheker Van Den Bussche.

Dr. Louis Monsieur.

Wij zullen Cecilia vieren
Cecilia de bruid;
Met tuba met vlag en banieren
Trompetten en trommels en fluit.
vivat vivat)
vivat cecilia) bis

Wij zullen Cecilia eren
Cecilia de vrouw;
Als zij willen wij musiceren
In eeuwige houw ende trouw.
vivat...

Wij zullen Cecilia loven
Cecilia de Sint;
Die onze fanfare te Loven
Behoedt beschermt en bemint.
vivat...

Fakulteitskleuren

Godgeleerdheid en Kerkelijk Recht	Vuurrood
Rechtsgeleerdheid	Steenrood
Economische Wetenschappen	Groen
Sociale Wetenschappen	Lichtgroen
Geneeskunde	Paarsrood
Letteren en Wijsbegeerte	Geel
Psychologie en Pedagogische Wetenschappen	Oranje
Wetenschappen	Blauw
Toegepaste Wetenschappen	Lichtblauw
Landbouwwetenschappen	Turkoois

Fakulteitenkonvent Leuven

1936

Het Fakulteitenkonvent, gesticht in 1936, heeft in de loop van zijn bestaan reeds een groot aantal evoluties doorgeemaakt. Wanneer het nu, als onafhankelijke vereniging, zijn plaats verworven heeft in het Leuvense studentenleven, dan is dit geen eindpunt maar veeleer het vertrekpunt van een steeds bredere en ook diepere fakultaire werking.

Inmers, de Vlaamse fakulteitskringen die allen aangesloten zijn bij het Fakulteitenkonvent, zijn een natuurlijke emanatie van het universitair studentenleven. Het steeds toenemend aantal studenten aan onze Universiteit vereist een decentraliserende vereniging langs de fakulteiten om, zodat elke student bereikt wordt. Door het inrichten van studiereizen, wetenschappelijke voordrachten en colloquia wekken de fakulteitskringen de interesse op van de student voor zijn beroep in spe en door het organiseren van gezelschapsleven, verstevigen ze de vriendschapsband tussen studenten van eenzelfde fakulteit. Wat ons allen, nu en later, slechts ten goede kan komen.

Tevens wil het Fakulteitenkonvent zo nauw mogelijk met de andere Leuvense studentenverenigingen samenwerken en hoopt aldus een ideale voedingsbodem te zijn voor interessante initiatieven, die alle Vlaamse studenten aanbelangen. Dat deze Studentencodex een voorname stap vooruit is om de innerlijke samenhang tussen de fakulteitskringen enerzijds, en de samenwerking met de andere Leuvense studentenverenigingen anderzijds te versterken, is onze oprechte overtuiging.

Nota: Het wapenschild is samengesteld uit een hartschild (driedubbel geschuind van rechtsboven naar linksonder; sabel-goud-azuur met zilveren kenletters F. K.) omkranst door de wapenschilden der verschillende fakulteiten.

1. Godgeleerdheid en Kerkelijk Recht: Open boek met alfa en omega op veld van goud
2. Rechtsgeleerdheid: Weegschaal van zilver op veld van keel
3. Geneeskunde: Staf met slang van goud op veld van keel
4. Wijsbegeerte en Letteren: Met lichtstralen omkranste zon van goud op veld van azuur
5. Wetenschappen: Gouden ster op veld van azuur
6. Economische en Sociale wetenschappen: Caduceus van goud op veld van sinopel.

1937

Prof. W. Peremans.

1. Hê kallistê pasoon porroon, O Kliootoi,
Esti Kleioo mêter hêmoon, O Kliootoi,
Kai elthones nun eis autên, O Kliootoi,
Pantes phate einai kalên, O Kliootoi.

Keerzang:

Oi Kliootoi, oi Kliootoi,
Eisin kaloi kagathoi.

2. Nunc omnes birum bibimus, O Clioti,
Et semper vinum canimus, O Clioti,
Nunc Clio festam celebrat, O Clioti,
Oportet Cliotus bibat, O Clioti.
3. In Leuven is 't de schoonste tijd, O Klioten,
Geniet ervan zolang g'er zijt, O Klioten,
En in de Klio drinkt U zat, O Klioten,
Aan 't edel Vlaamse gerstennat, O Klioten.

1887

Paul De Vuyst.

Alfons Van der Voorde.

Op de purp'ren hei.

1. In de stille bossen, in ons Heverlee,
Staat een mooi kasteeltje, een kantien okee!
Elke vroege morgen, tegen acht uur aan,
Komen z'aangereden, in de Mercierlaan.

Keerzang:

Hoe schoon is 't student zijn, aan ons boerekot.
Dat is hier in Leuven, ons grootste genot.
Hoe schoon is de band, die ons allen hier bindt
Dat dez'hier op aarde, geen einde meer vindt.

2. In zijn kaal labootje, vóór een bekeerglas,
Staat hij ganse dagen, in zijn witte jas,
Giet een vloeistof over, dampt een ander uit
Want met de scheikunde komt men steeds vooruit.
3. Tussen paard en koeien, op een tarweveld,
Bij ons Vlaamse boeren, in hun jong geweld,
Zal men ze steeds vinden, voor en naast de boer.
„Wij verlaten 't landje niet” is wat hij zwoer.
4. Naast bananenstruiken, koffie, rijst en thee
Zullen zij eens jagen, op het wilde vee,
Tussen laterieten, geel en bruin en rood,
Lacht de zwarte neger zijn tanden bloot.
5. In zijn tekenzaaltje, voor een tekenplank,
Potlood, pen en passer steeds op zijne bank
Goochelt hij met cijfers, kijkt formules na,
't Jaar daarop steekt men de tek'ning in de la.
6. 't Is het jongste zoontje, pas een jaartje oud
't Loopt nog wat verloren, het doet geen broertje dood,
Zij doen niets dan slapen, zullen volgend jaar
Zien hoe bijen wonen in een appelaar.

1. Als wij zijn in 't eerste jaar,
Dan weten wij niet naar waar
Wat dan gedaan?
Wel vlug gegaan
Naar de Technische Kring.
Keerzang:
Technische Kring
Zal blijven steeds vooraan,
Technische Kring
Zonder U kan het niet gaan.
2. Als wij zijn in 't tweede jaar,
Dan is Leuven niet meer zo raar.
Maar toch gaan wij
Alles voorbij
Naar de Technische Kring
3. Nu zijn wij in het derde jaar,
En voelen ons niet meer barbaar.
Van Heverlee,
Komen wij mee
Naar de Technische Kring
4. Wanneer wij in het vierde jaar,
Vergeten eens de tijd bij „haar”
Dan gaan wij toch
En komen nog
Naar de Technische Kring
5. En zijn wij in het vijfde jaar,
Wij houden stevig aan mekaar.
Kom hand in hand
In eeuw'ge band
Naar de Technische Kring

1944

Louis De Wolf

Paul Libert.

1. Sta nu in **strekstand**
en zing in **kopstand**
ons lied van Appolloon
dat 't mag **klinken**
en mag **bezinken**
als 't zoete avondloon.

Keerzang:

- Turnen en springen
Boksen en zwemmen
doen wij toch niet d'hele dag
drinken en zingen
zijn van die **dingen**
die 'n student niet laten mag.
2. Niet bij een ander
maar bij elkander
zijn wij gekomen naar hier
om te **genaken**
en om te **smaken**
aan speech, aan lied en aan bier.
 3. Nu nog eens samen
alsof w'hier nooit meer kwamen
zingen met volle stem
hij die niet **meezingt**
hij die niet **meedrinkt**
buiten dat moesten ze hem.

1930

Leo Charles.

P. Boogaerts.

Th. Verreydt.

1. Stapt **ge**wind,
Blijgezind,
 Krachtig als eiken en vlug als de wind.
 Mannenmoed
 Staat ons goed,
 't Klinkt in het lied dat ons leven doet!
2. Wij zijn zonen van Vader Mercur,
 Vinden daarbij ook het bierken niet zuur!
 Werk en vreugd,)
 Doen ons deugd,) bis
 Leve de handel en leve de jeugd!)
3. Later vullen wij den beugel
 Want we willen fijn,
 Knap en eerlijk zijn.
 Laten soms ook vrijen teugel
 Aan gezond plezier en goeden sier!
 Hip, hip, hoera!
 Zingt allen mee!
 Hip, hip, hoera!
 Hoezee! Hoezee!
4. Laat de kniezers vitten, zeuren.
 Waar ge ons samen ziet
 Klinkt ons gildelied!
 Wie van ons is mag niet treuren.
 Wie niet zingen kan
 Is ook geen man!

Farmaceutische kring

Tekst: P. Willems

J. Rozenski

Muziek: wijze Stars en Stripes

1. Ja, ja d'apotekers zijn hier
en zij maken ook heel veel plezier
zij doen met de blokkers niet mee
want die studeren de farmacopee
2. Ze draaien de pillen zo fijn
en kussen de meiskens zo gaarne
ze drinken een stuk in hun kraag
maar 's anderendaags zijn ze weeral daar
3. Titreren, studeren is fijn
maar beter is 't samen te zijn
't is warm en de pit zit erin
hij komt eruit al vanaf het begin
4. En zijn we dan afgestudeerd
is alles nog lang niet verleerd
de dorst ja die kennen we nog
al zijn we'r honderd, dan zingen we toch:
5. La, la, ...

Chemica

1948

Hugo Van Looy

1. Wij zijn de stoere alchimisten
Wij drinken bier tot in ons kisten
Wij maken chloor
En geraken overal door
Wij kunnen zwavelzuur bereiden
2. het CO² schuimt in de pinten
Die wij wetenschappelijk uit gaan drinken
Heft het glas omhoog
Want op 't labo daar is 't maar droog
Leve de club der alchimisten
3. Al zijn wij zat wij blijven staande
Wij hebben een evenwichtsconstante
Wij zingen luid
van "Chemica Vooruit"
Wij kunnen bier assimileren.

Vlaams Rechtsgenootschap

1885

Prof. Van Biervliet

COLLEGIUM FALCONIS

1. Te Leuven die Vlaamse studentenstad
tussen Ladeuze en de Tiensestraat
staat ons college, die schone Valk

Oud en nieuw staan er zij aan zij
't is het centrum van de faculteit
van wet en recht, maar ook van jolijt

Keerzang:

Want ius is eeuwig, ius is goed
Collegium Falconis
de valk m'n bron, gedachtegoed
Collegium Falconis

2. Advokaat notaris of docent
recht is er nodig voor elke mens
en daarom zijn wij dus hier student

Hoe men een wet interpreteert
het boni en het aequi met elkaar afweegt
met hart en ziel wordt dat geleerd

3. Van Justinianus tot heel modern
van dikke boeken tot de kleinste term
we leren 't recht, tot in z'n kern

Zeger Van Hee was de eerste decaan
wijd en zijd verspreidt de valk zijn faam
uit fiere borst, zingen wij dus saam

4. En wat we ook worden op ons levenspad
we hebben de beste studies gehad
ja onze valk, blijft in ons hart

Katholiek Vlaams
Hoogstudenten Verbond
GENT

De allereerste groepering van katholieke Vlaamse studenten aan de, toen nog volledig Franstalige, Gentse Rijksuniversiteit was de „Rodenbachs-vrienden“, gesticht in 1887. Tot aan het begin van de eerste wereldoorlog groepeerden zij de voorgangers van het huidige KVHV, en speelden o.a. in de strijd om de vernederlandsing van de Gentse Alma Mater. een niet te onderschatten rol.

Aan de Vlaamse Hogeschool 1916-1918 was er geen specifieke Vlaams-katholieke Vereniging (wél een godsdienstige kring): in een geest van werkelijke kameraadschap en solidariteit werkten gelovige en vrijzinnige studenten in het Studentenkorps (GSK) „Hou ende trou“, tijdens zijn kortstondig bestaan een modelvereniging van zelfbewuste en strijdbare jonge intellectuelen, bij wie Volksbelang de persoonlijke tegenstellingen verdrong.

Na 1918 herleefden de oude studentenverenigingen, ook de Rodenbachsvrienden, nu tot „Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond“ herdoopt. Dit eerste KVHV, dat tot 1940 bleef bestaan, kende slechts een bescheiden activiteit; de Vlaamsvoelende katholieke studenten werkten immers meestal in de „officiële“ studentenvereniging, het „Algemeen Vlaams Hoogstudentenverbond“, later „Gents Studentenverbond“, dat een zeer ruime activiteit ontplooië, en vooral in de jaren 1920-25 en 1927-32 zeer strijdvaardig optrad.

Na 1940 verdween het KVHV, en was het GSV (Gents Studentenverbond) de organisatie van alle actieve krachten uit die, om meer dan één reden, zeer bewogen tijd.

Dit alles veranderde na 1944: ook in studentenkringen was de „bevrijding“ losgebroken; het was de periode van de wegzendingen, de patriottische terreur, de periode waarin het „kind van het verzet“ de „Nationale Studentengroepering“ (NSG) het licht aanschouwde. In tegenstelling tot zijn voorgangers AVHV, GSK en GSV was deze NSG Belgisch-nationaal, uitgesproken sterk vrijzinnig, en zeer bevriend met de rektoraatskringen. Geen wonder dat de katholieke Vlaamsvoelenden zich daar niet thuis voelden, en naar een eigen organisatievorm zochten. Die kwam er met de heroprichting van het KVHV (Nieuwjaar 1945) onder presidium van Lode van der Vliet.

De eerste jaren was men nog zeer voorzichtig: werd niet overal rondgebazuind dat de Vlaamse beweging tot het ver-

leden behoorde? Tijdens de eerste jaren werden de verbondsvergaderingen opgevrolijkt met geëllieerde en Belgische kleuren, met dito liederen en sprekers. Toch was er leven, het KVHV groeide. „Ons Verbond” verscheen vijf maal per jaar.

Wim Jorissen wijzigde in 1947-48 de richting: een hoofd-artikel „De repressie een fiasko” maakte heel wat ophef; nog meer kwam het Verbond in de aktualiteit, toen „onbekenden” een bomaanslag pleegden op het studentenlokaal Roeland, waar Professor P. Geyl kwam spreken. In dat jaar werd Professor Heymans voorzitter van de beheerraad, als opvolger van senator De Bruyne; hij zou, tot zijn emeritaat, voor de opeenvolgende presidia een bedachtzaam en wijs raadsman blijken.

De daaropvolgende jaren groeide het Verbond meer en meer uit tot de sterkste studentenbeweging te Gent: niet alleen had het KVHV verreweg het grootste ledenaantal, het had ook de veelzijdigste werking: naast de algemene verbonds-activiteiten was er de Politieke studiekring, de Kulturele Kring, Koor, Fanfare, de jarenlang bloeiende volksdansgroep „Die Lioene” en de roemruchte Verbondswacht.

De jaren 1949-50 zagen het Verbond actief optreden in de Koningskwestie die toen het land in rep en roer stelde.

In 1951 zette men voorlopig een punt achter de traditie van het elk-jaar-verhuizen, en betrok het KVHV een sekretariaat in Huize Malpertuus (nu de Studentenparochie: in de feestzaal werden van dan af de grote, in de studiezaal de kleine vergaderingen ingericht. Het ledenaantal overschreed in het begin de '50er jaren de 1000, en dat voor amper 3000 Gentse studenten.

Het jaar 1953-54 bracht de beruchte Fosty-betoging die eerst de „beide Vlaanderen”, en daarna nog eens de Gentse stede dagenlang ondersteboven keerde, en uiteindelijk de patriottards grondeloos belachelijk maakte.

Het volgende academisch jaar onder Herwig De Jonghe was al even bewogen: de schoolstrijd („Weg met Collard”) eiste het Verbond weer wekenlang op. Weer nieuwe, positievere initiatieven de volgende jaren: o.a. de Walenwerking, met een reeks bonte avonden voor Vlamingen in Wallonië.

In 1958 kon de samenwerking met het Katholiek Universitair Centrum niet langer worden doorgezet, en waagde pre-

ses Francis Antonis de grote stap naar een eigen Verbondshuis(je): Lamstraat 2, waar men echter na 2 jaar weer verhuizen moest; toen werden de zaken groots aangepakt, door enkele oudleden en leden de v.z.w. „Het verbondshuis” gesticht, en het avontuur gewaagd, een ruim huis te huren in de St. Pietersnieuwstraat, met sekretariaat, leeszaal, bar en een tiental studentenkamers. Het was de bedoeling, van dit Verbondshuis een centrum te maken voor een dynamische en tijdaangepaste Vlaamse studentenbeweging. In hoeverre de oprichters het juist voor hadden, zal de tegenwoordige studentengeneratie zelf het best uitmaken...

Nadat het K.V.H.V. in het begin van de jaren 70 in Gent door linkse invloeden ten onder ging, besloot men in 1984 het verbond opnieuw op te richten. Onder impuls van Kathleen De Geyter (secretaresse), Geert Waegebaert (vice-praeses en hoofdredacteur) en Charles Huysman (praeses) werd een actief praesidium samengesteld.

Enkele debatten werden georganiseerd en ter attentie van de nieuwe afdeling vond de nationale cantus van het K.V.H.V. dat jaar in Gent plaats. Huysman werd in het academiejaar 85-86 als praeses opgevolgd door Waegebaert die echter om persoonlijke redenen in december ontslag nam. Hij werd vervangen door Veronique Libert, de eerste vrouwelijke praeses van het verbond. In 86-87 ging het praesesschap naar Kathleen De Geyter, die bijgegaan werd door verbondswacht Dirk Meuleman. Ondanks vele tegenkanting van “’t Zal wel gaan” werd K.V.H.V.-Gent opgenomen in het Voorlopig Konvent van de RUG en kon zo van enkele financiële voordelen genieten. Hierdoor werd het tijdschrift uitgebreid en kwamen er films, debatten en andere studentikoze activiteiten.

Nota: De kleuren van KVHV Gent zijn sabel, goud, zilver.

PRESIDES SINDS DE HEROPRICHTING IN 1945

- 1944-45 Lode van der Vliet, Dr. med. vet.
1945-46 Jef Van Rijckeghem, Dr. med.
1946-47 Jan De Sagher, Hist.
1947-48 Wim Jorissen, Phil. germ.
1948-49 Jos Molepaers, Dr. med. vet.
1949-50 Vic Vermiert, Dr. med.
1950-51 Chris Van Summere, Sc. nat.
1951-52 Jos De Schaepmeester, Dr. jur.
1952-53 Eugene De Facq, Paed.
1953-54 Carlos Tindemans, Phil. germ.
1954-55 Herwig De Jonghe, Med.
1955-56 Herman Soetaert, Rer. pol.
1956-57 Hetwig De Jonghe, Ned.
1957-58 Karel van den Bossche, Dr. jur.
1958-59 Cis Antonis, Dr. jur.
1959-60 Guido De Wilde, Dr. jur.
1960-61 Piet De Clipelle, Rer. pol.
1961-62 Dirk Daelman, Rer. oec.
1962-63 Jan De Boever, Lic. tandheelkunde
1963-64 Dirk Renard, Dr. jur.
1964-65 Johan Carton, Lic. hist.
1965-66 Emiel Swillens, Phil. germ.

1984-85 Charles Huysman, Dr. Jur.
1985-86 Veronique Libert, Dr. Jur.
1986-87 Kathleen De Geyter, Phil. germ.

VERBONDSLIED

F. Verknocke.

W. Pee.

1. Jeugd leeft naar een eigen wet
Gent kan het getuigen:
Zwarte leeuw en rode flat,
Koppen die niet buigen.

Keerzang:

Gent, de stad waar Roeland zong,
zingt nog steeds van wagen.
Gent wordt in zijn jeugd weer jong
Jeugd zal niet versagen.
Volge wie zijn eed niet schendt,
Gent blijft Gent!

2. Kroes geheven voor de slag
Om van 't lief te zingen:
zonder helm noch goedendag
't Gravensteen te bedwingen.
3. 't Volk heeft onze eed gehoord.
Eden vergen daden.
Jeugd bewaart 't gegeven woord
Gent zal niet verraden.

KATHOLIEK VLAAMS
HOOGSTUDENTEN VERBOND
ANTWERPEN

Bij de oprichting van KVHV-Antwerpen speelde het toeval een belangrijke rol : een abonnement op 'Nieuw Vlaanderen', een lezersbrief van Kris Barrezele, een reactie van hoofdredacteur Lionel Vandenberghe,... Op voorstel van deze laatste, die als directeur van de Studieadviesdienst op UFSIA werkzaam was, werd in het voorjaar van 1973 met een werkgroep van start gegaan : de Vlaamse (studenten)-beweging kwam aan de Antwerpse universiteit immers amper aan bod.

Uit deze werkgroep ontstond in het academiejaar 1973-'74 de Antwerpse afdeling van het KVHV ; een sterke Vlaams-nationale studentenbeweging, met afdelingen over gans Vlaanderen verspreid, heeft immers meer te bieden dan een zoveelste nieuwe vereniging. Het Stichterscomité bestond uit Kris Barrezele, Martin Decanq (TEW), Rudy De Paep, Edwin Truyens en Jef Robbroeckx (Rechten).

Antwerpen telt drie universiteiten (UFSIA, RUCA, UIA) en tientallen hogescholen : in onze omgeving werd nu stap voor stap een moderne en dynamische Vlaamse studentenvereniging uitgebouwd.

Van in het begin was het Verbond zeer actief : meetings, voordrachten, pamfletten,.. Edwin Truyens was twee jaar na elkaar praeses (1974-'76). Op het einde van het derde werkjaar haakt een groep rond Edwin Truyens om persoonlijke en ideologische motieven af. Zij zouden zich later onder de naam NSV afzonderlijk organiseren.

Truyens werd opgevolgd door Bart Vandermoere, die op de IJzerbedevaart van 1975 namens de jongeren sprak. Onder leiding van Bart kwam het Verbond zijn eerste groeistuipjes te boven.

Amper enkele jaren na de oprichting was KVHV reeds een begrip geworden in Antwerpen ; onder andere na enkele spectaculaire acties. Tijdens een anti-franskiljons-actie werd met een ezel door de universiteit en door de stad opgestapt, en ter gelegenheid van een bezoek van de koningin aan de UFSIA werd zij door het KVHV verwelkomd met de slogan (op een spandoek van vijf verdiepingen hoog !) "ZELFBESTUUR", en met duizenden kleine papertjes waarop "AMNESTIE" stond.

Naast thema's als amnestie, het Europa der volkeren, de vrijheidsstrijd van Basken en Koerden, Marxisme, federalisme... kwamen ook typische jongerenproblemen aan bod : numerus clausus, jeugdwerkloosheid, tewerkstelling bij de overheid,..

In 1976 werd een Verbondshuis geopend; het oranje-blanje-bleu lint werd doorgeknipt door Prof. Derine en door Flor Grammens.

KVHV wordt nu ook meer een studentikoze vereniging: pet, clublint en codex worden sterk gepropageerd. Cantussen waren in die tijd een zeldzaam verschijnsel in Antwerpen. Meestal waren ze slechts de inleiding tot een TD, en stijl was er zelden te bespeuren. Het KVHV heeft daar verandering in gebracht. Vooral de cantussen in de Piet Pot waren telkens voltreffers.

Ook op politiek vlak krijgt het KVHV een uitstekende reputatie: daar zijn de 'Historische Debatten' van Bart Vandermoere niet vreemd aan. Zo wordt op 1 maart 1979 de francofone top (Dehousse, Nothomb, Perin,...) naar Antwerpen uitgenodigd: een overvol Oranjehuis (300 aanwezigen, en nog een 1500 gegadigden op de 'wachlijst'), lovende artikelen in de Nederlands- en franstalige pers en, wegens een aantal bedreigingen, een permanente politiebewaking van het Verbondshuis.

De jonge KVHV-afdeling nam ook actief deel aan de brede Vlaamse Beweging en speelde een stimulerende rol bij het totstandkomen van het VJK (Vlaams Jongeren Kontakt), en van de ASB (Algemene Studentenbond), die een front vormde tegen het linkse overwicht bij de VVS-verkiezingen.

De eerste jaren was het KVHV vooral op UFSIA actief. In het academiejaar 1979-'80 kreeg het Verbond een nieuw gelaat. Herwig 'Twiggy' Praet werd praeses. Hij droeg ertoe bij dat de werking ook op de andere Antwerpse hogescholen merkbaar werd. Voor het eerst werd in Antwerpen door het KVHV een studentenzangfeest georganiseerd, dat van meet af aan een groot succes kende. Hiermee werd een traditie gesticht die ook nu nog stand houdt. Met recht kan gezegd worden dat het Verbond dankzij Twiggy jaarlijks de grootste Vlaams-nationale jongerenmanifestatie organiseert.

In 1981 wordt Kris Campo praeses. De aandacht wordt nu voornamelijk gericht op de actieve deelname aan de Vlaamse strijd. In deze periode vindt ook voor de eerste maal de 'Tramcantus' plaats: een gebeurtenis die ieder jaar voor de nodige ambiance in de binnenstad zorgt.

Vanaf 1983 wordt het Verbond geleid door Hans Brockmans: in de vier jaar van zijn praesesschap (een unicum!) wordt een evenwicht gezocht en gevonden tussen politieke actie en studentikoze ontspanning: het Verbond profileert zich als een Katholieke, Vlaams-nationale en traditioneel-studentikoze vereniging.

Op studentikoos vlak valt vooral de roef van de legendarische 'Pot van Olen' op. In de Antwerpse kranten werd dit zelfs voorpaginanieuws. Verder slaagde het KVHV er onder andere in om Nguza Karl I Bond, in die tijd President Mobutu's belangrijkste opposant, voor een debat uit te nodigen.

In de weken voor het Pausbezoek aan Vlaanderen (1985) neemt het KVHV het op voor onze Paus, tegen de linkse hetze in. De vitrine wordt ingegoooid, en 'onbekenden' pogen brand te stichten in het Verbondshuis. Een hoogtepunt in de vier jaren van Hans was zeker de 'Herdenking van de Val van Antwerpen' op 17 augustus 1985. Een stijlvolle en prestigieuze academische zitting kent, in volle vakantieperiode, een groot succes.

En nu? Er gaat geen week voorbij of er is wel één of andere KVHV-activiteit: vormingsavonden, cantussen, een stijlvolle doop, debatten, acties, sport, cultuur,.. Op de drempel van zijn 15de werkjaar is KVHV een vaste waarde geworden in het Antwerpse Studentenleven.

Ludwig Van Lierde

Preses		Hoofdredacteur
	Preses	Hoofdredacteur
1974-75	Edwin Truyens (Berchem)	Peter De Vos (Deurne)
1975-76	Edwin Truyens (Berchem)	Kris Barrezele (Zwevegem)
1976-77	Bart Vandermoere (Oedelem)	Kris Barrezele (Zwevegem)
1977-78	Bart Vandermoere (Oedelem)	Paul De Belder (Lier)
1978-79	Bart Vandermoere (Oedelem)	Peter Van Den Bossche (Mortsel)
1979-80	Ivo Gillot - Herwig Praet	Gust Peeters (Antwerpen)
1980-81	Herwig Praet (Aalst)	Geerolf Annemans (Brasschaat)
1981-82	Kris Campo (Berchem)	Luc De Daele (Antwerpen)
1982-83	Kris Campo (Berchem)	Philippe Van de Velden (Borgerhout)
1983-84	Jef De Jonghe (Antwerpen) vanaf nov.: Hans Brockmans	Hans Brockmans Peter De Roover (Berchem)
1984-85	Hans Brockmans	Hilde Van den Bossche (St.-Amands)
1985-86	Hans Brockmans	Hilde Van den Bossche
1986-87	Hans Brockmans	Fons Borginon (Mortsel)

K.V.H.V. - Antwerpen

VERBONDSLIED

tekst en muziek : F. Rossaert.

Surgite jonge geslachten
Surgite, surgite, surgite,
Veteranen en gij schachten,
Surgite, surgite, surgite
Komt in onze vriendenkring
drinkt en zingt.

Ave commilitones, Ave KVHV (refrein)
Ave commilitones, KVHV !
Wij heffen hart en handen,
en de pint, en de pint, en de pint,
Voor 't heil der Nederlanden,
hoog de pint, hoog de pint, hoog de pint,
Maar wij werken ook verwoed
Waar het moet !

Sofia

*Club der Rechtsstudenten
te Antwerpen*

UFSIA (stichter Paul Dumez 1960)

UIA (stichter Paul Fontain 1972)

Bogaerts Jean-Louis

"Land of hope and glory"

Met zwaard en weegschaal en 't wetboek,
SOFIA dienen wij !
Maar ook pinten en liedren,
horen er zeker bij

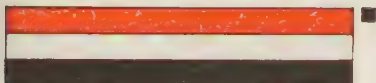
Wij zijn hier allen tesamen,
staan hier hand in hand,
om het glas te heffen
op de vriendschapsband !
En om recht te spreken
tussen por en pint.

Kiha

*Katholieke Industriële
Hogeschool Antwerpen*

1960

G. Robbroeckx

L. Schoonbaert

1. Wij zijn KIHA-studenten,
op Don Bosco soms bijeen,
maar is het school gedaan,
gaan wij daarom nog niet uiteen
den blokker met of zonder buis,
gaat niet altijd direct naar huis,
want bij rood en wit en zwart voelt men zich thuis
2. Kwam 't studeren uit uw oren,
en werd ge daardoor geflest,
loop niet achter de professoren,
want dan wordt ge weggepest,
maar schep bij BRABO nieuwe moed,
een club die grote wonderen doet,
want bij rood en wit en zwart daar zit ge goed
3. We bezoeken graag een cantus,
en we missen geen T.D.,
want de porren van de club,
die vallen allemaal goed mee,
de avond wordt een waar festijn,
dus zijn we blij van lid te zijn,
want bij rood en wit en zwart daar is het fijn.
4. En is 't studeren afgelopen,
zit 't diploma in de zak,
hebt g'uw laatste pint gezopen,
en uw liefke meegepakt,
van danaf gaat het bergaf,
maar zingen kan er nog vanaf,
want dat rood en wit en zwart neemt ge mee tot in uw graf.

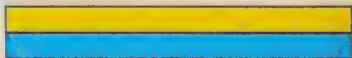

Eligia

*Economische Hogeschool
St. Eligius Antwerpen*

1954

Frans Phlipppo

Thierry De Coninck

Wij zingen vrolijk, iolich,
Komaan, kom op gij vriend, (bis)
Wij klinken zingend,
Pintjes drinkend,
Liefjes minnend,
Kursussen blokkend.

Eligia, Eligia,
Wij mannen van de klub,
Sterk en gezond,
Eligia, Eligia,
Wij mannen van de klub
Drink het schuimend bier al in het rond.

Vulcanis

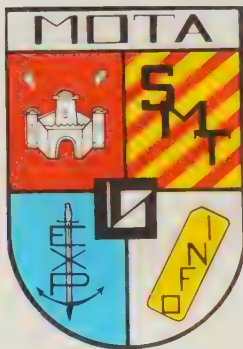
*Industriële Hogeschool
Antwerpen-Mechelen*

1957

Neel Verstraeten

1. Kom vrienden laat ons vrolijk wezen
Laat ons saam het pintje heven
Op het schoon studentenleven
Nu er bier in 't vaatje is
2. Wij blijven steeds sinjoren
Laat het klinken in de oren
Nu geen tijd voor professoren
Want we zijn hier voor de lol
3. Kom stop nu maar met mokken
Laat die anderen dan maar blokken
Bier en leute zal u lokken
Bij VULCANIS is het feest

Mota

*Ekonomische Hogeschool
St. Lodewijk Antwerpen*

1953 Guy Janssens

1986 Michel Gobin

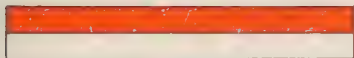
1. Rood en geel zijn onze kleuren
Mota dat is onze naam !
Ik zal voor het vaandel strijden,
en zal trouw zijn aan de faam.
2. Alle porren, alle schachten,
zijn niet bang voor een pint bier !
En met alle Mota krachten
maken zij heel veel plezier !
3. Aan de Groenplaats in de Salvator
is het goed studentenoord !
Met een pintje en een liefke
brost daar Mota volop voort !
4. Dus studenten luister even
laat je zorgen eeuwig staan !
En verenig u gans het leven
voor de eer van Mota's naam.

Aymie

*Katholieke Vlaamse Hogeschool
Antwerpen*

1958

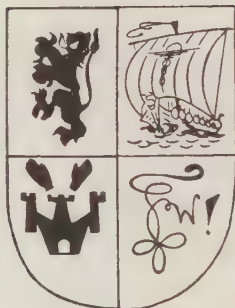
Miep Van Den Hoven

Wim Mersie

wijze: Zilvervloot

1. Heb je van Aymie club al gehoord?
De club van de KVH
Die hebben veel porren zoals het behoort,
daarvoor roepen wij 'Hoera'!
refr. Aymie, Aymie
Aymie ge ziet ze niet,
in de les of op 't exaam (bis)
Maar in de kroeg al te saam
Maar in de kroeg, de kroeg al te saam,
maar in de kroeg al te saam.
2. Zegt ons die 'n baas van die goei staminee,
kom jongens ik geef een vaatje,!
Dan brullen we samen: Da's een goed idee!
en we zingen lo Vivatje.
3. Zijn we op de cantus of op nen teedee,
dan zijn we niet meer te houden.
We dansen, we zingen we drinken ons vol,
en we zullen 't ons nooit berouwen.
4. Hebben we op 't einde van het jaar een buis,
Dan gaan we er nie om treuren.
Dan zeggen we thuis: Trek het U niet aan,
Zoiets da kan gebeuren."

Wikings

*Faculteitskring Toegepaste Econom.
Wetenschappen*

Universitaire Faculteiten

Sint Ignatius Antwerpen

(UFSIA)

1910 Stan Leurs

Frans Van Berckelaer.

Wim Van Beirs.

1. Hoort, kerels, hoort den heldenzang!
Waar wild in bruist de vrijheidsdrang,
Waar dreun in leeft van zeegeweld
en oernatuur door tonen zwelt.

Keerzang:

Hoiho, Hoiho!

Wij Wikingers, voeren als kindren der zee,
Door stormen en strijd onze vrijheid steeds mee!
(bis)

2. Een frisse stroom, door zee gevoed,
doorvloeit het hart en stuwt het bloed.
Een felle stuwing gaat door borst
en striemt en zweept den vrijheidsdorst.
3. Van 't noordzeestrand klinkt heldenzang
die geest doortrekt met vrijheidsdrang.
Uit 't noorden waait een wilde wind,
die zeedrift in het hart ontbindt.

Andoverpia

Antwerpse studenten aan UFSIA

1958-59

Jos Marynissen

Luk Mettens, Bart Jacqmain e.a. Edgar Elgar

1. Andoverpia,
In Antwerpen rollen wij,
Wij klinken met volle pot,
Diegene die 't laten, die zijn zot.
2. Andoverpia,
Op 't UFSIA studeren wij,
Wij zijn 't studentenleven goed gezind,
Groen en wit is ons lint.

Ampulla

*St Berlindis Instituut voor
Verpleegkunde Antwerpen*

1980-81

Marc Stoffels

Loumar Wittebroodt, Hilde Bolckmans

Drie vrienden

1. Kende gij Ampulla,
Dat is een goeie club!
Allemaal toffe mensen,
stuk voor stuk.

Keerzang:
1, 2, 3, Ampulla kom erbij!
We drinken er bier,
en we maken veel plezier.
2. De T.D.'s die zijn,
een goei verjongingskuur,
er wordt lol gemaakt,
tot in het vroege uur!
3. Onze cantus die is,
overal gekend,
je stem en je keel,
die worden er verwend.
4. Met pint of spuit,
we krijgen iedereen plat,
met Valium of Stella,
we maken alleman zat!
5. Voor de schachten nog,
ne laatste goeie raad,
laat den auto staan,
als ge naar Ampulla gaat.

Nucleo

*Provinciaal Hoger Technisch Instit.
Scheikunde (PHTIS-Antwerpen)*

1962

Kleuren: Rood - wit - rood

Karel De Dobbelaere
Manuel Maris

'Cockles and Mussels'

1. Wij zijn chemisten, d'eeuwige optimisten
Wij mengen zo gere alles bijeen
En loopt er iets mis, voor ons geen gemis,
Want wij zijn vrienden, dus nooit alleen.
2. Keerzang :
Oho Nucleo, oho Nucleo, laat klinken die pinten,
oho Nucleo.

Ook al zijn wij schachten, van ons kunt ge het
verwachten,
Wij zijn steeds paraat, als er over een cantus
wordt gepraat,
Met de pint in de hand en de pet in scheve stand,
Zijn wij beschonken door de overmaat.
3. Als commilitones voor ons geen kapsones,
Steeds onverschrokken, slaan wij aan 't blokken,
't Vlaamse beminrend doen wij al zingend,
En met den doop zijn we niet te stoppen.

Potatores

HRITON - Deurne

1963

Muziek : "De kikker"

1. Aan de rande van de stede,
diep gezonken in het bier,
bestaat een clubje Potatores,
en die zijn altijd op zwier.

Keerzang :

"Ziet ge daar," zo sprak die leraar,
"ziet ge daar, die praeses staan,
't is de moordenaar van uw studies,
dus laat hem zijn gang maar gaan."

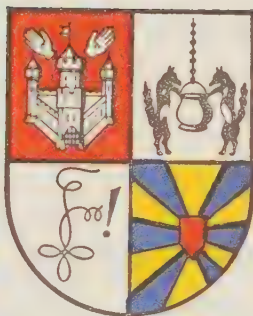
2. "Potverblomme," zo sprak die schacht dan,
"is die kerel daartoe in staat,
als ik niet meer dom zal wezen,
sta ik ook voor dat paraat."
3. En nu loopt hij ook als praeses,
gaat er met zwier tegenaan,
omdat zulks er toch moet wezen,
voor het verdere bestaan.

Westkanters

Westvlaamse Studenten aan UFSIA

1951

Jacques Taveirne

- . Hier zijn wij Westkanters,
Mannen van het West.
Midden in Antwerpen,
Daar voelen wij ons best.
Waar wij ook komen, daar
Is plezier, gedans, gefluit,
En ook veel bier,
Voor kerels van het front.

Keerzang :

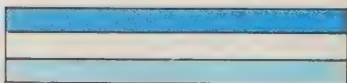
En we gaan naar 't front,
Achter peerde...
En we gaan d'r vele rapen.
(bis)

2. Wij trekken ten strijde,
Door het Vlaamse land.
Geef ons pinten bier,
En wij blussen de brand.
Grootseid en adel,
Dat is ons doel.
In pijn en smart,
Maken wij boel,
Voor kerels van het front.

Technica

*Provinciale Technische Scholen
Boom*

1961-62

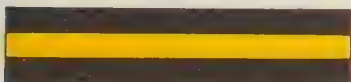
muziek : Zeeroverslied

De beste studenten van Boom die zijn hier,
met hun magen reusachtig en droog.
De leraars die sidderen en vluchten van angst,
als wij stormen zo wild naar den toog.
En komt hier gij vriend,
drinkt met ons een pint,
want pas dan zijn wij tevreden.
Ja, wij zijn de heersers van Boom,
de mannen van Technica.

En Technica (Technica), en Technica (Technica), en
Technica
En Technica, Hoi, Hoi!
Ja, wij zijn de heersers van Boom,
de mannen van Technica.

Regentimi

*Technisch Instituut Borgerhout
St. Maria
(voorheen ROMANIA)*

muziek : Zeeroverslied

De machtigste club van het hele Vlaamse land
is REGENTIMI : machtig en groot.
De clubleden drinken en lachen zich dood,
en men vindt ze 's morgens in de goot.
Als het bier weer vloeit en de liefde bloeit,
ja dan zijn wij de ware studenten.
Ja wij zijn de heersers der porren,
de koningen van het bier.

Keerzang :

Tiralala (tiralala), Tiralala (tiralala)
Tiralala (tiralala), hoi, hoi !
Ja, wij zijn de heersers der porren,
de koningen van het bier.

KATHOLIEK VLAAMS
HOOGSTUDENTEN VERBOND
BRUSSEL

Als jongste telg uit de traditievolle K.V.H.V-familie werd K.V.H.V.-Brussel tijdens het academiejaar 1975-76 gesticht door praeses Dirk Weemaes, vice-praeses Dirk Declercq en secretaris Bruno De Cleen. Zij legden het accent vooral op de Groot-Nederlandse gedachte zoals in hun publicaties en meer bepaald in de beginselverklaring van januari 1976 van K.V.H.V. Brussel te lezen staat: "K.V.H.V.-Brussel is een studentenvereniging die zich tot alle universitair van Brussel richt en die zich actief in de Vlaamse Beweging, welke zij in een Nederlands perspectief ziet, opstelt". Deze 'vurige vlam' met een goede start, verscheidene activiteiten en het verzorgde tweemaandelijks blad "Stroomopwaarts", doofde echter uit nadat de praesidiumleden de kandidaatscyclus hadden beëindigd van de UFSAL.

In het begin van het academiejaar 1982-83 werd de fakkel weer opgenomen door twee leden van K.V.H.V.-Leuven die naar de UFSAL kwamen: Kris Erauw en Kris Moeremans, en door drie UFSAL studenten: Philip Asscherickx, Bart Clinckaert, en Filip Martens die de praeses-functie waarnam. Deze wensten het braakliggend terrein, dat de Ufsal was, om te bouwen tot een thuis voor de Vlaamse studentenbeweging te Brussel. Bewust van een oppositie vanuit twee fronten bond men resoluut de strijd aan, enerzijds voor onze Kristelijke bewegingsgrond tegen de toeneemende druk van ongeloof en immoraliteit vanuit het atheïstische kamp van de VUB-ULB en anderzijds voor de rechten van het verdrukte Vlaamse volk in het franskiljonse Brussel.

Het K.V.H.V.-Brussel wil zijn stempel blijven drukken op de Katholieke Vlaamse studentenwereld te Brussel. Daarom wordt de werking uitgebreid naar o.a. Vlaams Economische Hogeschool (VLEKHO) - Econ. Hogeschool St.-Aloyisius (EHSAL), en andere N.U.H.O. instellingen (St.-Lukas, St.-Thomas enz. ...).

Katholiek Studentencorps Brussel (K.S.C.)

*Interuniversitair Corps der
Katholieke Vlaamse Studenten
te Brussel.
1925
Mon de Goeyse.*

Het K.S.C. Brussel groepeerde de katholieke Vlaamse studenten en meisjesstudenten aan een universiteit of hogeronderwijsinrichting die in de Brusselse agglomeratie wonen of studeren.

Het groeide uit de studentenclub Bezem-Lovania-Brussel in 1925 door Dr. phil Mon de Goeyse opgericht.

Het K.S.C. bestaat uit vier afdelingen:

Egmontkonvent (vorming en cultuur)

Goedelekonvent (meisjesstudenten)

Bezem-Brussel (clubleven)

Oud-KSC (oud-studenten).

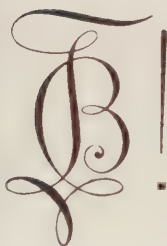
CORPSLIED

Wijze: *Deutsches Weihelied* van

Frans Meire.

Albert Methfessel.

1. In onze vlag klaart luid gelach
Van weiden en landouwen,
Maar rode gloed van durf en bloed
Wijdt 't groen van ons betrouwen.
2. Dat Brussel blijve vrij bewaard
Voor God en Nederlanden!
Dat Ruusbroecs licht en Egmonts zwaard
Versterk'ons hoofd en handen!

Bezem Brussel

1925

CLUBLIED

Frans Meire en Mon de Goeyse.

Oswald Liesenborghs.

1. Reikt de kan de tafel rond,
Looft de Heer om 't bier,
Leegt het glas tot op de grond
Want wij zijn op zwier.
Loven boven!
Alma Mater!
„Bock en Geus”
Zij thans de leus.

Bacchus quia pater!
Leuven heeft het wijs bestier,
Brussel zwaait de potten bier!

Sa, moeder, tap van 't beste bier
Van 't beste bier
De reus is hier!
Kere weerom
Reuske, Reuske,
Kere weerom
Reuzegom!

5. Lang leve de Bezem
En Manneke-Pis,
De stede van Brussel
Die d'onze is.
Loven steeds boven,
Hoog Lovania!
Altijd God loven
En „Pro Flandria”!

DE BESSEMCLUB

1. De Bessemclub is nu op rol
Met hoofdman en banier
En al te samen, hand in hand,
Bezingen wij het bier.
Het blokken is vandaag gedaan
't Verzwaart te veel de kop
En drinken moeten wij nu doen
't Zij Boers ofwel Jack-op.

Keerzang:

Vooruit, vooruit geen tijd verloren
Hip, hip, hoera! Hip, hip, hoera!
De Bessemclub is weer herboren
Hip, hip, hoera! Hip, hip, hoera!
En als ons moeder dat moest weten
Hip, hip, hoera! Hip, hip, hoera!
Z' had ons al lang in de Just gesmeten
Hip, hip, hoera! Hip, hip, hoera!

Aloisiana

*Ekonomische Hogeschool
St. Aloysius te Brussel*

1962

A. Tobak

Tekst: Johan Sabbe

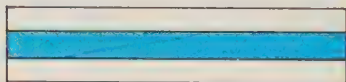
1. Wij zijn de mannen van de nacht
degenen die naar 't school gaan
als de anderen al slapen
wij zijn vol kracht
als een meisje naar ons lacht
want wij zijn de mannen van de nacht
2. Wij zijn de meisjes van de nacht
degenen die studeren
over recht en integreren
wij zijn zo zacht
en we lachen onverwacht
want we zijn de meisjes van de nacht
3. Wij hebben proffen in de nacht
degenen die doceren
wat wij altijd wilden leren
zij leren ons aan
hoe de handel is ontstaan
want wij hebben proffen in de nacht

Vlekho

*Universitaire Instellingen
Brussel*

1970

Jan Noblesse

melodie: 'Wij aijn al bijeen, toffe kadullen'

1. Zou je niet mogen een pintje drinken,
zou je daarom een zatlap zijn (bis)

Keerzang:

Wij zijn al bijeen
Vlekhonomisten, Vlekhonomisten
Wij zijn al bijeen
Vlekhonomisten ondereen

2. Zou je niet mogen een uurke brossen,
zou je daarom een luierik zijn (bis)
3. Zou je niet mogen een schachtje dopen,
zou je daarom een vuilaard zijn (bis)
4. Zou je niet mogen een meisje kussen,
zou je daarom een smeerlap zijn (bis)
5. Zou je niet mogen een jaartje bissen,
zou je daarom een dommerik zijn (bis)

KATHOLIEK VLAAMS TECHNISCH
HOOGSTUDENTEN VERBOND
MECHELEN

1949

Historiek KVTHVM

Guillome Wouters, toen al voor de tweede keer praeses van Antigonía, stichtte op 6 mei 1949 het THVM, Technisch Hoogstudenten Verbond Mechelen. Dit verbond werd opgericht met een tweeledig doel. Enerzijds werd de overkoepeling beoogd van Antigonía en De Wesp, de twee reeds bestaande studentenclubs aan de BSTI, Bijzondere Scholen voor Technisch Ingenieurs - Mechelen. Anderzijds streefde men medezeggenschap op nationaal vlak na, hetgeen men trachtte te verwezenlijken door het merendeel van alle studenten van de BSTI-Mechelen te verenigen in één grote organisatie wat als gevolg zou hebben dat alle studenten als één blok naar voren zouden kunnen treden.

Men ging meteen van start met het uitgeven van 'ONS VERBOND', een tweemaandelijks tijdschrift dat momenteel nog zeer actief uitgegeven wordt. Uit vele artikels blijkt dat het THVM een sterke Vlaamse bewustwording onder de Mechelse hoogstudenten trachtte teweeg te brengen. Naast de studentikoze activiteiten spitste het Verbond zich in hoofdzaak toe op het vechten voor de rechten van de Vlamingen, hetgeen zich manifesteerde in het regelmatig mee opstappen in betogingen, protestmarschen en het houden van stakingen. In deze eerste periode van het THVM bestonden de studentikoze manifestaties veel uit het inrichten van bals, wel-sprekendheidstornooi, revue en St.-Niklaasstoet. Dit laatste ging steeds gepaard met een sociale actie. Deze actie hield in dat tijdens de stoet een kollekte werd gehouden om de behoeftige studenten te kunnen helpen op godsdienstig en financieel gebied.

Reeds bij het begin van de jaren 60 brak een tweede periode aan van het Verbond, waarbij het aktieterrein zich verlegde van het Vlaamse naar het ijveren voor de herwaardering van het diploma van de Technisch Ingenieur. Voor een periode van ongeveer 15 jaar zou dit, naast het traditionele studentikoze, het voornaamste streefdoel worden.

In het akademiejaar 1964-65, vul. door Verbondspraeses André Blockx, werden de studenten Technisch Ingenieur volwaardig opgenomen in het VVS, Vereniging der Vlaamse Studenten. Deze vereniging was het officieel studentensyndikaat dat alle Vlaamse

studenten in al hun belangen vertegenwoordigde en verdedigde. Om hun eisen tot volledige gelijkstelling met universitair onderwijs kracht bij te zetten, werden met de regelmaat van een klok betogingen gehouden in Mechelen, Leuven, Brussel, ... Het kwam zelfs zover dat men wijlen Louis Neefs, Vlaams chansonier, voor een dag ontvoerde om hun eisen nog eens kenbaar te maken.

Naast deze geslaagde studentengrap van de Mechelse Hoogstudenten, weigerden ze zelfs in januari 1970 hun examens af te leggen. Deze bewogen tijden sleepten aan tot in 1977 eindelijk het statuut van Industrieel Ingenieur officieel erkend was. Het Verbond had, samen met de andere studentenorganisaties en zeker ook met KVTIM, Koninklijke Vereniging van Technische en Industriële Ingenieurs Mechelen, zijn slag thuisgehaald.

Ondertussen was het THVM herdoopt in KVTHVM, Katholiek Vlaams Technisch Hoogstudenten Verbond Mechelen en was nu officieel de Mechelse KVHV-afdeling. Echter maakte Verbondspraeses Jean-Luc Morres op 15 maart 1975, op het Nationaal Congres van de KVHV-afdelingen, bekend dat het KVTHVM een apolitieke vereniging is, hetgeen tot op heden werd gehandhaafd.

Met het oog op een uitgebreide cursusdienst en het beheer van het Verbondshuis, werd het KVTHVM in 1980 een Vereniging zonder winstoogmerk. Dit werd vooral gedaan met de bedoeling een continuïteit te scheppen in het financiële beheer van het Verbond.

Na een geschiedenis van 60 jaren in Mechelen achter de rug te hebben, verhuisde op 6 oktober 1982 de KIH De Nayer - voorheen de BSTI - naar St.-Kathelijne Waver. Dit werd door het Verbond op een gepaste en uitbundige manier gevierd met een grootse studenten happening. Men trok met een 600-tal studenten in stoet van Mechelen naar St.-Kathelijne-Waver, vergezeld van doodskisten en rouwbanden, om alzo hun spijt te betuigen over het feit dat de Melaan, de binnestad van Mechelen, diende te worden verlaten.

In de loop der tijden breidde het studentenaantal enorm uit, zodat er nood bleek aan nog meer studentenclubs en zelfs faculteitskringen op de KIH De Nayer. Zij werden dan meteen ook overkoepeld door het Verbond. Zo kennen wij thans de clubs De Wesp, Antigonina, Hodena, ... Para-Medica, de Club voor de studenten klinische

scheikunde en Mereta, de club voor de studenten Meet- en Regeltechniek; en de kringen Openbare-Werken, Elektriciteit, Scheikunde en Elektro-Mechanika.

In het academiejaar 1986-87 werd, niet in het minst onder impuls van de toenmalige Verbondspraeses overgegaan tot het overkoepe-len van nog vele andere Mechelse studentenclubs, andere dan die van de KIH De Nayer.

De alzo gestichte Mechelse Senioren Raad, voorgezeten door de Verbondspraeses, heeft als voornaamste bedoeling als één groot Mechels studentenblok naar voor te treden, op zowel studentikoos, cultureel, sportief en andere vlakken.

Het Verbond is en blijft de traditionele vereniging van en voor studenten, hetgeen zich o.a. overduidelijk manifesteert in de erg succesrijke, jaarlijks terugkerende massacantussen.

PRAESIDES K.V.T.H.V.-MECHELEN

1949-50	Gaston Wouters †
1950-51	Benedict Buelens
1951-52	Edward Segers
1952-53	Eugeen Mampaey
1953-54	Fernand van de Velde

1954-55	Raf Uytterhoeven
1955-56	Paul Van der Gucht
1956-57	Paul Spaepen
1957-58	Paul Reynaert
1958-59	Walter Lambert
1959-60	Walter Lambert, Jozef De Vos
1960-61	Marc Van Criekinghe
1961-62	Etienne De Backer
1962-63	André Geens
1963-64	Willy Ceustermans
1964-65	André Blockx
1965-66	Ludo Van Dessel
1966-67	Rik Verheyden
1967-68	Rik Verheyden, Jean Stijgers
1968-69	Leopold Verbist
1969-70	Leopold Verbist
1970-71	Ivo Ulburghs
1971-72	Stef Cleynen
1972-73	Johan Van Hoeck
1973-74	Johan Van Hoeck
1974-75	Jean-Luc Marres
1975-76	Jan Hendrickx
1976-77	Paul Carpentier
1977-78	Dirk Verbiest
1978-79	Jef Matthé
1979-80	Marina Verbruggen
1980-81	Steven Goffin
1981-82	Johan Gijbels
1982-83	Kris Struyf
1983-84	Wim Leybaert, Kris Struyf
1984-85	Kris Struyf
1985-86	Philip De Coninck
1986-87	Paul Saey

K.V.T.H.V.Mechelen

Verbondslied.

(het loze vissertje)

Oktober als de school begint,
dan zijn wij weer bijeen - bijeen.
Wij drinken dan tesaam een pint,
en zingen weer een lied, een lied.

Keerzang :

Maar laat ons lachen en laat ons dansen,
en als we drinken en als we klinken,
dan zullen wij tesaam toch weeral vrolijk zijn (bis)
ge moogt geloven 't is geen schijn (bis)

In Januari is 't partieel
wie heeft die niet verwenst - verwenst.
Want iedereen die krijgt zijn deel
al is het dan niet veel - niet veel

In juni, dan is 't voor serieus
dan laten wij de pint.
Ze neemt ons dikwijls bij de neus
september is de leus - de leus.

DE WESP

1929

Lode Vergauwen

1. Wij zijn nu weer te samen
Wij maken vreugde en plezier, en plezier
Open nu maar 'de kranen,
Jochei de Wesp is hier.
En we zijn hier, hier, hier.
En drinken bier, bier, bier.
Studenten van de Wesp (bis).
2. Vriend denk eens aan uw meisje.
Nu geeft een ander haar een zoen.
Zing dan een vrolijk wijsje,
En laat ze dan maar doen.
3. Laat nu de Profs studeren.
Wij halen wijsheid uit de kan.
Morgen den boel gaan leren
Studenten leven lang.
Nog niet naar huis, huis, huis.
't Is daar niet pluis, pluis, pluis.
Studenten van de Wesp.

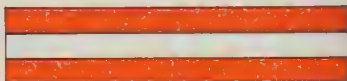

ANTIGONIA

*Antwerpse hoogstudentenclub
te Mechelen.*

1930

Gaston Nachtergaele. †

L. Pattyn.

1. Reus Antigoon is opgestaan
In d'oude Scheldestad.
Studenten zijn 't van de Melaan,
't Zijn reuzen van het vat.
Antigoon Ave (bis) Antigonía Vivat.
Salamandert allen op de Reus,
Antigonía Vivat.
2. En als de Reus gaat rollen weer,
Met beste bier van 't vat,
Dan sluit men daar de kraan niet meer
De Reus is nog niet zat.
Kom drinken wij (bis) dat goede beste bier
Hij die er niet goed tegen kan,
Die is maar half watt.
3. Soms als het late avond is,
En schone maneschijn,
Dan worden wij romantisch
En gaan wij aan 't vrijen
En kus nog eens (bis) en kus die lieve meid.
En die er niet goed tegen kan,
't Is dat hij het benijdt.
4. Maar als 't al uitgedronken is,
Dan zijn wij leeg bij kas.
Dan doen we het rijmwoord op is
En slapen... in de klas.
Kom drink nog eens (bis) bibamus ad fundum.
Hij die niet tegen drinken kan,
Hij ruste in pacem.

PARA-MEDICA

*Club der Klinische Assistenten
te Mechelen.
1963*

*René Van Roosbroeck.
Theophiel Heremans.
Fred Duerinckx.*

Raymond De Coninck.

Pierre Yon.

1. Waarom zijn w'hier allen samen, samen,
En slaan we dit vaatje aan
Waarom heffen w'hier de glazen, glazen,
Waarom klinken w'hier te saam.

Want we denken niet aan morgen, morgen,
Naar de maan met al die zorgen, zorgen,
Want we denken niet aan morgen, morgen,
Bij de Para-Medica.
2. Maar bij ons hebben wij porren, porren,
En we zien ze toch zo graag.
Wij aanvaarden ze zonder morren, morren,
Zij liggen niet op ons maag.
3. Toen wij hen naar huis toe voerden, voerden,
Hielden wij ons handen thuis.
Daar z'ons met vuil beloerden, loerden,
Onze faam die was niet pluis.
4. Dit liedje loopt nu ten einde, einde,
Maar ons feest is niet gedaan.
In de kelder staan nog vaten, vaten,
Die we nog kunnen aanslaan.
5. s'Morgens zaten w'hier nog te zuipen, zuipen,
Allen waren we platzak.
Moesten we naar huis toe kruipen, kruipen.
Want we waren allemaal zat.

Hodena

1970

Jean-Paul De Handschutter

De tofste club van Mechelen is
 Hodena, geweldig en groot.
 Hodena die fuiven en feesten maar op,
 Al staan de profs op hun kop.
 Als Hodena komt, vanuit de Melaan,
 Ja dan is 't met het blokken gedaan.

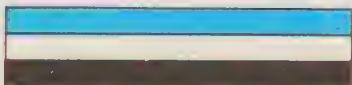
Ja, we zijn de minnaars
 Van 't pintje,
 De boemelaars op de zwier. bis
 Hodena (4 ×)

Kavik

1982

Stichterscomité

1. Wij vrouwen zullen ons niet vervelen,
met ingenieur te spelen.
Weg met vijl en bank,
want we houden meer van drank.
In Katelijne zullen we razen
want we zijn de wereldbazen.
Een pintje hier, een pintje daar,
Het komt wel voor mekaar.

Keerzang :

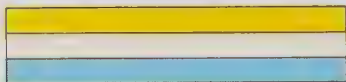
Omdat we Kavikkers zijn, omdat we vrouwen zijn,
gaan we na het blokken steeds op zwier
Omdat we Kavikkers zijn, omdat we vrouwen zijn,
maken we leute en plezier.

2. Wij lachen, hebben pret zoals zo velen,
en jongens kunnen ons niets schelen.
Ons is niets te machtig,
zelfs de profs vinden we niet jachtig.
Ook al zitten we op de buiten,
de Kavikkers zijn niet te stuiten.
Een koetje hier, een bieke daar,
en we zijn weer al tegaar.

Hollandia Lovaniensis

1886

TH!
1886

Wat eens in leed gescheiden werd
En nimmer is geheeld:
Een Nederland dat vrijheid werd
Maar in zichzelf verdeeld
En Vlaanderen een franse knecht
Maar aan zijn oud geloven hecht.
Hollandia Lovaniensis
Leeft den schonen dietsen droom, die is:
Aan licht gegroeiden stam de vrij vertakte kroon.

Mereta

Studenten Meet- en Regeltechniek

1. Mereta-kring zo wordt geheten
naar Meet- en Regeltechnici.
Wie zou d'er aan de Nayer iets beter weten,
we maken spits-technologie.
Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat,
dan regel ik mijn apparaat...

Ik ben bij Mereta ik sta paraat.
Ik blijf bij Mereta, 'k wordt graduaat !

2. Al brossen wij hier volop voort,
het is een tof studentenoord.
En is het les of een exaam,
dan ziet men ons daar vrolijk gaan.
We maken nachten lang plezier,
en drinken vaten schuimend bier...

Ik ben bij Mereta, ik ga op zwier.
Ik blijf bij Mereta, ik maak plezier.

E-kring

Fakulteitskring der Elektro-techniek

1. d' Allergrootste krakken van De Nayer,
't Is bekend, zijn die van den E.
Met ne koop, nen bout en ne komputer,
Zijn we later zeker van ons pree.

Keerzang :

Want den E, ja, ja, ja
Want den E, nee, nee, nee
Want den E, daar is het OK.
Want den E, ja, ja, ja
Want den E, nee, nee, nee
Want den E, die doet altijd mee.

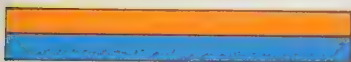
2. Als er feest is zijn we aanwezig,
Want den E kan niet zonder bier.
's Anderdaags is de klas dan ledig,
Want den E is weeral op zwier.
3. 't Derde jaar zitten w'allen samen,
Maar daarna kiest ge in den E,
Voor de sterke of zwakke stromen.
We zijn één alhoewel met twee.
4. Denk dus na, onbezonnen schachten,
Wat gij kiest als specialiteit.
Durf aan niemand uw hart verpachten,
Dan aan den E, zeker zonder spijt.

EM-kring

Fakulteitskring der Elektro-Mechanica

1964

Ir. Louis De Vis †

Patrick Cheyns

1. Wij verheffen de stem, wij zijn den EM
Ingenieursstudenten van De Nayer
Elektrisch, mechanisch, wij kunnen alles aan
In d'industrie laten wij nog van ons horen !

Keerzang :

Den EM vivat, den EM crescat
Den EM floreat nog lange !
Wij houden van het bier
En we maken veel plezier
Deze jaren zullen wij nooit vergeten !

2. Wij drinken tesaam en wij zingen tesaam
Bij ons doe je meer dan blokken
EM-kring samen sterk, nu en later op het werk
Onze vriendschapsband gaat nimmermeer verloren !

OW-kring

Fakultetskring der Bouwkunde

1956

L. Couturier

Hand in hand kameraden
Hand in hand bij den O.W.
Geen woorden maar daden
Leve den O.W. hopsaké

} bis

Cherio cherio

Bij den O.W. daar zingen ze zo
Eerst de bekisting en dan den beton
Ge spant uw kabel goed stijf en niet krom

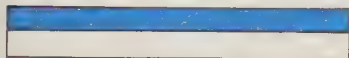
En zo lang dat den O.W. bestaat
Zo lang zal den O.W. goed gaan
Zo lang dat er zand is en metsen plezant is
Zo lang zal den O.W. goed gaan.

S-kring

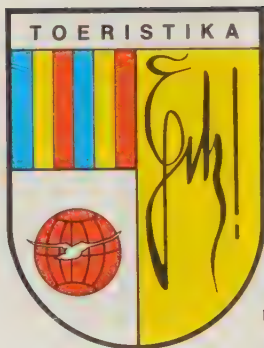
Fakulteitskring der Scheikunde

1957

Jan Vermant

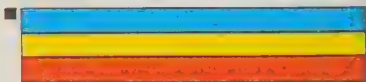
1. Wij zijn de stoere alchimisten
Wij drinken bier tot in ons kisten.
Wij maken chloor
En geraken overal door.
Wij kunnen zwavelzuur bereiden.
2. Het Co^2 schuimt in de pinten
Die wij wetenschappelijk uit gaan drinken.
Heft het glas omhoog
Want op 't labo daar is 't maar droog.
Leve de club der alchimisten.
3. Al zijn wij zat wij blijven staande
Wij hebben een evenwichtsconstante.
Wij zingen luid
Van "Chemica vooruit".
Wij kunnen bier assimileren.

Toeristika

Coloma-Instituut
Mechelen
1965

Achilles Schepens

Marcel Dumon

1. En in de stad van Mechelen is een grote club,
en als die samenkomen is 't een goeie troep.
Wij drinken alle bier en maken veel plezier,
Toeristika is altijd op de zwier.

Refrein :

We zijn toeristen nondedju (3 x) miljardedju.

2. We brossen 7 dagen op de ganse week,
en krijgen van de proffen dan een lange preek.
Toeristen zijn alhier, toeristen zijn aldaar,
en als 't op brossen aankomt zijn we al te gaar.
3. We leveren al de porren voor de T-dansants,
en dat is voor de andere clubs een grote chance.
Ons porren zijn zo schoon, ons porren zijn zo fijn,
want anders zouden ze niet van Toeristika zijn.

Kinesco

1970

Leo Somers

KINESCOLIED

Zeg, heb je al gehoord
van Kinesco,
Kinesistenschool van Mechelen.
Ze hebben de knapste meisjes
aan boord, toffere jongens
kunt ge niet wensen
Kinesco ... Kinesco Kinesco..ó..ó..ó.
In 't kneden zijn we sterk
masseren is ons werk
we leven allen voor Kinesco
we leven allen, ja allen voor
Kinesco ó.ó.ó, we leven
allen voor Kinesco !!!

RETABO

*Hoger Handels- en Taleninstituut
Mechelen*

1971

Jan Van Itterbeeck

Jempy Opsomer

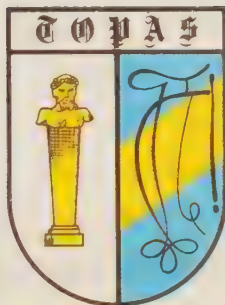
1. Wij zijn de Retabo-studenten
Als we brossen zijn er complimenten
Maar we durven dat wel doen
In alle stilte na de noen
Wij zijn de Retabo-studenten
2. Wij zijn de Retabo-studenten
En we zitten dikwijls zonder centen
Maar dan helpen we mekaar
En we vinden da nie raar
Want wij zijn Retabo-studenten
3. En we bouwen goeie Thé-dansankes
Daar komen we naartoe als bonvivankes
En we maken altijd lol
En we zeggen dikwijls schol !
Geef ons nog vele Thé-dansankes !
4. Wij zijn de Retabo-studenten
Allen toffe meiden toffe venten
Schoner leven is er niet
Want we hebben nooit verdriet
Wij blijven eeuwige studenten !

Topas

Technisch regentaat en Topografie

1980

Nic Deblouts

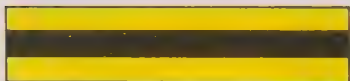
1. Toen ik in Mechelen kwam
Ik hoorde van Topas
Dat zijn plezante mannen
En allemaal van mijn klas
Maar als de school gaat sluiten
Dan gaan we op de zwier
We zingen, vrijen, zuipen
Ze zien : Topas is hier !
2. Doe de potten nog eens vol
We gaan met Topas op de rol
We gaan met Topas op de zwier
En we maken veel plezier

Retula

Regentaat Tuin- en Landbouw

1979

Francis Van Houtte

Retula is weer op zwier
al zingend en al klinkend
Retula is weer op zwier
al menig pintjes drinkend
met den Senior op kop
zitten wij weer in het sop

Hoera viert de club, hoera !!!

Je moet nie huil nie
je moet nie treur nie
We komen van overal
Je moet niet huil nie
je moet nie treur nie
Wij zijn de beste bovenal !!!

Golfbreker

*Hoger Technisch
Instituut, Oostende.*

Raoul De Broe, 1953.

1. Zoals de bloem van het oud Kerlingaland
 Gaan wij op stap, langs de zee en langs het strand
 En stijgt uit onze groep)
 De oude kapersroep)
 En in ons hart)
 Is nimmer smart) bis

Keerzang (bis)

En zijn onze kelen droog
 Wij heffen 't glas omhoog
 Het Vlaamse bier, houzee.
 De H.T.I.

2. Ja zonder ons kan de wereld niet bestaan
 Want zonder ons gaan de brouwers naar de maan
 Blij zingt elk van ons mee)
 Want in d'Oostendse stee)
 Zijn wij student)
 En best gekend.) bis

Archilucas

Hoger Instituut

Sint-Lucas, Brussel 3.

1950

Roger Grootaert.

Roger Grootaert.

zoals Gaudemus Igitur.

Archilucas floreat,
Vrienden reikt elkaar de hand!
Archilucas crescat,
Vormt een sterke broederband!
Mogen wij in vreugde leven,
Gedurend' een jaar of zeven,
Dan is 't dank zij Archilucas (bis)

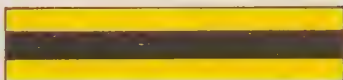
Zeven jaren zweten wij,
Over plans gebogen;
Maar de Heer heeft medelij
Met ons uit den hoge.
Daarom schenkt hij ons het gerstnat,
Daarom schenkt hij ons het bier.
Archilucas vivat! (bis)

Miezerik

*Geneeskunde
Diepenbeek*

1973

Wijze: "Here's to you"

1. Tussen Demer en Stiemer,
vrij van verderfelijke kiemen,
leven wij, studenten, welgezind
tussen cursus en pint.

- Refr.: Hoog de Miezerik !
Hoog het glas !
Leve het Limburgs studentenras !

2. Wij, doktoren, specialisten,
die liever geen lijken kisten,
versnijden het edele mensenras,
pronkend in ene witte jas.

3. Zolang de Miezerik blijft bestaan,
't studentenras zal nooit vergaan
Al zinken wij naar de dieperik,
ons hart blijft steeds bij Miezerik !

Carpe Diem

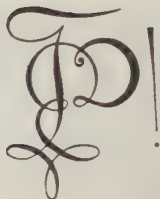
Studenten LUC-EHL

1981

Guy Demaeght

Bruno Van Iersel

Marc Vanstraelen

Jean-Paul Teyssen

Fik Vanden Eynde

melodie : De Blauwvoet

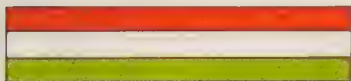
1. Breek de les, wij zijn verkoren
Wij zingen nu ons Carpé-lied
toffe vriend zijn wij gezworen
ons vergaat de club nooit niet.
2. Wij zijn studenten geboren
leut en bier zijn nooit verloren
Carpe Diem is gereed
Pluk de dagen, met Céédée.

Hermes

Economische Hogeschool Limburg

1969

Fons Martens

J. De Stoop

F. Vanden Eynde melodie: Klokke Roelandt

1. Diepenbeekse land, toffe gezant,
Gij hebt mij vrienden hier gegeven
Veel boek en pen, student die ik ben
Toch sterft gij niet studentenleven
Ik, econoom, mijn club zijn troon
stevent door toekomst en verleden.
2. Dan klopt mijn hart, 't schiet in bekoring
en 't warme bloed vloeit in Uw stroming
Mijn trots is HERMES, trouwe hand
Ik deel met U heel Vlaanderenland.

Mercatura

Hoger Handels- en Taalinstituut Genk

1964

Paul Vanderhallen

Jef Remans

Nico Medaer

1. Wij studeren economie,
Mercatura
Ons boeit Limburgs groot-industrie,
Mercatura,
Keerzang :
Vrienden zingt met Genker gloed,
Het clublied met ons mee,
Wij zingen vrolijk,
Romantisch, olijk,
De vreugd in lijf en lee,
Wij zingen komisch,
En ekonomisch,
Mercatura, jeugdig bloed.
2. Wij zijn hier in vriendschap tegaar,
Mercatura,
Volle pinten staan weerom klaar,
Mercatura.
3. Ach lief meisje, liefelijk kind,
Mercatura,
Elk student u zozeer bemint,
Mercatura.

Dip's

*Studenten Scheikunde en Biologie
Diepenbeek*

1976

Ludwig Triest

Chris De Pillicyn

Biologen in de maak, olé, olé,
Vallen in eenieders smaak, olé, olé,
Kikvorsen met stekelhaar,
Bakvisjes met schachtenpraat, oléoléolé,

Refrein :

't is Dip's, 't is Dip's,
't zal altijd de beste blijven
want we zijn niet klein te krijgen.
Dip's, het eeuwig Dip's.

Scheikundige, een knappe kop, olé, olé,
Spoelt de zorg bij pint en pot, olé, olé,
Plantencel met suikersmaak,
Ons condoom in paddenblaas, oléoléolé,

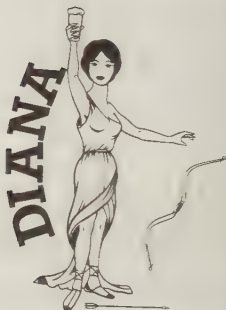
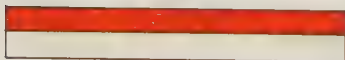
Die van Dip's die zijn te zot, olé, olé,
Maar zo sluite z'ons samen op, olé, olé,
De beste troep van heel de soep,
Meiden net als peperkoek, oléoléolé,

En is 't liedje al gedaan, olé, olé,
Dip's zal altijd verdergaan, olé, olé,
Met een leuke noot in 't spel,
Redden wij het boeltje wel, oléoléolé,

Diana

Rega-Instituut Leuven

1960

Wij zijn de club van de Dianen,
Wij tappen bier uit alle kranen,
zijn wij nu hier,
ja, dan is het voor het bier
Wij zijn de club van de Dianen.

Industriële scheikunde

Zelfs op 't labo staan we te zuipen,
tot ons buret begint te druipen,
dan staan we op een rij,
en pissen zij aan zij,
in Erlemeyers en in kuipen.

Klinische scheikunde

Wij kunnen bier analyseren,
door het in ons maag te doen verteren.
Zijn we nu zat,
ja, dan is het door het nat
en door de geur van 't hard studeren.

Informatica

Wij leren steeds maar programmeren,
bier drinken moet men ons niet leren,
kunnen wij iets niet,
ja, dan zingen wij dit lied,
laat ons nog wat pinten proberen.

Dieetleer

Wij kunnen eten produceren,
dat g'in geen jaren kunt verteren.
If you come and eat,
you 'll be cotsing on the street,
maar dan steeds ten onzer ere.

Medisch secretariaat

Brieven typen moet men ons niet leren,
want wij kunnen dactylograferen.
Maar aan de andere kant,
is het zeker zo plezant,
met onze mooie benen te paraderen.

Allen

Heffen wij nu allen onze glazen,
op het heil van deze roldersbazen.
Wij houden vol,
en gaan verder met de lol,
tot we zitten met de lege glazen.

Socia Leuven

1958

W. Vankeirsbilck.

Bert Bringmans.

Pol Bessemans.

Hier zijn we weer met Socia-club
Wij mannen van de daad.
Wij blokken wel, maar vieren ook
En dan staan wij paraat.

Keerzang:

Bij ons, bij ons
Wij maken voor mekaar
Een heerlijk schoon studentenjaar.
Kom, doe mee met ons, sta klaar!

Al wordt weleens het leven zwaar,
Toch maken wij plezier,
Dan vloeit het bier in onze bar,
En zingen wij vol zwier.

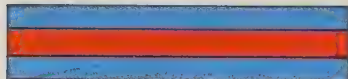
En roept de taak ons ver van hier,
Op 's werelds wijde vaart,
Toch blijft 'n mooie herinnering,
Aan U, mijn vriend, bewaard.

Industria

Industrieel Ingenieurs te Leuven

Marc De Valck

Hans Van Droogenbroeck

1. In Leuven

Bij de brug van Kessel-Lo
Daar staat een heel klein scholeke
En daar zingen ze zo :

Keerzang :

Industrieel, industrieel
Krimineel, krimineel
Niet te doen, niet te doen
Ze feesten tot de noen
(bis)

2. In de labo's

Specialist in elke proef
En als den boel aan stukken vliegt
Vloeken de proffen zo.

3. De Oude Markt

Is voor ons geen vreemde plaats
We zuipen tot we kruipen
Dan broebelen we zo.

4. In juni

Weg de pint, olé den boek
We blokken ons volledig krom
De strijd voor den diplom.

ALGEMEEN KATHOLIEK VLAAMS HOOGSTUDENTENVERBOND

(K.V.H.V. - NATIONAAL V.Z.W.)

Het in 1954 op initiatief van K.V.H.V.-Leuven en K.V.H.V.-Gent opgerichte kontaktsekretariaat werd in 1956 omgevormd tot de Katholieke Vlaamse Studentenraad. In deze raad waren bijna alle katholieke Vlaamse studentenorganisaties vertegenwoordigd.

Op 11 oktober 1975 werd het Algemeen Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond, kortweg K.V.H.V.-Nationaal, opgericht als een vereniging met rechtspersoon onder de vorm van een V.Z.W.. Haar voornaamste doelstelling is het geregeld organiseren van activiteiten die de verscheiden facetten van de studentenproblematiek en het maatschappelijk gebeuren bestrijken en tevens het uitbouwen van permanente jeugdvorming voor de studerenden. De vereniging, die thans haar zetel heeft in de Krakenstraat 13 te Leuven, is als studentenbeweging erkend door het Bestuur voor Jeugdvorming van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

K.V.H.V. - LEUVEN

Krakenstraat 13,

3000 Leuven

Tel. (016) 22.90.98

Nationaal Verbondsblad: "ONS LEVEN"

*Oudste en jongste studentenblad
der Nederlanden.*

K.V.H.V. - GENT

Vlaams Huis Roeland
Korte Kruisstraat 3
9000 Gent

Verbandsblad: "ONS NIEUW VERBOND"

K.V.H.V. - ANTWERPEN

KVHV-verbondshuis
Prinsesstraat 43
2000 Antwerpen
Tel. (03) 231.33.64

Verbandsblad: "TEGENSTROOM"

K.V.H.V. - BRUSSEL

p/a UFSAL
Vrijheidslaan 17
1080 Brussel

Verbandsblad: "VERBONDSBERICHTEN"

K.V.H.V. - KORTRIJK

Verbondshuis "t Bertennest"
St.-Jorisstraat 31
8500 Kortrijk
Tel. (056) 21.69.07

Verbandsblad: "SPOORSLAG"

K.V.T.H.V.-MECHELEN

Hoger Inst. De Nayer
Jan De Nayerlaan 5
2580 St.-Kathelijne-Waver
Tel. (015) 31.69.44

Verbandsblad: "ONS VERBOND"

CLUBCODEX

HULDE

aan de nagedachtenis van
ADELFONS HENDERICKX (1867-1949)
de stichter van *Ons Leven*

KAREL HEYNDERICKX (1875-1962)
de uitgever van het eerste Vlaams
Studentenliederboek

JEF VANDEN EYNDE (1879-1929)
de bezieler van het Leuvens studentenleven

SENIORENKONVENT EN CLUBCODEX

Op 19 november 1929 werd te Leuven het *Seniorenkonvent* opgericht. Dit lichaam, samengesteld uit de Verbondspraeses, de gildevoorzitters en de clubpraesides, stelde zich ten doel, onder het gezag van het Verbondsbestuur, te ijveren voor een stijlvol gezelschapsleven en het studentikoze bestanddeel in het Verbondsleven op een ordelijke, gelijkvormige en kleurige wijze te organiseren. Traditie, stijl, tucht en levenslange kameraadschap zouden de pijlers zijn van een vernieuwd clubleven.

De *Besluiten van het Seniorenkonvent* verschenen voor 't eerst in "Ons Leven" in 1930 en werden als "Appendix" opgenomen in het studentenliederenboek uitgegeven door het K.V.H.V. Leuven in 1931. In hetzelfde jaar werden deze *Besluiten* (de kern van de latere *Clubcodex*) door het Hoofdbestuur van het Algemeen Vlaams Hoogstudentenverbond van toepassing verklaard voor al de aangesloten takken, dus behalve Leuven ook Brussel, Gent en Kuregem.

De *Clubcodex* werd voor 't eerst uitgegeven door het K.V.H.V. Leuven in januari 1935. In november van hetzelfde jaar verscheen een voor het Seniorenkonvent te Gent aangepaste tekst (in latere uitgaven op onverantwoorde wijze en buiten de kennis van de auteur gedeeltelijk omgewerkt).

Een algemene uitgave van de *Clubcodex*, uitgebreid tot al de in de Vereniging der Vlaamse Studenten vertegenwoordigde bonden, zag het licht in 1939. Een herdruk volgde in 1947.

Nieuwe uitgaven van de oorspronkelijke tekst van 1935, met kleine wijzigingen en aanvullingen op voorstel van het Seniorenkonvent, werden door het K.V.H.V. Leuven bezorgd in 1956, 1959, 1965, 1973, 1978, 1981, 1984 en 1987.

Copyright

De door Dr. Mon de Goeyse belangeloos opgestelde *Clubcodex* werd voor het eerst door het K.V.H.V. Leuven in 1935 uitgegeven onder de titel "Gedenkboek en *Clubcodex*".

De tekst van de *Clubcodex* werd sindsdien zonder toestemming en zelfs buiten voorkennis van de auteur en van het K.V.H.V. Leu-

ven afgedrukt in liederboeken uitgegeven door studentenverenigingen buiten Leuven, met bewerkingen, aanpassingen en vaak onverantwoorde wijzigingen.

Deze piratenuitgaven - waarvan de uitgevers gerechtelijk kunnen vervolgd worden op grond van de wet op het auteursrecht - worden door het K.V.H.V. Leuven en de auteur niet als Clubcodex erkend.

I. WETTEN EN VOORSCHRIFTEN

DE CLUB EN HAAR LEDEN

1. - De club is een groepering van studenten uit hetzelfde gewest, geïmmatriculeerd aan de Katholieke Universiteit te Leuven. Zij stelt zich ten doel de opvoedende kracht van het studentenverenigingsleven te benutten, steunend op het Rooms-Katholiek en het Vlaams bewustzijn, tot het vormen van een studentikoos leven in een geest van tucht, stijl en kameraadschap.

2. - De club erkent de leiding van het K.V.H.V., van het Seniorenkonvent*) en van de gouwilde en neemt werkzaam aandeel in het Verbondsleven.

Het bestuur van de club nodigt in de loop van elk academisch jaar de praeses van het K.V.H.V. en de praeses van de gouwilde op een clubavond uit. Aan de praeses van het Seniorenkonvent (Senior seniorum) wordt voor elke clubavond een uitnodiging gericht.

3. - Het bestuur van de club bestaat uit de praeses of senior, de schachtenmeester die tevens vice-praeses is, de ab-actis (secretaris) en de quaestor (penningmeester).

4. - Het bestuur van de club kan bij uitzondering een ouderejaars uit een ander gewest als lid aanvaarden, op voorwaarde dat hij reeds lid is van de club van zijn eigen gewest en het bestuur van deze club ermee instemt. Dit sympathiserend lid moet in zijn tweede club een proeftijd doormaken als schacht, heeft geen stemrecht en is niet verkiesbaar tot enige bestuursfunctie.

5. - a) Het bestuur van de club dat een lid uitsluit, geeft hiervan kennis aan het bestuur van het Seniorenkonvent met opgave van redenen. Beroep van het uitgestoten lid op het bestuur van het Seniorenkonvent is mogelijk.

*) Het Seniorenkonvent verenigt van bij zijn oprichting op 19-11-1929, de praesides van de kleurdragende verenigingen d.w.z. het K.V.H.V., de gouwilden en de gewestelijke clubs. De Senior seniorum is vice-praeses van het K.V.H.V.

b) Het bestuur van de club mag geen student als lid aanvaarden die uit zijn eigen gewestelijke club werd gesloten.

6. - De leden van de club heten commilitones.

7. - De commilitones zijn ingedeeld in oud-studenten, ouderejaars en schachten. De schachten of eerstejaars blijven tot hun ontgroeining in een toestand van onderdanigheid, die op de clubavonden door de houding der deelnemers en door uiterlijke tekenen tot uiting komt.

8. - Elke schacht krijgt bij zijn opnemings in de club een ouderejaars als peter. Deze wordt in dezelfde discipline of faculteit als zijn lijfschacht gekozen. Hij draagt er zorg voor dat de schacht geregeld de vergaderingen van Verbond, gilde en club bijwoont, leidt hem in samenwerking met de schachtenmeester op tot een deugdelijk commilito, en helpt hem bij zijn studiën.

De schacht is zijn peter dienstbetoon verschuldigd.

9. - Studenten die lid worden van de club wanneer zij reeds meer dan één jaar geïmmatriculeerd zijn. worden gedurende één semester als schacht behandeld en dan ontgroend.

10. - Oud-studenten zijn die leden, die door het beëindigen van hun studiën of het verlaten van de Katholieke Universiteit te Leuven, ophouden commilito te zijn.

11. - Commilitones honoris causa zijn studenten of oud-studenten, die geen commilitones of oud-studenten van de club zijnde, wegens grote verdiensten jegens de club of de Katholieke Vlaamse studentenbeweging, op voorstel van het bestuur bij besluit van het algemeen konvent, daartoe worden benoemd.

12. - Ereleden (bij de Vlaamse studenten gebruikelijke term voor begunstigers) zijn zij die door geldelijke bijdragen de club steunen en door het bestuur als zodanig zijn toegelaten.

13. - De bijzondere werking van elke club wordt verder geregeld door eigen statuten.

DE CLUBTAFEL EN DE CORONA

14. - De aanzittenden aan de clubtafel maken de corona uit.
15. - De corona is samengesteld uit ouderejaars (en gelijkgestelden), schachten en eventueel gasten.
16. - De oud-studenten en de commilitones honoris causa worden aan de clubtafel met de ouderejaars gelijkgesteld. Zij zijn onderworpen aan de praeses en aan al de voorschriften van de Clubcodex die toepasselijk zijn op de ouderejaars.
17. - Het bestuur heeft het recht ereleden en buitenstaanders op een clubavond te introduceren. Deze aanzittenden worden gasten genoemd, en zijn niet onderworpen aan de voorschriften van de Clubcodex. Zij zullen er evenwel op waken de tucht niet te verstoren.
18. - Genodigde commilitones van andere clubs worden met de eigen commilitones gelijkgesteld.
19. - Op een eigenlijke clubavond, waar de voorschriften van de Clubcodex volledig worden toegepast kunnen geen dames aan de clubtafel plaats nemen.
Nochtans kan het bestuur, bij bijzondere gelegenheden, dames als toeschouwers in de clubzaal toelaten.
20. - De clubtafel wordt opgesteld in de vorm van een lange rechthoek, een hoefijzer of een hark met drie of meer tanden – naar gelang het aantal aanzittenden –, met steeds een tafel aan het boven einde voor de praeses, rechtover de tafel van de schachtenmeester (contra-praesidium), wiens plaats aan het benedeneinde is.
21. - De ouderejaars (en gelijkgestelden) zitten rechts en links aan de lange zijden, van de praeses naar het benedeneinde van de tafel toe. De schachten zitten eveneens aan weerszijden, van de schachtenmeester naar het midden van de tafel toe; zij maken de schachtenstal uit.
22. - De plaats van de erepraeses*) is aan de rechterzijde van de praeses.

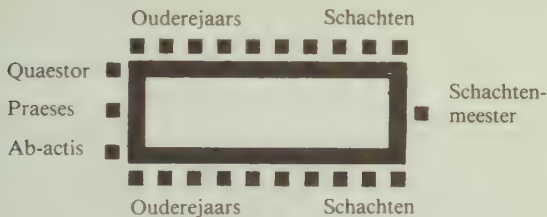
*) Gewoonlijk een ex-praeses en altijd een oud-student.

De ab-actis zit rechts van de praeses (of de erepraeses), de quaestor links van de praeses.

De bovenste plaatsen worden verder ingenomen door de gasten en de oud-studenten, met voorrang voor de ex-praesides.

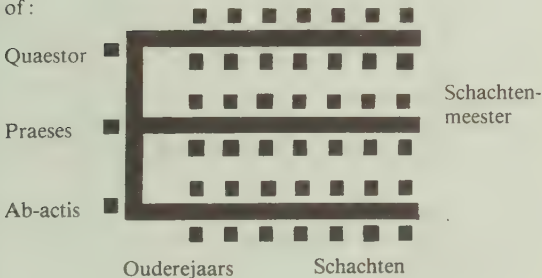
Voor de oud-studenten en ouderejaars geldt als grond tot voorrang het aantal jaren lidmaatschap van de club.

of nog :

of :

DE LEIDING VAN DE CLUBAVOND

De Praeses

Hij die stijl vertoont in zijn stoffelijke en zedelijke verzorging, keurig in kleding, woord (A.B.N. !) en gebaar, die tucht verkrijgt, niet met geweld, doch met de vormen van zijn innerlijk en uiterlijk prestige.

23. - De gehele corona is aan de macht van de praeses of senior onderworpen.

De praeses staat voor het tucht- en stijlvol verloop van de clubavond in. Hij zit de vergadering voor, regelt het verloop ervan, bepaalt de samenzangen en rondgezangen, mag solozingen en speechen aan elk lid der corona opleggen, beveelt silentium, verleent colloquium, verbum en tempus, legt straffen op, zit de plechtigheden voor, en ontgroent de schachten.

24. - De praeses staat boven de wet, d.w.z. dat hij gebeurlijke fouten door hem tegen de voorschriften van de Clubcodex begaan, geen straf op hem kan worden toegepast.

25. - De praeses wordt door de schachtenmeester aangesproken als *Hoog Praesidium*, door de overige leden der corona als *Senior*.

Aan de clubtafel richten de schachten nooit het woord tot de praeses. Zij vernoemen hem eventueel in hun speechen als *Het Hoog Praesidium*.

26. - Verlaat de praeses zijn plaats, dan stelt hij een plaatsvervanger aan door hem zijn commandodegen te overhandigen.

Voor de vervanging van de praeses komen in aanmerking volgens rangorde: de erepraeses, de ex-praesides, de bestuursleden.

De schachtenmeester

27. - De macht van de schachtenmeester (S.M.) aan de clubtafel is aan die van de praeses onderworpen, en strekt zich enkel uit over de schachten.

De schachtenmeester verleent of weigert verbum en tempus aan de schachten na voorafgaande aanvraag bij de praeses.

Hij doopt de schachten.

28. - De schachtenmeester wordt door de schachten aangesproken als *Meester*.

29. - Verlaat de schachtenmeester zijn plaats, dan stelt hij een plaatsvervanger aan door hem zijn commandodegen te overhandigen.

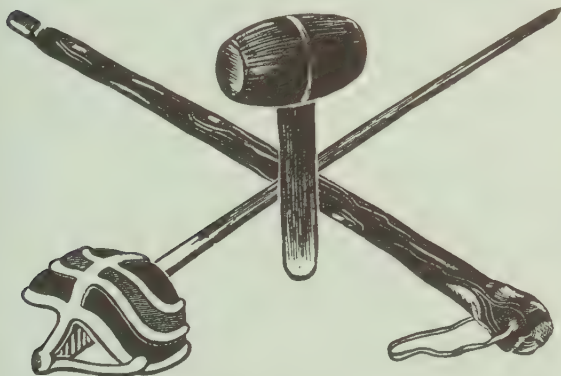
Voor de vervanging van de schachtenmeester komen in aanmerking, volgens rangorde: de oud-schachtenmeesters en de bestuursleden.

30. - De schachtenmeester mag de clubtafel niet verlaten tijdens de afwezigheid van de praeses.

Commando

31. - Aan de clubtafel hebben de praeses en de schachtenmeester een degen, een stok of een hamer*).

Elk commando van de praeses en van de schachtenmeester wordt rechtstaande gegeven en wordt voorafgegaan door een slag met de commandodegen op de tafel.

*) Degen met clubkleuren op het handvat; stok zonder kruk, model knuppel; kuipershamer.

32. - Aan elk commando moet ogenblikkelijk gevolg gegeven worden.

33. - Onbevoegd commandoroepen wordt gestraft (§ 80).

SILENTIUM EN COLLOQUIUM

34. - Silentium moet in acht genomen worden :

1. Telkens de praeses het gebiedt

2. Tijdens de plechtigheden

3. Tijdens de lezingen, speechen en liederen.

35. - De praeses alleen mag het silentium onderbreken.

36. - Silentium duurt tot het commando van de praeses : *Silentium ex! Colloquium!*.

37. - Tijdens het colloquium wordt gepraat, geschonken en toegedronken — echter niet gezongen — en mogen de leden der corona die tempus bekomen hebben, de clubtafel verlaten.

VERBUM

38. - Verlangt een ouderejaars het woord, dan staat hij recht en richt zich tot de praeses met de woorden : *Senior, peto verbum*. De praeses willigt in met : *Habes!* of weigert met : *Non habes!*

39. - Verlangt een schacht het woord, dan staat hij recht, neemt zijn pet af,*) en richt zich tot de schachtenmeester met de woorden : *Meester, peto verbum*. De schachtenmeester richt zich tot de praeses met het woorden : *Hoog Praesidium, peto verbum pro schacht N. N.*, waarop de praeses antwoordt : *Habet!* of *Non habet!* De schachtenmeester zegt dan tot de schacht : *Habes!* of : *Non habes!*

40. - De praeses heeft ten allen tijde het recht elk lid der corona het woord af te nemen.

41. - Wanneer de praeses zich tot de corona richt, zegt hij : *Commilitones!* Elk ander lid van de corona begint zijn toespraak met de woorden : *Senior, commilitones!*, de schachten evenwel met : *Mees-ter, commilitones!*

42. - Heeft een lid van de corona zijn toespraak beëindigd, dan richt het zich tot de praeses (schachten tot de schachtenmeester) en zegt : *Dixi*.

*) Telkens een schacht zijn pet afneemt, houdt hij ze met de rechterhand links voor de borst.

TEMPUS

43. - Wenst een ouderejaars gedurende enkele ogenblikken zijn plaats aan de clubtafel te verlaten, dan richt hij zich tot de praeses met de woorden: *Senior, peto tempus*. De praeses willigt in met: *Habes!* of weigert met: *Non habes!*

44. - Bij het verlaten van de clubtafel legt de ouderejaars zijn clubpetje boven op zijn glas. Wanneer hij op zijn plaats terugkeert zegt hij tot de praeses: *Tempus ex* en zet zijn clubpetje weer op.

45. - Voor de schachten gelden dezelfde voorschriften met betrekking tot de schachtenmeester en de Verbondspet.

De schachtenmeester vraagt tempus voor de schachten aan de praeses op dezelfde wijze als verbum (§ 39).

46. - Tempus mag enkel gedurende het colloquium aangevraagd en verleend worden.

47. - Gewoon tempus duurt ten hoogste 3 minuten. In bijzondere gevallen, waarover de praeses oordeelt, kan het tempus verlengd worden.

48. - De praeses heeft het recht het aantal commilitones die gelijktijdig tempus krijgen, naar goeddunken te beperken.

49. - Na de eerste helft van de clubavond verleent de praeses tempus commune, d.i. een algemene pauze, die geldt voor de ganse corona en ongeveer 10 minuten duurt. Tijdens dit tempus commune mogen de aanzittenden de clubleden verlaten en worden de voorschriften van de Clubcodes geschorst; er wordt ook niet geschonken.

Op de door de praeses vastgestelde tijd moet elk lid van de corona zich opnieuw in de clubzaal bevinden.

VAN HET ZINGEN

Wanneer Vlaamse studenten op een cantus of een clubavond, in een optocht of voor de radio, hun eigen Vlaamse studentenliederen niet zingen, leggen zij een getuigenis af van onmacht en gebrek aan persoonlijkheid. Straatliedjes van de soort "En edde gaai meubele" zingen is zich verlagen. Duitse soldatenliederen in 't openbaar zingen is de beweging in opspraak brengen.

50. - Elke commilito heeft aan de clubtafel het door het K.V.H.V. uitgegeven (of aangenomen) studentenliederboek.

51. - Het liederboek wordt links van het glas op de tafel gelegd en na elk lied gesloten.

52. - Het bestuur van de club duidt ieder jaar onder de commilitones een eerste en een tweede cantor (voorzanger) en een eerste en een tweede pianist aan.

53. - De cantor heft de liederen aan op de clubavonden. Daarbuiten heeft hij tot taak de liederen uit het studentenliederboek te leren zingen op de schachtenkonventen en de cantus-avonden.

54. - Wat de liederen betreft, onderscheidt men samenzangen, rondgezangen en alleenzangen.

55. - De samenzangen en rondgezangen worden door de praeses bepaald.

56. - Een samenzang geschiedt als volgt. De praeses zegt: *Tot inzet — verder verloop — slot — van deze heerlijke clubavond klinke (titel van het lied)*. De pianist gaat voor het klavier zitten. De schachtenmeester herhaalt de titel van het lied met het commando: *Schachten, bladzijde!* Elke schacht zoekt de bladzijde in zijn liederboek op en staat recht zodra hij ze gevonden heeft; wanneer al de schachten rechtstaan, herhaalt de schachtenmeester nogmaals: *Schachten, bladzijde!* en op slag van zijn commandodegen roepen de schachten samen elk cijfer afzonderlijk af.

De pianist speelt de eerste drie maten. De praeses beveelt: *Ad primam!* De cantor zet het liedje in, gevolgd door de corona. Elke strofe wordt voorafgegaan door een commando van de praeses: *Ad secundam!*, *Ad tertiam!*, enz. tot *Ad ultiman!*

57. - De praeses kan het zingen van een bepaalde strofe opleggen

aan een gedeelte van de corona (schachten, ouderejaars, bepaalde faculteit, bepaald studiejaar, enz.).

58. - Bij het einde van de samenhang zegt de praeses: *Cantus ex! Prosit corona!* en drinkt hij de corona toe. Deze staat recht, antwoordt: *Prosit senior!* en volgt na.

59. - Elk lid van de corona is gehouden om naar vermogen mee te zingen.

60. - De praeses kan aan één lid of een groep leden van de corona een zang opleggen.

61. - Elk lid van de corona mag zich voor een alleenhang bij de praeses aanmelden (schachten bij de schachtenmeester).

62. - Na een alleenhang zegt de zanger tot de praeses: *Cantus ex!*. De praeses voegt er aan toe: *Prosit cantor!* en drinkt de corona voor, die navolgt.

63. - De nationale liederen, het *Verbondslid*, het gildelid, het clublid en het *Io vivat**) moeten van buiten gekend zijn, en worden zonder behulp van het liederboek gezongen.

Voormelde liederen moeten met eerbied en waardigheid gezongen worden, d.w.z. dat de leden van de corona in de houding moeten staan en zich moeten onthouden van praten, roken en drinken.

*) Het *Io vivat* (strofen 1 en 3 zonder onderbreking gezongen) is het liid van de gehele Nederlandse studentenschap in Noord en Zuid.

VAN HET DRINKEN

Het drinken in gemeenschap was ten allen tijde één der middelen om de kameraadschap te bevorderen; het mag echter niet het enige doel van het clubleven zijn. Het bier is één van de bestanddelen van de clubavond, niet het hoofdbestanddeel.

64. - Aan de clubtafel mag alleen bier gedronken worden.

65. - Een lid van de corona dat bij het begin of in de loop van de clubavond redenen heeft om zich van het bierdrinken te onthouden, deelt zulks aan de praeses mede. Oordeelt de praeses de reden voor gegrond, dan verklaart hij bedoeld lid bierimpotent.

66. - Wie bierimpotent is, heeft zijn glas omgekeerd op de tafel staan. Hij is enkel van het drinken ontslagen en niet van deelneming aan samenzangen, plechtigheden enz., noch van de toepassing der voorschriften van de Clubcodex.

67. - De praeses heeft de dwingende plicht het overdadig drinken tegen te gaan met alle tot zijn beschikking staande middelen. Zo kan hij de hoeveelheid bier volgens duur en aantal beperken of bepalen dat slechts op zijn commando en een beperkt aantal malen zal geschonken worden. Op elk lid van de corona afzonderlijk kan hij de voorziene straffen toepassen (bierimpotent verklaren, verwijderen van de clubtafel, § 84 en 85).

Niemand, ook de praeses niet, heeft het recht een lid van de corona te dwingen boven zijn krachten te drinken.

68. - De schachtenmeester regelt de bediening van het bier aan de clubtafel. De glazen worden gevuld door de schachten.

69. - Inschenken geschiedt enkel tijdens het colloquium en in ledige glazen. Bijvullen is niet toegestaan.

70. - Tijdens het colloquium – en alleen dan – drinken de leden van de corona elkander toe, en uiten aldus hun vriendschap en solidariteit.

Een lid van de corona richt zich daartoe tot een ander aanzittende met de woorden : *Prosit N. N. !* en steekt zijn glas in diens richting vooruit. Het toegedronken lid van de corona steekt eveneens zijn glas vooruit en antwoord *Prosit N.N. !* Beiden drinken dan één tot drie teugen en steken bij het afzetten het glas nogmaals vooruit.

71. - Elke dronk moet onmiddellijk en met dezelfde hoeveelheid beantwoord worden.

72. - Men mag niet meer dan één lid van de corona tegelijk toedrinken.

73. - Voor de praeses, de erepraeses, de ex-praesides, de praesides van andere studentenverenigingen, en de gasten, gelden volgende regels:

1. Zij mogen door niemand toegedronken worden, tenzij door elkander onderling.
2. Zij staan niet recht om bescheid te doen.
3. Oudejaars die door hen toegedronken worden, staan recht.
4. Zij drinken nooit een schacht toe.

74. - Een schacht mag enkel een schacht toedrinken. De schacht die door een ouderejaars wordt toegedronken neemt zijn pet af en staat recht om bescheid te doen.

75. - Op commando van de praeses kan de gehele corona of een gedeelte ervan, een lid of een groep leden van de corona toedrinken (*De corona drinkt N. N. toe!*).

76. - Er wordt alleen of voor zichzelf gedronken (dus niet toegedronken) tijdens de lezingen, speechen, mededelingen, alleenzingen, enz. (omdat het toedrinken in zulk geval storend inwerkt op de spreker of de zanger en de aandacht afleidt).

77. - Er mag niet gedronken worden tijdens de plechtigheden en samenzingen, tenzij op commando van de praeses of wanneer zulks uitdrukkelijk door de liedertekst wordt voorgeschreven.

STRAFFEN

78. - Door het streng aanwenden van al de middelen die tot zijn beschikking staan, moet de praeses elke inbreuk op de tucht en elke stoornis van de gezelligheid onderdrukken.

Een door de praeses opgelegde straf moet aan de clubtafel zonder enige betwisting door alle leden van de corona aanvaard worden.

79. - De straffen die de praeses, zonder overleg met de andere bestuursleden en zonder beroep, aan de clubtafel kan opleggen zijn drieërlei :

1. het pro poena-drinken*)
2. het bierimpotent verklaren
3. het verwijderen van de clubtafel

80. - Het pro poena-drinken (in de kan sturen) is een openbare vernedering die door de praeses aan de clubtafel wordt opgelegd wegens kleine tekortkomingen. Als zodanig gelden : het gebruiken van verkeerde formules, onbevoegd commandoeroepen, de praeses of de corona toespreken zonder recht te staan, als schacht de praeses toespreken, zonder tempus te hebben verkregen zijn plaats te verlaten, spreken buiten het colloquium en zonder verbum te hebben gekregen, het clubpetje afnemen, het clublint verkeerd aan hebben, het liederboek na de zang geopend laten enz.

81. - Wanneer de praeses aan een lid van de corona het pro poena-drinken wil opleggen, richt hij zich tot dit lid met de woorden : *N. N. in de kan!*.

Het gestrafte lid staat recht, steekt zijn glas vooruit in de richting van de praeses, en drinkt tot het commando *Satis!* van de praeses ; het steekt opnieuw zijn glas vooruit, gaat zitten, en herstelt eventueel het verzuim waarvoor het gestraft werd.

82. - De statuten kunnen voorzien dat de praeses gemachtigd is aan elk pro poena-drinken een geldboete te verbinden, op voorwaarde dat zulks geldt voor al de leden der corona die aan de voorschriften van de Clubcodex onderworpen zijn, en voor de ganse duur van de clubavond.

83. - Pro poena-drinken bestaat uit één tot drie teugen.

84. - De praeses kan op elk ogenblik van de clubavond een lid van de corona bierimpotent verklaren. Deze straf wordt toegepast op

elk lid dat door zijn handelswijze bewijst bij langer drinken gevaar te lopen zijn geest te benevelen.

85. - De praeses kan elk lid van de corona, dat op ergerlijke wijze de tucht of de gezelligheid verstoort of opgelegde straffen niet uitvoert, tijdelijk of voor de duur van de clubavond van de clubtafel verwijderen.

86. - Aan de schachten worden de straffen opgelegd door de schachtenmeester, op voorstel of op bevel van de praeses. De schachtenmeester mag evenwel een schacht in de kan sturen zonder overleg met de praeses.

87. - Ter beteugeling van sommige overtredingen voorzien de statuten straffen welke niet tot de in § 79 vermelde behoren. Het zijn hoofdzakelijk geldboeten, vermaningen en uitsluitingen.

88. - Geldboeten worden opgelegd wegens het vergeten van clubpetje (eventueel Verbondspet), clublint en liederboek, het te laat komen of de afwezigheid zonder voorafgaande waarschuwing en gegronde reden, het niet houden van een opgelegde lezing (verslag) of speech, de beschadiging van clubgerief (met bovendien vergoeding van de aangerichte schade), enz.

89. - De vermaningen worden door de praeses (eventueel de schachtenmeester) gericht tot het schuldig lid, hetzij tussen vier ogen, hetzij op een bestuursvergadering, hetzij op een konvent, naar gelang de afstraffing persoonlijk of openbaar behoort te zijn.

Een lid dat een bepaald aantal vermaningen heeft opgelopen kan niet voor een bestuursambt in aanmerking komen; is het bestuurslid, dan moet het aftreden.

90. - Tot de tijdelijke uitsluiting voor één of meer vergaderingen of tot de definitieve uitsluiting uit de club, moet door het bestuur bij meerderheid van stemmen besloten worden. Bij staking van stemmen mag de praeses een tweede stem uitbrengen.

DE KLEUREN

Kleuren dragen betekent kleur bekennen, uitkomen voor een gedachte. Pet en lint zijn geen modesieraden van de studenten; het zijn de zichtbare tekenen van hun overtuiging en hun solidariteit; het zijn symbolen die hun drager tot waardigheid verplichten en met zorg en eerbied moeten behandeld worden. De Verbondspet verslonzen of enkel als regenpet dragen is gebrek aan eerbied voor het symbool.

Het Wapenschild

91. - Het wapenschild van de Leuvense studentenverenigingen heeft de vorm van het heraldisch Vlaams schild, horizontaal aan het hoofd en afgerond (zonder puntig einde) aan de voet. Op een schild worden geen benamingen, al dan niet afgekort, aangebracht.

92. - Het wapenschild van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond te Leuven is als volgt:

Het veld is gekwartileerd, met een hartschild. Kwartier rechts boven: vier kwartieren met een hartschild, zijnde de wapenschilden van de vijf gowgilden.

Kwartier links boven: kleuren en monogram van het K.V.H.V.; de kleuren zijn: 1. sabel 2. goud 3. azuur (Vlaanderen + Universiteit); het monogram bestaat uit de beginletters van de woorden: Leve Groeie Bloeie Vlaams Verbond. Kwartier rechts beneden: monogram van Maria, Sedes Sapientiae, schutsvrouw van de Kath. Universiteit te Leuven.

Kwartier links beneden: Vlaamse Leeuw.

Hartschild: wapenschild van de Stad Leuven.

93. - Het wapenschild van de gowgilde is dat van de overeenkomstige provincie.

94. - Het veld van het wapenschild van de club is dubbel geschuind (d.w.z. schuins verdeeld in drie kleurstroken van de rechterhoek boven naar de linkerhoek beneden). Het draagt het monogram van de club, uitgevoerd in het goud, zilver of zwart.

Het veld kan ook gedeeld zijn (d.w.z. midden door, naar boven naar beneden). In de linkerhelft van het veld heeft men dan de drie

kleurstroken met het monogram, in de rechterhelft een ander wapen van de club.

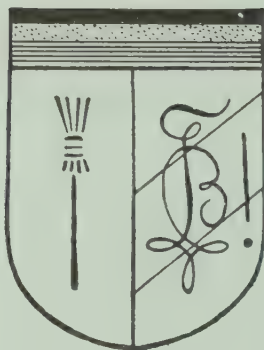
Aan het hoofd van het schild kan ook een faas (horizontale band) zijn, met een leuze (geen benaming!) of de kleuren zwart – geel – lichtblauw.

De kleuren van de club – twee of drie – moeten steeds over drie banen of kleurstroken verdeeld zijn, zowel op het clublint en het clubpetje als op het schild en het praeseslint.

95. - Het monogram bestaat uit de letters VCF, beginletters van *Vivat, Crescat, Floreat*, dooreengevlochten met de beginletters van de benaming van de club en gevolgd door een uitroepteken.

VOORBEELD

Rechts

Links

96. - Het wapenschild, dat 70 cm hoog en 50 cm breed is, wordt aan de muur van de clubzaal achter de praesestafel opgehangen.

Het mag uitgehangen worden aan de gevel en in de gelagzaal van het clublokaal en afgebeeld worden op tafelvlagjes, bierkannen, glazen en ander clubgerief.

Een verkleinde afbeelding van het wapenschild wordt op het drukwerk van de club aangebracht.

De Verbondspet

97. - De pet van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond te Leuven is van wijnrode kleur, met een wit biesje en drie randkleuren: zwart-geel-hemelsblauw (van boven naar onder).

Deze pet is eigendom van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond te Leuven (aldus wettelijk gedeponneerd) en mag slechts door leden van deze vereniging gedragen worden.

98. - De Verbondspet moet gedragen worden op alle vergaderingen, feesten en betogingen, alsmede in stoeten en optochten

1. Ingericht door het K.V.H.V. of een van zijn afdelingen
2. Ingericht door een door het K.V.H.V. erkende studentenvereniging (b.v. de K.V.S.R. en de V.V.S.)
3. Waaraan het K.V.H.V. deelneemt of zijn medewerking verleent.

99. - De Verbondspet wordt afgenomen om te groeten, alsook tijdens concerten en toneelvoorstellingen. Op gewone Verbondsvonden, meetings en congressen wordt zij op het hoofd gehouden.

Om plechtig te groeten, b.v. tijdens de uitvoering van *De Vlaamse Leeuw*, het *Verbondslied* of het *Io vivat*, houdt men de Verbondspet met de rechterhand links voor de borst.

Verbondsleden die een erewacht houden, b.v. op een academische zitting of bij een graf, houden de pet op het hoofd.

100. - Het is wenselijk dat de Verbondspet ook buiten de vergaderingen gedragen wordt. Het Verbondslid zal daarbij steeds indachtig zijn dat het op elk ogenblik en op elke plaats het kenteken met zich draagt van de Katholieke Vlaamse studentenbeweging, en dat het voor de eer en de faam van die beweging instaat.

101. - De schachten dragen steeds de Verbondspet aan de clubtafel. Zij nemen ze af wanneer zij zich tot de schachtenmeester of de corona richten en wanneer zij door een ouderejaars toegedronken worden.

Het Praeseslint

102. - Het praeseslint bestaat voor het Verbond, het S.K., het F.K. en de clubs uit drie kleurstroken, voor de gowgilden uit twee kleurstroken; het is 2,10m lang bij een breedte van 12cm voor drie kleurstroken en van 10cm voor twee kleurstroken; het wordt bijeengehouden met een gouden of zilveren snoer en heeft aan de uiteinden gouden of zilveren franjes.

Op het praeseslint kan ad libitum het wapenschild geborduurd worden. Het schild is 10,5 cm bij 9 cm en wordt aangebracht op 23 cm afstand van de schoudernaad, in de richting van de banen.

103. - Het praeseslint wordt boven de jas over de rechterschouder gedragen, met het schild op de borst.

104. - Voor de gelegenheid waarbij het praeseslint gedragen wordt, gelden dezelfde voorschriften als voor het clublint (§ 111).

Buiten de vergaderingen draagt de praeses evenwel het gewone clublint.

105. - De oud-studenten die praeses geweest zijn van Verbond, S.K., F.K., goudgilde of club, hebben het recht op de vergaderingen van deze verenigingen een copie van het praeseslint met het jaartal (academiejaar) van hun voorzitterschap te dragen. Het jaartal bestaat uit zes cijfers (b.v. 1958-69) en wordt in het goud of het zilver geborduurd op een strookje in de hoofdkleur van de vereniging, dat op 21 cm afstand van de schoudernaad of op 1 cm afstand van de bovenzijde van het schild wordt genaaid.

De erepraeses draagt een copie van het praeseslint (eventueel met jaartal) met een gouden of zilveren schouderpassant.

Het Clublint

106. - Het clublint bestaat uit drie kleurstroken (zelfs wanneer de club slechts twee kleuren heeft). Het is 1.20 m lang en 27 mm breed en is voorzien van een gesp, haken en ogen of een knop met de kleuren.

107. - Het clublint wordt boven of onder de jas gedragen, naar gelang de praeses het bepaalt. De ouderejaars dragen het clublint over de rechterschouder, de schachten over de linkerschouder.

108. - De schachtenmeester draagt, wanneer hij zijn functie uitoefent, twee clublinten: één over de rechter- en één over de linker-

schouder. Daarbuiten draagt hij slechts het clublint over de rechter-schouder*).

109. - Behalve het lint van de club waartoe hij behoort, mag een commilito of oud-student ook het lint dragen van elke club waarvan hij voorheen lid geweest is aan dezelfde of aan andere universiteit.

110. - De club mag een ereclublint schenken aan de erepraeses, een commilito honoris causa en, wegens uitzonderlijke verdiensten, aan een commilito of oud-student. Op een ereclublint worden twee gekruiste eikebladeren, in goud of zilver, geborduurd.

111. - Het clublint moet gedragen worden op de gewone vergaderingen van Verbond, gouwgilde en club, alsmede op alle bijeenkomsten, betogingen, feesten, bals, enz. door voormelde verenigingen ingericht of waar ze aan deelnemen.

112. - De leden van de Verbondsraad en van de Verbondswacht dragen, wanneer zij fungeren, een lint (model clublint) met de kleuren van het K.V.H.V. (zwart - geel - lichtblauw).

Elk lid van de K.V.H.V. heeft het recht een dergelijk lint samen met de Verbondspet te dragen.

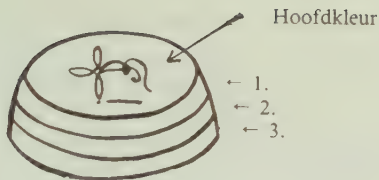
Het Clubpetje

113. - Het clubpetje bestaat uit de drie stroken van de clubkleuren als rand en de hoofdkleur als bodem. Op de bodem wordt het monogram van de club in goud of zilver geborduurd.

Het clubpetje wordt op het achterhoofd gedragen**).

*) Clublint en praeseslint worden op vergaderingen en feesten als ook in optochten liefst boven de jas gedragen, bij avondtoilet onder de rok. Buiten de vergaderingen wordt alleen het clublint gedragen en zulks onder de jas. (Het is wel verstaan dat zowel het praeseslint als het clublint over hun ganse lengte uit drie kleurenstroken bestaan en er geen zijde voor de rug is met lintjes, toespelden of elastiekjes!).

**) Een elastiekje is dus volkomen overbodig! Zie foto op blz. 152.

114. - Het clubpetje is een onderscheidingsteken dat door de oude-rejaars en de ex-commilitones gedragen wordt aan de clubtafel, alsook op feestmalen, bals, tuinfeesten en soortgelijke vergaderingen, belegd door de club, de gouwgilde, het Verbond of een door het K.V.H.V. erkende studentenvereniging.

Het clubpetje wordt niet op straat gedragen.

115. - Aan de clubtafel worden de clubpetjes nooit afgenomen.

Wanneer een lid van de corona tempus verkrijgt en de clubtafel verlaat, legt het zijn petje op zijn glas.

116. - Bij hun ontgroening krijgen de schachten het clubpetje uit de handen van de praeses.

117. - Een ex-praeses heeft het recht een clubpetje te dragen met in goud of zilver geborduurd eikeloof.

Het Clubvaandel

118. - Tenzij het zinnebeeldige figuren voorstelt, bestaat het clubvaandel uit drie banen in de kleuren van de club, met in het midden het monogram uitgevoerd in goud of zilver. Het meet 1.30m op 1.50m.

Op de kop van de stok staat een Vlaams of een gewestelijk symbool (Leeuw, goedendag of mastetop, raap, bezem, mijnlamp, enz.).

119. - Op de vergaderingen staat het clubvaandel rechtop achter de praesestafel. Bij hun doop en hun ontgroening leggen de schachten de eed af op het vaandel.

120. - In optochten stapt de vaandeldrager vooraan tussen twee commilitones. Alle drie dagen de Verbondspet.

Voorgeschreven Kentekens

121. - Op de Verbondspet, het clubpetje, het praeseslint en het clublint mogen, buiten de voorgeschreven onderscheidingsteken, geen kentekens worden aangebracht.

Pet en lint mogen niet moedwillig bevuild worden. Het bestuur heeft het recht aan de leden, op straf van uitsluiting, het vervangen op te leggen van petten en linten die bevuild of niet volgens het model zijn.

122. - De voorgeschreven Verbondspetten, praeseslinten, clubpetjes en clublinten worden uitsluitend door het K.V.H.V. resp. het Seniorenkonvent te Leuven bezorgd.

Het Seniorenkonvent bewaart een model van Verbondspet, clubpetje, praeseslint, clublint en wapenschild.

Kentekens voor Oud-Studenten

123. - De leden van de Oud-Studentenbond van het K.V.H.V. die te Leuven een vergadering of het jaarlijks zomerfeest te Vlierbeek bijwonen, dragen de Verbondspet (het model uit hun studententijd) en een lint met de kleuren van het K.V.H.V. (zwart - geel - lichtblauw) en eventueel een ex-praeseslint.

Aan de clubtafel, alsmede op feesten en bals ingericht door studentenverenigingen, als b.v. de club, het K.V.H.V. (*Leuven oud en jong*) en de Vereniging der Vlaamse Studenten (*Waar is de Tijd?*) dragen de oud-studenten clubpetje en clublint (eventueel ex-praeseslint).

VERLOOP VAN DE CLUBAVOND

124. - Voor de aanvang van de clubavond wordt in de clubzaal alles in gereedheid gebracht door de schachten onder leiding van de schachtenmeester of een daartoe aangesteld bestuurslid.

De schachtenmeester waakt over de orde in de clubzaal tot bij het binnentreden van de praeses. Hij draagt er zorg voor dat de schachten hoed en mantel van vooraanstaande aanwezigen aannemen, weghangen en na afloop van de clubavond terugbezorgen.

125. - De deelnemers aan de clubavond moeten zich met clubpetje (schachten met Verbondspet) en clublint aan (*plenis coloribus*), in de clubzaal bevinden vóór de opening van de clubavond door de praeses.

Bij het binnentreden van de praeses staan alle aanwezigen recht en heffen zij het *Io vivat* aan.

De erepraeses, een afgestudeerde ex-praeses, een commilito h.c. en een eregast treden de clubzaal binnen samen met de praeses.

126. - De clubavond wordt door de praeses geopend met de woorden: *Omnes ad sedes! Silentium! Tot inzet van deze heerlijke clubavond klinkt het clublied!*

127. - Op het zingen van het clublied volgen de mededelingen van de praeses en de verschillende bestuursleden. Elk lid van de corona kan dan het woord vragen om een mededeling te doen.

128. - Eventuele lezingen worden bij de aanvang van de clubavond gehouden.

129. - Op elke clubavond wordt het verslag van de vorige vergadering voorgelezen.

130. - Samenzangen, speechen, alleenzangen en plechtigheden wisselen elkander af naar het goeddunken van de praeses en worden telkens door colloquium gevolgd.

131. - Om bijval te betuigen wordt niet in de handen geklapt, doch met de kneukels van de vuist op de tafel geslagen.

132. - Na de eerste helft van de clubavond verleent de praeses *tempus commune* (§ 49).

133. - Aan het slot van de clubavond kondigt de praeses aan: *Tot*

besluit van deze heerlijke clubavond klinke de Oude-Roldersklacht !

Na het einde van het lied sluit de praeses de clubavond met de woorden : *Club ex !*

134. - De praeses doet de vooraanstaande deelnemers – aan wie de schachten mantel en hoed reiken – uitgeleide, terwijl de aanwezigen het *Io vivat* zingen.

Dan pas worden de clubpetjes afgenomen. De leden van de corona verlaten dadelijk de clubzaal, met uitzondering van de schachtenmeester en de schachten die opdracht hebben het clubgerief weg te bergen.

VERLOOP VAN HET CLUBJAAR

135. - Het clubjaar valt, evenals het Verbondsjaar, samen met het academiejaar.

136. - De vergaderingen door de club belegd worden onder de volgende rubrieken gerangschikt :

1. Bestuursvergaderingen.
2. Clubavonden (Bieravonden).
3. Cantusavonden.
4. Konventen.
5. Feesten (Feestmalen, bals, enz.).

137. - Er zijn vier vaste clubavonden, bij volgende gelegenheden :

1. De schachtendoop (eerste clubavond);
2. De Dies Natalis-viering, waarop al de leden van de club : commilitones, oud-studenten, commilitones honoris causa en ereleden, uitgenodigd worden;
3. De ontgroening (voorlaatste clubavond);
4. Het afscheid van de afgestudeerden (zwanezangen) en de installatie van de nieuwe praeses en de nieuwe schachtenmeester (laatste clubavond).

138. - Cantusavonden worden belegd om studentenliederen te leren zingen.

139. - Konventen zijn vergaderingen waarop de leden van de club bijeengeroepen worden om stemmingen uit te brengen, mededelingen te horen of aan beraadslagingen deel te nemen, die de werking van de club aanbelangen en omwille van hun ernstig en gewichtig karakter op de clubavonden niet thuis horen. Men onderscheid algemene konventen en schachtenkonventen. Konventen worden gehouden telkens het bestuur zulks nodig acht. Zij kunnen juist voor de clubavond plaats hebben.

140. - Er zijn drie vaste konventen :

1. een schachtenkonvent, dat gehouden wordt bij een aanvang van het clubjaar, voor de eerste clubavond, en waarop de schachtenmeester de hoofdzaken uit de Clubcodex en de geschiedenis van het K.V.H.V. en de club aan de schachten leert.

2. een schachtenkonvent, dat de ontgroeningsclubavond (voorlaatste clubavond) voorafgaat (§ 154).
3. een algemeen konvent, dat de laatste clubavond voorafgaat en waarop o.m. het bestuur voor het volgend clubjaar verkozen wordt.

II. RONDGEZANGEN EN BIERSPELEN

141. - AD FUNDUM PER JAAR

(lidmaatschap van de club).

De eerstejaars staan recht en drinken hun glas ad fundum terwijl de corona zingt :

En het eerste jaar gaat nooit verloren
Fal-deral-deriere, fal-deral-deriere,
En het eerste jaar gaat nooit verloren
Fal-deral-deral-deral-dera !

De eerstejaars gaan terug zitten ; de tweedejaars staan recht en drinken hun glas ad fundum terwijl de corona zingt :

En het tweede jaar gaat nooit verloren

enz.

Elk jaar komt aan de beurt. Om te sluiten staan allen recht, reiken elkaar met gekruiste armen de handen, en zingen :

En (naam van de club) gaat nooit verloren

enz.

142a - AD FUNDUM PER JAAR

(studiejaar).

De eerstejaars staan recht en de corona zingt :

En al wie voor 't eerste jaar te Leuven is
Sta recht !

(bis)

Breng het glaasje aan de lippen
Laat het zachtjes binnenglippen,
Breng het glaasje aan de mond,
En drink het uit tot op de grond !

Bij *breng* wordt het glas aan de mond gebracht. Eerst bij *drink* mag men beginnen te drinken. *Uit* wordt aangehouden tot al de glazen geledigd zijn. *Bij grond* worden de glazen met één slag op de tafel neergezet. Dan zingt de corona :

Ja, dat voelen zij (*bis*)
Aan hun hartje (*bis*)
Ja, dat voelen zij (*bis*)
Aan hun jeugdig hartje.

De rechtstaande commilitones zingen :

Ja, dat voelen wij (*bis*)
Aan ons hartje, (*bis*)
Ja, dat voelen wij (*bis*)
Aan ons jeugdig hartje.

De tweedejaars staan recht, en de corona zingt :

En al wie voor 't tweede jaar te Leuven is

enz.

Elk jaar komt aan de beurt. Zo er niemand rechtstaat, zingt de corona als refrein :

't Is mis ! 't Is mis ! 't Is mis ! (*bis*)

Als er oud-studenten aanwezig zijn, wordt tot besluit gezongen :

En al wie niet meer te Leuven is

enz.

142b - AD FUNDUM PER FACULTEIT

Dit rondgezing wordt op dezelfde wijze als het vorige gezongen ; de aanhef is als volgt :

En al wie voor “dokter” (advocaat, ingenieur,
enz.) studeert

Sta recht !

Bij elke strofe staan de studenten van een bepaalde faculteit of discipline recht.

143. - AVE CONFRATER

Twee commilitones (of al de commilitones twee aan twee) staan recht, kruisen onderling de rechterarm, en brengen hun glas aan de mond.

De eerste zingt: Ave confrater!

De tweede: 'k Drink liever bier dan water!

De eerste: En op het commando van
Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven!

Bij één drinkt de tweede, en bij zeven heeft hij zijn glas ad Fundum gedronken.

Hij antwoordt: Daar is niets meer
in mijn glazeken gebleven!

Ave confrater!

De eerste: 'k Drink liever bier dan water!

Enz., als boven.

144. - AD FUNDUM-WEDSTRIJD

Dit bierspel bestaat hierin dat een groep commilitones om ter snelst hun glas ad fundum drinken. Nadat een jury, bestaande uit drie leden, is aangesteld, worden de glazen van de mededingende commilitones tot op dezelfde hoogte gevuld. Op het commando: *Een, twee, drink!* worden de glazen door de rechtstaande commilitones van de tafel genomen en om ter snelst geledigd. Wie het eerst zijn ledig glas op de tafel zet, is overwinnaar. Wie bier morst, is ipso facto gediskwalificeerd.

Bij de aanvang van het academisch jaar wordt onder schachten een ad fundum-wedstrijd ingericht voor het uitroepen van de schachtenkoning.

145. - ESTAFETTENLOOP

Aan beide zijden van de clubtafel wordt uit verschillende commili-

tones een ploeg samengesteld. De mededingers staan recht, en hun glazen worden tot op dezelfde hoogte gevuld.

Op het commando: *Een, twee drink!* neemt het eerste lid van elke ploeg zijn glas van de tafel en ledigt het om ter snelst (zonder bier te morsen).

Wanneer de eerste mededinger zijn ledig glas op de tafel neerzet, neemt zijn gebuur, de tweede ploegmaat, zijn glas van de tafel en drinkt het om ter snelst leeg. Wanneer deze zijn glas neerzet, drinkt de derde ploegmaat, enz.

De ploeg die het eerst al haar glazen geledigd heeft, wint de estafettenloop.

146. - RONDGEZANG EN GERSTENAT *)

Een lid van de corona (gewoonlijk de praeses) staat recht, en zich tot zijn gebuur van rechts wendend, zingt het:

Rondgezing en gerstenat
Allen hier beminnen,
Daarom stuw met jonge kracht
't Pinteke naar binnen!
Broeder, uw zoet liefken heet?

Het aangesproken lid van de corona is ook dadelijk rechtgestaan, en heeft tijdens het zingen zijn glas ad fundum gedronken. *Naar binnen* wordt door de corona herhaald tot het glas geledigd op de tafel staat. Het aangesproken lid van de corona zegt dan de naam van zijn meisje.

de corona zingt:

N. N., N. N., ze leve, ze leve!

Duizend kussen zal zij u
Bij dozijnen geven
Geven, ja geven,
N. N. leve lang!

*) Naar het Duits.

Het tweede lid van de corona richt zich op zijn beurt tot zijn geboort van rechts, en het liedje gaat zo de ganse corona rond om te eindigen bij de eerste zanger.

Vóór het zingen van de strofe wordt *Rond* telkens door de corona zo dikwijls herhaald als er reeds leden gezongen hebben.

147. - VIVE LA COMPANEIA *)

De strofen worden gezongen door een voorzanger, het refrein door de corona.

Voorzanger en corona maken de gebaren die in de verschillende strofen aangegeven zijn. Het glas wordt ad fundum gedronken na het zingen van het refrein der 3de strofe.

1. Ik steek mijn pintje naar omlaag,
Vive la companeia!
En druk het teder aan mijn maag,
Vive la companeia!
Vivela, vivela, vivelala,
Vivela vivela, hopsasa,
Vive la companeia!
2. Mijn pintje voor het sterven moet,
Geef ik een kus tot afscheidsgroet.
3. Ik hef mijn pint tot aan de mond
En drink ze leeg tot op de grond.
4. Het pintje heeft zijn dienst gedaan
En 't onderste moet boven staan.
5. Ei schachtje, kom nog eens langs hier
En vul mijn pint met schuimend bier!

6. Nu gaat mijn pint van keel tot keel;
Dat ieder drink, maar niet te veel!*)

148. - DIS IN LUCHT **)

Alvorens het lied ingezet wordt, zorgt de praeses er voor dat zich aan beide zijden van elk tafeltje twee leden van de corona bevinden. Voor de gebaren vindt men voldoende aanwijzingen in de tekst.

1. Op van stoel, op van stoel,
Tra la la liere,
Op van stoel, op van stoel,
Tra la la la.

2. Voet op stoel.

3. Twee op stoel.

4. Hand aan dis.

5. Dis in lucht.

6. Hand aan glas.

7. Glas aan mond.

Praeses: Ad fundum! Een, twee, drie!

8. Glas op dis.

9. Hand van glas.

10. Dis op grond.

11. Voet van stoel.

12. Twee van stoel.

*) Hier kan de bierlaars rondgegeven worden; man mag ook de laatste strofe weglaten.

**) Naar het Duits.

149. - OUD TAFELLIED *)

De strofe wordt telkens gezongen door de corona, de verzen van 't refrein afwisselend door de rechterzijde en de linkerzijde van de clubtafel, rechtstaande en elkander toeroepend als bij een uitdaging, als volgt:

1. Edite! 2. Bibite! 1. Collegiales! 2. Post multa saecula!
1. Pocula nulla! 2. Post multa saecula!
1. Pocula nulla!

1. Nu aan het smullen!
Werp 't kommervolle masker af
En drink de gulle
wijn tot aan 't graf.

Refrein:

Edite, bibite, collegiales
Post multa saecula
Pocula nulla.

2. Geen "koers" in d'Halle,
De prof heeft in de kele zeer,
We drinken allen
Te zijner eer.

3. Jubelt als zotten
Broers, binst uw jongheid zoet en schoon
en plukt maar botten
Voor Bacchus kroon.

4. Op vette akkers
Schieten de botten weelderig uit.
Toch is 't de zonne
Die hen ontsluit.

*) X. Janssens. Naar het Duits. Chr. W. Kindleben, stud. theol. Halle 1767.

150. - OUDE-ROLDERKLACHT *)

De eerste vier strofen worden zacht gezongen in het halfduister, liefst bij kaarslicht, en in een traag tempo. Het licht wordt weer aangedraaid vóór het inzetten der laatste strofe, die levendig en sneller dan de vorige gezongen wordt.

Alle verzen worden door de ganse corona gezongen en niet alleen door de rechtstaande leden van de corona. De betrokkenen staan spontaan recht tijdens het lied; commando van de praeses hiertoe is overbodig en verbreekt de stemming.

Iedereen blijft zitten.

1. O vrij-studentenheerlijkheid
Waar zijt gij thans verzwonden?
O keer nog eenmaal, schone tijd,
Zo vrij, zo ongebonden!
Ik zoek U langs mijn wegen weer
En vind uw sporen nimmermeer!

Refrein:

O jerum, jerum, jerum,
O quae mutatio rerum!

De oud-studenten staan recht.

2. Waar zijn zij die voor het Werchters bier
Hun laatste cent verdronken,
Als wereldbazen, op den zwier,
Met volle potten klonken?
Zij gingen, 't hart gebroken, voort
Van hier naar 't stil geboortoord

staan recht: stud. rer. pol., stud. rer. oec., stud. sc., stud. ir., stud. pharm.

*) K.D.W. Naar het Duits. Sedert 1825 bekend. Denkelijk uit Halle.

3. Daar ligt er één als man van plicht,
Op een buro gebogen :

Staan recht : stud. phil., stud. paed.

Een ander ontplooit met koud gezicht
Zijn schoolmeestersvermogen.
Wie dacht ooit dat een schurk zo fijn
Zou zo pedant geworden zijn ?

Staan recht : stud. med., stud. paramed.

4. Een dokter preekt de matigheid,
En was hier grote rolder ;

Staan recht : de bestuursleden.

Ministers gaan met statigheid,
En woonden hier op zolder ;

Staan recht : stud. jur.

De rechter straft nu drankmisbruik
En vroeger sliep hij met de kruik !

Al de leden van de corona staan recht, en reiken elkaar met gekruiste armen de handen.

5. Sa vrienden, reikt elkaar de hand,
Opdat hij zich vernauwe
Der trouwe vriendschap heil'ge band,
De heil'ge band der trouwe.

De glazen worden hoog geheven, en er wordt rechts, links en recht-over aangestoten.

Klinkt aan en heft omhoog het glas,
Nog leeft het oud studentenras !

De rechterzijde van de clubtafel zingt het refrein, terwijl de linker

het glas ad fundum drinkt ; dan zingt de linkerzijde het refrein, en de rechterzijde drinkt.

Refrein van de laatste strofe :

Bibamus laeti merum,
Non est mutatio rerum !

III. PLECHTIGHEDEN

151. - SALAMANDER

De Salamander is een heildronk iemand of iets ter ere, en geen strafdrank of wedstrijd in sneldrinken. Het is het hoogste studentikoos eerbewijs dat een lid van de corona, of ook een afwezig persoon, aan de clubtafel te beurt kan vallen.

Wanneer de praeses een Salamander aankondigt, worden de glazen leeggedronken en opnieuw gevuld. Het Salamander-commando wordt gewoonlijk door de praeses gegeven, zoniet door een door de praeses aangeduid lid van de corona; het gaat als volgt:

Praeses:

Silentium! Klaar voor de salamander op het heil van N. N.! (ter ere van...)

ad exercitium salamandris, omnes commilitones, surgite!

Corona, rechtstaand:

Surgimus!

Praeses:

Brengt het glas op de hoogte:

Van de Nederlandse gedachte!

Van het Vlaams meisjesminnend hart!

Van... (ad libitum)

Van de neus: snuif de lekkere geuren!

Van de bovenste lip: een kus tot afscheidsgroet!

Van de onderste lip!

Waar is er brand?

Corona: Hier!

Praeses: Waar zijn de pompiers?

Corona: Hier!

Praeses: Zijn de spuiten klaar?

Corona: Já!

Praeses:

Spuut dan op het commando van drie.
Een, twee, drie!

De glazen worden *ad fundum* gedronken. Met de ledige glazen wordt op de tafel getrommeld tot de praeses zijn glas opheft; op zijn commando van *Een, twee, drie!* worden de glazen samen met één slag op tafel neergezet.

Dan zingt de corona:

Ja, dat voelen wij (*bis*)
Aan ons hartje, (*bis*)
Ja, dat voelen wij (*bis*)
Aan ons jeugdig hartje!
En 't is van jaren lang bekend (*bis*)
Dat alles zwicht voor een student! (*bis**)

Praeses:

Salamander ex!

*) Het klinkt als een hoon, na deze heildronk, vulgaire straatliedjes te zingen van de slag "En edde gaai meubele...".

152. - SCHACHTENDOOP

Door de schachtendoop worden de schachten in de club opgenomen. De plechtigheid draagt hoofdzakelijk een leutig karakter; op het einde wordt evenwel door de schacht een plechtige belofte afgelegd.

De plechtigheid, die plaats heeft op de eerste vergadering van het clubjaar, verloopt als volgt. De schachten dragen, zoals steeds, de Verbondspet. De peters, die door het bestuur aan de schachten toegewezen werden, nemen hun schachten op de rug, en lopen ermee rond de clubtafel terwijl de ouderejaars aan de clubtafel zingen:

Wat komt er van de berg? (*bis*)
Wat komt er van de houten berg?
Sa, sa, houten berg,
Wat komt er van de berg?

De peters zetten hun schachten af achter de tafel van de schachtenmeester, en zingen:

Het is een postiljon, (*bis*)
Het is een houten postiljon,
Sa, sa, postiljon,
Het is een postiljon.

Ouderejaars aan de clubtafel:

Wat brengt de postiljon?

(In het derde vers wordt steeds "houten" ingelast).

Peters (elke peter blijft tot bij het einde van het lied achter zijn schacht staan):

Hij brengt een schachtje mee.

Schachten (telkens voorgezongen door de peters):

Uw dienaar, mijne heren.

Ouderejaars :

Wat doet de heer papa ?

Schachten :

Hij leest de Kikero.

Ouderejaars :

Wat doet de vrouw mama ?

Schachten :

Die vangt papa zijn vlooi.

Ouderejaars :

Wat doet uw mamzel soeur ?

Schachten :

Zij stopt, zij stopt, zij stopt
Het gat in hare kous
Het gat in hare houten kous.

Ouderejaars :

Wat doet de rector nu ?

De schachtenmeester geeft de schachten enkele slagen en duwen.

Peters :

Hij slaat de schachten blauw.

Ouderejaars :

Mag onze schacht Jack-op ?

Schachten :

Niet al te veel, mijnheer.

Ouderejaars :

Zo steek uw pijp eens aan.

Schachten :

Het wordt me nu zo naar, (*bis*)
Aai mij, het wordt me nu zo naar.

Ouderejaars :

Zo hoepel dan maar op, (*bis*)
Vooruit, zo hoepel dan maar op.

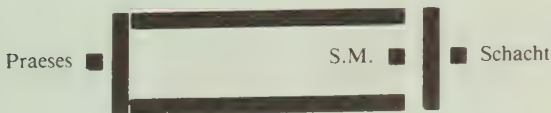
De peters nemen hun schachten weer op de rug, lopen nog eenmaal rond de clubtafel, en verlaten de clubzaal.

Ouderejaars :

Zo dopen we een schacht.

Dan wordt het licht uitgedraaid, en worden de kaarsen op de tafel van de schachtenmeester aangestoken. Benevens twee kaarsen bevinden zich op de tafel van de schachtenmeester volgende requisieten: een doodshoofd, een zoutvat, een lepeltje, en voor elke schacht: een clublint en een glas met bier gevuld.

De schachten worden één voor één, op verzoek van de schachtenmeester, door hun peter tot voor de tafel van de schachtenmeester gebracht*)

Hij spreekt de schacht met luide stem toe :

*) In geval de schachten te talrijk zijn om ieder afzonderlijk gedoopt te worden, kan men zulks met groepen doen.

Bij het binnenkomen worden ze door de corona op gejouw en fluit onthaald.

De schachtenmeester heeft aan de binnenzijde van de tafel plaats genomen.

Schacht, kniel ! Leg uw linkerhand op de kop van Pee Dierckx, steek uw rechterhand omhoog, en zeg me na !

Hier volgt dan een koddige eedformule, in macaronisch Latijn. Deze formule kan verschillen van club tot club ; gewoonlijk komen er toch volgende zinsneden in voor :

Ego schactus kolossalus / super hoc caput / calvidum et frigidum / jure jurando zwero / omnes cursos brassare / multas virgines amare et kussare / nunquam aquam et limonadem bibere / multos pintos et cigarros / anciennibus offerare / juro sub hoc symbolum / quod si non teneo sermentum / ontploffare et stinkendo crevare / volvo jubeoque / sic juvet mihi Bacchus.

De schachtenmeester giet een lepeltje bier op het hoofd van de nog steeds geknielde schacht, zet hem zijn pet weer op, en legt hem dan, met het lepeltje, zout op de tong. Hij beveelt hem vervolgens recht te staan en zijn glas ad fundum te drinken.

Dan zegt de schachtenmeester :

Ego, N. N., schachtorum major, te recipio in civitatem amicitiae et in locum fidelitatis, ut sis schactus in oboedientia.

Hier wordt het licht weer aangedraaid, en begint het ernstig gedeelte van de plechtigheid. De corona staat recht.

Bijgestaan door de peter hangt de schachtenmeester het clublint over de linkerschouder van de schacht, en zegt :

In naam van het hoog praesidium schenk ik U de kleuren van (naam van de club); draag ze steeds met eer en fierheid; verdedig ze met woord en daad waar het moet.

Met de hand op het wapenschild of het vaandel van de club, zegt de schacht dan de schachtenmeester na:

Ik beloof op mijn woord van eer al mijn krachten in te spannen om een goede schacht te zijn van (naam van de club).

De schachtenmeester geeft de schacht de accolade, en de corona zingt het refrein of de eerste strofe van het clublied. De gedoopte schacht neemt aan de clubtafel plaats. Het licht wordt opnieuw uitgedraaid, en de volgende schacht wordt binnengeroepen.

153. - INSTALLATIE VAN DE COMMILITONES HONORIS CAUSA

De personen die door de club tot commilitones honoris causa worden uitgeroepen (§ 11), ontvangen de onderscheidingsteken van hun titel op een clubavond, bij voorkeur op de jaarlijkse Dies Natalisviering.

Na een toespraak, gehouden door de praeses of een daartoe bevoegd lid van de corona, en waarin gewezen wordt op de verdiensten van de kandidaat, wordt deze laatste tot voor de praesestafel geroepen, en ontvangt hij uit de handen van de praeses een diploma, alsmede een clubpetje en een ereclublint.

De praeses geeft de accolade aan de commilito h.c.; de corona zingt het refrein of de eerste strofe van het clublied, en drinkt een Salamander, het nieuwe lid ter ere.

154. - ONTGROENING

Door de ontgroening wordt de schacht of het kandidaat-lid in de club opgenomen als ouderejaars of werkelijk lid. De ontgroening weigeren aan een schacht staat gelijk met hem uit de club sluiten;

de ontgroening kan ook tot in de loop van het volgend academisch jaar uitgesteld worden, als sanctie b.v. voor onvoldoende activiteit. Hieruit blijkt reeds dat de ontgroening een feit van belang is in het leven van de club en haar leden; aan de plechtigheid zelf moet dan ook (in tegenstelling met de schachtendoop) een uitsluitend ernstig karakter geschonken worden. De ontgroening geschiedt best op de voorlaatste clubavond van het academisch jaar; zodoende kan de plechtigheid eventueel uitgesteld worden voor de kandidaten die nog niet aan de nodige vereisten hebben voldaan, en hebben deze laatsten nog een kans op de slotvergadering. Zodoende ook wordt enkel door ouderejaars deelgenomen aan de bestuursverkiezing, welke gehouden wordt op het algemeen konvent dat de laatste clubavond voorafgaat. Schachten hebben inderdaad geen stemrecht.

Op een bestuursvergadering horen de bestuursleden van de club eerst een verslag van de schachtenmeester en de peters over het gedrag der schachten binnen en buiten de club (opkomst naar Verbonds-, gilde- en clubvergaderingen; houding op de clubavonden). Daarna worden de schachten één voor één, vergezeld van hun peter, voor het bestuur opgeroepen. Zij worden ondervraagd over de geschiedenis van de Vlaamse studentenbeweging te Leuven en van de club (die door de schachtenmeester werd aangeleerd op de schachtenkonventen in de loop van het academisch jaar); zij moeten het *Verbondslied*, het gildelied, het clublied en het *Io Vivat* (str. 1 en 3) van buiten kunnen zingen en het monogram van de club kunnen tekenen; de toestand van hun Verbondspet, hun clublint en hun liederboek zal worden onderzocht: waar het blijkt dat deze benodigdheden moedwillig bevuild werd, zullen de schachten deze moeten vernieuwen alvorens tot de ontgroening te worden toegelaten. Tot daar wat het examen of onderzoek betreft dat de plechtigheid voorafgaat, en buiten de clubavond plaats heeft.

Op de ontgroeningsplechtigheid zelf worden de oud-studenten speciaal uitgenodigd.

Na het zingen van het clublied door de corona, richt de schachtenmeester het woord tot de rechtstaande schachten, om hen te wijzen op de betekenis van de ontgroening.

Dan stellen de schachten zich op achter de tafel van de schachtenmeester, en worden ze één voor één door hun peters tussen de dub-

bele rij van de commilitones geleid tot voor de praesestafel. De gehele corona staat recht.

Met de rechterhand omhoog en de linkerhand op het vaandel of het schild van de club, zegt de schacht de eedformule na, die door de praeses wordt voorgezegd :

Ik beloof (naam der club) steeds trouw te zijn / aan haar beginselen onverbreekbaar vast te houden / vreugde en leed met haar te delen / haar eer en haar belangen te verdedigen / en voor alle commilitones een trouwe vriend en ware broeder te zijn.*)

Daarop verklaart de praeses :

Ego, N.N., senior, ex autoritate et dignitate, te N.N., commilitonem nomino, nominatum declaro, declaratum proclamo !

De ontgroende schacht overhandigt vervolgens zijn Verbondspet en zijn clublint aan zijn peter ; de praeses hangt dan, bijgestaan door de peter, het clublint over de rechterschouder van de ontgroende schacht, zet hem het clubpetje op het hoofd, en geeft hem de accolade.

Terwijl de ontgroende schacht zijn plaats gaat innemen als laatste in de rij der ouderejaars, zingt de corona het refrein of de eerste strofe van het clublied. Wanneer al de schachten ontgroend zijn, verlaat de schachtenmeester zijn plaats en overhandigt het clublint dat hij over de linkerschouder draagt aan de praeses. Hij neemt dan plaats aan de linkerzijde van de praeses.

Dan hoort de corona (gezetten) nog een korte toespraak van de praeses tot de nieuwe ouderejaars, en het antwoord van een woordvoerder van deze laatsten. Een Salamander ter ere van de nieuwe ouderejaars besluit de plechtigheid.

*) In de eedformule wordt niet uitsluitend de gewestelijke clubgroepering bedoeld, maar ook het Verbond. De club is een werkzame cel van het grote Verbondslichaam.

155. - INSTALLATIE VAN PRAESES EN SCHACHTENMEESTER

Praeses

De praeses treedt af en installeert zijn opvolger op de laatste clubavond van het academisch jaar. Nadat de praeses de corona heeft toegesproken, roept hij zijn opvolger tot voor de praesestafel, en zegt hem een eedformule voor, waarbij de nieuwe praeses getrouwheid zweert aan de statuten of het door de club nagestreefd ideaal, bij voorbeeld als volgt :

Praeses :

Zweert ge onverbreekbaar trouw te zijn aan de beginselen waarop (naam van de club) gegrondvest is, en aldus de traditie voort te zetten van N.N., de stichter van onze club, en van N.N., (namen van al de opeenvolgende praesides) ?

Opvolger : Ik zweer.

Daarop neemt de praeses het praeseslint van zijn schouder, hangt het over de rechterschouder van zijn opvolger en zegt :

Ego, N.N., senior, abdicō, et te N.N., ex autoritate et dignitate, seniore[m] nomino, nominatum declaro, declaratum proclamo !

De afgetreden praeses geeft zijn opvolger de accolade en staat hem zijn plaats af.

Hierop wordt het clublied gezongen.

Nadat de nieuwe praeses hulde heeft gebracht aan zijn voorganger, wordt ter ere van deze laatste een Salamander gedronken.

Ingeval de praeses herkozen werd, legt hij zijn praeseslint op de tafel ; het wordt hem opnieuw omgehangen door de jongste van de op de vorige clubavond ontgroende schachten.

Wanneer de installatie niet kan geschieden door de afgetreden praeses, wordt de plechtigheid voorgezeten door de erepraeses, de oudste der aanwezige ex-praesides, of een bestuurslid.

Schachtenmeester

De schachtenmeester treedt af wanneer al de schachten ontgroend zijn; hij verlaat (eventueel na het houden van een korte toespraak) zijn plaats, en overhandigt het clublint dat hij over de linkerschouder draagt aan de praeses. (Hij treedt aldus af als schachtenmeester, niet als vice-praeses). Hij neemt dan plaats aan de linkerzijde van de praeses.

De nieuwverkozen schachtenmeester ontvangt zijn tweede clublint uit de handen van de nieuwe praeses op de laatste clubavond van het jaar; hij neemt evenwel geen plaats aan de schachtenmeestertafel, daar er geen schachten meer zijn.

156. - AFSCHIED VAN DE LAATSTEJAARS

De commilitones die afgestudeerd zijn nemen als student, niet als clublid, afscheid op de laatste clubavond van het jaar (na de installatie van de nieuwe praeses).

De praeses houdt een toespraak tot de laatstejaars, die daarna, ieder om de beurt hun zwanenzang zingen. Deze speechen worden afgewisseld door het zingen van de volgende liederen:

Ergo bibamus, Suid-Afrikaans Studentenlied, Tsjechisch Drinklied, Oude-Roldersklacht.

Ten slotte zingen de laatstejaars samen het *RUITERSLIED**), bij kaarslicht. Vooraf worden hun glazen gevuld; zij drinken ze leeg in drie slokken.

1. De bange nacht is weeral om,
Wij rijden stil, wij rijden stom,
Wij rijden ten verderve.
Hoe koud waait toch de morgenwind!
Waardin, nu nog een glas gezwind,
Voor 't sterven.

*) Emiel Vereecken, stud. jur. ± 1907. Naar het Duits. G. Herwegh, Tübinger Burschenschaft 1835. Muz.: J. Lyra, Bonner Burschenschaft 1843.

2. Hoe staat het jonge gras nu groen,
Maar bloeien zal het morgen doen,
Mijn eigen bloed zal 't verven.
De eerste slok, met 't zwaard in d'hand,
Gedronken voor het vaderland,
Voor 't sterven.

Hier wordt de eerste slok gedronken.

3. De tweede slok van d'edele wijn,
Zal voor de heilige vrijheid zijn,
Voor vrijheid, land en erve;

Hier wordt de tweede slok gedronken.

De rest zij nog een huldeblijk,
De laatst' voor 't oud Romeinse rijk
Voor 't sterven.

Hier wordt het glas geledigd.

4. Voor 't liefken, maar mijn glas is uit,
De spere blinkt, de kogel fluit,
Draag aan, mijn kind, de scherven!

Hier wordt het glas op de grond aan stukken geworpen.

Vooruit nu naar de laatste slag,
O ruitelust, in vroege dag
Te sterven!

APPENDIX

157. - CLUBNAAM

In sommige clubs is het aan de commilitones verboden elkander aan de clubtafel met hun familienaam of zelfs hun voornaam aan te spreken; elk lid heeft daar een clubnaam; zulks betekent dat de student aan de clubtafel al de gewoonten uit het dagelijks leven moet afleggen en zelfs zijn burgerlijke naam vergeet.

Elke schacht kiest zelf zijn clubnaam voor hij gedoopt wordt; deze naam moet evenwel door het bestuur worden aanvaard.

158. - GESCHENKEN EN VOORWERPEN MET DE KLEUREN

Een club die een verdienstelijk praeses bij zijn aftreden wil huldigen, kan hem een ex-praeseslint (§ 105) en/of een ex-praesespetje (§ 117) schenken.

Schachten en peters kunnen elkander een horlogehangar (Bierzipfel) met de kleuren van de club en een gegraveerde opdracht schenken. Tafelvlagjes met kleuren en monogram kunnen in het stamlokaal geplaatst worden en (met een opdracht op de keerzijde) geschonken worden aan verdienstelijke leden of aan andere kleurdragende verenigingen. Het schild of de kleuren kunnen afgebeeld worden op bierpotten, asbakjes, papierleggers, briefopeners, ringen, manchetknopen, dasspelden en kleine kentekens om op de kraag te dragen. Het clublint wordt bij voorkeur vastgemaakt met een knop met emaillekleuren.

De kleuren zijn het kenteken van de academische gemeenschap waartoe men behoort en het uiterlijk teken van een innerlijke houding. Daarom mogen de kentekens van een kleurdragende studentenvereniging (Verbondspet, clubpetje, lint, horlogehangar met de kleuren) enkel gedragen worden door studenten en oud-studenten die als lid van de vereniging erkend zijn, en in geen geval gedragen worden door niet-studenten.

159. - HOUDING BUITEN DE CLUB

Ook buiten de vergaderingen nemen de clubleden bepaalde vormen in acht. Zo zullen b.v. in een drankgelegenheid studenten plaats maken of stoelen bijhalen voor oud-studenten die zich bij het gezelschap

schap voegen; op dezelfde wijze handelen schachten tegenover ouderejaars.

Wanneer een student in een openbaar lokaal een oud-student herkent, gaat hij naar hem toe en stelt zich voor. Oud-studenten worden aangesproken met hun academische titel (doctor, meester), hun eretitel of vroegere titel in de studentenbeweging (erepraeses, praeses) of als *commilito*, nooit met het burgerlijke *Meneer*. Tegenover leden van andere Katholieke Vlaamse studentenverenigingen wordt steeds een hoffelijke en sympathieke houding aangenomen, uit eerbied voor het gemeenschappelijk streven. Leidende figuren uit de studenten- en oud-studentenbeweging die een vergaderzaal of openbaar lokaal binnentreden, worden begroet door het zingen van het *Io vivat*.

Onder leden van éénzelfde club, ook tegenover oud-studenten, wordt geen gebruik gemaakt van de beleefdheidsvorm U. Men zegt *gij, jij*. Als aanspraaktitel in een brief gebruikt men: *Waarde (Erepraeses, ex-praeses, oud-student, commilito)* en als slotvorm: *Met trouwe clubgroeten*.

160. - ACADEMISCHE TAAL EN... GOED NEDERLANDS

Zoals het ons streven moet zijn een eigen studentikoos karakter te geven aan onze gebruiken, kentekens, liederen en zo meer, zo moeten we ook bepaalde titels en uitdrukkingen gebruiken die tot de academische taal behoren en ertoe bijdragen aan onze studentenwereld zijn typische gedaante te schenken. Zo zeggen we niet *inschrijven* maar *immatriculeren* (als student), niet *les* maar *colleges* (van een professor), niet *voorzitter* maar *praeses* (van een studentenvereniging), niet *bestuur* maar *senaat* van een studentencorps.

Daar de Vlaamse studenten haast een eeuw lang van een Nederlands sociëteitsleven bleven gespeend en het eveneens een eeuw geduurd heeft, vooraleer opnieuw een Nederlandstalige universiteit in Zuid-Nederland tot stand kwam, ligt het voor de hand dat we voor sommige uitdrukkingen te leen moeten gaan bij de academische- en studententaal in Noord-Nederland.

Bovendien past het de strijd aan te binden tegen de veel voorkomende fouten en onnauwkeurigheden die onder de invloed van het Frans onze taal zijn binnengeslopen. Het gaat hier niet enkel om woorden en uitdrukkingen, maar ook om gewoonten, zoals het

veelvuldig gebruik van *De Heer* — doorgaans nog foutief *Mijnheer* — vóór persoonsnamen o.m. in naamlijsten en opschriften, en de gewoonte om alleen artsen met *Doctor* aan te spreken of te betitelen.

Hieronder volgen enkele praktische wenken.

Welke adressering (1), aanspreektitel (2) en beleefdheidsformule (3) gebruikt een student bij het briefschrijven?

Aan een professor:

1. *De Hooggeleerde Heer Prof. Dr. N.N.*
2. *Hooggeachte Professor*, (In de loop van de brief: *Professor*,)
3. *Met de meeste hoogachting, Met bijzondere hoogachting*,

Aan een persoon met een academische titel:

1. *De Heer Dr. N.N.*
2. *Zeer geachte Doctor, Zeer geachte Meester*,
Niet: *Zeer geachte Heer Doctor*,
Zeer geachte Heer, (aan een ingenieur, een apotheker, enz.).
3. *Met de meeste hoogachting, Met bijzondere hoogachting*,

De vorm *Waarde* als aanspreektitel mag enkel gebruikt worden voor personen met wie men vertrouwelijk omgaat. Een student zal dus nooit schrijven *Waarde Professor*.

Gebruik Nederlandse en niet klakkeloos uit het Frans vertaalde wendingen in de slotvormen van brieven. *Aanvaardt, Wil aanvaarden, Gelieve te aanvaarden* de uitdrukking van zijn ergerlijke gallismen. Schrijf: *Hoogachtend, Met de meeste hoogachting, Met bijzondere hoogachting. Met de meeste eerbied*.

De academische graden en titels worden op de volgende wijze afgekort:

- Cand. = Candidatus
- Lic. = Licentiat
- Drs. = Doctorandus
- Dr. = Doctor
- Mag. = Magister (in de Godgeleerdheid)
- Apr. = Apotheker
- Ing. = Handelsingenieur
- Ir. = Landbouw-, Burgerlijk Ingenieur
- Mr. = Meester (in de Rechten)
- Prof. = Professor

Academische graden en titels als *Dr.*, *Mr.*, *Prof.*, en kerkelijke titels als *Mgr.* en *Kan.*, gaan aan de familienaam vooraf.

Beroepsnamen zoals *advocaat*, *veearts*, *apotheker*, *notaris*, *tandarts*, worden na de familienaam geschreven. Dus niet: *Advocaat Jansens* en *Veearts Peeters*, maar *Mr. Jansens*, *advocaat* en *Dr. Peeters*, *veearts*.

Laat niet *Hoogstudent* onder uw naam drukken op uw kaartjes, maar *stud.* (*studiosus*) met de vermelding van uw discipline.

Voorbeelden :

Godgeleerdheid :	stud. theol.	(theologiae)
Rechtsgeleerdheid :	stud. jur.	(juris)
Geneeskunde :	stud. med.	(medicinae)
	stud. med. vet.	(veterinariae)
	stud. pharm.	(pharmaciae)
Letteren en		
Wijsbegeerte :	stud. litt.	(litterarum)
	stud. phil.	(Philosophiae)
	stud. litt. et phil.	
	stud. philol.	(philologiae)
	stud. phil. germ.	(germanicae)
	stud. hist.	(historiae)
Wetenschappen :	stud. sc.	(scientiae)
	stud. rer. nat.	(rerum naturalium)
Economische en		
Sociale Wetenschappen :	stud. rer. oec.	(oeconomicarum)
	stud. rer. pol.	(politicarum)
Instituten en		
Hogescholen :	stud. ir.	
	stud. agr.	(agriculturae)
	stud. paed.	(paedagogiae)
	stud. rer. merc.	(mercantilium)

Fil. schrijven in plaats van *Phil.* is fout. De progressieve spelling is niet toepasselijk op het Latijn !

Zeg niet: *De Katholieke Hogeschool van Leuven* maar: *De Katholieke Universiteit te Leuven*. Een universiteit bestaat uit faculteiten, een hogeschool is een inrichting voor hoger onderwijs b.v. een handelshogeschool, een landbouwhogeschool. Op een straat-

naambord te Leuven leest men *Hogeschoolplein*: dit moet zijn *Universiteitsplein*.

Zeg niet *Mijnheer de Professor* (Frans: Monsieur le Professeur) of *heer Professor* (Duits: Herr Professor) maar *professor* zonder meer.

Alleen aan de universiteit zijn er *professoren* of *hoogleraren* en *studenten* (Frans: professeurs et étudiants); aan colleges en athenea zijn er *leraars* en *leerlingen* (Frans: professeurs et élèves). Het moet dus zijn: *leraar* van de Retorica, *godsdienstleraar*, *Oud-leerlingenbond* van het Sint-Romboutscollege.

Zeg niet: *een universitair*, maar *een student*. Gebruik *universitair leven* wanneer het de universiteit betreft, zoniet *studentenleven*.

Zeg niet enkel *doctor* tot een arts (dokter), zoals de Fransen doen, doch tot eenieder die deze academische graad verworven heeft, zoals gebruikelijk is in landen waar een Germaanse taal gesproken wordt. Schrijf niet op een attest *Dokter in Geneeskunde* maar *Doctor in de Geneeskunde*.

Mr. is de afkorting voor *Meester in de Rechten*. Het is verkeerd ze te gebruiken voor *Mijnheer*. Schrijf dus *Mr.* alleen voor de naam van een Dr. jur. De afkortingen *Mster.* en *Mter.* zijn uitvindsels van deurwaarders en moeten geweerd worden. Vóór een naam waarbij geen academische titel vermeld wordt, op een naamkaartje of in een adres b.v., schrijft men trouwens niet *mijnheer* en ook niet de afkortingen *Mr.* of *M.*, maar *De Heer*. *Mijnheer* wordt enkel als aanspreektitel gebruikt, dus wel bovenaan een brief, maar nooit in een adres. De *M.* op een adresstrook is verkeerd, evenals het *Mr* en *Mw* dat vele Vlamingen naar het Belgisch-Frans *Mr et Mme* op hun naamkaartjes laten drukken. Het moet zijn: *De Heer en Mevrouw*.

In de lijst der leden van een bestuur, een comité, een redactie, een raad van beheer en dgl. laat men *De Heer* weg, vermeldt men de academische titels en schrijft men de voornaam (al dan niet afgekort) vóór de familienaam. Dus niet: *De Heer Henderickx, Adelfons*; *De Heer Vanden Eynde, Jef*; *De Heer Spincemaille J. A.* maar *Mr. Adelfons Henderickx*; *Jef Vanden Eynde*; *Dr. J. A. Spincemaille*. Ook niet *De Heer J. Peeters, voorzitter V.V.S.* maar *J. Peeters, stud. jur., praeses V.V.S.*

Teken niet *Peeters, Jan* (zo schrijven de pandoeren) maar *Jan Peeters*.

INHOUD

Paragrafen	Rubrieken	Bladzijde
I. WETTEN EN VOORSCHRIFTEN		149
1-13	De club en haar leden	149
14-22	De clubtafel en de corona	151
	De leiding van de clubavond	154
23-26	De praeses	154
27-30	De schachtenmeester	154
31-33	Commando	155
34-37	Silentium en colloquium	156
38-42	Verbum	157
43-49	Tempus	158
50-63	Van het zingen	159
64-77	Van het drinken	161
78-90	Straffen	163
	De kleuren	
91-96	Het wapenschild	165
97-101	De Verbondspet	167
102-105	Het praeseslint	168
106-112	Het clublint	169
113-117	Het clubpetje	170
118-120	Het clubvaandel	171
121-122	Voorgescreven kentekens	172
123	Kentekens voor oud-studenten	172
124-134	Verloop van de clubavond	173
135-140	Verloop van het clubjaar	175
II. RONDGEZANGEN EN BIER SPELEN		177
141	Ad fundum per jaar (lidmaatschap)	178
142a	Ad fundum per jaar (studiejaar)	178
142b	Ad fundum per faculteit	179
143	Ave confrater	180
144	Ad fundumwedstrijd	180
145	Estafettenloop	180
146	Rondgezing en gerstenat	181
147	Viva la companeaia	182
148	Dis in lucht	183
149	Oud tafellied	184

150	Oude-roldersklacht	185
III. PLECHTIGHEDEN		188
151	Salamander	189
152	Schachtendoop :	
	Wat komt er van de berg ?	191
153	Installatie van de commilitones honoris causa	195
154	Ontgroening	195
155	Installatie van praeses en schachtenmeester	198
156	Afscheid van de laatstejaars. Ruiterslied	199
APPENDIX		
157	Clubnaam	202
158	Geschenken en voorwerpen met de kleuren	202
159	Houding buiten de club	202
160	Academische taal en goed Nederlands	203

LIEDERBOEK

Beheerse 't lied
de werkzaamheid uws levens
Berten Rodenbach.

STUDENTENLEVEN

Io vivat

(*)

1. Io vivat! io vivat!
Nostrorum sanitas!
Hoc est amoris poculum!
Doloris est antidotum!
2. Io vivat! io vivat!
Nostrorum sanitas
Dum nihil est in poculo,
Jam repleatur denuo!
3. Io vivat! io vivat!
Nostrorum sanitas
Nos jungit amicitia,
Et vinum praebet gaudia.
4. Io vivat! io vivat!
Nostrorum sanitas
Est vita nostra brevior,
Et mors amara longior.
5. Io vivat! io vivat!
Nostrorum sanitas
Osores nostri pereant!
Amici semper floreat!
6. Io vivat! io vivat!
Nostrorum sanitas
Jam tota Academia,
Nobiscum amet gaudia.

(*) Bij plechtige gelegenheden en als begroeting zingt men staande de strofen 1 en 3 zonder onderbreking achter elkaar.

Gaudeamus igitur (*)

1. Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus; (bis)
Post jucundam juventutem,
Post molestam senectutem,
Nos habebit humus. (bis)
2. Ubi sunt qui ante nos in mundo fuere? (bis)
Vadite ad superos,
Transite ad inferos,
Ubi jam fuere. (bis)
3. Vita nostra brevis est, brevi finietur; (bis)
Venit mors velociter,
Rapit nos atrociter,
Nemini parcetur. (bis)
4. Vivat Academia, vivant professores, (bis)
Vivat membrum quodlibet,
Vivant membra quaelibet,
Semper sint in flore! (bis)
5. Vivant omnes virgines, graciles, formosae! (bis)
Vivant et mulieres,
Tenerae, amabiles,
Bonae, laboriosae! (bis)
6. Vivat et respublica et qui illam regit! (bis)
Vivat nostra civitas,
Maecenatum caritas,
Quae nos hic protegit! (bis)
7. Pereat tristitia, pereant osores, (bis)
Pereat diabolus,
Quivis antiburchius
Atque irrisores! (bis)

(*) Dit lied wordt altijd staande gezongen.

A, a, a, valetē studia

Middeleeuws Leuvens vakantielied.

1. A, a, a, valetē, studia!
Studia relinquimus
Patriam repetimus
A, a, a, valetē, studia!
2. E, e, e, ite, miseriae!
Instant nobis feriae,
Tempus est laetitiae.
E, e, e, ite, miseriae!
3. I, i, i, vivant philosophi!
Studiosi parvuli
Etiam sunt bibuli,
I, i, i, vivant philosophi!
4. O, o, o, nil est in poculo:
Repleatur denuo!
Nummi sunt in sacco,
O, o, o, nil est in poculo.
5. U, u, u, ingente spiritu!
Celebamus epulas!
Cras habemus ferias,
U, u, u, ingente spiritu!
6. IJ, ij, ij, kom schenk en drink met mij;
Want wij zijn hier niet gekomen
Om te slapen of te dromen.
IJ, ij, ij, kom schenk en drink met mij.

De gilde viert

René De Clercq.

Emiel Hullebroeck 1910.

1. De gilde viert, de gilde juicht,
Wat zit gij daar en blokt en buigt
Nog over uwe boeken?
De wijsheid ligt maar in de kan;
Die ze elders zoeken wil, die kan,
Doch laat hem, laat hem zoeken.

Keerzang:

Het beste biertje lust hem niet,
Het liefste liedje sust hem niet,
Het mooiste meisje kust hem niet.
Hoog het glas! Hoog het hart!
Hoog het lied!

2. De beker ruist, de beker schuimt!
Sa makkers, fris en opgeruimd
Het glas aan uwe lippen!
Die op zijn kamer koekeloert,
En, geestversniprend, dwaasheën snoert,
Drink' water als de kippen!
3. Het pijpke damp't in monkelmond
En spreidt wellustig in het rond
Studentikoze geuren!
Die steeds aan perkamenten kluift,
En perkamenten reuken snuift,
Krijgt perkamenten kleuren!

4. De gilde juicht, de gilde viert!
Hoera! de pet omhoog gezwierd,
En nog eens hard geklonken!
De blokker ligt reeds log en loom,
Gekweld door nare blokkersdroom,
Met droge keel te ronken.

Aan de schachten

Alta Leda.

(Omer Karel de Laey, stud. jur.)
uit „Ons Leven” 1897.

Leo Dubois.

Uit Karel Heynderickx'
studentenliederboek.

1. Tracht 't kollegie te vergeten,
Schachten, en het dood Latijn,
Dat u nievers meer in Leuven
Kan van nut of dienste zijn.
Tracht 't kollegie te vergeten
Maar onthoudt de wijze les:
„Numquam soli, semper tres”.
2. Leert de blijde vrijheid kennen,
Leuven, leven en genot!
Laat de domgeleerde blokkers
Zich begraven op hun kot!
Leert de blijde vrijheid kennen
En begrijpt de wijze les:
„Numquam soli, semper tres”.
3. Zingt en buldert 's avonds late,
Staakt uw woelig tieren niet,
Tot de laatste en meeste slaper
Duizelachtig wakker schiet.
Zingt en buldert 's avonds late
En begrijpt de wijze les:
„Numquam soli, semper tres”.
4. Tergt de grillige „pandoeren”,
Wijkt voor niemand en miskent
Al de zotte stipulatiën
Van 't politiereglement.

- Tergt de grillige „pandoeren”
En begrijpt de wijze les:
„Numquam soli, semper tres”
5. Leve Leuven en de vreugde
Numquam soli, hard gevierd!
Geen pandoeren mogen rusten!
Nooit allene roept en tiert;
Want men bezingt slechts in juli,
Op 't exaam de dwaze les:
„Semper soli, numquam tres”.

Student zijn

Eugeen De Ridder.

Armand Preud'homme.

1. Een student is een vent met een pijp in den kop
En een pet of een muts scheef erop.
Soms eens centen heeft, meest geen centen heeft.

Keerzang:

En in zorg zorgeloos zijn leven leeft.
Student zijn: dat wordt men niet,
Student zijn: dat leert men niet!
Student zijn: verleert men niet,
Dat is men, of men is het niet.

2. Een student is een vent, die zijn pint tijdig drinkt,
En wel eens naar 'n mooi meisje pinkt.
Soms een liefje heeft, soms twee liefjes heeft.
3. Een student is een vent, waar de tijd op verslijt,
Die altijd hier of daar staat in 't krijt.
Soms miserie heeft, altijd leute heeft.

Juchheidi !

„Studio auf einer Reis“.

1. De student is vrolijk man,
Juchheidi, juchheida,
Zingt en drinkt zoveel hij kan,
Juchheidi, heida,
Springt en lacht maar altijd voort,
En kent nergens droevig oord.

Keerzang:

Juchheidi, heidi, heida
Juchheidi, juchheida,
Juchheidi, heidi, heida
Juchheidi, heida.

2. Komt hij ene herberg in,
Hij drinkt immer blij van zin
En is 't met het geld gedaan,
Nog blijft zijne pret bestaan.
3. Er blijft hem zo menig woon,
Waar men bier schenkt zonder loon,
En daarbij nog menig vriend
Die hem graag tot gastheer dient.
4. Daarom zingt hij op de straat,
Blijde zangen vroeg en laat,
Minnend elke schone maagd
Die hem naar zijn hartje zaagt.

5. Munich, Hop, Jack-op of wijn,
't Kan hem nooit te vele zijn,
Altijd heeft hij honger, dorst,
Wijl hij zingt uit volle borst.
6. En zo leeft hij vrolijk voort,
In het schoon studentenoord,
Tussen boek en pijp en pint,
Waar elk meisje hem bemint.
7. Overal de vlag in top!
Held're ogen, warme kop.
En de strijdzang langs de ree:
„Vliegt de Blauwvoet? Storm op Zee!”
8. Leefden wij nog honderd jaar,
Nooit en rouwde 't onze schaar,
Al ons doen voor 't Vlaamse diet,
't Gildeleven, 't gildelied.

Den gentsen

1. Met droge kelen, komt voor u kwelen
't Studentenheir van Gent
Als de Tieltse zonen, te gare komen
Zuipen ze zich gezond met bier!
Brengt nu de glazen, gij roldersbazen,
Aan uwen drogen mond!
2. De meisjes lonken, zo minnedronken
Hun ogen vol van gloed
We laten ons bekoren en zo gaarne storen
We zijn zo warm van bloed, Maria!
Zoenen is geen zonde, kussen in de ronde
Op haren roden mond!
3. De Gentse stee, in vreugd' en vree
Heeft ons het hart bekoord.
Als we eenmaal scheiden, leeft van vroeger tijden
Nog 't heimwee in ons voort. O jerum!
O Artevelde, o Leie en Schelde,
O Gents studentenoord!

Er waren drie studentjes

„Malbroeck”

1. Er waren drie studentjes
Van dingela, domela, deine,
Er waren drie studentjes
Aan d'universiteit (ter)
Er waren drie studentjes,
Aan d'universiteit.
2. De eerste was een blokker
En hij heeft zich doodgeblokt
3. De tweede was een vrijer
En hij heeft zich doodgevrijd
4. De derde was een rolder
En hij heeft zich doodgerold.
5. Er waren geen studenten,
Aan d'universiteit.
6. De profs die vlogen buiten,
Uit d'universiteit.
7. De doos die werd gesloten,
Van dingela, domela, deine,
De vice die moest gaan doppen,
Tot in der eeuwigheid (ter).

Er waren eens drie hoogstudentjes

Bert Peleman.

Emiel Hullebroeck (*).

1. Er waren eens drie hoogstudentjes,
Hun namen raakt' ik onlangs kwijt;
Ze offerden hun laatste centjes
Aan het jolijt!
Ze hielden meest exaam in 't drinken:
Elk hunner was steeds kandidaat;
Doch wie er 't meeste in kon klinken
Kreeg 't doktoraat!
2. Dat duurde zo wat drie, vier jaren,
Ze waren steeds nog arme schacht!
In juli dreigden nieuw gevaren:
Weeral versmacht!
Nochtans, ze zouden 't nog eens wagen;
Oktober bleef hun ideaal:
Ze zouden dan hun wijsheid dragen
Naar 't tribunaal.
3. Die tijd was spoedig aangebroken;
Professors troonden lijk een vorst!
Het drietal kwam daar aangestoken...
Doch kreeg weer dorst!
Ze gingen eerst nog gauw eens drinken,
Dat deed hun herteke zo goed.
Hun vrees begon stilaan te zinken,
Ze kregen moed!
4. De eerste na een pint of zeven,
Ging lachend naar de leraar toe,

(*) Zelfde wijze als: Brief van een schacht.

Doch kon geen enkel antwoord geven:

Hij scheen zo moe!

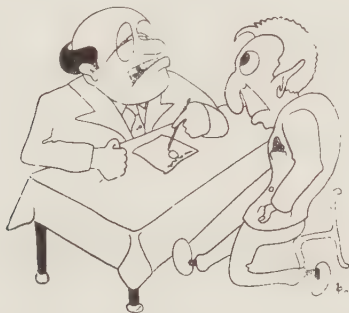
Hij viel in slaap en lag te dromen,

Hij riep: „Och liefste sta me bij”

De leraar sprak: „Ze zal niet komen...

Gebuisd zijt gij!!!”

5. De tweede kwam al tierend binnen,
En sloeg voortdurend op zijn borst;
Hij riep: „Laat ons maar gauw beginnen
Want 'k heb nog dorst!”
De leraar stelde negen vragen,
Doch hij, hij sprak geen enkel woord;
Doch zwoer, toen men hem weg wou dragen
„'k Heb niks gehoord!”
6. De derde sprong op een der stoelen
En riep: „Professor, weet ge wat?
'k Moet eerst mijn hersens nog afkoelen;
Want 'k ben wat zat!”
De leraar wees hem op zijn plichten,
Hij wees op drankzucht en 't gevaar.
Zo moesten drie studentjes zwichten
In 't eerste jaar.

Honderd semesters

„Als ich schlummernd lag heut' Nacht”.

1. Als ik sluimerde te nacht,
Zijn er mooie dromen
Uit mijn jeugd, in volle pracht,
Voor mijn geest gekomen;
Schachten zaten schuw en jong
Rond een tafel neder
En uit volle borst weerklonk
't Lied der lied'ren weder.

Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus;
Post jucundam juventutem,
Post molestam senectutem,
Nos habebit humus.

2. Blauwe tabak riekt en rookt
Rond de volle flessen,
Kelen branden, 't herte kookt:
't Koele bier zal 't lessen;
Schachten die vol eerbied rond
De oude tafel tronen
Zingen nu met ronden mond
En in losse tonen.

Ubi sunt qui ante nos in mundo fuere?
Vadite ad superos, transite ad inferos,
Ubi jam fuere.

3. Toen ontwaakte ik, klokkeklaar,
Ruiste 't door mijn oren:
Heden zijt gij 70 jaar
Dag op dag geboren;
De semester die ge sluit
Prijkt met nummer honderd.
'k Was al gauw mijn ogen uit
En 't klonk gans verwonderd.

Vita nostra brevis est, brevi finietur
Venit mors velociter, rapit nos atrociter
Nemini parcetur.

4. In mijn bedde sprong ik recht,
'k Riep: wat heeft me 't leven
Toch in weinig tijd, veel slecht
En veel goed gegeven;
Heden ken ik drang noch druk,
Ken ik zorg noch plagen,
Slechts de lente en slechts 't geluk
Uit mijn jonge dagen.

Vivat Academia, vivant professores,
Vivat membrum quodlibet, vivant membra
Semper sint in flore! [quaelibet,

5. Mijn studententijd verliep
Rap, lijk lopend water,
En het werk'lijk leven riep
Mij uit de Alma Mater.

Maar filistren deed ik niet:
Hoog, op gouden zwingen,
Heb ik steeds mijn liefdelied
Jub'lend durven zingen.

Vivant omnes virgines, graciles, formosae!
Vivant et mulieres, tenerae, amabiles,
Bonae, laboriosae!

6. Vrouw en kind'ren aan mijn hand.
Heb ik deugd van 't leven;
Nuttig zijn aan 't Vaderland
Was mijn doel in 't streven;
En heb ik soms alles niet
Wat ik kon, gegeven,
Trouw in vreugde en in verdriet
Ben ik toch gebleven.

Vivat et respublica et qui illam regit!
Vivat nostra civitas, maecenatum caritas
Quae nos hic protegit!

7. 't Oud latijnse liedje gaf
't Beeld van heel mijn leven,
Van de wieg tot aan het graf.
En 'k en zal niet beven
Voor de dood, want tot heur spijt,
Al een teugje drinkend,
Zal, lijk in mijn schachtentijd,
Nog mijn liedje klinken.

Pereat tristitia, pereant osores,
Pereat diabolus, quivis antiburchius
Atque irrisores!

Ergo bibamus

„Hier sind wir versammelt“

1. Hier zijn we te zamen om leutig te doen
Sa broederkens „Ergo Bibamus”!
De glazekens lachen, toe geeft ze’nen zoen
En hertlijker „Ergo Bibamus”!
Dat is nu het eerste en het enige woord,
Dat past in ’t begin en het past immer voort
De lustige echo van ’t feestelijk oord,
Het heerlijke „Ergo Bibamus”! (bis)
2. Ons hart is nog jong en ons lied klinkt nog hel,
Ons feestelijk „Ergo Bibamus”!
En moeten we scheiden, als laatste vaarwel
Zo blijve het ons „Ergo Bibamus”!
Dat woord zal ons steunen in werk en in strijd
Ons weer doen herdenken het oude jolijt,
De vrolijke vrienden uit vroegeren tijd
Die ’t zongen, ons „Ergo Bibamus”! (bis)
3. En komen wij ooit naar de hogeschool weer
En zingt men nog „Ergo Bibamus”!
Dat ’t dreun’ door de straten lijk ’t dreunde weleer,
Vol geestdrift ons „Ergo Bibamus”!
Dan komt ons verfrommelde pet uit den zak
En ’t oude verrompelde lint op den frak
En, samen met schachten in splinternieuw pak,
Herhalen we ’t „Ergo Bibamus”! (bis)

Ik ben een boemelaar

1. Geen enkle avond ben ik thuis, joedeladeliedee
Mijn keelgat is een grote sluis joedeladeliedee
Ik zit hier eeuwig in de kroeg joedeladeliedee
Van 's avonds laat tot 's morgens vroeg
joedeladeliedee.

Keerzang:

Ik ben een boemelaar, een reuze boemelaar
's Zomers en 's winters, mooi weer of niet.
Zie ik de bleke maan tussen de sterren staan,
Dan moet ik boemelen of ik wil of niet.

2. Ik zuip van baloor en verdriet,
College-lopen mag ik niet,
Ik ben altijd het zwarte schaap
Wanneer ik daar m'n roes uitslaap.
3. Mijn hospita ben ik tot last,
Mijn vrienden vinden mij een kwast,
Mijn meisje heeft het uitgemaakt
Want ik heb voor haar deur... gekwaakt.
4. Ik ga kapot, ik weet het wel,
Mijn ziel gaat zeker naar de hel.
Al staan de paters op hun kop
Toch hef ik nooit mijn boemel op.

Krambambouli ✕

Naar het Duits van Wittekind. Oorspronkelijk 102 strofen.
„Crescentius Koromandel” 1745.

1. „Krambambouli” zo wordt geheten
Dat schuimend blond studentennat.
Wie zou d'r op d'aarde iets beters weten
In alle pijn en smart als dat?
Van 's avonds laat tot 's morgens vroeg
Drink ik mijn glas krambambouli
Krambimbambambouli, krambambouli.
2. En brandt mijn hoofd en mijne wangen,
Of breekt mijn herte van verdriet,
Of krult mijn maag in duizend tangen
Of bibbert 't lijf gelijk een riet,
Ik lach met al de medici
En drink mijn glas krambambouli, enz.
3. War' ik als edelman geboren,
Keizer zoals Maximiliaan,
Ik stichtte een orde uitverkoren
En als devies hing ik daaraan,
Toujours fidèle et sans souci
C'est l'ordre du Crambambouli, enz.
4. Is moeders geld nog uitgebleven
En heb ik schulden met de macht,
Heeft 't zoete lief me niet geschreven
De post van thuis droef nieuws gebracht,
Dan drink ik uit melancholie,
Een schuimend glas Krambambouli, enz.

5. En is mijn geld al naar de donder
Dan peezuig ik van elke schacht,
Al heb ik geld, al zit ik zonder,
Eens wordt 't heelal tot stof gebracht.
Want dat is de filosofie
Naar den geest van Krambambouli, enz.

Jan Rolder

Radman.
(Maurits Boucquey, stud. jur.)
Uit „Ons Leven” 1898.

Karel Mestdagh.
in Karel Heynderickx'
Studentenliederboek 1899.

1. Als de wind uit 't Noorden blaast, Tralala
Menig braven rolder raast: Tralala
„Och het kost ons meer in kolen
Thuis te zijn, dan rond te dolen.
Mieken lief, en maak geen vier
Op mijn studiezolder.
Ik moet heden eens op zwier
Met den heer Jan Rolder”. (bis)
2. Als de wind uit 't Zuiden komt, Tralala
't Roldervolk dat vloekt: „Verdomd!” Tralala
„Mijn kwartier gelijkt een oven
Ik en blijf ik hier niet boven;
Mieke, 't laait gelijk in 't vier
Op mijn studiezolder.
Ik ga liever eens op zwier
Met den heer Jan Rolder”. (bis)

3. Als de wind zit Oost of West, Tralala
Loopt men in zijn ondervest, Tralala
Zoekend naar een goede reden
Om te scheren naar beneden:
Men heeft hoofdpijn en verlaat
Zijnen studiezolder,
Weddend dat het ook niet gaat
Met den heer Jan Rolder. (bis)
4. Blies de wind van elders nog, Tralala
De studenten woelden toch, Tralala
Want geen duivel zou ze scheiden
Van den „Garsten” en de meiden.
„Daar en brandt noch licht noch vier
Op ons studiezolder,
Leve Vlaandren en het bier
En den heer Jan Rolder!“. (bis)

De rolders in de nacht

Jef De Lepeleire 1954.

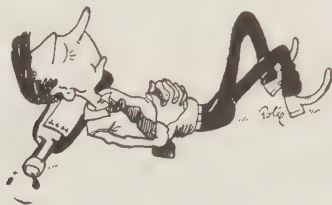
Jef De Lepeleire

1. Iedereen slaapt, het is rustig, het is nacht,
Een smalle straat, een lantaren, 't lijkt verdacht:
Geen pandoeren, slechts de stilte houdt de wacht.
Plots het brullen van de rolders in de nacht:
Ohoooooooooooo... Ohoooooooooooo...
Want immer gaan de rolders op de zwier,
Want zij blijven steeds dorsten naar het bier!
Ohoooooooooooo... Ohoooooooooooo...

2. En gij zijt mijnen allerbeste vriend,
 Zo ne chikken tip heb ekik nog nooit gekind:
 Doevei drinke w'oepe aaf gezondheid nog een pint,
 Want dat hedde nondedoeme dik verdiend!
 Ohoooooooooooo... Ohoooooooooooo...
 En wijle gon met ons getweeë op de rol
 En ons pinten moeten op de slag terug vol!
 Ohoooooooooooo... Ohoooooooooooo...

3. Bij Marraine was er overlest bagaar
 Daar was ambras en dat ambeteerde haar,
 Ze werd koleirig en ze deed geweldig raar:
 't Was terug zo ver want de pandoeren waren daar!
 Ohoooooooooooo... Ohoooooooooooo...
 En toen heeft Marraine haar cafeke toegedaan
 En haar Vlaamse jongens zijn toen op een ander
 Ohoooooooooooo... Ohoooooooooooo... [moeten gaan!]

4. Daar laveert nog een eenzaat door de stad,
 Hij is bedronken, hij is bezopen, stapelzat,
 Zijn lijf zit vol alkohol en gerstennat...
 En hij piert op de kasseien van de stad!
 Ohoooooooooooo... Ohoooooooooooo...
 En nu ligt hij daar te slapen in de straat.
 En niemand heeft kompassie want 't is maar ne
 Ohoooooooooooo... Ohoooooooooooo... [zatte kameraad]

Ik drink

Louis Verbeeck.

Armand Preud'homme.

Ik drink op het heimwee dat knaagt in mijn borst
Ik drink van miserie, ik drink van de dorst
Ik drink pint op pint met een zwierig gebaar
Al heb ik dan 's morgens ook pijn in mijn haar
Toch blijf ik maar drinken, het zit mij in 't bloed
Ik ben als de zee met een eeuwige vloed.

1. Mijn handen staan scheef, mijn benen staan krom
Ik weet dat ik leef, maar ik weet niet waarom
Geen vrouw kijkt me aan, geen lief lacht me toe
Mijn triestig gezicht zijn ze allemaal moe.
2. Ik pas in geen huis, ik slaap in geen bed
Nooit heeft mij een vrouw een bord soep voorgezet
Ik ben heel alleen, ik heb zo'n verdriet
Ik zucht en ik ween, want mijn hart is failliet.

Ons Leuven

Berten Rodenbach.

Jef Simons.

1. Ons Leuven is een wonderlijke stad,
Daar vinden wij van alles wat,
Van alles wat!
Wij vinden primo Petermans in stad.
Peterman dat is Joseph Prud'homme in 't Frans.
„Wa schiilt oes a presentie?
Goa loeriks koppententie!”
Dit verbeeldt 't oorbeeld onzer Petermans.

Keerzang:

Joe, da mech er zaan,
Joe, da moet er zaan,
Anders za oes Leive nie mer Leive zaan!

2. Ons Leuven, enz.
Secundo zijn pandoers in onze stad,
Peterman dat is Joseph Prud'homme in 't Frans.
Leuvense pandoers zijn imposante jans:
„Respect pour la police!
Agent, fais ton service!
Ca les apprendra à réveiller les gens!”

3. Ons Leuven, enz.
't Zijn tertio grisettekes in stad.
Peterman dat is Joseph Prud'homme in 't Frans.
Leuvense pandoers zijn imposante jans.
Leuvense grisettekes zijn zot naar dans:
„Mocheu, encore e sproengske! —
't Wordt late me lief joengske! —
Vite! of 'k goe noar hois met Ivo Petermans!”

4. Ons Leuven, enz.

't Zijn quarto professoren ook in stad.
Peterman dat is Joseph Prud'homme in 't Frans.
Leuvense pandoers zijn imposante jans.
Leuvense grisettekes zijn zot naar dans.
Al ons professoren zijn geleerde mans:
Vox populi vox Dei;
Aimus fratres mei!
'k Heb ik een exame en 'k hoeve grote kans!

5. Ons Leuven, enz.

In fine zijn wij ook eentwat in stad.
Peterman dat is Joseph Prud'homme in 't Frans.
Leuvense pandoers zijn imposante jans.
Leuvense grisettekes zijn zot naar dans.
Al ons professoren zijn geleerde mans:
Nietsweerds schelden ons pandoers en petermans.
Studenten laat ze praten;
U roepen de oude straten:
Za de nie mer Koning, ge za boes nochtans!

In da mechde zaan,
In da moette zaan:
Anders za oes Leive lak e kerkhof zaan!

Mijn pijpen

Radman.

(Maurits Boucquey, stud. jur.).

August De Boeck

in Karel Heynderickx'

Studentenliederboek 1899.

1. Ik heb er vele, danig veel!
Daar is misschien op aarde
Geen mens, die ooit een pijpennest
Als dit bijeen vergaarde:
Ook roep ik soms: „De maat is vol,
En 't zou wel juiste passen
Om al dat nutteloze goed
De vensters uit te jassen”.
2. Eerst deze: zwart gebrand en bruin
Gelijk een lekebroeder,
Een eerden, kort, omziende, als die
Van enen verken shoeder.
Maar neen, dat blijft hier, want ik heb
Ten tijde van het blokken
Er menigmaal, met blauwen rook,
Vertroosting uitgetrokken.
3. Die tweede dan, wier hout verkoold,
Z'heeft zeven jaar „praktieke”
Maar gaat nog dagelijks met mij
Naar herberg en „klinieke”;
Ze viel wel honderdduizendmaal,
— Wij vielen soms te samen —
Ik heb u, oude, nog vandoen,
Gij vliegt niet door de ramen!

4. Een schone daar, zij „culoteert”
Maar slecht voor hare jaren,
Want 'k heb ze, peins ik, nog gekocht
Al schacht zijn... en al sparen.
Zij mag, wanneer ik vrijen ga,
Mijn lief haar oog bekoren;
Doorrookt ze niet, 't is dat ik dan
Gewis vergeet te smoren.
5. Hier and're nog, een hele reeks
Schier alle dragen namen
Van vrienden, die zijn heengegaan
En nooit meer weder kwamen:
Op enk'le staat een datum, die
Ik dromend soms aanschouwe;
Herinnering aan dolle vreugd
Of zwarte buizenrouwe.
6. En nog, en nog! een legioen!
Er was misschien op aarde
Geen mens, die ooit een pijpennest
Als dit bijeen vergaarde:
Maar hij, die riep: „het is te veel!”
Die mocht zich wel vergissen:
Ik wil voorwaar geen halven steel,
Geen halve pijp missen!

'k Zat overlaatst te dromen

L. Van Steenberghe.

R. Vermandere.

1. 'k Zat overlaatst te dromen,
Te dromen op mijn kot,
Mijn hoofd dat was van 't blokken
Om zo te zeggen zot:
Ik dacht op mijn verleden,
Op mijne jonge jeugd
Op al die blijde dagen,
Gesleten in de vreugd.
En met het oog vol tranen,
Zong ik, met waar verdriet:
O, dagen, zoete dagen
Waarom toch bleeft ge niet?
2. Toen ik voor 't eerst in Leuven
Studeerde aan d'hogeschool,
Was ik zo'n brave jongen,
Oprecht een goede zool!
'k Had schrik van eens te rollen
En eens op zwier te gaan,
Want steeds had ik 't examen
Voor mijne ogen staan.
Maar dat kon al niet baten:
De leraars wisten 't niet!
O, leraars, strenge leraars,
U toch vergeet ik niet.
3. Toch werd ik langsom stouter;
Ik mocht weldra het bier,
En 'k trok soms met de vrienden
Eens op 'nen fermes zwier.

Sinds dronk ik menigmalen
Een stuk in mijnen kraag;
En dat tot 't grootste nadeel
Van mijne arme maag!
En 's nachts in 't licht der mane,
Zong ik haar soms een lied:
Ei, maantje, lieve maantje,
Dat ook vergeet ik niet!

4. 'k Trof in 't studentenleven,
Soms wondre dingen aan,
En 'k ben voor vele „coursen” .
Te laat meest opgestaan.
'k Hield veel van rond te dolen
Naar bos en open veld
En naar dat „Zoete Water”.
Waar, naar men ons vertelt,
Soms een goedhert'ge jongen
'Nen eierkoek aanbiedt.
O water, Zoete Water,
U ook vergeet ik niet!
5. 'k Heb in deez' laatste jaren
Veel meisjes zot gevrijd;
En 'k was, God weet hoe dikwijls,
In 's Heren gaard verblijd!
'k Zag in den Dijl veel water
Zacht vloeien naar de zee;
Zo trokken onverbid'lijk
Mijn schone dagen mee!
Nu is het al verdwenen,
Verwelkt, vergaan, te niet!
O zoet studentenleven,
U toch vergeet ik niet!

Testament van een student

Radman.
(Maurits Boucquey, stud. jur.).

1. Jef Keurvels
in Karel Heynderickx'
Studentenliederboek 1899.
2. Emiel Hullebroeck.

1. In het diepste mijner schoven,
Vond ik laatst het testament
Van een jongen, die te Loven
Lange jaren bleef student:
„Gij die hier na mij zult leven,
— Klonk het, — 'k heb op dit papier
U mijn laatsten wil geschreven,
Vóór mijn laatste pinte bier”.

Keerzang:

„Maak lawijd gelijk de donder,
Leuven ruste nooit in vree,
Keer ze daaglijks 't bovenste onder
D'oude Petermannenstee!”

2. „'k Laat u op mijn oude kamer,
Neen, te Leuven zegt men „kot”,
Enen stok gelijk 'nen hamer
Hier en daar van 't vallen bot.
Hij en heeft in geen gevaren
Ooit zijns meesters hand verraân;
Mocht hij u ook lange jaren,
Kloek en trouw ter zijde staan”.

3. „Ik Laat u nog hetgeen me op aarde
't Kostbaarste en het liefste was:
Mijne muts die 't al vervaarde,
En mijn vreugdig pintenglas.
Trek die muts u over de oren,
Draai uw knevels in den wind,
En gaat u in 't bier versmoren,
Bier uit mijne dekselpint!”
4. „Zo geraakt ge aan de oude dagen
Zonder enen enk'len traan;
En vangt dan de wijze, al klagen,
Bij u jeremiaden aan,
Als hij spreekt van brassig leven
Of van schonen tijd verspeeld,
Antwoord: 'k ben er lang gebleven,
Maar ik heb me er nooit verveeld!”

Filia hospitalis

„O wonnevolle Jugendzeit.”

1. O heerlijke studententijd
Met talloze vermaken,
Met minnetochten wijd en zijd,
De schoonsten te genaken.
Wees mij gegroet, o schone jeugd!
Elk aardig meisje baart me vreugd.
En toch is niets aequalis)
Aan Filia Hospitalis.) bis.
2. Ik kwam als eerstejaars hier aan
En speurde door de straten
Waar ik een stoel en bed vond staan,
Om mij daar neer te laten.
'k Vond luie stoel noch canapé...
En toch viel mij de kamer mee
Want niemand is aequalis)
Aan Filia hospitalis.) bis.
3. Het is zo'n alleraardigst kind
Met zachte blauwe ogen,
De voetjes trippelend gezwind
Komt zij naar mij gevlogen.
Het mondje lacht zo lief zo blij,
Geen tweede komt haar ooit nabij;
Neen, niemand is aequalis)
Aan Filia hospitalis.) bis.

4. Drie huurders heeft ze: de jurist
Bezoekt slechts fijne kringen.
De medicus heeft zich vergist
Als hij zich op wil dringen
Doch mij, slechts den philologus
Gaf zij in eer en deugd een kus
Daarom is niets aequalis)
Aan Filia Hospitalis.) bis.
5. O liefste blonde, wist ik toch,
Wat God wil met ons beiden,
Een laatste kusje geef me nog,
Vóór ik van u moet scheiden.
En zijt gij mij niet toebedacht,
Aan u denk ik bij dag en nacht,
Want niemand is aequalis)
Aan Filia Hospitalis.) bis.

INSPIREREN. FASCINEREN.

WINKELN. JE ZIEFT JE HELEMAAL AAN JE PAKSIF EN DE ASLK

ING EN SLAGEN IS WAAK

HET OMGAAT EEN INKOMEN EEN PRIMARIEATHI TEN OAK BOVEN JE HOOFD A. WAT JE VERWERFT BE

MEER VAKKUNDIG. TEGEN EEN ER. VRIENDELIJK PRIJS EN DE 100 AGENTSCHAPPEN VAN HET LAND

BANK + VERZEKERINGEN **ASLK**

Schachtenliefde

Walker.

Emiel Hullebroeck.

(Jan Lindemans stud. phil.)

Bekroond in „Ons Leven's”

Liederprijskamp 1907.

1. 't Was toen het jaar te meie ging,
In lentesonnegloed
Een vlugge schacht te vrijen ging
Al met een meideke zoet.
Hij zong haar 't stille liefdelied,
Het harte gans bewogen;
Zij hoorde 't maar geloofde 't niet:
Toch loeg ze uit bei haar ogen,
Dat meideke zoet!
2. En als het jaar te juni kwam,
Dan was 't een droeve tijd:
De schacht die blokt zich stijf en stram
En raakte 't meisje kwijt.
Hij droomde dag en nacht van haar
En schreef haar menig briefje;
Zij lachte erom, doch troostte maar
Als een goedzielig liefje,
Dat meideke zoet!
3. En als het jaar nu juli werd,
De zon spoog vlam en vuur;
Toen was 't de schacht zo bang aan 't hert:
Professors zien zo zuur!
Toch kroop hij door de naaldenspleet
En liep zijn liefje vinden
Zij miek hem dan 'n duren eed:
Ik zal u altijd minnen!
Dat meideke zoet!

4. Het najaar bracht oktober mee
En ook den studietijd;
Hij spoedde zich naar Leuvensteê
En zocht zijn lieve meid.
Maar laas! hij vond ze niet alleen,
Hij kon 't schier niet geloven!
Zij was getrouwd 'nen tijd geleen,
Spijts al haar duur beloven,
Dat meideke zoet!
5. En die dit liedeken eerst bedacht
En 't dichtte in rijmekes zoet,
Hij was weleer een vlugge schacht,
En vrijde een meideke zoet.
Hij mind' haar en zij gaf haar woord...
Och! meisjeswoorden vliegen!
Gij vrienden, die dit liedeken hoort,
Ziet, dat ze u niet bedriegen,
Die meidekes zoet!

Brief van een schacht

Jan Elinckx.
(Jan Valvekens stud. jur)
Uit „Ons Leven” 1920.

Emiel Hullebroeck.

1. Lief Leentje, 'k kan niet langer zwijgen,
Gij hebt mijn hart te diep gewond;
Met d'eenvoud, aan de schachten eigen,
Doe ik 't U kond!
Ge kunt het zien aan heel mijn wezen,
't Glanst uit mijn ogen, stil en zacht:
Oprecht komt liefde uit 't hart gerezen
Bij 'n simplen schacht.

2. Ik ben geen van die roldersbazen,
— 'k Ben nog maar éénmaal zat geweest! —
'k Laat andren van de meiskes razen:
'k Ben zo bedeesd,
Ik dierf nog nooit een les verzuimen,
Ik heb nog nooit een meid gekust;
Ik kruip te negen in mijn pluimen
En slaap gerust.
3. Maar Gij, kind, hebt me beetgenomen,
Gij hebt mijn hart op hol gebracht:
Gij zijt, gelijk een fee, gekomen
Naar d'armen schacht.
Gij hadt zo speels niet mogen lonken,
Gij hadt zo lief niet mogen zijn;
'k Ben, ach, verzot en minnedronken,
Het doet me pijn!
4. Ik heb zoveel U nog te zeggen
Kom 't avond aan de donkre vest,
Ik zal mijn hartjen openleggen
En zeg de rest...
Ik zal U 'lijk een engel loven,
Ik zal U minnen dag en nacht;
Gij moogt me, Leentje lief, geloven:
'k Ben maar een schacht!

Al boven door het vensterken

Arthur van Zulte.

1. Al boven door het vensterken
Daar lag een meiske fijn.
Stil weg kwam daar een mulder aan:
„Zeg meiske, wilt gij mij?”
— „O, gij mulder wit bemeeld,
Gij die iedereen besteelt,
Gij zult mijne man niet zijn,
Mijne man zult gij niet zijn”.
Bom! Bom!
2. Al boven door het vensterken
Daar lag een meiske fijn.
Daarna kwam daar een slachter aan:
„Zeg meiske, wilt gij mij?”
— „O, gij slachter rood van bloed,
Gij die alle moorden doet,
Gij zult...
3. Al boven door het vensterken
Daar lag een meiske fijn.
En nu kwam daar een smid gegaan:
„Zeg meiske, wilt gij mij?”
— „O, gij smid met uw zwart vel,
Ga naar huis, wast u eerst wel,
Gij zult...
4. Al boven door het vensterken
Daar lag een meiske fijn.
En fier kwam daar een studax aan:

„Zeg meiske, wilt gij mij?”
— „Studax lief, met veel plezier,
Kom maar binnen, rap langs hier.
Gij zult wel de mijne zijn.
De mijne zult gij zijn”.
Bom! Bom!

Hi hadde enen sconen lief

Willy Huygebaert.

Jef De Lepeleire.

Uit „Ons Leven” 1949.

1. Hi hadde enen sconen lief
ende hi minde si sere.
Hi soude si maeken syn wif
alst hi hadde gedaen met studere.
2. Maer die maghet, dat valse venine,
en conde niet wachten tot hi hadde gedaen,
ende syn herte leet grote pinc
nu hi si met enen andren sach gaen.
3. Hi soude maeken een end aen syn dage
ende hi socht enen boom in den woude,
ende hi verhinc sich al bi synen crage
ende wachtte tot syn hert hadde coude.
4. De wyl hi daer hinc ende wachtte de doot
quam een joncfrou scone van lichaem daer deure,
ende hem sach sy hangen ende so si verscoot
dat si werd cranc ende verloor haere coleure.
5. Ende hi die daer hinc sach dese schoonheit
ende hi haestlicke quam naer beneen
ende genas met syn cussen die crancheit
ende is met die scone naer huuse getreen.
6. Die dit verzekyn gedacht ende heeft gescreven
hinc in Heverlee woud aen een van de bomen
ende hi wachtte op een schoonheit in de dreven
maer hi is naer beneen van dorst moeten comen.

Er was eens een studentinneke

Bert Peleman.

„Het waren twee koningkinderen”.

1. Er was eens een studentinneke,
Dat had een studentje zo lief;
En ze krabde eens aan haar kinneke.
En ze schreef hem 'nen schonen brief:
„Och, schreef ze, ik zie u zo geren,
Mijn hart is van 't schreien zo moe...
Och, neeë, ge moet u niet scheren,
Voor mij is het altijd goe!”
2. En raad wat er toen gebeurde,
Toen vonden ze 's avonds mekaar,
Hun hartjes van vreugd' haast scheurden,
Op 't banksken van den „boulevard”.
Ze spraken van rechten en plichten...
De beiaard sloeg twaalf uur...
En toen... toen begon zij te dichten...
En ze schreef zijnen naam op 'ne muur!
3. Toen kwam daar een oude prof,
Die zag dat drama aan,
Hij zei: „Och ja, och ja, 't is grof,
Maar ik heb het ook gedaan.
Dat is de liefde der jeugd,
Weest kalm en doet gerust voort;
Het doet me toch zo'n deugd...
Mijn hart wordt nog vrees'lijk bekoord”.

4. En enige jaren later,
Toen gingen ze saam naar de kerk,
Toen kwam daar 'n oude pater
Die vroeg: „Hoe is 't, staat ge sterk?”
Hij vouwde hun handekens samen
En heeft hen voor eeuwig getrouwd
De koster die zong: Amen.
En 't heeft hun nooit berouwd.

Ach lieflijke meisjes

Lode Dolhain.

„Etoile des neiges”

1. Er liep eens een schachtje door Leuven;
Hij was vol ijver en vlijt.
Toen zag hij de schoonste schachtin van het jaar,
En droomde van vrijen gaan met haar.

Ach lieflijke meisjes,
Wij hebben geen tijd.
Er valt te blokken:
De FACULTEIT...
Ach lieflijke meisjes,
Wij hebben geen tijd.
Alleen studeren telt
Aan d'Universiteit.

2. Toen kwam er de dag dat hij groot werd:
Hij ging voor 't eerst naar de club.
Hij werd er gedoopt en hij dronk er Jack-Op
En gaf voor het bier het meisje op.

Ach lieflijke meisjes,
Wij hebben geen tijd,
Er valt te drinken:
SPECIALITEIT...

Ach lieflijke meisjes,
Wij hebben geen tijd.
Alleen de club die telt
Aan d'Universiteit.

3. Maar eens komt een eind' aan 't studeren.
Dan werkt hij zelf voor zijn brood.
Dan denkt hij aan trouwen, aan kind'ren en huis
En zoekt zich een maagdje rein en kuis.

Ach lieflijk jong meisje,
Nu heb ik wel tijd!
Er valt te trouwen:
MATERNITEIT...

Ach lieflijk jong meisje,
Nu heb ik wel tijd!
Alleen nog trouwen telt
Aan d'Universiteit.

Studentelied

C. F. Visser.

Emiel Hullebroeck.

1. Die studentejare gaan verby,
Verby studenteweelde;
Nooit keer hul ooit terug vir my:
Die tyd, die lieflyngsbeelde.
Die koringmeul wil nie meer maal,
My skulde moet ek self betaal!
O, treurigheid op note)
Ek staan op eie pote.) bis.
2. Soos mieliepitte spat uiteen
Die oue troue vrinde;
Ek staan nou moedersiel alleen
En is maar net bediende.
Ek is nie meer myn eie baas,
Ek werk met Paul en Piet en Klaas.
O, treurigheid op note)
Ek staan op eie pote.) bis.
3. Maar moe nie glô, al word ons oud,
Ons hart kan ooit verander,
Ons liefde is nog lang nie koud,
Ons staan nog by mekander.
Dus vriende, reik mekaar die hand,
Hernuw die heil'ge vriendskapsband.
Gaan dit met stamp' en stote,)
Nog bly ons op ons pote.) bis.

O alte Burschenherrlichkeit

Uit Halle.

1. O alte Burschenherrlichkeit
Wohin bist du verschwunden?
Nie kehrst du wieder, goldne Zeit,
So froh und ungebunden!
Vergebens spähe ich umher,
Ich finde deine Spur nicht mehr.
O jerum, jerum, jerum,
O quae mutatio rerum!

2. Drum, Freunde, reichet euch die Hand,
Damit es sich erneue,
Der alten Freundschaft heiliges Band,
Das alte Band der Treue.
Klingt an und hebt die Gläser hoch,
Die alten Burschen leben noch,
Noch lebt die alte Treue.
Noch lebt die alte Treue.

's Gibt kein schöner Leben als Studentenleben

Karl Gottlieb Reissiger
Stud. Theol. Leipzig 1822.

1. 's Gibt kein schöner Leben
Als Studentenleben,
Wie es Bacchus und Cambrinus schuf;
In die Kneipen laufen
Und sein Geld versaufen
Ist ein hoher, herrlicher Beruf.
Ist das Moos entschwunden, ¹⁾
Wird ein Bär gebunden, ²⁾
Immer geht's in dulce júbilo;
Ist kein Geld in Bänken,
Ist doch Pump in Schänken
Für den kreuzfidelen Studio. ³⁾
2. Vater spricht: „Das Raufen
Und das Kneipenlaufen
Nutzt dir zum Examen keinen Deut!“
Doch dabei vergisst er,
Dass er ein Philister; ⁴⁾
Und dass jedes Ding hat seine Zeit.
Traun! das hiesse lästern,
Schon nach sechs Semestern
Ein Examen! Nein, das geht nicht so!
Möchte nie auf Erden
Etwas anders werden
Als ein kreuzfideler Studio.

¹⁾ Moos: Geld.

²⁾ Bär: Ein Bär an-, aufbinden: Schulden machen.

³⁾ Kreuzfidel: sehr fidel.

⁴⁾ Philister: Nichtstudent, oft auch: der „Alter Herr“ einer Studentenverbindung.

Studentenhymne

Joseph Buchhorn.

Otto Lob.

1. Student sein, wenn die Veilchen blühen.
Das erste Lied die Lerche singt,
Der Maiensonne junges Glühen
Triebweckend in die Erde dringt.
Student sein, wenn die weissen Schleier,
Vom blauen Himmel grüssend wehn,
Das ist des Daseins schönste Feier)
Herr, lass sie nie zu Ende gehn!) bis.
2. Student sein, wenn die Humpen kreisen,
In lieberschlossnem Freundesbund,
Von alter Treue, bei den Weisen
Der Väter, jauchzt der junge Mund.
Student sein, wenn die Herzen freier
Auf der Begeistrung Höhe stehn,
Das ist des Lebens schönste Feier,)
Herr, lass sie nie zu Ende gehn!) bis.
3. Student sein, wenn zwei Augen locken,
Ein süsser Mund verschwiegen küsst,
Dass jählings alle Pulse stocken,
Als ob im Rausch man sterben müsst.
Student sein, in der Liebe Morgen,
Wenn jeder Wunsch ein frommes Flehn,
Das ist das Leben ohne Sorgen)
Herr lass es nie vorübergehn!) bis.

Es leben die Studenten

Christian Dehn,
Corps Vandalia, Rostock 1825.

Franse melodie.

1. Es leben die Studenten
stets in den Tag hinein;
Wärn wir der Welt Regenten,
sollt immer Festtag sein;
Kehrr reim:
Fürwahr, fürwahr, das ist doch sonderbar, (bis)
Jup, jup, jup, jup, tralalalala,
Jup, jup, jup, jup, tralalalala,
Fürwahr, fürwahr, das ist doch sonderbar!
2. Wir jubeln, singen, trinken
wohl durch die ganze Nacht,
So lang die Sterne blinken,
wird an kein' Rast gedacht;
3. Doch sind geleert die Taschen,
dann ziehen wir nach Haus,
Man lebt bei leeren Flaschen
nicht gut in Saus und Braus;
4. Nun aber sagt, ihr Leute,
wie mag es wohl geschehn,
Dass gestern, morgen, heute
wir stets zum Trinken gehn!
5. Das kommt, ich will's euch sagen,
nur vom Studieren her.
Wer will sich damit plagen!
Das Bier behagt uns mehr.
6. Drum leben wir Studenten
stets in den Tag hinein;
Wärn wir der Welt Regenten,
sollt immer Festtag sein.

HISTORIEK

De slag van Matadi

't Gebeurde in het jaar 1925-1926. 't Was Westvlaamse met als praeses Steven Coene, die woonde aan het Ronde Punt. Plots komen twee Oostvlamingen die slagen hadden gekregen van de Walen bloedend binnen. De vergadering werd geschorst en die twee naar hun kot in de „Just” begeleid. Dan naar het Ronde Punt en verder naar de Parkpoort. Botsing met Walen, stenen van in aanbouw zijnde huizen werden gebruikt. Het werd een stormloop van de Vlamingen op de Walen die vluchtten in de wijk „Matadi”. De slag duurde tot drie uur 's morgens toen er geen Walen meer waren. Omdat een Italiaan geslagen werd, kwam het parket in actie. 't Kot van Stefaan en van andere bestuursleden van de Westvlaamse werd onderzocht. Naar de ledenlijst werd natuurlijk vruchteloos gezocht. Daarom werden alle Westvlamingen, zowel tokken als petten, ter confrontatie opgeroepen op de rechtbank om te defileren vóór den Italiaan. Elk kreeg hiervoor een vergoeding van twee frank, die door de meesten dezelfde dag werd opgelaberd.

Dr. Loneville.

1. Moeder Westvlaamse was gedaan,
Al met een speech van vriend Stefaan, ⁽¹⁾
De mannen trokken, belaan met bocken, ⁽²⁾
Alover d'oude markt, met pet en stokken.
Ze waren zeker wel met duust ⁽³⁾
Wanneer ze kwamen aan den Just.
2. Maar de fascistien hâan 't gemunt,

(1) Stefaan Coene uit Moen Heestert, van Moeder Kortrijkse.

(2) Bock bier.

(3) Met duizend, want anderen hadden zich erbij gevoegd, ziende dat het er zou gaan spannen.

Op de manschappen van 't Rond Punt, ⁽⁴⁾
Van rond den achten, waren z' aan 't wachten
Maar eensklaps kwamen daar anciens en schachten.
Ze stormden aan met veel geweld,
En vielen op 't fascisten veld.

3. De fascisten waren in de war
En vluchtten naar den boulevard,
En de pandoeren dorsten niet roeren: ⁽⁵⁾
Ze stonden altijd maar van ver te loeren.
Opeens kwam men aan Matadi,
En menigeen zei „nondedjie“.

4. Daar was ne groten offensief
't Was vreselijk en ze vloekten stief.
De stenen vlogen zonder meedogen
En de fascisten kregen z' in d'ogen
Ze trokken af met veel verlies;
De flaminganten riepen bis!

5. Daar kwamen mannen van 't parket
Bij Steven, in de naam der wet.
En na veel zoeken, in Stevens boeken ⁽⁶⁾
Zat onze vriend bijna in vuile doeken
Ze gingen ook nog bij Supply
En ook nog bij een stuk of drie.

6. Maar 't was nog lange niet gedaan:
Die zaak met dien Italiaan.
Na confrontatie was 't laberatie
Met ons twee franken naar Herent statie.
Daar werd gelaberd en gezwierd,
En menigeen heeft daar gepierd.

⁽⁴⁾ Stefaan Coene woonde aan 't Rond Punt (Frederik Lintsstraat).

⁽⁵⁾ Omdat de slag werd geleverd in de wijk Matadi, Heverlees grondgebied.

⁽⁶⁾ Steven had weinig of geen boeken!

De wrede moord van Leuven

1. 't Was op 'n nacht in de maand april
D'r was geen enk'le gardevil,
Maar een troep Walen
Was rond aan 't dwalen
In de Parijse straat
Bij d'Hallezale
Daar viel er een een Vlaming aan
Om met zijn pet op loop te gaan.
2. De Vlaming zei: „Dat mag niet zijn!
Hij steelt mijn pet, dat Waals venijn”.
Hij zocht de vrienden
Die hij kon vinden
Om dan die Vlaamse pet
Terug te vinden.
En Colback die werd nagezet
Voor die gestolen Vlaamse pet.
3. En Colback, die grote held,
Was met een wijf vooruitgesneld.
Met haat in d'ogen
Naar 't kot gevlogen,
En om aan 't Vaderland
Zijn moed te togen
Zette hij zijn deur al op een kier
En schoot op Berten ne keer of vier.
4. De kogel trof hem in de borst;
De straat werd met zijn bloed bemorst,
Want uit de ronde
Gapende wonde
Zeeg voor het Vlaamse recht
Jong bloed ten gronde.
Zij droegen hem naar 't hospitaal,
Zo laf vermoord door enen Waal.

Beter
met de bank
van hier.

5. Een stoer pandoer nam Colback vast
En stopte hem al in de kast.
Die harteloze
Zonder te blozen
Sprak in de zoete taal
Van de Fransooizen
„Ik heb geen spijt van mijne daad.
'k Heb hem vermoord uit rassenhaat”.
6. Eenieder zei: „Hij is er aan
Hij heeft al kwaad genoeg gedaan.
Nu zal hij moeten
Zijn schuld uitboeten;
Hij speelt al lang genoeg
Met onze voeten!”
Maar in beroep kwam hij weer vrij!
Is dat geen wrede schelmerij?
7. 't Werd ondertussen derde mei
En ieder eerlijk mens die zei:
„d'Universiteite heur plicht zal kwijten
En dezen moordenaar
De deur uitsmijten.
Want d'hogeschool is katholiek
Zij duldt geen moordenarenklik!”
8. Maar de Rector schreef een Frans advies
Op d'inspiratie van de Vice:
„Het is verboden
Stoeten te houden,
En ieder Flamigant
Zijn muil moet houden
En die nog roept, vliegt aan de poort”.
Maar over Colback viel geen woord!

9. De Vlaming die 't epistel las
Die riep: „Verdraaid, dat is te kras!
Zoudt ge niet zeggen,
— Wie zal 't weerleggen —
Dat ze de schuld der moord
Op ons nog leggen!”
En Beeckman schreef een open brief,
Waarin hij aankloeg deze grief.
10. De Vice die zocht in 't reglement
Hoe hij kon straffen dien student;
En na veel zoeken
In dikke boeken
Vond hij „l'article 23”
Om hem te vloeken.
Maar Beeckman zei dan heel kordaat
„'k Beroep mij op den Rectors raad”.
11. Maar in den Rectoralen raad
Meet men altijd met dubbele maat.
Dees vies affaire
Was om te blêren:
Paul Beckman il devait
Bien vite se taire
Want op het laatst zong weer „en choeur”
„We smijten Beeckman aan de deur!”
12. En die dit liedje heeft gehoord
Vertelle 't maar aan ieder voort,
Hoe dat die mannen
Met loze plannen
Tegen het Vlaamse recht
Steeds samenspannen.
Staat allen van nu af paraat!
In 't Oosten blinkt de dageraad.

Fransche ratten

Spotlied uit 1814

Puntig en uitdagend

1. Fransche ratten, rolt uw matten,
Wilt naer huys toe keeren
Zegt: "die vrienden, die ons minden"
Of men zal u leeren
Op de pijpen dansen:
Nu hebt ghij goê kansen:
Weg Gascon, wie de bon, bon, bon,
Door 't Keysers schoon canon.
2. Wilt nu loopen met g'heel hoopen,
Zegt: adieu schoon landen
Pruyssen Koning, g'hebt u looning,
Franschen vlugt met schande
Van d'Hollandsche paelen;
't Land zal u betaelen
Met de zon wie de bon, bon, bon,
Door 't Pruysen schoon canon.
3. Fransch gezinden, diep verblinden,
Die hun tael verguyzen,
Maekt uw paksken, neemt uw zaksken,
Want ghij moet verhuyzen;
't Vlaamsch volk in deez' landen
Krijgt haer op zijn tanden;
Weg Gascon, biribon, bon, bon,
Het land uyt Franskiljon!

X Drie schuintamboers

Mondeling overgeleverd
Franse of Spaanse oorsprong

1. Drie schuintamboers, die kwamen uit het Oosten,
Van rombom, wat maal ik erom? (bis)
Die kwamen uit het Oosten,
Rombom!
2. Eén van de drie, zag daar een aardig meisje, (bis)
Van rombom, wat maal ik erom?
Zag daar een aardig meisje.
Rombom.
3. Zeg meisje lief, mag ik met jou verkeren? (bis)
Van rombom, wat maal ik erom?
Mag ik met jou verkeren?
Rombom.
4. Zeg jonge man, dat moet je vader vragen.
5. Zeg ouwe heer, mag ik jouw dochter trouwen?
6. Want zij is mij, de schoonste aller vrouwen.
7. Zeg jongeman, zeg mij wat is jouw rijkdom?
8. Mijn rijkdom is, een trommel met twee stokken.
9. Neen schuintamboer, mijn kind kun jij niet krijgen.
10. Zeg ouwe heer, ik heb nog iets vergeten.
11. Mijn vader is, Groothertog van Brittanje.
12. Mijn moeder is, de Koningin van Spanje.
13. Zeg jongeman, je mag mijn dochter trouwen.
14. Neen ouwe heer, je mag je dochter houwen.

Het gramme schilderke

„Het loze Vissertje”.

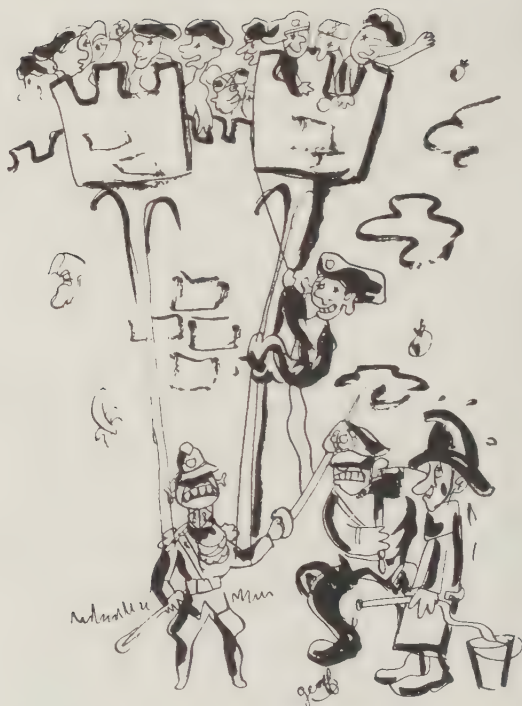
1. Des nachts, als alles rustig is,
En 't maantje zoetjes lacht, ja lacht!
Dan komt het gramme schilderke
Beladen met z'n vracht, ja vracht!

Keerzang:

Met zijnen verfpot en met z'n kwasten
Met zijnen hamer en met z'n gasten
Met zijn lere, van dirredommedere)
En met zijn witte kieltje aan) bis

2. Op 't erf van Tijl en Neleke
Daar woekert vreemd venijn, venijn!
De huisbaas laat het stil begaan
Maar Flor verft alles rein! ja rein!
3. Ge ziet, de hamer hoort ook bij
't Moderne schildersvak, ja vak!
Al 't vuil dat hard geworden was,
Onder den hamer brak, ja brak!
4. En 's morgens heeft de ganse streek
Een proper kleedje aan, ja aan!
De Lamme Goedzak-knechtenbent
Hield toen den schilder staan, ja staan!
5. Wat heb ik u misdreven?
Vroeg Flor, wat heb 'k misdaan, ja daan?
'k Heb al den rommel weggeveegd
Die gij vijf jaar liet staan, ja staan!
Met mijnen verfpot...

6. Het woedend Procureurtje
Dat snauwt: Kes-keze-voe! Voyou!!
Maar Flor zegt: Hier mag nergens zijn
't Geblaf van Max-woe-woe! woe-woe!
7. De daad toen voegend bij het woord
— Jandorie, dat was straf, ja straf! —
't Kantoor van Ma Justitia:
De vuilnis vloog eraf, pardaf!
8. Toen vloog de schilder in den bak
Z'n verfpot was hij kwijt, ja kwijt!
Omdat hij 't erf der Vaderen
Van vreemden smet bevrijdt, bevrijdt!
9. Waar is der Vaad'ren fierheid heen!
Zong Rodenbach weleer, weleer!
De geest van Tijn herleve thans,
Zo redt g'uw broeder weer! ja weer!
10. Op 't erf van Tijn en Neleke
Moet straks te pralen staan, ja staan!
Het standbeeld van het schilderken
Dat schoonmaak heeft gedaan! ja daan!

De slag om het Gravensteen

Eugeen De Ridder.

Armand Preud'homme.

1. Te Gent, de oude stede,
Daar lag het Gravensteen
Sinds eeuwen als vergeten,
Verlaten en alleen.

Tot plots studentenkeerlen,
Belust op leute en lach,
Met list de burcht verov'ren,
Zo zonder stoot of slag.

Keerzang:

Sputters van Vlaandren!
Gent brult van pret:
„'t Gravenkasteel door studenten bezet!”
Ze zitten er binnen! wie krijgt z'er uit.
Ze vrezen noch knuppel, noch water, noch spuit!
Belegeraars zo ge ten aanval wilt gaan.
Past op, past op, past op, past op!
Uilenspiegel, Uilenspiegel voert hen aan

2. 't Pandoerenheir, zeeghaftig,
Rolt ladders bij de muur,
En neemt met waterlansen,
De ruïne onder vuur.
Maar appels als granaten,
Ontplofften op de grond,
En 't slijmrig schroot zaait pletsend,
Verwarring in het rond.

3. 't Studentengild, verbeten,
Bedekt met stof en as,
Verschoot zijn laatste appel,
Zijn laatste zode gras.
Toen was hun strijd gestreden...
Maar, door de eeuwen heen,
Zal Vlaandrens lach herdenken,
De slag om 't Gravensteen!

IJzerballade

Opgedragen aan de „politieke gevangenen”
van 25 oktober 1953.

Kamiel Franssens.

„Lily Marleen”.

(Staan recht: Diksmuide en Kortenberg.)

1. In het land van Vlaanderen
stond het ijzerfront
met een hoop gendarmen
bestemd voor d'applenbond.
Zij stonden daar in tricolore.
Vriend Demany zong heel sonoor
Pas op voor de student
Van Leuven of van Gent.

(Staan recht: Dilbeek)

2. Van Brussel tot de IJzer
zag men prikkeldraad,
men pakte daar studentjes
en bracht hen van de straat.
Eh bien, venez-vous mes chers amis
Verstaat gij Waals of kunt ge't nie
Kom naar de paardenstal
't was daar een zwaar geval.

(Staan recht: Harelbeke, Gent en Antwerpen)

3. Wij zijn ook echte Belgen
riep toen een student
Wij vechten straf voor Vlaandren
gij zijt niet rap content.

Spreek ons maar aan in onze taal,
we maken anders hier kabaal;
Oh, oui, mes chers amis
Amaai, Mijnheer Fosty.

(Staan recht: alle andere politieke gevangenen)

4. Dan zongen de studenten
een goeie Vlaamse Leeuw.
Zij dronken er een pint op
en schreeuwden „Storm op zee”
Tijl Uilenspiegel triomfeert
heeft 't IJzerfront gekoejonneerd
Vaarwel, Mijnheer Fosty
Gij rijmt op „amnestie” ”.

De slag van het stadhuis

Op 18 maart 1955, in het kader van de actie tegen de Collardwet, trokken Rik Vandekerckhove en elf dappere commilitones het Leuvens Stadhuis, tevens pandoerenkot, langs de hoofdingang binnen.

Klokken, trompetten, strooibriefjes en veel lawaai kondigden de inname van het stadhuis aan. De pandoeren konden slechts na een half uur terug in hun eigen kot, dat even later opnieuw belegerd werd. Ondanks de afgekondigde staat van beleg en het optreden van een leger gendarmen bleef Leuven een week in handen van de studenten.

Clem de Ridder.

1. In de lente vijftenvijftig
zong de Bib zoals voorheen
om het uur zijn zelfde liedje:
Reuzegom is op de been.
Maar hij had zich getrompeerd:
niet de Reus, maar Uilenspiegel
was te Leuven weergekeerd.
2. Zeekre dag nam Uilenspiegel
't rode stadhuis in 't vizier.
Wacht ne keer, zei Uilenspiegel,
Leuven krijgt vandaag plezier.
Uit de hoogstudentenschaar
had hij gauw zijn staf gekozen
voor de oorlog met Collard.

3. Ellef tot-de-dood-getrouwen
stormen op het middaguur
Leuens rode stadhuis binnen
voor de Uilenspiegel-kuur
Op een ik en op een gij
zijn ze van het stadhuis meester,
planten triomfant hun mei.
4. Tussen twee enorme doeken:
„Weg met Collard” — „Tijl zegt nee”,
hangt de leeuwenvlag te prijken
van het stout K.V.H.V.
In de kerk van Sinte-Pier
gaan de klokken aan het luiden...
Leuven davert van plezier.
5. De pandoeren schieten wakker,
rapen al hun durf te zaam,
klauteren knarsetandend boven —
Janverdorie, wat een blaam!
Met behulp van de matrak,
moedig als de martelaren,
vliegen d'ellef in de bak.
6. Zo was Tijl ter stede Leuven
op een vrijdag in de lent',
toen de wrede schoolstrijd woedde,
met zijn spotternij present.
En de roem van het Verbond,
van zijn praeses en kornuiten,
liep als vuur heel Vlaandren rond.

VOLK EN LAND

Gebed voor het vaderland

Gustaaf Pirijns.

Gaston Feremans.

Heer, laat het Prinsenvolk der oude Nederlanden
Niet ondergaan in haat, in broedertwist en schande;
Maak dat uit d'oude bron nieuw leven nogmaals vloeit,
Schenk ons de taaie kracht om fier, vol vroom vertrouwen,
Met nooit gebroken moed ons land herop te bouwen,
Tot statig als een eik voor U ons volk herbloeit.

Vlaenderen boven al

Hoffmann von Fallersleben
Horae Belgicae 1854.

Florimond Van Duyse.

1. Vlaenderen, dach en nacht denc ic aen u.
Waer ic ooc ben en vaer,)
Ghi sijt mi altijt naer.) bis.
Vlaenderen, dach en nacht denc ic aen u.
Beemden en velden staen overal groen.
Schoon is ons lant gheheel,
Schoon als een lustprieel.
Beemden en velden staen overal groen.
2. Vlaenderen, boven al, hebbic u lief:
Ghi minen lust, mijn smert,)
Ghi licht mi diep int hert.) bis.
Vlaenderen, boven al, hebbic u lief.
Overal vrolicheit overal lust.
Maechden van fier ghelaet,
Cnapen so vrom en draet.
Overal vrolicheit overal lust.
3. Vlaenderen, allen tijt blijfdi mijn lief.
Neemt van mi hert en hant,)
Neemt mine trouw te pant!) bis.
Vlaenderen, allen tijt blijfdi mijn lief.

De Vlaamse leeuw

Dr Hippoliet Van Peene.

Karel Miry 1845.

1. Zij zullen hem niet temmen,
De fiere Vlaamse Leeuw,
Al dreigen zij zijn vrijheid
Met kluisters en geschreeuw.
Zij zullen hem niet temmen
Zolang één Vlaming leeft,
Zolang de Leeuw kan klauwen,
Zolang hij tanden heeft.

Keerzang:

- Zij zullen hem niet temmen
Zolang één Vlaming leeft,
Zolang de Leeuw kan klauwen,
Zolang hij tanden heeft.
2. De tijd verslindt de steden,
Geen tronen blijven staan!
De legerbenden sneven:
Een volk zal nooit vergaan.
De vijand trekt te velde,
Omringd van doodsgevaar!
Wij lachen met zijn woede:
De Vlaamse Leeuw is daar.
 3. Hij strijdt nu duizend jaren,
Voor vrijheid, land en God,
En nog zijn zijne krachten
In al haar jeugdgenot.
Als zij hem machtloos denken
En tergen met een schop,
Dan richt hij zich bedreigend
En vrees'lijk voor hen op.

Wilhelmus van Nassouwe

Een Nieu Geusenlieden boecxken 1581.

1. Wilhelmus van Nassouwe
Ben ick van Duytschen bloet,
Den vaderlant getrouwe
Blijf ick tot in den doet.
Een Prince van Oraengien
Ben ick vrij onverveert,
Den Coninck van Hispaengien
Heb ick altijt gheëert.
2. In Godes vrees te leven
Heb ick altijt betracht,
Daerom ben ick verdreven,
Om landt, om luyd gebracht;
Maer God sal mij regeren
Als een goet instrument,
Dat ick sal wederkeeren
In mijnen regiment.
3. Lijdt u, mijn ondersaten,
Die oprecht zijn van aert;
Godt sal u niet verlaten,
Al zijt ghy nu beswaert;
Die vroom begheert te leven,
Bidt Godt nacht ende dach,
Dat hy my cracht wil gheven,
Dat ick u helpen mach.

4. Mijn schilt ende betrouwen
Sijt ghy, o Godt mijn Heer,
Op u soo wil ick bouwen,
Verlaet mij nemmermeer;
Dat ick doch vroom mach blijven,
U dienaer taller stondt,
Die tyranny verdrijven,
Die my mijn hert doorwondt.
5. Oorlof, mijn arme schapen,
Die zijt in grooten noot,
U herder sal niet slapen
Al zijt ghy nu verstroyt;
Tot Godt wilt u begheven,
Sijn heylsaem woort neemt aen,
Als vrome Christen leven;
Tsal hier haest zijn ghedaen.

Die stem van Suid - Afrika

C. J. Langenhoven.

M. E. de Villiers.

1. Uit die blou van onse hemel,
uit die diepte van ons see,
Oor ons ewige gebergtes,
waar die kranse antwoord gee,
Deur ons vér verlate vlaktes
met die kreun van ossewa —
Ruis die stem van ons geliefde,
van ons land Suid-Afrika.
Ons sal antwoord op jou roepstem,
ons sal offer wat jy vra:
Ons sal lewe, ons sal sterwe —
ons vir jou, Suid-Afrika!
2. In die merg van ons gebeente,
in ons hart en siel en gees,
In ons roem op ons verlede,
in ons hoop op wat sal wees,
In ons wil en werk en wandel,
van ons wieg tot aan ons graf —
Deel geen ander land ons liefde,
trek geen ander trou ons af.
Vaderland! ons sal die adel
van jou naam met ere dra:
Waar en trou, as Afrikaners —
kinders van Suid-Afrika.

Limburg

(Oud-Limburgse volkstaal)

Jo Erens

1. Da wo ich gebouren ben
Wo min ouwers hoes nog sjteet
De taal die ich toch zo goud ken
Wo ich al m'n leven sleet

Keerzang :

Limburg, Limburg alleen
Da geet niks bouwen
Zo ist er maar een
Es min oud Limburg, Limburg alleen
Da geet niks bouwen
Zo ist er maar een

2. Ga ich na de vremden heir
Of wiet oet Limburg weg
Heur ich immer toch zo geir
Het goud, het kaad, het sjlecht.

Die lied van Jong Suid-Afrika

Eitemal.

Hugo Gutsche.

1. En hoor jy die magtige dreuning?
Oor die veld kom dit wyd gesweef,
Die lied van 'n volk se ontwaking,
Wat harte laat sidder en beef.
Van Kaapland tot bo in die noorde,
Rys daverend luid die akkoorde:
Dit is die lied van Jong Suid-Afrika. (ter)
2. Die klop van ons ossewawiele
Het die eeue se rus verstoer,
Die klank van ons voorlaaierskote
Het klowe en kranse gehoor.
Die diere het stil staan en luister,
Die bome het bewend gefluister:
Dit is die koms van Jong Suid-Afrika. (ter)
3. Waar glorie van songloed die berge
Oor hul fronsende voorhoof streel,
Waar winde oor golwende vlaktes
Met grassaad kerjaker en speel,
Die land wat ons vaders gekoop het,
Met bloed tot ons eie gedoop het:
Dit is die land van Jong Suid-Afrika. (ter)
4. Die golwende veld is ons woning,
En ons dak is die hemelblou;
Die vrijheid alleen is ons koning,
Sy wagwoord is: „Handhaaf en Bou”
Die stryd wat ons vaders begin het,
Sal woed tot ons sterf of gewin het,
Dit is die eed van Jong Suid-Afrika. (ter)

Het lied van Nele

Johan De Maegt.

Emiel Hullebroeck.

1. Ik zie er dat Vlaandren zo geren!
Kent gij de taal van mijn land?
De taal is het niet van de heren
Ik weiger die heren mijn hand.
Mijn taal is de zon van mijn gaarde,
Mijn taal is een lied van de mei,
Mijn taal is 't gebed van ons aarde
En die er op trapt, trapt op mij!
Ik sta voor mijn Vlaams,
't Vlaams van mijn land, van Vlaandren!
2. Ik zie er dat Vlaandren zo geren!
Kent gij het volk van mijn land?
Het wroet om verlost van de heren,
Het eet er een roggenen kant.
Het zendt naar den IJzer zijn helden,
En Vlaanderen oogst er zijn loon:
Een kruisken van hout in de velden,
Met spot van zijn Lelieaarts tot kroon!
Ik sta voor mijn volk,
't Volk van mijn Land, van Vlaandren!
3. Ik zie er dat Vlaandren zo geren!
Kent gij dat Vlaandren, mijn land?
Mijn toren, die lacht om die heren,
Is daar bij mijn bomen geplant.
Mijn dak is er rood als mijn rozen,
Mijn rozen, ze bloeien voor mij.
En 't windeke speelt met mijn dromen,
Ik droom er mijn Vlaanderen vrij.
Ik sta voor mijn Land,
't Land van mijn hart, mijn Vlaandren!

Daar is maar één Vlaanderen

René De Clercq.

Jef Van Hoof.

1. Daar is maar één land, dat mijn land kan zijn,
Daar rukt niet de Rhône, daar stroomt niet de Rijn,
Daar vloeit maar de Leie en de Schelde die brandt,
Daar is maar één Vlaandren, 't is mijn land!
2. Daar is maar één land, dat mijn land kan zijn,
Daar is maar één vreugd, daar is maar één pijn,
Daar is maar één liefde, daar is maar één haat,
Daar is maar één Vlaandren en 't vergaat...
3. Daar is maar één land, dat mijn land kan zijn.
Het groeit naar de daad en die daad is mijn,
Het wordt in de wereld veel of niets,
Daar is maar één Vlaandren en 't is Diets!

Vlaanderen

Willem Gijssels.

Renaat Veremans.

1. 't Zijn weiden als wiegende zeeën,
Die groenen langs stroom en rivier.
Hier vredige dorpkens, daar steën
Die rijzen met torens vol zwier;
't Zijn welige velden en wouden,
Of vlakten der heide vol rust.
O'k wil in mijn harte behouden
Die schoonheid, mijn oppersten lust.

Keerzang:

Voor Vlaanderen, Vlaanderen,
Trille mijn harte vol geestdrift en vuur.
Mijn land is het land van de stille,
De vreedzame brede natuur.

2. Uit beelden en doeken en zangen,
Uit al wat een kunstenaar schiep,
Straalt gij, als met tover omhangen,
Zo innig gevoeld en zo diep.
Gij spiegelt den aard uwer kindren,
Gij vindt in hun werken U weer;
Hoe zou mijne liefde vermindren,
U minnen wil ik meer en meer!

Waar Maas en Schelde vloeien

Emmanuel Hiel.

Peter Benoit.

1. Waar Maas en Schelde vloeien,
De Noordzee bruist en stormt,
Waar vrede en kunsten bloeien,
De vrijheid mannen vormt;
Waar velden, wouden, weiden,
Als gaarden rijk beplant,
De weelde en vreugde verspreiden
Daar is ons Vaderland. (bis)
2. Daar stijgen uit 't verleden
De Keerl en Klauwaart op:
Zij hebben stout gestreden,
Verplet der vreemden kop;
Hun goed, hun bloed, hun leven,
Met mildheid steeds verpand,
Om ons te kunnen geven
Het vrije Vaderland. (bis)
3. O Nederland! O Vrijheid!
Gij adelt ons gevoel;
Wij zweren ook met blijheid:
Uw toekomst is ons doel!
Wij zullen, jonge scharen,
Steeds onzen plicht gestand,
Met hand en hart bewaren
Het heilig Vaderland. (bis)

Schoon Vlaanderland

Eugeen De Ridder.

Maurits Veremans.

1. De lente rolt de winter op:
schoon Vlaanderland ontwaakt,
En den en ven en hei en wei
naar zon en zomer haakt.
De bossen waaien wierook rond,
de meiboom staat gesierd.
De koster leidt een bedevaart:
Maria wordt gevierd.
Keerzang:
Schoon Vlaanderland, mijn heimatland.
Al paradijs en lustwarand
Zijt gij, blijft gij voor mij!
2. Het must en vinkt en leeuwerikt,
het kwaakt in poel en plas.
De beemden dragen in ornaat
hun nieuwe groene jas.
De berken zijn een waterval
van teer en gelig groen
En voor zijn hoeve rookt de boer
zijn pijpke op de noen.
3. Het beekje stoeit door 't lenteland
gelijk een meisjeslach:
Het drinkt zich zonnezat en leeft
een Breugheliaanse dag.
Het beekje zwijmelt naar de zee:
O Vlaanderland, goed heil!
Gij, zilv'ren lint door 't beemdendal
van 't heerlijk land van Tijl.

Blijheidslied

Theodoor Sevens.

Karel Mestdagh.

1. De beiaard speelt zo schoon hij kan,
De vreugde heerst alom;
Met bloemen kroont de vrouw haar man,
De bruid haar bruidegom.
De vogel kweelt zo hel en blij,
Het windje speelt zo vrij.
En blij en vrij,
Ons volk ter eer,
Is Vlaandren weer,
En blij en vrij
Is Vlaanderland nu weer.
Men strooie kruid
En palmen uit
Bij klank en zang.
Hou eeuwig stand
O heilig vaderland.
2. Voorgoed vergeten zij de hoon,
Vergeten ook het wee.
Nu schall'uit slot en poorterswoon,
Het lied van heil en vreê.
3. Nu schalle boven veld en woud
En over land en zee:
Genot en heil aan jong en oud,
Aan allen vreugd en vreê.

Beiaardlied

Julius De Geyter.

Peter Benoit.

1. Dan mocht de Beiaard spelen
Van al uw torentransen,
Dan mocht de grijsheid kwelen,
Dan mocht de jonkheid dansen. (bis)
2. Dan schiept gij opgetogen
Tot prinsen, Vlaamse steden,
Die onder zegebogen
Op zegewagens reden. (bis)
3. Dan liet gij uw rondelen
En kanten gevels glanzen;
Dan hieldt gij landjuwelen;
Dan vlocht gij lauwerkransen. (bis)
4. Dan spreiddet gij voor d' ogen
Uw vrijheid, kunst en zeden,
Op allen mocht gij bogen,
Om allen werdt g'aanbeden. (bis)

De Schelde

Theodoor Sevens.

Karel Mestdagh.

1. Door de Nederlanden,
Naar de wijde, diepe zee,
Stroomt de schone Schelde,
Stroomt de schone Schelde.
Heil en leven brengt ze mee!
Des juichen wij:
O Schelde! o Schelde!
O machtige, prachtige vloed,
Wees gegroet!
2. Door de Nederlanden,
Waar de krijg heeft uitgewoed
Stroomt de vrije Schelde,
Stroomt de vrije Schelde.
Maar de vrijheid kostte bloed!
Toch juichen wij:
O Schelde! o Schelde!
O machtige, prachtige vloed,
Wees gegroet!
3. Door de Nederlanden,
Vrolijk zingend eeuwen lang
Stroomt de lieve Schelde,
Stroomt de lieve Schelde.
Vrij van vreemden band en dwang!
Dan juicht ons kroost:
O Schelde! o Schelde!
O machtige, prachtige vloed,
Wees gegroet!

De duinen

Lambrecht Lambrechts.

Armand Preud'homme.

1. De duinen zijn als logge reuzen,
Geleund, gelegerd langs de zee.
De vloed mag beuken, breken, brullen,
Kalm lachen daar de duinen mee.

Keerzang:

Hun wallen blijken ijzersterk
Nou, reuzenvolk past reuzenwerk!

2. Het water mag hun rug bespringen
Hun kop 'bespatten met zijn schuim.
Het dreige er twintig weg te spoelen,
Asa! Zij wijken niet één duim.
3. Zij weten wel: indien zij vielen
Wat lot ons land beschoren was.
Waar nu het golvend koren wiegelt
Glom dra een wilde pekelpas.

Waasland

J. De Wilde.

Fern. Van Durme

1. Land in een gordel van stromen geprangd,
Vlakten der zee waarin Polders zich spreidden,
Meren van lover met kammen van heide,
Lucht, waar de zon taferelen in brandt.

Keerzang:

Land onzer vaders, uit Wase geboren.
Grond van ons Vlaandren, gewonnen door strijd,
Jonge geslachten betreden uw voren,
Staan met de hakke en strijdbijl bereid.

2. Volk dat woestijnen in tuinen omschiep,
Bouwers van dijken, bedwingers van vloedden,
Strijders om altaar en haardstee te hoeden,
Zaaiers van weelde uit arbeid gediept.
3. Weelde voor d'ogen en eer van ons bloed,
Arbeid en kunst zullen blijvend U kronen,
Waasland, U blijven we trouwe betonen,
Schoonheid en kracht Gij, ons erfdeel en goed.

Haspengouw

Lambert Swerts.

Armand Preud'homme.

1. Het welige landschap van Haspengouw,
Het perelt des morgens in zonnedauw,
Het schittert te middag in bloesempracht,
Het draagt in de avond zijn vruchtenvracht
En geurt of het Vlaanderen bals'men wou. (bis)

Keerzang:

De boomgaarden bloeien in Haspengouw!
Het land is zo mooi als een jonge vrouw,
Zo mooi als de statige koningspauw;
De heerlijkste ruiker is Haspengouw!

2. De vruchtbare velden van Haspengouw,
Gelijnd ligt hun bodem in veie vouw,
Waar 't koren zal golven in julibrand,
De biet zal gedijen tot volle mand:
Een glorie van Vlaanderens akkerbouw. (bis)
3. De nijvere mensen van Haspengouw,
D'ontginnende monnik, Sint Trudo, trouw,
Ze ploegen en planten en plukken fruit
En voeren de welvaart hun boomgaard uit:
De mensen van Vlaanderens rijkste gouw! (bis)

Hageland

Jan Elinckx.
(Jan Valvekens, stud. jur.).

Armand Preud'homme.

1. Van 't oude Brabant, kroonjuweel,
En van gans Vlaanderen, 't liefste deel
Dat is ons Hageland!
Zeg waar g'een zachter heimat weet
Dan 't dal van Demer, Dijle en Geet
Gezegend door Gods hand.

Keerzang:

De Hagelander zingt ook mee!
Het eigen lied, in strijd en vree,
In vreugde, ramp en rouw;
Hij heeft aan 't lieve Hageland
Zijn hart, en hand en eer verpand!
De kerel houw en trouw!

2. En klim dan eens de heuveln op
Wanneer de zonne rijst in top:
Wat heerlijk vergezicht!
De dorpen, in hun schrijn gevat,
De torens, boven d'oude stad,
Ze zingen van het licht!

O mijn Kempen

Eugeen De Ridder.

Armand Preud'homme.

1. Geen land ook ter wereld, hoe schoon of hoe rijk,
Is 't land van mijn harte, mijn heimat gelijk.
Hier zaaiden ons handen en groeit er ons brood.
Hier vinden wie gingen de rust in de dood.
Hier stap'len de wolken kastelen opeen,
En giert er een Noordzee heur wind om ons heen!
Hier jubelt de zomer in heide en ven:
Hoe heerlijk de Kempen, zo schoon ik niets ken!

Keerzang:

O mijn Kempen, ja mijn Kempen!
O mijn enig heimatland.
En waarvoor een vlam van liefde
Eeuwig in mijn harte brandt!

2. Hier malen de molens de rust over 't land,
Verdolen de wegels in 't stuivende zand.
Hier heersen de vlakten en ruiselt ons lied,
Beklemmen geen verten het vrije verschiet.
Het goud van uw zandzee, het purper der hei
Het tovert visioenen van wellust in mij.
Van dennen en berken, van berken en den,
Hoe heerlijk de Kempen, zo schoon ik niets ken!

Kempenland

Jef Simons.

Armand Preud'homme

Kempenland, aan de Dietse kroon
Wonderfrisse perel;
Kempenland, welig zoete woon
Van de koene kerel.

1. Op de heide gloort de zon
Ons zo stralend tegen,
Of uit frisse hemelbron
Ruist zo vro de regen;

Keerzang:

Op de heide waait de wind
Vrij van haag en heg,
Op de heide waait de wind
Alle zorgen weg!

2. Op de heide staat een huis
Rondom in het lover,
Wolken blank of grauw als gruis
Trekken traag daarover.
3. Op de heide zoete meid,
Hebt ge mij verkoren
Bij de gagel voor altijd,
Mij uw trouw gezworen.
4. Kempisch volk, zo vroom en blij
Schoon van ziel en lijve,
Harde tijden gaan voorbij
Maar een volk moet blijven.

Lied van mijn land

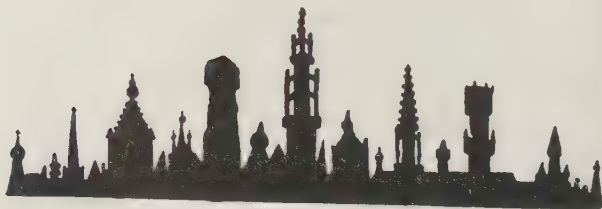
Anton van Wilderode.

Ignace de Sutter.

1. Lied van mijn land 'k zal U altijd horen
uit alle dalen der herinnering,
over de heuv'len van ruisend koren
en de rivier in haar steigering.

Keerzang:

- Liefelijk land, in de bruisende horen
hoor ik U Vlaandren en zing en zing.
Liefelijk land, in de bruisende horen
hoor ik U Vlaandren en zing en zing.
2. Lied van mijn land 'k zal U altijd horen
uit alle dorpen in de deemstering
en uit de warmte der huizen rond de toren,
onder de huif van de zomerwind.
 3. Lied van mijn land 'k zal U altijd horen
lied van verlangen en vertedering,
dat met de kindren altijd herboren,
zacht met de doden tot zaad verzinkt.

Heimwee doet ons hart verlangen

Jef Simons.

Armand Preud'homme.

1. Heimwee doet ons hart verlangen
Naar de heimat onzer jeugd,
Naar de bronzen klokkenzangen
Zwaar van rouw of hel van vreugd,
Zangen uit de oude toren,
Hij die waakt en verre schouwt,
Over 't dorpje droomverloren
Kronkelend aan zijn voet gebouwd.
2. Heimwee doet ons hart verlangen
Naar de geur van brem en hei
Naar de weiden mist omhangen
Op een morgen in de mei;
Heimwee naar het blonde koren,
Naar het dennenbos vol peis,
Naar de vennen, stijf gevroren
Waar wij slieden op het ijs.
3. Heimwee doet ons hart verlangen
Naar de ouderlijke haard,
Naar zijn rust, niet te vervangen,
Met zijn vrede wel bewaard;
Heimwee naar de zomerwinden,
Heimwee naar hun zoet geruis,
In de kruin der groene linden
Voor ons oude pannenhuis.

Der Lindenbaum

Wilhelm Müller. 1822.

Franz Schubert 1827.

Stud. Phil. Berlin.

1. Am Brunnen vor dem Tore,
Da steht ein Lindenbaum;
Ich träumt' in seinem Schatten
So manchen süßen Traum;
Ich schnitt in seine Rinde
So manches liebe Wort.
Es zog in Freud' und Leide
Zu ihm mich immer fort. (bis)
2. Ich musst' auch heute wandern
Vorbei, in tiefer Nacht,
Da hab' ich noch im Dunkel
Die Augen zugemacht;
Und seine Zweige rauschten,
Als riefen sie mir zu:
Komm her zu mir, Geselle,
Hier findest du deine Ruh!
3. Die kalten Winde bliesen
Mir grad' ins Angesicht,
Der Hut flog mir vom Kopfe,
Ich wendete mich nicht.
Nun bin ich manche Stunde
Entfernt von jenem Ort,
Und immer hör ich's rauschen:
Du fändest Ruhe dort.

Kein schöner Land in dieser Zeit

1. Kein schöner Land in dieser Zeit
als hier das unsre weit und breit
wo wir uns finden unter die Linden)
zur Abendzeit) bis
2. Da haben wir so manche Stund
gesessen da in froher Rund
und taten singen, die Lieder klingen
im Eichengrund.
3. Dass wir uns hier in diesem Tal
noch treffen soviel hundertmal
Gott mag es schenken, Gott mag es lenken,
er hat die Gnad.
4. Nun, Brüder, eine gute Nacht
der Herr im hohen Himmel wacht.
In seiner Güten uns zu behüten
ist er bedacht.

VERLEDEN

Neemt mij in der hand,
Hooft in 't kort verklaren,
Wat ons hier in 't land
Al is wedervaren.

Valerius' Nederlandtsche Gedenckclanck.

Naer Oostland willen wy ryden

Uit Brabant 12e en 13e eeuw

1. Naer Oostland willen wy ryden,
Naer Oostland willen wy mee.
Al over die groene heiden,
Frisch over die heiden,
Daer is er een betere stee.
2. Als wy binnen Oostland komen,
Al onder dat hooge huis fyn,
Daer worden wy binnen gelaten,
Frisch over die heiden,
Zij heeten ons willekom zyn.
3. Ja, willekom moeten wy wezen,
Zeer willekom moeten wy zyn;
Daer zullen wy avond en morgen,
Frisch over die heiden,
Nog drinken den koelen wyn.
4. Wy drinken den wyn er uit schalen,
En 't bier ook, zoo veel ons belieft;
Daer is het zoo vrolyk te leven,
Frisch over die heiden,
Daer woont er myn zoete lief.

't Ros Beyaard

Uit Dendermonde.

1. 't Ros Beyaard doet zijn ronde
In de stad van Dendermonde;
Die van Aalst die zijn zo kwaad
Omdat hier 't Ros Beyaard gaat.

Keerzang:

De vier Aymonskinderen jent
Met blanke zweerd in d'hand
Ziet ze rijden:
't Zijn de schoonste al van ons land!

2. 't Ros Beyaards ogen fonk'len,
Zijne brede manen kronk'len,
En hij wendt hem fraai en vlug,
Met vier broers op zijnen rug.
3. Hun harnas schild en lansen
Blinken bij de zonneglansen,
En den beiaard 't vooisken geeft,
Daar het ros zijn eer in heeft.
4. 't Ros Beyaard is verheven,
Heeft hem in het vuur begeben,
En het week op 't oorlogsveld,
Alles voor zijn groot geweld.

Heer Halewijn

Uit Brabant.

1. Heer Halewijn sanc een liedekijn;
Al wie dat hoorde, wou bi hem sijn. (bis)
2. En dat vernam eens conincs kint,
Die van haer ouders so wert bemint.
3. Si ginc al voor haer vader staen:
Och vader, mag ic naer Halewijn gaen?
4. O neen, mijn dochter, neen gi niet;
Die derwaert gaen en keeren niet.
9. Si ginc al voor haer broeder staen:
Och broeder, mag ic naer Halewijn gaen?
10. 't Is mi al eens waer dat gi gaet,
Als gi u eer maer wel bewaert
En gi u croon maer recht en draegt.
11. Si is al op haer camer gegaen;
Si deet haer beste kleedren aen.
17. Si ginc al in haers vaders stal
En koos daer tbeste ros van al.
18. Si sette haer schrijlings op dat ros;
Al singend en clingend reed si door tbosch.
19. Als si te midden tbosch mocht sijn,
Daer vont si mijn heer Halewijn.
21. Si reden met elkander voort,
En op den weg viel menich woort.
22. Si quamen al bi een galgen veld;
Daer aen hinc menich vrouwenbeeld.
23. Heer Halewijn heeft alsdan geseid:
Mits gi de schoonste maget sijt,
Soo kiest u dood, het is nu tijd.

Naar wat de dennen fluisteren

Jozef Simons

Armand Preud'homme

1. Naar wat de dennen fluist'ren,
Die buigen kruin aan kruin,
Zit ik zo vaak te luist'ren,
In 't buntgras van het duin.
Hoe zon en zomer pralen,
Op 't purper van de hei,
Wat toverkleur zij malen,
Maar alles gaat voorbij,
Maar alles gaat voorbij.
2. De winter komt gedrenteld,
en weg is 't paradijs,
De wereld ligt gewenteld,
In sneeuw en vorst en ijs.
Waarboven koude starren,
Op nachtelijke pij,
Al tintelende marren,
Maar alles gaat voorbij,
Maar alles gaat voorbij.
3. Wij zien hoe 't mensenleven,
Verstuift aan onze voet,
De jongen piepen even,
Zo d'oude voren doet.
De grijsaard blik met weemoed,
Terug langs weg en hei,
En zucht met stille deemoed,
Nog sluiten en voorbij,
Nog sluiten en voorbij.

Het Kaerelslied

Julius De Geyter.

Florimond Van Duyse.

1. Ic wil van den kaerle singhen,
Al met sinen langen baert;
Hine laet ghenen ruter hem dwinghen;
Ontembaer so is hi vanaert.
Ende of sine cleeder ontnaait sijn,
Sin hoeft mit een hoetkin ghecapt;
Ende mach sin caproen ooc verdraeit sijn,
Sin scoen ende cousen ghelapt;

Keerzang:

Al eti maer wronghelen, caes ende broot;
Al slaepti up stro ende cruut;
Vri alset veulen, en kenti gheen noot,
Ende lacht die ruters uut.

2. Hi esser een vriman gheboren,
Ter see, upt velt of int bosch.
Waerom sou gheen plek hem behoren,
Gheen plek vor een paert oft een os?
Die ruter heeft alles ghenomen;
Men loopet, als hi ghebiet.
Bi dunen, bi vlacten, bi stromen,
Dat en doet die kaerel niet!
3. Hine wert niet den ruter een slave,
Ter kermesse blifdi gaen,

Met ghespen, knijf ende stave,
Sin wijf met een mantelkin aen.
Daer pijpen die cornemusen:
Daer springhen ende dansen si ront.
Daer swieren si lanx die husen;
Daer singhen suut luder mont:

4. Sine wijf is een vroudighe daerne;
Hi ploeght, ende si, si spint;
Hi cust ende blust se so gaerne:
So winnen si kint up kint.
Ter kermesse drinken si wine,
Want wine verhoghet verstant;
Nu esser die waerelt de sine,
Met steden, casteel ende lant,
5. Si willen den kaerel doen greinsen,
Al dravende over 'tvelt;
Hi es coener dan si wael peinsen;
Hine bevet voor gheen ghewelt.
Si willen hem sleepen ende hangen;
Te lanc es haer sin baert.
O ruter, als hi u moet vanghen,
Wi weter hoe ghi dan vaert!

Jutho, vooruit !

W. Gijssels.

A. Meulemans.

1. „Jutho, vooruit en dapper,
Jutho, mijn paard.
Mijn harte draaft nog rapper
te **strijdewaart**.
Te Kortrijk in de beemden,
wordt 't pleit beslecht;
Daar gaapt een graf voor vreemden
of voor ons recht”.
2. 't Was Willem die uit 't klooster
kwam van ter Doest,
een vrome zieletrooster,
die strijden moest.
Hij droeg op priesterkleren
het pantser zwaar,
om 't vaderland te weren
uit groot gevaar.
3. Harop! de zwaarden siddren,
daar valt het hoofd
van Robrecht, 't hoofd der riddren.
God zij geloofd!
Nu met gerust geweten
naar 't klooster weer.
Is niet mijn plicht gekweten
naar recht en eer?

4. En toen uit elke toren
de zege klonk,
de slag der Gulden Sporen
de vrijheid schonk,
toen bad in 't stille duister
van 't kloostergraf,
de held die roem en luister
aan Vlaandren gaf!

Het lied van Hertog Jan

H. Beex.

Fl. Van De Putt.

1. Toen den Hertog Jan kwam varen
Te peerd parmant, al triumfant
Na zevenhonderd jaren
Hoe zong men t'allen kant:
Harba lorifa, zong den Hertog ,
Harba lorifa,
Na zevenhonderd jaren
In dit edel Brabants land.
2. Hij kwam van over 't water:
Den Scheldevloed, aan wal te voet,
't Antwerpen op de straten
Zilver veren op zijn hoed:
Harba lorifa, enz.
't Antwerpen op de straten,
Lere leerzen aan zijn voet.
3. Och Turnhout, stedeke schone,
Zijn uw ruitjes groen, maar uw hertjes koen:
Laat den Hertog binnenkomen
In dit zomers vrolijk seizoen.
Harba lorifa, enz.
Laat den Hertog binnenkomen;
Hij heeft een peerd van doen.
4. Hij heeft een peerd gekregen,
Een schoon wit peerd, een schimmelpeerd,
Daar is hij opgestegen,
Dien ridder onverveerd.
Harba lorifa, enz.
Daar is hij opgestegen
En hij reed naar Valkensweerd.
5. In Valkensweerd daar zaten,
Al in de kast, de zilverkast

De gulde-koning zijn platen,
Die werden aaneen gelast.
Harba lorifa, enz.
De guldekoning zijn platen,
Toen had hij een harnas.

6. Rooise boeren, komt naar buiten;
Met de grote trom, met de kleine trom,
Trompetten en cornetten ende fluiten,
Want den Hertog komt weerom.
Harba lorifa, enz.
Trompetten en cornetten ende fluiten,
In dit Brabants Hertogdom.
7. Wij reden allemaal samen
Op Oirschot aan, door een kanidasselaan,
En Jan riep: In Gods name!
Hier heb ik méér gestaan.
Harba lorifa, enz.
En Jan riep: In Gods name!
Reikt mij mijn standaard aan!
8. De standaard was de gouwe:
Die waaide dan, die draaide dan
Die droeg de leeuw mee klauwen,
Wij zongen alle man:
Harba lorifa, enz.
Die droeg de leeuw mee klauwen,
Ja, de leeuw van Hertog Jan!
9. Hij is in den Bosch gekomen
Al in den nacht, en niemand zag 't,
En op de Sint Jan geklommen,
Daar ging hij staan op wacht!
Harba lorifa, enz.
En op de Sint Jan geklommen,
Daar staat hij dag en nacht!

Merck toch hoe sterck

Adriaan Valerius'

Nederlandtsche Gedenckclanck 1626.

1. Merck toch hoe sterck nu int werck sich al steld,
die t'allen tijd soo ons vrijheijt heeft bestreden.
Siet hoe hij slaeft, graeft en draeft met geweld
om onse goet en ons bloet en onse steden!
Hoor de Spaensche trommels slaen! Hoor Maraens
[trompetten!
Siet, hoe komt hij trecken aen Bergen te besetten!
Berg-op-Zoom, hout u vroom, stut de Spaensche scharen:
laets lands boom end' zijn stroom trouw'lijck toch bewaren.
2. 't Moedige bloedige woedige swaerd
blonck en het klonck dat de voncken daer uyt vlogen.
Beving en leving, opgeving der aerd.
wonder gedonder nu onder was, nu boven
door al't mijnen en 't geschut dat met daeglijcx hoorde;
menig Spanjaert in zijn hut in zijn bloet versmoorde.
Berg-op-Zoom, hout zich vroom, stut de Spaensche scharen:
't heeft 's lands boom end'zijn stroom trouw'lijck doen
[bewaren.
3. Die van Oranjen quam Spanjen aen boord
om uyt het velt, als een helt, 't geweld te weeren;
maer also dra Spinola 't heeft gehoord
treckt hij flox heen op de been met al zijn heeren.
Cordua kruid spoedig voort, sach daer niet te winnen;
Don Velasco liep gestoort, 't vlas was niet te spinnen.
Berg-op-Zoom, hout u vroom, stut de Spaensche scharen:
't heeft 's lands boom end'zijn stroom trouw'lijck doen
[bewaren.

Het lied van Koppelstock

A. Schooleman.

A. Schooleman.

1. In naam van Oranje, doet open de poort!
De watergeus ligt aan de wal:
De vlootvoogd der Geuzen, hij maakt geen
Hij vordert Den Briel of uw val. [akkoord,
Dat is het bevel van Lumey op mijn eer
En burgers, hier baat nu geen tegenstand meer,
De watergeus komt om Den Briel! (bis)
2. De vloot is met vijfduizend koppen bemand,
De mannen zijn kloek en vol vuur.
Een ogenblik nog en zij stappen aan land,
Zij wachten bericht binnen 't uur;
Gij moogt dus niet dralen, doet open de poort,
Dan nemen de Geuzen terstond zonder moord
Bezit van de vesting Den Briel! (bis)
3. Komt, geeft de verzek'ring, 'k moet spoedig terug,
De klok heeft het uur reeds gemeld.
Ik zeg 't U, geeft gij mij de sleutels niet vlug,
Dan is reeds uw vonnis geveld.
De wakkere Geuzen staan tandknarsend daar.
Zij wetten hun zwaarden en maken zich klaar,
En zweren: „Den dood of Den Briel!” (bis)
4. Hier dringt men naar buiten, daar schuilt men
En spreekt over Koppelstocks last: [bijeën
„De stad in hun handen of anders de dood”.
't Besluit tot het eerste staat vast!
Maar nauw'lijks is hiermee de veerman gevleid,
Of Simon de Rijck heeft de poort gerammeid
En zo kwam de Geus in Den Briel! (bis)

Triomfantelijk lied van de Zilvervloot

Jan Piet Heye.

J. J. Viotta.

1. Heb je van de Zilveren Vloot wel gehoord
De Zilveren Vloot van Spanje?
Die had er veel Spaanse matten aan boord
En appeltjes van Oranje!
Piet Hein, (ter)
Zijn naam is klein,
Zijn daden bennen groot: (bis)
Die heeft gewonnen de Zilveren Vloot,
Die heeft gewonnen, gewonnen de Zilvervloot.
2. Zei toen niet Piet Hein met een aalwarig woord:
„Wel jongetjes van Oranje,
Kom klim 'reis aan dit en dat Spaanse boord
En rol me de matten van Spanje!”
Piet Hein, enz.
3. Klommen niet de jongens als katten in 't want
En vochten ze niet als leeuwen?
Ze maakten de Spanjers duchtig te schand,
Tot Spanje klonk hun schreeuwen.
Piet Hein, enz.
4. Kwam er nu nog eenmaal zo'n Zilveren Vloot,
Zeg, zou jullie nog zo kloppen?
Of zoudt gij u veilig buiten schoot
Maar stil in je hangmat stoppen?
„Wel, Neerlands bloed,
Dat bloed heeft nog wel moed!
Al bennen we niet groot, (bis)
We zoûen winnen een Zilveren Vloot,
We zoûen winnen, nog winnen een Zilvervloot!”

Alle die willen naer Island gaen

Uit Frans-Vlaanderen 17e eeuw.

1. Alle die willen naer Island gaen,
Om kabeljauw te vangen
En te visschen met verlange,
Naer Iseland, naer Iseland, naer Is'land toe;
Tot drie-en-dertig reyzen zyn zy nog niet moe.
2. Komt ons den tyd van de fooie aen,
Wy dansen met behaegen
En wy weten van geen klaegen;
Maer komt den tyd, (bis) naer zee te gaen,
Dan is er wel ons hoofd van zorgen zwaer belaên.
3. Als er de wind van het Noorden waeyt,
Wy gaen naer de herberge
En wy drinken zonder erge.
Wy drinken daer, wy drinken daer op ons gemak,
Tot dat den lesten stuyver is uyt onzen zak.

Al die willen te kapren varen

Uit Frans-Vlaanderen.

Al die willen te kapren varen
Moeten mannen met baarden zijn;
Jan, Pier, Tjores en Corneel:
Die hebben baarden,
Die hebben baarden.
Jan, Pier, Tjores en Corneel,
Die hebben baarden, zij varen mee!

De vedel aan de zijde

Berten Rodenbach

Renaat Veremans.

1. De vedel aan de zijde,
Het lied in ziel en mond
Zo zwierf de zanger rond,
Al in den ouden tijde.
En riep hem stem- en schalenklang
Te midden leutig feestgedrang,
Daar deed hij 't snaartuig ronken
Vol toovrend harmonie,
En zong de zielen dronken)
Van klang en poëzie) bis
2. Nog zwerft alhier de zanger
En doolt stilzwijgend rond,
Doch, houdt hij zijnen mond,
Zijn ziele is liedrenzwanger.
Zweeg vreemd gezang en dorperlied,
Verstiet men zijne tale niet,
Nog zou de zwerver komen
En rijzen in de zaal,
Vol beelden en vol dromen)
En klang en bonte taal.) bis
3. Weer zong hij u de sagen
Van uit den ouden tijd,
Der helden grootsen strijd
En grootser nederlagen:
De lichte sprook met vroeden zin,
Het lied der abele dichttermin,
Het lied ons ingeschapen,
Dat niemand zingen dorst:
Het lied der Dietse knapen)
Dat smacht in veler borst.) bis

Als de rombom heeft geslagen

1. Als de rombom heeft geslagen
Dat wij marsjeren moeten gaan;
Geweer en ransel die moeten wij dan dragen
En dat staat ons voorwaar niet aan.
2. **Kapiteins en officieren**
Drinken wijn en soms een glaasje bier,
Maar wij zijn maar de arme fusieliëren,
Drinken water al uit de rivier.
3. Een stuiver daags is onze gage
En een pondje droog kommiezenbrood;
Watersausje geeft ons de courage
En daarop moeten wij zo maar voort.
4. Maar als wij in Nijmegen komen,
Als wij in Nijmegen zijn,
Dan zal het er niet aan mankeren,
Of wij drinken een glaasje wijn.

Slaat op den trommele

1566.

1. Slaat op den trommele van dirredomdeine,
Slaat op den trommele van dirredomdoes;
Slaat op den trommele van dirredomdeine,
Vive le Geus is nu de leus!
2. Vive le Geus! wilt christelijk leven,
Vive le Geus! houdt fraaien moed;
Vive le Geus! God behoed' u voor sneven,
Vive le Geus! edel Christenbloed!
3. Of laat intijds nog, Gods woord te krenken,
Of laat intijds nog uw goddeloos spel;
Of laat intijds, och wilt u bedenken,
Of laat intijds, valt God niet rebel.

Te Duinkerck gaat het ál verkeerd

1. Te Duinkerck gaat het ál verkeerd, (bis)
De meisjes zijn 't Frans geleerd,
Parlerelom, larelom, joep, joep, joep,
De meisjes zijn in 't Frans geleerd. Van iviva!
2. De meisjes dragen al zijden roks, (bis)
De knechten dragen maar leren broeks,
Parlerelom, larelom, joep, joep, joep,
De knechten dragen maar leren broeks. Van iviva!
3. De meisjes dragen markijnen schoens, (bis)
De knechten dragen maar houten schoens,
Parlerelom, larelom, joep, joep, joep,
De knechten dragen maar houten schoens.
Van iviva!

Vlaamse dodendans

L. Van de Lende.

1. Op een gitzwarten hengst daar rijdt de dood,
 dicht en grauw is zijn masker als lood.
 Als de soldaten het veld inmarcheren,
 laat hij zijn ros ernaast galopperen.
 Keerzang:
 Vlaandren in nood! In Vlaandren rijdt de dood.
 In Vlaandren rijdt de dood! La la la la la la la la.
2. De dood kan ook de trommen slaan,
 zijn roffel de harten sneller doet gaan.
 Hij trommelt luid, hij trommelt luid!
 Nu trommelt hij op een dodenhuid!
3. Toen hij zijn eersten roffel sloeg,
 het bloed van al hun harten joeg.
 En toen de tweede roffel klonk,
 de landsknecht in zijn graf verzonk.
4. De derde roffel zolang ging,
 tot hij van God den zege ontving.
 De derde roffel is traag en klinkt,
 alsof een moeder haar kind toezingt.

Dit is de tijd

Bert Broes

Miel Cools

1. Dit is de tijd dat van land tot land
De stormwind waait, die zucht van eeuwen lijden,
die zuivren zal, en kaf van koren scheiden,
dat schrijlings op een wolkenrand
voor nieuw geloof, de nieuwe eng'len rijden.
Dit is de tijd.
2. Dit is de tijd dat van stad tot stad
De vonken slaan, waarin zich pijn ontspande
Tot zuiv'rend vuur, dat alles zal verbranden
En 't huis waaraan de tijdworm vrat
Tot as vergaat met balken en met wanden.
Dit is de tijd.
3. Dit is de tijd dat van straat tot straat
De boodschap kruipt dat tirannen moeten wijken.
Dat jonge handen nieuwe maten ijken,
Die morgen als de gongslag gaat,
De meters zijn voor armen en voor rijken.
Dit is de tijd.
4. Dit is de tijd dat van huis tot huis
De zekerheid groeit dat 't ergste is geleden.
De zekerheid dat 't hardste is gestreden
En 't oude spel van kat en muis
Verleden wordt waarover walsen reden.
Dit is de tijd.

BEZINNING

Psalm

Berten Rodenbach.

Jef Van Hoof.
A. De Graeve.

1. God, onze Heer, Gij zijt de Heer der heren.
Gij draagt de wereld op Uw hand.
Lacht Ge op een volk, het bloeit in roem en eren.
Keert Gij Uw blikken, 't stort in 't zand!
2. God, onze Heer, Gij loecht weleer op Vlaandren,
Toen was het machtig, schoon en fier;
Kluisters en juk, het sloeg ze ruw aan spaandren,
„Vrijheid en nering!” klonk het hier.
3. God, onze Heer, wil 't jong geslacht aanhoren,
Red Vlaandren uit zijn diepen val!
Zegen den eed door allen trouw gezworen:
Vlaanderen, Vlaanderen boven al!

Wilt heden nu treden

Uit Adrianus Valerius' Gedenckclanck 1626.

Danklied voor de overwinning van Prins Maurits 1597.

1. Wilt heden nu treden voor God den Heere,
Hem bovenal loven van herten seer,
End' maken groot sijns lieven naemens ere,
Die daer nu onsen vijant slaet terneer.
2. Ter eeren ons Heeren wilt al u dagen
Dit wonder bijzonder gedencken toch;
Maekt u, o mensch. voor God steeds wel te dragen,
Doet ieder recht en wacht u voor bedrog.
3. Bidt, waket end' maket dat g'in bekoring,
End' 't quade met schade toch niet en valt.
U vroomheyt brengt den vijant tot verstoring,
Al waer sijn rijk nog eens so sterck bewalt.

Lieve Vrouw der lage landen

Clem de Ridder.

Emiel Hullebroeck.

1. Hoge Vrouwe in de hemel,
's Heren Moeder, reine Maagd,
Hoor het volk der Lage Landen
Dat U ned'rig bijstand vraagt.
't Heeft aloude adelbrieven
Van zijn godsvrucht, deugd en eer.
Wil, zo smeken wij U, Vrouwe,
Voor ons bidden bij de Heer.

Keerzang:

Lieve Vrouwke, in de hemel,
Die der Vlamen Moeder zijt,
Red Uw volk uit diepe noden,
Maak het tot de deugd bereid.

2. Lieve Vrouwke zo was Vlaanderen:
Hoofs, eenvoudig en devoot.
Kersten van geloof en zeden
Bleef het in zijn hoogste nood.
't Bouwd' U tempels en kapellen
Van de zee tot in de hei,
't Schilderd'U in pracht van kleuren,
't Zong U lied'ren in de mei.
3. Lieve Vrouwe, zie de wonde,
Die Uw dierbaar volk ontwijdt;
't Sloeg de hand aan eigen broeders,
't Is vol wraak en snarre nijd.
Dolend langs onveil'ge wegen
Dwaalt het verder van U af.
't Zoekt de wellust en vindt schande,
Dreigend gaapt het open graf.

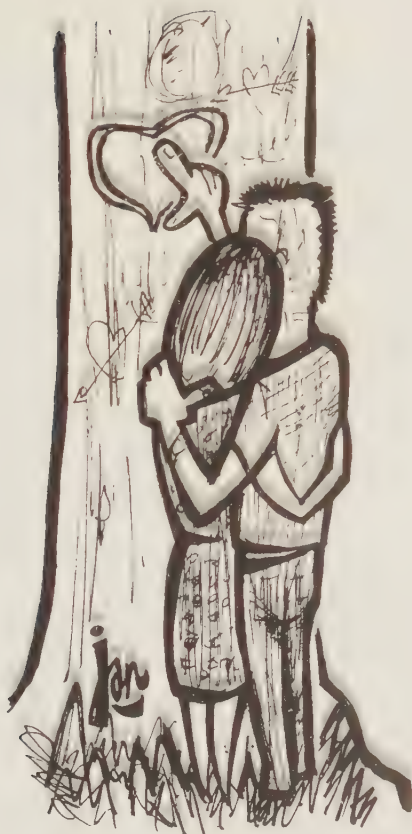
A la claire Fontaine

1. A la claire Fontaine
M'en allant promener,
J'ai trouvé l'eau si belle
Que je m'y suis baigné.

Refrain:

Il y a longtemps que je t'aime
jamais je ne t'oublierai...

2. Sous les feuilles d'un chêne
Je me suis fait sécher
Sur la plus haute branche
Le rossignol chantait.
3. Chante rossignol, chante,
Toi qui as le cœur gai;
Tu as le cœur à rire,
Moi je l'ai à pleurer.
4. J'ai perdu mon amie
Sans l'avoir mérité,
Pour un bouquet de roses
Que je lui refusai.
5. Je voudrais que la rose
Fût encore à planter^{ose}
Et que ma douce amie
Fût encore à m'aimer.

O.-L.-Vrouw van Vlaanderen

A. Cuppens

D. De Vocht

1. Liefde gaf U duizend namen
Groot en edel, schoon en zoet
Maar geen een die 't hart der Vlamen
Even hoog verblijden doet
Als de naam, o Moedermaagd,
Die gij in ons landje draagt
Schooner klinkt hij dan al d'andren
Onze Lieve Vrouw van Vlaandren (bis)
2. Waar men ga langs Vlaamse wegen
Oude hoeve, huis of tronk,
Komt men U, Maria, tegen,
Staat Uw beeltenis te pronk
Licht ons toe uit lindegroen
Bloemenkrans of blij festoen
Moge 't nimmer hier verand'ren
O gij Lieve Vrouw van Vlaand'ren (bis)
3. Blijf in 't Vlaamse herte tronen
Als de hoogste koningin
Als de beste moeder wonen
In elk Vlaamse huisgezin
Sta ons bij in alle nood,
Nu en in het uur des dood
Ons, Uw kind'ren, en ook d'and'ren
Liefste Lieve Vrouw van Vlaand'ren (bis)

Nu syt wellecome

Uit Oost-Limburg 14de eeuw.

1. Nu syt wellecome, Jesu lieven Heer,
Ghy komt van also hoghe, van also veer,
Nu syt wellecome van den hoghen hemel neer,
Hier al in dit aertrijck sijt ghij ghesien noyt meer.
Kyrieleys.
2. Christe Kyrieleyson laet ons singhen blij,
Daermeed oock onse leysen beghinnen vrij.
Jesu is gheboren op den heylighen kersnacht
Van een maghet reyne die hoogh moet sijn
[ghêacht.
3. D'herders op den velde hoorden een nieu liedt,
Dat Jesus was gheboren, sij wisten 't niet:
„Gaet aen gheender straten en
Ghij sult hem vinden klaer,
Bethlem is de stede daer is 't gheschiet voorwaer”.
4. D'heyliche drie koon'ghen uyt soo verren landt,
Sij sochten onsen Heere met offerhandt.
S'offerden ootmoedelyck
Myrh, wierook ende ghoudt,
Teeren van den kinde dat alle dinck behoudt.

En 's avonds

Rond · 1650.
Rond 1650.

1. En 's avonds, en 's avonds, en 's avonds is het goed.
En 's avonds, en 's avonds, en 's avonds is het goed.
En 's avonds hebben wij geld bij hoopen [(bis)
En 's morgens geen om brood te kopen,
En 's avonds, en 's avonds, en 's avonds is het goed.
En 's avonds, en 's avonds, en 's avonds is het goed.
2. En 's avonds en...
En 's avonds en...
En 's avonds zouden wij geerne trouwen
En 's avonds zouden wij geerne trouwen
En 's morgens nughtens vroeg berouwen,
En 's avonds...
En 's avonds...
3. En 's avonds en...
En 's avonds en...
En 's avonds zullen wij koeken bakken
En 's avonds zullen wij koeken bakken
En 's morgens tegen uw oren plakken,
En 's avonds...
En 's avonds...

O, hoe zoet is 't mij bij avond

W. G. Schulz.
W. G. Schulz.

O, hoe zoet is 't mij bij avond
O, hoe zoet is 't mij bij avond
Mij bij avond;
Als ter ruste klokken luiden
Klokken luiden;
Klokken luiden;
Bimbam, bimbam, bimbam.
Bimbam, bimbam, bimbam.

Karnavallied

Jef Burm
Jef Burm

't Studentenjaar is lang
En moeder is al bang
Ik suste haar; Het is nog lang geen Pasen
Ik hou de cursus bij
Je zal eens zien in Mei
Dan is 't er om te doen en Blok-geblazen
Maar in de Karnavalstoet vindt je mij
't Brengt in Leuven, leven in de brouwerij.
't Brengt in Leuven, leven in de brouwerij.

Keerzang:

Mijn nicht ... zal we studeren
Ik ga nu naar het bal
Mijn nicht ... zal wel studeren
Voor mij is 't Karnaval
Ze kunnen mij daar niet missen
Het is studenten-plicht
Als je nog iets wil weten ...
Dan vraag je 't aan mijn nicht...
zij is het licht ... van de familie.

De eerste merel fluit
de meikever komt uit
Ik voel de Lente zingen in mijn aderen
Ik maak een zotte sprong
We zijn maar één keer jong
We zijn de zoete hoop van onze vaderen
Die vragen de belasting om advies
of A.U.B. de zoon aantrekbaar is.

De overheid besnoeit
De stapel boeken groeit
en ook de jaren die wij moeten kloppen
De koels van de K.U.L.
Die kunnen met hun BUL
Nu wetenschappelijk verantwoord doppen
Mijn nicht beset het allemaal veel later
Ze is de dochter van de zuster van onze ALMA MATER.
Ze is de dochter van de zuster van onze ALMA MATER.

WERE DI

Zij loechen en staken hun schouderen op,
Omdat ik hun klapte van Vlaanderen.
Zij loechen en zeiden: van anders wat
En horen wij nimmer U klappen!
Wel neen! mijn Vlaandren is mijn ziel,
Mijn leven, het doel van mijn streven.
Mijn leven voor Vlaanderen,
En Vlaanderen voor God!
O, mocht ik, dat winnende, sneven!

Berten Rodenbach.

Sa laat ons vrolijk wezen

Uit Deinze:
Uit Deinze:

1. Sa laat ons vrolijk wezen;
op Sint-Antonius' feest, feest, feest
op Sint-Antonius' feest;
op Sint-Antonius' feest.
Sint-Antonius en den duivel waren gemeen
en ze dansten om het zeest, zeest, zeest;
en ze dansten om het zeest, zeest, zeest;
en ze dansten om het zeest;
en ze dansten om het zeest.
2. Een van Lucifer's posturen;
Een van Lucifer's posturen;
die wilde vrolijk zijn
hij zette een ijzeren braadpan op zijn hoofd
en een vaatje met brandewijn.
3. „A vous,” zeld' hij, Sint-Antoneke;
„A vous,” zeld' hij, Sint-Antoneke;
„t is een glazeken tegen de vaak
Sint-Antonius riep „ik mag geen brandewijn”
Sint-Antonius riep „ik mag geen brandewijn”
en hij goot het tegen zijn kaak:
en hij goot het tegen zijn kaak:
4. Dat was om hem te kwellen
Dat was om hem te kwellen
bij het nemen van den drank
bij het nemen van den drank
Sint-Antonius greep den duivel bij zijn steert
Sint-Antonius greep den duivel bij zijn steert
en hij schreeuwde wel zes uren lang;
en hij schreeuwde wel zes uren lang.

Vlaamse kermis

René de Clercq:
René de Clercq:

Emiel Hullebroeck:
Emiel Hullebroeck:

1. Bezem uit! 't Is kermis!
Bezem uit! 't Is kermis!
Knechten, meiden, vrouwen, mans,
Knechten, meiden, vrouwen, mans,
heel de bonte zwerm is
heel de bonte zwerm is
lustig aan den dans.
lustig aan den dans.
Een ander groep aan tafel
Een ander groep aan tafel
eet vis en worst en wafel:
eet vis en worst en wafel:
Oud wijfje schinkt, oud ventje drinkt
Oud wijfje schinkt, oud ventje drinkt
oud liedje dreunt en klinkt:
oud liedje dreunt en klinkt:

Keerzang:

Ha! Niets zo leutig, fraai en fris
als bezemboerekerremis!
Niets zo leutig, fraai en fris
als 't Vlaamse leven is!

2. Zonder wufte poeders,
zonder valse lok in 't haar
Schoon gelijk uw moeders
over dertig jaar.
Mijn blonde, ronde deernen,
blauwe ogen lijk lantaarnen,
Een mond beroosd, een wang die bloost,
een borst die zuchtjes loost.
3. Kerels, kloek als eiken,
rode gut en bruine kwant,
treden voor en reiken
kluchtig u de hand.
Nu draven lijk de veulens,
nu draaien lijk de meulens
totdat ge hijgt, terneder zijgt
en warme kussen krijgt.
4. Trouwt en kweekt ge kindren,
wordt ge van den ouden tijd
komt geen jonkheid hind'ren,
als ze speelt en vrijt.
Oud moederke, oud manneke,
kruip dicht bij het kanneke
en drinkt verheugd op al wat deugt,
op oude en jonge jeugd!

De blauwvoet

Berten Rodenbach.

Emiel Hullebroeck.

1. Nu het lied der Vlaamse zonen,
Nu een dreunend kerelslied,
Dat in wilde noordertonen
Uit het diepste ons herten schiet.

Keerzang:

- Ei! het lied der Vlaamse zonen,
Met zijn wilde noordertonen,
Met het oude Vlaams Hoezee
Vliegt de blauwvoet? Storm op zee!
2. 't Wierd gezeid dat Vlaandren groot was,
Groot scheen in der tijden wolk,
Maar dat Vlaanderland nu dood was,
En het vrije kerelsvolk.
 3. Maar dan klonk een stemme krachtig
Over 't oude noordzeestrand;
En het stormde groots en machtig,
In dat dode Vlaanderland.
 4. En hier staan wij, 't hoofd omhoge,
Vuisten siddrend, kokend bloed;
Vlam in 't herte, vlam in de oge,
En ons naam ons trillen doet!
 5. Van de blonde noordse stranden,
Dwang en buigen ongewend,
Onze vaders herwaarts landden,
Leden, streden, ongetemd.

6. Ja wij zijn der Vlamen zonen,
Sterk van lijve, sterk van ziel,
En wij zoûn nog kunnen tonen,
Hoe de klauw der Klauwaards viel.
7. Op ons vane vliegt de Blauwvoet,
Die voerspelt het zeegedruis,
En de Leeuw er met zijn klauw hoedt
't Lieve dierbaar Christi kruis.
8. Weg de bastaards, weg de lauwaards.
Ons behoort het noorderstrand,
Ons de kerels, ons de Klauwaards,
Leve God en Vlaanderland!

Daar reed een boer naar Leuven

Oscar Roels naar een oude wijs.

1. Daar reed nen boer naar Leuven,
naar Leuven reed er nen boer,
hij kwam een boerinneke tegen
en 't boerinneke zei „Bonzour”
Met blanke blinkende eierkes,
met boterke trok het naar stee
„Karlijntje kind, Karlijntje lief,
Karlijntje rijde nie' mee?”
2. Geen tweemaal moest ze peizen,
stak toe de boterland,
stak toe het eierkorveken,
stak toe hem de poezele hand.
En wip! 't zat op den wagen
en hoep! 't zat naast hem neer.
Zij hielden bei van praten
en praatten over 't weer.
3. Ze praatten en ze praatten,
hoe 't kwam dat wist geen een,
de bank was lang en groot genoeg
en ze zaten zo dicht bijeen.
Ze praatten en ze praatten,
hoe dorst hij het bestaan!
Ze praatten niet meer, ze fezelden...
en geen levende ziel langs de baan!
4. Karlijntjes zwarte kijkers,
die hebben het gedaan,
hij keek naar haar, zij keek naar hem,
en hij kon niet weerstaan...

„Uw dievige deugenietoogskes,
Karlijntje, die hebben 't gedaan”.
Hij kuste bei heur wangen:
„Karlijntje! Is het misdaan?”

5. Zo reed nen boer naar Leuven.
Een zoentje alhier, aldaar,
reed gans alleen naar Leuven,
en keerde getween van daar...
Er rijden er veel naar Leuven,
zo jong ende vrij voorwaar!
Ze komen Karlijntje tegen...
ze komen verkocht van daar!

Waarvan gaan de boeren zo ?

1. Waarvan gaan de boeren, de boeren,
Waarvan gaan de boeren zo mooi?
Ze dorsen het koorn en verkopen het strooi.
Daarvan gaan de boeren, de boeren
Daarvan gaan de boeren zo mooi.
2. Waarvan hebben de boeren, de boeren
Waarvan hebben de boeren veel geld?
Ze karnen de boter, verkopen de melk.
Daarvan hebben de boeren, de boeren
Daarvan hebben de boeren veel geld.
3. Waarmee drinken de boeren, de boeren
Waarmee drinken de boeren den wijn?
Ze vetten het kalf en verkopen het zwijn
Daarmee drinken de boeren, de boeren
Daarmee drinken de boeren den wijn.

Als de kerels te gare zijn

Berten Rodenbach.

Uit Engeland.

1. Als de Kerels te gare zijn,
Doedle bomle rom dom dom,
Wat liedje moet er gezongen zijn?
Doedle rom dom dom!
't Kerelslied, 't kerelslied,
Doedle bomle rom dom dom,
't Kerelslied, 't kerelslied,
Doedle rom dom dom.
2. Zij renden met zessen langs de baan,
Zij hadden stalen kleren aan.
Isegrims, Isegrims.
3. Zij hadden waaiend' helmen aan,
Zij renden zingend langs de baan.
Wat zongen zij?
4. Van edele ridders en heren groot,
Van nijldige kerels en galgedood.
Isegrims, Isegrims.
5. De kerels kennen een schon'ren zang,
De zang der kerels en is niet lang,
Maar zegt veel.
6. Vliegt de Blauwvoet? Storm op zee!
Vliegt de Blauwvoet? Storm op zee!
Storm op zee!
7. En als de kerel aan 't zingen valt,
Zijn liedje vromer als de andere schalt:
Storm op zee!

Klokke Roeland

Berten Rodenbach.

J. De Stoop.

1. Boven Gent rijst, eenzaam en grijs,
't Oud Belfort, zinbeeld van 't verleden;
Somber en groots, steeds stom en doods,
Treurt d'oude reus op 't Gent van heden;
Maar soms hij rilt en eensklaps gilt
Zijn bronzen stemme door de stede.
Trilt in uw graf, trilt Gentse helden,
Gij, Jan Hyoens, gij Artevelden;
Mijn naam is Roeland, 'k kleppe brand
En luide storm in Vlaanderland.
2. Een bont verschiet schept 't bronzen lied,
Prachtig weertoverd mij voor d'ogen.
Mijn ziel herkent het oude Gent;
't Volk komt gewapend toegevlogen.
't Land is in nood, „Vrijheid of dood!”,
De gilden komen aangetogen,
'k Zie Jan Hyoens, 'k zie d'Artevelden,
En stormend roept Roeland den helden:
Mijn naam is Roeland, 'k kleppe brand,
En luide storm in Vlaanderland.
3. O Heldentolk, o reuzenvolk,
O pracht en macht van vroeger dagen!
O bronzen lied, 'k wete uw bedied,
En ik versta 't verwijtend klagen;
Doch wees getroost: zie 't Oosten bloost
En Vlaandrens zonne gaat aan 't dagen.
„Vlaandren die Leeu”, tril oude toren,
En paar uw lied met onze koren;
Zing: „Ik ben Roeland, 'k kleppe brand,
Luide triomf in Vlaanderland”.

Hoog op den gelen wagen

Margot Vos.

Heinz Höhné

1. Hoog op den gelen wagen
Rijd ik door berg en dal.
Lustig de kleppers draven,
Blij klinkt het hoorn geschal.
Water, wouden en weiden;
Stromen zo machtig en vrij,
Ik kan van uw schoon haast niet scheiden)
Maar 't gaat voorbij, voorbij!) bis
2. Bassen, violen en fluiten
Zingen door dorpen blond;
Vrolijke frisse kornuiten
Springe 'om de linde in 't rond.
Mee danst het blad in de winden;
Zwierend en zwaaiend, joechhei.
Hoe graag bleef ik daar bij de linde;
Maar 't gaat voorbij, voorbij!
3. Postiljon in de taveerne
Voedert de rossen in vlucht;
Lachende waard komt zich weren;
Reikt mij een glas in de lucht.
Blondkopje achter de rozen
Schuift het gordijntje opzij.
Mijn hart zou zo graag daar verpozen;
Maar 't gaat voorbij, voorbij!

'k Heb mijn wagen volgeladen

1. 'k Heb mijn wagen volgeladen,
Vol met oude wijven;
Toen ze op de marrekt kwamen
Begonnen zij te kijven,
Nu neem ik van mijn levensdagen
Geen oude wijven meer op mijn wagen!
Hop, paardje hop!
2. 'k Heb mijn wagen volgeladen,
Vol met oude mannen;
Toen zij op de marrekt kwamen
Gingen ze samenspannen.
Nu neem ik van mijn levensdagen
Geen oude mannen meer op mijn wagen!
Hop, paardje hop!
3. 'k Heb mijn wagen volgeladen,
Vol met jonge meisjes;
Toen zij op de marrekt kwamen,
Zongen zij als sijsjes.
Nu neem ik van mijn levensdagen
Steeds jonge meisjes op mijn wagen!
Hop, paardje hop!

Groeninge

Guido Gezelle.

Jef Van Hoof.

Het Vlaamse heir staat immer pal,
Daar 't winnen of daar 't sterven zal!
Alhier, aldaar, aan lange lansen,
De leeuwen dansen.

De winden schudden met geweld
De zwarte blomme in 't geluw veld;
De kwaden zien, beneen de transen,
De leeuwen dansen!
Met bezemen zo komen ze af,
Om 't Vlaamse volk af te ransen
Als ijdel kaf, dat 't zweerd onweerd is.
De leeuwen dansen! (ter)

Harop! Harop! De trompe steekt,
De boeien los, de banden breekt!
Ten vijand in! Dat op zijn schansen
De leeuwen dansen!
Sta vuist en voet de vane omtrent!
En gij die God noch ere en kent,
Ruimt bane, eer op uw vege bansen
De leeuwen dansen! (ter)

Kunst is de kracht

René De Clercq.

Melodie 1522.

Kunst is de kracht, het hoogste recht op leven,
Kunst waar geen macht ter wereld hand op legt!
Kunst is het volk van Nederland gegeven,
Dies, wat ook valle, Nederland staat recht!
Groot heerlijk volk, wat klinkt als een klaroene,
Zo koene over Noord en Zuid!
't Vlaams lied vooruit met vroom geluid!
Daar is nog Recht te doene!

Daniel
97/1/92

Lapper krispijn

René De Clercq.
René De Clercq.

Emiel Hullebroeck.
Emiel Hullebroeck.

1. De schoentjes gaan er met paren
En jammer, de mensen ook.
't Verstand komt niet voor de jaren.
De liefde? Wat vuur en wat rook!
Ach wisten 't de vliegende gaaien,
Ze werden 't vrij leven niet moe.
Ik zitte mijn schoentje te naaien
En trekke mijn draadje toe.
2. Hoe groeide uit dat lustige Grietje
Die knorrige, dolle katijf?
Een lief als een hemelbietje,
En nu, zo een duivelig wijf!
Vandaag al de winden aan 't waaien,
En morgen noch ba noch boe.
Ik zitte mijn schoentje te naaien
En trekke mijn draadje toe.
3. Wat heb je aan die pinten, die pijpen?
Neem liever een druppel, een dop!
Ei, moet je dat elste weer slijpen?
Jees-Christus, wat eeuwig geklop!
Ik mag me noch roeren noch draaien,
't Is al verkeerd wat ik doe.
Ik zitte mijn schoentje te naaien
En trekke mijn draadje toe.

Ohe kameraad

E.H. Dockx
E.H. Dockx

A. Preud'homme
A. Preud'homme

1. Trek aan de riemen, wij varen
Flink op de maat van een lied
Klieft onze boot door de baren
Weg alle zorgen en verdriet

Keerzang

Ohe, kameraad ! Vaar mee kameraad (bis)
De zeilen, haal op. De vlag in de top (bis)

2. Zijn wij niet jong en vol leven
Wij vrezen regen noch zon
Wij vrezen regen noch zon
Stormen, zij doen ons niet beven
't Druipende nat, 'k lach er om.

3. Dreigen de stormen van 't leven
Vikings, dan goed opgelet
Volgt het parool u gegeven
't klinkt : "Sta je man, sta je wet".

Het leger uit Kerlingaland

Jef Lesage.

Armand Preud'homme.

1. De vrijheidswaarden vroom gewijd,
Vast in ons vuist gekneld!
Met Zannekin gaan wij ten strijd,
Naar 't oude Kasselveld.

Keerzang:

Als het noodvuur in Vlaand'ren brandt,
Rood in de nacht,
Staat de jeugd van Kerlingaland,
Trouw op de wacht!

2. De trommen rofflen voor de slag,
Klaroenen schallen wijd,
Wij bouwen rond de Leeuvenvlag,
Een wal van weerbaarheid.
3. En bijten velen in het zand,
Wij blijven moedig trouw!
Want 't leger uit Kerlingaland
Kent zege slechts of rouw!

Voor outer en heerd

Jef Simons.

Armand Preud'homme.

1. Geen roekeloze wagers:
Stil volk dat zich beraadt,
Aleer het zijn belagers
Manhaft te lijve gaat.
Zij wisten wat zij wilden,
Toen zij tot stout verweer
De piek of zeis optilden,
Of grepen naar 't geweer.

Keerzang:

Voor Vrijheid en Recht, ongeknecht,)
onverveerd voor Outer en Heerd!) bis

2. Zij steunden op Oranje's:
De Nederlanden één!
En juichten toen Brittannië's
Beloofde vloot verscheen.
Kloekmoedig in de gouwen
Van Diets Zuid-Nederland,
Zijn allen sterk en trouwe,
Gesprongen in den brand.
3. Rollier, Corbeels, Van Gansen,
Bevochten onverveerd,
Met wisselende kansen,
Den vijand van hun heerd.
Zij kampten koen als leeuwen,
En, werden ze overmand,
Hun namen staan voor eeuwen,
In 't hart van 't volk gebrand.

De vier weverkens

Uit Wambeke.
Uit Wambeke.

1. Vier weverkens zag men ter botermarkt gaan
en de boter die was er zo diere.
Zij hadden geen duit haast meer in hunne tas
en ze kochten een pond sa vieren.
Schietspoele, sjerrebekke spoelza!
Dikke djakke, kerrekoltjes, klitsklets!
En ze kochten een pond sa vieren.
En ze kochten een pond sa vieren.
2. En als zij dat boterken hadden gekocht,
zij hadden er vier platelen.
Zij spraken dat vrouwken zo vriendelijk aan:
sa vrouwke en wilt het ons delen.
sa vrouwke en wilt het ons delen.
3. Dat vrouwken dat sprak: „Ja dat zal ik wel doen,
ja zo wel als een vrouwken vol eren
want ik wete wel wat er de weverkens zijn:
en de weverkens zijn er geen heren.”
en de weverkens zijn er geen heren.
4. Wat zouden de weverkens heren zijn,
zij en hebben er huize noch erven!
En kruipt er een muiske in hunne schapraai,
van honger zo moet het er sterven.
van honger zo moet het er sterven.
5. En als dan dat muiske gestorven zal zijn,
waar zullen zij het begraven?
Al onder de weverkens hunne getouw
en het grafen zal rooskens dragen.
en het grafen zal rooskens dragen.

Malbroek

Te Averbode opgetekend door Ernest Claes.

1. En Malbroek die trok naar den oorlog
Miekendi, miekenda,
Miekendal, deral, deral, dera;
En Malbroek die trok naar den oorlog,
Wie weet wanneer hij keert
Wie weet wanneer hij keert.
2. Met de Pasen zal der hij komen,
Of in de Sinksenweek.
3. Maar de Sinksenweek is verdwenen
Malbroek en keert niet weer.
4. En zijn vrouw die klom op 'nen toren
Op 't hoogste klom zij ja.
5. En zij zag er een tijding komen
Geheel in 't zwart gekleed.
6. O mijn tijding, o mijn schoon tijding
Wat tijding brengt gij mij?
7. En Malbroek die is er gestorven
Gestorven ja den dood.
8. Ik heb hem naar het graf zien dragen
Al door vier officiers.
9. En den eerste droeg zijn potske
Den tweede zijn banier.
10. En den derde droeg zijnen sabel
Den vierde droeg geen zier.

Wij zijn bereid

Roger Lammens.

Jef Tinel.

1. Schoon klaart de dag.
Hoog waait de vlag
Wie niet dapper is kan bij ons niet staan;
Wie niet durven kan moet ten onder gaan.
Komt straks de harde strijd,
Wij zijn bereid!
2. Eens komt het uur,
Gloeiend als vuur,
Dat de vijand grimmig vóór ons staat
En het uur der Vlaamse zege slaat.
3. Trouw tot den dood!
Vlaandren wordt groot.
Als gij morgen valt en ik blijf alleen,
Kameraad, 'k blijf trouw en ik vecht voor twee.

Op eer en trouw

Jef Simons.

Armand Preud'homme.

1. Komt, kameraden! Komt! (bis)
Komt, kameraden en meldt U blij.
Wij vinden paden in bos en hei.
Ons wachtwoord schalle door heel de gouw)
In dienst van allen, op eer en trouw.) bis.
2. Komt, kameraden! Komt! (bis)
Wij trekken lustig langs weg en baan
En zitten rustig bij 't kampvuur aan.
Langs groene wallen is 't wapenschouw)
In dienst van allen, op eer en trouw.) bis.

Uilenspiegel

1. Als Uilenspiegel is opgestaan
En trekt door de Dietse landen
De Dietzers zullen met hem gaan
Weldra zal de storm ontbranden.
2. Als Uilenspiegel de trommel roert
De vreemde tirannen ten schande
Dan is 't als opnieuw ons ten aanval voert
De leider der Nederlanden.
3. Hij heeft in zijn vlamme geuzenvlag
Het lied der opstanding geschreven
Een groet aan de dag en een vloek aan de nacht
Zijn wil en zijn wet is leven.

Tineke van Heule

René de Clercq.
René de Clercq.

Emiel Hullebroeck.
Emiel Hullebroeck.

1. Tineke van Heule, ons maartje,
Kan werken gelijk een paardje,
Kan melken, kan mesten,
Kan schuren gelijk de besten.
Tineke van Heule, ons maartje,
Staat hoog in de gunst van mijn vaartje,
En als moederken haar prijst,
Dat mijn zuster er om krijst,
Dan lach ik een beetj' in mijn baardje.
Liever dan een vis die in een goudzee zwemt,)
Liever dan een vogel die geen sparen kent) his
Liever dan een freule, Tineke van Heule,)
Tineke, ons maartjen, in haar hemd!)
2. Tineke heeft geld noch goedje,
Noch landeke, noch pandeke, noch koetje,
Noch huisje, noch kruisje,
Noch een lappeke voor op mijn buisje.
Tineke heeft geld noch goedje,
Maar een hemel is haar lachen en haar groetje,
Als zij trippelt naar de bron,
Met haar emmer in de zon,
En haar klompeken vast aan haar voetje.
3. Tineke van Heule, mijn minneken,
Op u staat mijn zoetste zinneken,
U lust ik, u kust' ik,
Op uw harteken bouw en rust ik.
Tineke van Heule, mijn minneken,
Mijn poezelig dubbel kinneken,
Leg uw handeke in de mijn
En een bruiloft zal het zijn
Van een boer en een schoon boerinneken.

Het lied van Pater Callewaert

Lambrecht Lambrechts.

Emiel Hullebroeck.

1. Verliefd, gij jongens, kiest alleen een bruid
In 't koor der Vlaamsgezinde maagden uit.
Blijft Vlaandrens heilige idealen trouw
En laat die nimmer breken door een vrouw.
Zo wint ge ons aller wensen voor uw haard
En 't zegenwoord van Pater Callewaert:
Crescite et multiplicamini!
2. Alwaar gij zwerft en werft ten allen kant,
Maakt onze meisjes Vlaams in Vlaanderland,
Bekeert hen, kneedt hen, port hen; „Storm op
En zijn ze rijp gezongen, trouwt er mee! [zee!]
Zo wint ge... enz.
3. Niet langer zal Parijs met hoed en keurs
Nog zegepralen op de huwelijksbeurs.
Bericht aan menig dubbend pensionaat;
Zij weten nu wat hun te wachten staat!
Alléén waar Vlaams met Vlaams in Vlaandren
Rijst 't handgebaar van Pater Callewaert: [paart,
Crescite et multiplicamini!

Het lied der Vlaamse meisjes

Wies Moens.

Emiel Hullebroeck.

1. Als met hun Leeuwevlaggen
Fris op ons Broeders gaan,
De sterke tocht voor Vlaandren
Naar wekkende levensdâan,
Wij, meisjes, willen zegnen
De zwarte klauwende blom;
Wij hebben zó lang vergeten,)
Maar keren tot Vlaandren weerom!) bis

2. Wyl koeh de mannen strijden
En bouwen Vlaandren groot,
Wij vrouwen, willen breken
Ons zielen als honigbrood!
En rijst het huis van Vlaandren
In opene luchten vrij,
Wij zullen de tinnen kronen)
Met eeuwige, bloeiende mei!) bis

3. Wij dragen 't mild ontfarmen
Als rozen in onze schoot;
Sint Liezebet komt wandlen
Doór Vlaanderens wee en nood:
Want meisjes willen zegnen
De zwarte, klauwende blom,
Zij hebben zó lang vergeten,)
Maar keren tot Vlaandren weerom!) bis

Omdat ik Vlaming ben

Lambrecht Lambrechts.

Maria Matthyssens.

1. Waarom (ter) ik voor geen vreemden buig,
Waarom ik met van Maerlant juich,
Zijn leuze voor de mijne erken? (bis)
Omdat ik Vlaming ben! (ter)
2. Waarom (ter) ik bij mijn stillen haard
De taal der vaadren heb bewaard,
En aan geen andren toon gewen? (bis)
Omdat ik Vlaming ben! (ter)
3. Waarom (ter) ik aan mijn kindren leer:
Maakt Vlaand'ren groot gelijk weleer!"
Waarom ik, hopend, juich met hen? (bis)
Omdat ik Vlaming ben! (ter)
4. Waarom (ter) ik 't goede Vlaamse diet
Mijn hart blijf schenken en mijn lied,
Mijn adem en mijn wakkre pen? (bis)
Omdat ik Vlaming ben! (ter)

Het klooster van Sint-Arjaan

Frans de Cort.

1. Lize kloeg: „Zo gans alleen
Kan ik toch niet blijven leven...
Naar een klooster wil ik heen!”
„Wel dan weet ik raad te geven:

Keerzang:

Naar het klooster moet gij gaan, kind!
Naar het klooster van Sint Arjaan, kind!
Waar er twee paar schoenen aan
Het beddeken staan, kind!”

2. Ei! Nu zat zij in de klem.
Blozend sloeg ze de ogen neder
Bij den klank van Willem's stem.
„Lieve Lize, 'k zeg het weder:
3. „Zeg, wat is dat voor een sticht?”
Waagde ze eindelijk te vragen:
„Is de boet er zwaar of licht?”
„Ei, ze zou u vast behagen.
4. „Zeg, hoe ware mijn habijt
In die Godgewijde veste:
Hel of donker, eng of wijd?”
„Ei! het simpelst is er 't beste.
5. „Zeg, en dede ik naar uw woord
Wie geleidt me, wie gelast er
Zich te ontsluiten mij de poort?”
„Ei! de schepene en de paster!

6. „Zo! en gij dan?” vroeg ze nog.
„Ei, ik zal wel mede moeten:
Twee paar schenen passen toch
Allerbest an twee voeten!
Kom, we zullen samen gaan, kind!
Naar het klooster van Sint Arjaan kind!
Waar er twee paar schoenen aan
Het beddeken staan, kind!”

Een vreemde arme snuiter

Yv. de Man.
Yv. de Man.

Mozart.
Mozart.

Een vreemde arme snuiter was moede van 't wandlen,
Was moede, moede van het wandlen.
Hij had zijn fluit verloren uit zijnen mantelzak,
Zak, uit zijnen mantelzak.
Dat's niets, ik heb gevonden waar jij zoveel van hield,
Lalala lalalala, waar jij zoveel van hield.

Minnedrank

Berten Rodenbach.

E. Van Hee.
Armand Preud'homme.

1. Eertijds toen de vrije Vlamen,
Op den dag der kerelsmaal,
Welgezind te gare kwamen
In de wijde gildezaal,
Wierd de schale volgeschonken —
Schuimend bier, der kerels drank —
En de min in 't rond gedronken
Bij der liedren vrijen klank.

Keerzang:

- Ei! de schalen volgeschonken,
En den Vlaamschen minnedrank
Broederlijk in 't rond gedronken,
Bij der lied'ren vrijen klank!
2. Sa, het bier schuime in de schale,
't Zuiver, krachtig, Vlaamse bier;
't Is hier gilde, 't is hier male,
En der zitten kerels hier!
Bond en gilde, en minne krachtig,
Band, gesloten hand in hand,
En gedronken minne eendrachtig
Tot het sterken van den band.
 3. Drinken we al ons minne samen:
Minne van ons Vlaanderland,
Van ons vaders, de oude Vlamen,
En van onzen gildeband,
Van den Klauwaart, van den Blauwvoet,
Van 't voorspelde zeegedruis,
Van hetgeen des Klauwaarts klauw hoedt,
't Lieve dierbaar Christi kruis.

Pintjedrinken

Jef Lesage.

Armand Preud'homme.

1. In de Brugse katechismus
Staat te lezen kort en goed
Dat men spijzen al wie honger,
En wie dorst heeft laven moet.

Keerzang:

Pintje klinken,
Pintje drinken,
Jongens, wat een zaligheid!
Wij doen mede
Aan dat tweede
Werkje van barmhartigheid!
Schuimend biertje,
Wat pleziertje!
Bruine buik met witte kol!
Kom Karleentje,
Tap nog eentje,
Vul de glazen boordevol!

2. Ook ons Here in de bruiloft
Maakte ras van water wijn.
Spijtig dat wij toen te Kana
Niet aan tafel konden zijn.
3. Als de kwezels water drinken
Lacht in d'hemel Sinte Pier,
Want de kost is daar voor eeuwig
Rijstepap met patersbier!

Hemelhuis

René De Clercq.

Emiel Hullebroeck.

1. Door mijn woning
Speelt een zonnig licht,
'k Voel me een kleine koning
In mijn grote plicht:
Vrouw en kind te schragen
Op mijn sterke jeugd
En ze hoog te dragen)
In mijn vreugd.) bis
2. Daar, op 't schouwke,
Prijkt mijn enig kruis,
Wees mijn engel vrouwke,
Wees mijn hemel, huis;
Wees mijn stoutste roemen,
Wees mijn zoetste troost,
Frisse levensbloemen,
Krachtig kroost.
3. O, mijn kindren!
Graag gebroken brood!
Zou 't geluk vermindren
Waar de last vergroot?
Zou men armoe lijden
Om een mondje meer?
Och! waar mensen strijden,
Helpt de Heer!

Daar was e wuf die spon

Uit Duinkerken.

1. Daar was e wuf die spon, (bis)
al op een houten spinnewiel,
daar was geen toorteltjen aan.
Vive la peperbusse, vive la spa, trala la la
Gize gaze gouze, ron flon flouze, traderadera!
2. Haar mutse stoeg verdraaid,
gelijk een Hollands moleken,
die met al windeken draait.
3. Dat wuf had enen zin,
als zij 's morgens buiten kroop,
's avonds kroop zij erin.
4. Dat wuf had enen man,
's zondags heet hij Pieter,
's maandags heet hij Jan.

2. Bekers jagen driftig hoog
d'Edelheldre koppen.
't Hart met nectar doorgespoeld
Vliegt naar d'hoogste toppen.
En 'k heb liever gouden wijn
Ter taveern te drinken
Dan dien men ons komt gedoopt
In 't college schenken.
3. Elkeen eigenschoon sieraad
Schonk natuur ten dele:
Zo is 't dat 'k nooit schrijven kon
Met een nuchter kele.
Op mij, nuchter, kan een kind
Soms den prijs verwerven,
Ook den vasten en den dorst
Haat ik lijk het sterven.
4. Evenals den wijn dien 'k drink
Is mijn vers te prijzen,
En 'k vermocht het dichten nooit
Dan na lustig spijzen.
Wat 'k nu nuchter heb gedicht
Is geen pruim te loven:
Naso na den bekersklank
Zweeft mijn zang te boven!
5. Wat de toekomst ons voorspelt
Kon ik nooit toch raden,
Dan wanneer mijn mage was
Boordevol geladen.
Als in d'arke van 't verstand
Bacchus zwiert zijn dond'ren,
Dan eerst straalt de zon in mij
En gebeuren wondren.

Deftig drinklied

Tijl van Brabant.

Emiel Hullebroeck.

1. Marieke, vul nog eens de glazen,
Het leven lacht ons zonnig toe,
En laat de droge levers razen,
Zij worden 't moe, zij worden 't moe.
Wij zien zo geren 't gulden bierke
Met 't sneeuw wig witte kroontje schuim
Dat drinken is een waar plezierke,
Van lik de duim, van lik de duim.

Keerzang:

Ons lieve Heerke maakt 't goe weerke
En de brouwer maakt goe bier
Laat ons klinken, laat ons drinken
Elke pint brengt meer plezier!

2. Wie zit daar steen en been te klagen
En zwemt in 't zwart miseriebad?
Hij moet een kloeke gersten wagen,
Zo vers van 't vat, zo vers van 't vat.
Want drinken is begot geen zonde,
Wel zeven kruiken heeft ons Heer
Ons uit de hemel toegezonden.
Schenk nog ne keer, schenk nog ne keer.

Zeemanslied

1.

Ik heb op zee mijn leven lang gevaren
Mijn vissersdorp ligt aan het noordzeestrand
Ik win mijn brood met zwalpen op de baren
Toch denk ik vaak mijn rijkdom ligt aan land

refrein

Waar het lied der branding ruist bij dag en nacht
Waar 't vertrouwde huisje altijd op me wacht
Waar de meeuwen schreeuwen boven 't golf gedruis
Daar ben ik geboren daar voel ik me thuis
Waar de klokken luiden visser vaar naar huis
Daar ben ik geboren daar voel ik me thuis

2

Ik voel me klein wanneer de stormen huilen
Bij donkere nacht belust op zwakke buit
Maar voor geen geld terwereld wil ik ruilen
Mijn vrij bestaan als koning op mijn schuit

Vrienden kom zit neder in de ronde

1. Vrienden kom zit neder in de ronde
en genieten wij van deze stonde.
Al te samen, opgeruimd en blij
schuif wat dichter, dichter, dichter bij (bis)
2. Denkt niet meer aan al die droeve dagen
met hun storm, wind en regenvlagen
Want de winter is al lang voorbij,
schuif ...
3. Ziet, de zon is weer in 't land gekomen
en we mogen al te samen dromen
Want de zomer en de blijde mei,
schuif ...
4. 't Oude jaar is weerom afgelopen,
we zijn blij en leven op goe hope,
want het groot verlot is waar nabij,
schuif ...
5. Waar gij later allen moget varen,
blijft in 't harte trouw den eed bewaren
Gaat door 't leven altijd zij aan zij.
Schuif ...

Geneverlied

1. En als wij naar de hemel gaan,
genevertje, genevertje
En als wij naar de hemel gaan,
genevertje gaat mee
Stromen, ja stromen, van bols
van bols van lekkere bols (bis)
En dat ik immer zo lustig ben,
dat heb ik van mijne mama
En dat ik immer zo dorstig ben,
dat heb ik van mijne papa
Stromen, ja stromen, van bols
van bols van lekkere bols (bis)
2. En waar men een student ontmoet,
genevertje, genevertje
En waar men een student ontmoet
genevertje is daar
Stromen, ja stromen, van bols
van bols van lekkere bols (bis)
En als hij bols genever ruikt
dan kittelt het in zijnen maag
En als hij dan nog een druppel gebruikt
dan komt er een eind aan vandaag
Stromen, ja stromen, van bols
van bols van lekkere bols (bis)

't Hermenieke van Bergeijk

Uit Noord-Brabant

1. 't Hermenieke van Bergeijk, dè spulde toch zo
En ze hebben saam geklonken, [schon,
Ze hebben saam gedronken,

Keerzang:

Van 't gerstebier van Kyrie, gerstebier van Kyrie.
Gerstebier van Kyrie eleison.

2. De pastoor van Bergeijk, die is er toch zo rijk;
En als ie komt te sterven
Drinkt heel Bergeijk van d'erven,
3. En de koster van Bergeijk, die vergat 'ne keer
Want ie had teveul geklonken [een lijk
Hij had teveul gedronken
4. En den dokter van Bergeijk, die hee haost gin
Want ie kan zo vlug niet wezen [praktijk;
Of ze zijn alweer genezen
5. En het raodhuis van Bergeijk, dè is 'ne kelder rijk;
En in die grote kelder
daor schuimt'et toch zo helder,
Het gerstebier...

Annemarieken

Uit Frans-Vlaanderen.

1. Wel Annemarieken, waar ga je naar toe? (bis)
'k Gane naar buiten al bij de studenten)
Hopsasa, falala, Annemarie.) bis.
2. Wel Annemarieken, wat ga je daar doen?
Haspen en spinnen, studentjes beminnen.
3. Wel Annemarieken, heb jij er geen man?
Heb ik geen man, ik krijge geen slagen.
4. Wel Annemarieken, heb jij er geen kind?
Heb ik geen kind, ik moete niet zorgen.
5. Wel Annemarieken, heb jij er geen lief?
'k Heb er niet één, maar 'k heb er wel duizend.

Al van den drogen haring

Uit Duinkerken.

1. Al van den drogen haring willen wij zingen,
Ter ere van zijn kopje zullen wij springen;
't Is van zijn kop, springt er maar op:
't Is van den drogen haring!
2. Al van den drogen haring willen wij zingen,
Ter ere van zijn oogje zullen wij springen;
't Is van zijn oog, springt er maar hoog:
't Is van den drogen haring!
3. Al van den drogen haring willen wij zingen,
Ter ere van zijn balgje zullen wij springen;
't Is van zijn balg, springt er maar half:
't Is van den drogen haring!
4. Al van den drogen haring willen wij zingen,
Ter ere van zijn stertje zullen wij springen;
't Is van zijn stert, springt er met hert:
't Is van den drogen haring!

Trink, trink, Brüderlein, trink

Wilhelm Lindemann.

1. Das Trinken, das soll man nicht lassen,
Das Trinken regiert doch die Welt,
Man soll auch den Menschen nicht hassen,
Der stets eine Lage bestellt.
Ob Bier oder Wein, ob Champagner,
Nur lasst uns beim Trinken nicht prahlen;
Es trank den Champagner schon mancher,
Und kann ihn nachher nicht bezahlen.
Kehrr reim:
Trink, trink, Brüderlein trink!
Lass doch die Sorgen zu Haus!
Trink, trink, Brüderlein trink!
Zieh doch die Stirn nicht zu Grauss.
Meide den Kummer und meide den Schmerz)
Dann ist das Leben ein Scherz.) bis.
2. Das Lieben, das Trinken, das Singen
Schafft Freude und fröhlichen Mut.
Den Frauen, den musst du eins bringen,
Sie sind doch so lieb und so gut.
Verlieb dich solange du jung bist,
Die Hauptsach', du bist noch nicht blau,
Denn wenn man beim schönsten Trunk ist,
Bekommt man sehr leicht eine Frau.
3. Der Moses, der hat, gar nicht übel,
Ein elftes Gebot noch erdacht,
Das steht nicht in der Bibel
Und hat so viel Freude gemacht.
Man hatte es uns unterschlagen,
Weil Trinken und Saufen es preist;
Ich aber, ich darf es euch sagen,
Ja wisst ihr denn auch wie es heisst?

Im tiefen Keller

Karl Mühler 1802.

Ludwig Fischer.

1. Im tiefen Keller sitz' ich hier
Bei einem Fass voll Reben
Bin guten Muts und lasse mir
Vom Allerbesten geben.
Der Küfer zieht den Heber vor,
Gehorsam meinem Winke,
Füllt mir das Glas, ich halt's empor
Und trinke, trinke, trinke...
2. Mich plagt ein Dämon, Durst genannt,
doch um ihn zu verscheuchen,
nehm ich mein Deckelglas zur Hand,
und lass mir Rheinwein reichen.
Die ganze Welt erscheint mir nun
in rosaroter Schminke,
ich könnte niemand Leides tun,
und trinke, trinke, trinke.
3. Allein mein Durst vermehrt sich nur
bei jedem frischen Becher;
das ist die leidige Natur
der alten Rheinweinzecher!
Doch tröst ich mich, wenn ich zuletzt
vom Fass zu Boden sinke:
ich habe keine Pflicht verletzt,
ich trinke, trinke, trinke.

Goede nacht, kameraden

Goede nacht, kameraden
Wij sluiten dezen dag
De sterren onzer lage landen,
aan 't blauwe firmanent,
die zullen met hun glans de somberheid verbannen.

Vaarwel en goede nacht

Yv. de Man.

1. Vaarwel en goede nacht,
De dag heeft zijn vreugd gebracht,
Wij moeten scheiden.
De winter is koud en lang,
De zomer brengt vooglenzang, }
Dan komt verblijden. } bis
2. 't Is alles zo doods en koud,
Zo naakt liggen veld en woud,
En wij gescheiden.
O warme zomerland,
O stevige vriendenhand,
Ik mis U beiden.
3. Doch liefde gaat nimmer dood!
Zij lokt uit der aarde schoot
De diepste levenskracht.
Na winter komt zonneshijn.
Dan zullen wij samen zijn
In volle lenteprijs.

Daar was laatst een meisje loos

Uit Noord-Nederland

1. Daar was laatst een meisje loos,
Die wou gaan varen, die wou gaan varen,
Daar was laatst een meisje loos,
Die wou gaan varen als lichtmatroos.
2. Zij moest klimmen in de mast,
Maken de zeilen, maken de zeilen,
Zij moest klimmen in de mast,
Maken de zeilen met touwtjes vast.
3. Maar door storm en tegenweer,
Sloegen de zeilen, sloegen de zeilen,
Maar door storm en tegenweer,
Sloegen de zeilen van boven neer.
4. "Och, kapiteintje, sla me niet,
Ik ben uw liefje, ik ben uw liefje,
Och, kapiteintje, sla me niet,
Ik ben uw liefje zoals gij ziet."
5. Zij moest komen in de kajuit,
Kreeg een pak ransel, kreeg een pak ransel,
Zij moest komen in de kajuit,
Kreeg een pak ransel en toen was 't uit.

Kurfürst Friedrich von der Pfalz

U. Schuster 1887.

Karl Hering.

1. Wütend wälzt sich einst im Bette
Kurfürst Friedrich von der Pfalz;
gegen alle Etikette
brüllte er aus vollem Hals:
Wie kam gestern ich ins Nest?
Bin scheint's wieder voll gewest!) bis
2. Na, ein wenig schief geladen,
Grinste drauf der Kammermohr,
selbst von Mainz des Bischofs Gnaden
kamen mir benebelt vor,
's war halt doch ein schönes Fest.
Alles wieder voll gewest!
3. So? Du findest das zum Lachen?
Sklawenseele, lache nur
Künftig werd ich's anders machen,
Hassan, höre meinen Schwur
's letzte Mal, bei Tod und Pest,
war es, das ich voll gewest!
4. Will ein christlich Leben führen,
ganz mich der Beschauung weihn,
um mein Tun zu kontrollieren
trag' ich's in ein Tagbuch ein,
und ich hoff, dass Ihr nicht lest,
dass ich wieder voll gewest!

5. Als der Kurfürst kam zu sterben,
machte er sein Testament,
und es fanden seine Erben
auch ein Buch in Pergament.
Drinne stand auf jeder Seit:
Seid vernünftig, liebe Leut,
dieses geb ich zu Attest:
heute wieder voll gewest.
6. Hieraus mag nun jeder sehen,
was ein guter Vorsatz nützt,
und wozu auch widerstehen,
wenn der volle Becher blitzt?
Drum stosst an! Probatum est:
Heute wieder voll gewest!

Burschen heraus !

Sinds 1844 bekend.

1. Burschen heraus!

Lasst es schallen von Haus zu Haus!
Wenn der Lerche Silberschlag
Grüsst des Maien ersten Tag,
Dann heraus und fragt nicht viel,
Frisch mit Lied und Lautenspiel!
Burschen heraus!

2. Burschen heraus!

Lasst es schallen von Haus zu Haus!
Ruft um Hilf die Poesei
Gegen Zopf und Philisterei,
Dann heraus bei Tag und Nacht,
Bis sie wieder freigemacht!
Burschen heraus!

3. Burschen heraus!

Lasst es schallen von Haus zu Haus!
Wenn es gilt fürs Vaterland,
Treu die Klingen dann zur Hand,
Und heraus mit mut'gem Sang,
Wär es auch zum letzten Gang!
Burschen heraus!

Leichter Wanderer

Albrecht Graaf van Schlippenbach.

Volkslied

1. Ein Heller und ein Batzen,
die waren beide mein, ja mein
der Heller ward zu Wasser,
der Batzen ward zu Wein, ja Wein;
der Heller ward zu Wasser,
der Batzen ward zu Wein!
Heidi heido heida (ter)
ha ha hä hä hä hä
heidi heido heida!
2. Die Mäd'el und die Wirtsleut',
die rufen beid: o weh! o weh!
Die Wirtsleut', wenn ich komme,
die Mäd'el wenn ich geh, ja geh;
Die Wirtsleut, wenn ich komme,
die Mäd'el wenn ich geh.
3. Mein' Stiefel sind zerrissen,

mein Schuh, die sind entzwei, entzwei,
und draussen auf der Heide,
da singt der Vogel frei, ja frei;
und draussen auf der Heide,
da singt der Vogel frei.
4. Das war 'ne rechte Freude,
als mir der Herrgott schuf, ja schuf;
'n Kerl wie Samt und Seide,
nur schade, dass er suff, ja suff;
'n Kerl von Samt und Seide,
nur schade, dass er suff.

Der Pappenheimer

1. Wir trinken

Einen Halben in der Welt. (bis)

Warum sollten wir nicht trinken einen Halben, (bis)

Einen Halben in der Welt?

General Pappenheim)

Der soll leben) bis.

General Pappenheim)

Der lebe hoch.)

Bei Wein und bei Bier,

Lustige Pappenheimer sind wir hier;

Bei Bier und bei Wein,

Lustige Pappenheimer wollen wir sein.

Bij „General Pappenheim... der lebe hoch” wordt er naar links en rechts op militaire wijze gegroet.

„...in der Welt” wordt bij het herhalen van het lied vervangen door wat volgt (naar keuze kan men nog aanvullen):

2. ...auf dem Stuhl.

3. ...auf dem Tisch.

4. ...unterm Tisch.

There is a tavern in the town

Amerikaans volkslied.

1. There is a tavern in the town, in the town,
And there my dear love sits him down, sits him
And drinks his wine mid laughter free [down
And never, never thinks of me.

Chorus:

Fare thee well, for I must leave thee,
Do not let the parting grieve thee,
And remember that the best of friends
Must part, must part,
Adieu, adieu, kind friend, adieu, adieu,
I can no longer stay with you, stay with you.
I'll hang my harp on a weeping willow three,
And may the world go well with thee.

2. He left me for a damsel dark,
Each friday night they used to spark,
And now, my love, once true to me,
Takes that dark damsel on his knee.
3. Oh dig my grave both wide and deep,
Put tombstones at my head and feet,
And on my breast carve a turtledove,
To signify I died of love.

4. Liebes Mädchen, trag nicht Leid
Blicke nicht so trübe,
Weil du nicht die einz'ge Maid
Die ich herzlich liebe.
Schau, Studenten machen 's so:
Lieben mehr als eine.
Bin ich nicht mehr Studio)
Lieb' ich dich alleine.) bis.
5. Wer nur eine einz'ge küsst
Bis zur Jahreswende,
Und die andern schüchtern grüsst,
Der ist kein Studente!
Wer noch nie bezechet war,
Der hat nie studieret,
Wär er auch so manches Jahr)
Ins Kolleg marschieret.) bis.
6. Deine Mutter hat 's gesagt:
Einen Kuss in Ehren
Soll man einem Studio
Nimmermehr verwehren.
Und was deine Mutter sagt,
Sollst du treulich halten:
Küssen ist für junge Leut')
Zuschaun für die Alten.) bis.

Hänselein

1. Hans geht nach Siegenheim
Kauft sich drei Kannen Wein
Ido mein ado mein
Ado mein ido mein
Ido mein Hans
Ido mein ado mein
Ido mein Hänselein
Ido mein ado mein
Ido mein Hans.
2. Hans hat ein Hütli auf
Mit schönem Feder drauf.
3. Hans hat ein Rökli an
mit schönen Knöpfi d'ran.
4. Hans hat die Schuli an
mit gold'nen Schnallen d'ran.
5. Hans sitzt im Hühnerloch
dort sitzt er heute noch.

He, ho, spann den Wagen an

He, ho, spann den Wagen an,
denn der Wind treibt Regen über's Land
Hol'den golden Garben, Hol'den golden Garben.

What shall we do with the drunken Sailor

1. What shall we do with the drunken sailor (ter)
Early in the morning?
Hooray and up she rises, (ter)
Early in the morning.
2. Put him in the long-boat untill he's sober.
3. Pull out the plug and wet him all over.
4. Put him in the scuppers with a hosepipe on him.
5. Heave him by the leg in a running bowlin'.
6. That's w'll do with the drunken sailor.

Chevaliers de la table ronde

1. Chevaliers de la table ronde)
Allons voir si le vin est bon.) bis.
Allons voir oui, oui, oui
Allons voir non, non, non
Allons voir si le vin est bon.
2. S'il est bon, s'il est agréable,
J'en boirai jusqu'à mon plaisir.
3. J'en boirai cinq ou six bouteilles
Une fille sur les genoux.
4. Si je meurs, je veux qu'on m'enterre
Dans la cave où y a du bon vin.
5. Les deux pieds contre la muraille
Et la tête sous le robinet.
6. Sur ma tombe je veux qu'on inscrive:
„Ici gît le Roi des buveurs.”

Eine Seefahrt

1. Eine Seefahrt die ist lustig
Eine Seefahrt die ist schön,
Ja, da kann man was erleben
Ja, da kann man etwas sehen.
Hollahi hollaho holahia hia hia hollaho! (bis)
2. Einen schrecklich langen Bartsack
Den hat unser Kapitän,
Raucht dafür auch starken Tabak
Das man gar nichts mehr kann seh'n.
3. Und der erste Offizier
Ist besoffen wie ein Stier,
Und der zweite Offizier
Trinkt noch immer so viel Bier.
4. Und der Koch in der Kambüse,
Diese gottverdammte Sau,
Dauernd spuckt er ins Gemüse,
Manchmal auch in den Kakau.
5. Eine Tonne Ol genommen,
Drin ein kleiner Pinsel ist,
Und ne riesengrosse Schnauze,
Fertig ist der Maschinist.
6. Steh nur auf, du faules Luder,
Steh nur auf, du faules Schwein,
Kohlen willst du keine trimmen
Aber Heizer willst du sein.

7. Und er haut ihn vor den Dassel
Das er an die Reling fällt,
Und die heil'gen zwölf Apostel
Für' ne Räuberbande hält.
8. Und die schönen weissen Möwen
Sie erfüllen ihren Zweck,
Und sie s...en, s...en, s...en,
Auf das frischgewasschne Deck.
9. In der Heimat angekommen
Fängt ein neues Leben an,
Eine Frau wird sich genommen
Kinder bringt der Weihnachtsmann.

Ein kleiner Matrose

„Der Mai ist gekommen“.

Ein kleiner Matrose
umsegelte die Welt.
Er liebte ein Mädchen
sie hatte gar kein Geld.
Das Mädchen muss weinen
und wer hat Schuld daran.
Der kleine Matrose
in seinem Liebeswahn.

1) Rappelköpfig: Eigensinnig, Starrkopf.
1) Rappelköpfig: Eigensinnig, Starrkopf.

Het waren twee conincskinderen

Middeleeuws lied uit Vlaanderen.

1. Het waren twee conincskinderen,
Sy hadden malcander soo lief;
Sy conden byeen niet comen,
Het water was veel te diep.
Wat deed sy? Sy stac op drie keersen,
Als savonds het dagelicht sonc;
„Och liefste swemter over!”
Dat deet sconincs sone, was jonc.

2. Dit sach daer een oude quene,
Een al zoo vlijnich vel;
Sy ghinker dat licht uytblasen,
Doen smoorde die jonghe held.
„Och moeder, mijn liefste moeder,
Mijn hoofden doet mijnder soo wee!
Mocht icker een wijle gaen wandelen,
Gaen wandelen al langs de see!”

3. „Och visscher, soo sprac sy, visscher
Mijns vaders visscherkijn,
Ghy soudt er voor my eens visschen;
Het sal u ghelonet sijn!”
Hy smeeet sijne netten int water,
De loodekens ginghen te gront;
Int corte was daer gevischet
Sconincs sone, van jaren was jonc.

4. Sy hielter haer lief in haer armen
En sprong er met hem in de see.
„Adieu”, seyde sy, „schoone wereld,
Ghy sieter my nimmermeer
Adieu, o mijn vader en moeder,
Mijn vriendekens alle ghelijc,
Adieu, mijne suster en broeder;
Ic vare naer themelrijc”.

Die mei plezant

Nieuw Amsterdams Liedtboek 1591. Luitboek van Thysius
1600.

1. Die mei plezant willen wij planten
’t Is nu den tijd, zodat behoort;
Men ziet nu vreugd aan allen kanten.
De vogelkens zingen met zoet akkoord.
2. Die bloemkens staan zeer wijd ontloken
Al door den dauw en zonneklaar;
Zij staan te velden met zoeter roken.
Komt met uw liefken, paar aan paar.
3. Komt met uw liefken en wilt inhalen
Den mei zeer zoet en wel gebloeid,
Men zal u lonen vrij zonder falen,
Want uit den mei veel liefden groeit.
4. Op! harpen, snaren, wilt triomferen ,
En lustig zingen met blij geschal
Voor uw liefs vensterken: ’t is haar ter eren;
Dees meientijd gaat boven al.

Die winter is verganghen

Naar een handschrift van 1537.

Luitboeck van Thysius.

1. Die winter is verganghen,
Ic sie des meien schijn,
Ic sie die bloemkens hanghen,
Des is mijn hert verblijt;
So ver aen ghenen dale
Daer ist ghenoechlic syn,
Daer singhet die nachtegale
Al so menich woutvoghelkijn.
2. Ic wil den mei gaen houwen
Al in dat groene gras,
Ende schenken mijn boel die trouwe,
Die mi die liefste was,
Ende bidden dat si wil comen
Al voor haer vensterken staen,
Ontfangen den mei met bloemen,
Hi is so wel ghedaen.
3. Ende doe die suiverlike
Syn reden hadde ghehoort,
Doe stont si trurentlike,
Met des sprac si een woort:
„Ic heb den mei ontfanghen
Met groten eerwaerdicheit”.
Hi cust si aen haer wanghen:
was dat niet eerbaerheit.

Schoon lief, hoe ligt gy hier en slaept

Rond 1610.

1. „Schoon lief, hoe ligt gy hier en slaept
In uwen eersten droome?
Wilt opstaen en den mei ontfâen
Hy staet hier al zoo schoone”.
2. — „’k En zou voor geen en mei opstaen,
Myn vensterken niet ontsluiten:
Plant uwen mei waer ’t u gerei
Plant uwen mei daer buiten!”
3. — „Waer zou ’k hem planten of waer doen?
’t Is al op ’s heeren strate;
De winternacht is koud en lang,
Hy zou zyn bloeyen laten”.
4. — „Schoon lief, laet hy zyn bloeyen staen,
Wy zullen hem begraven
Op ’t kerkhof by den eglantier,
Zyn graf zal roosjes dragen.
5. Schoon lief, en om die roozekens
Zal ’t nachtegaelken springen,
En voor ons beî in elken mei
Zyn zoete liedekens zingen.

Schoon lieveken

Uit Brabant.

1. Schoon lieveken waar waarde gij den eersten
Dat gij mij genen mei en bracht? [meienacht,
Den eersten meienacht, schoon lief, dan was ik ziek,
Schoon lieveken, ik kon er van mijn beddeken niet.
2. Schoon lieveken waar waarde gij den tweeden
Dat gij mij genen mei en bracht? [meienacht,
Den tweeden meienacht, zocht ik een eglantier,
Schoon lieveken, sta op en uwen mei is hier.
3. 'k En sta er nu voor uwen schonen mei niet op,
Of en zal er mijn vensterken niet ontsluiten.
Uw mei die komt te laat, plant hem vrij op de
Schoon lieveken, plant uwen mei [straat,
[daarbuiten.

Eens meiens morgens vroege

Hertog Jan van Brabant.

Eens Meiens morgens vroege
Was ic opgestaen
In een scoon boomgaerdekin
Soud'ic spelen gaen;
Daer sag ic drie joncvrouwen staen,
Sie waren so waele gedaen,
D'enè sanc voren
D'ander sanc na,
Harba lorilori fa, harba lorilori fa.

Die nachtegael die sanc een liet

Nieu Amsterdams Liedtboeck 1591. Souterliedekens 1540.

1. „Die nachtegael die sanc een liet, dat leerde ic
Ic hebber een verholen lief, die vride ic;
En die wil ic niet laten, ja laten;
Ic hope noch een cort half nacht
In mijns liefs arm te slapen”.
2. Die moeder van den bedde spranc, ontstac haer
Si vant haer joncste dochter op haer bedde [licht;
„Waer is si nu gheganghen, ja ganghen [nicht:
Nu is mijn joncste dochter wech,
Met een so vremden manne”.
3. „Hi en was mi also vremde niet, hi hat mi lief;
Hi voerde mi al over die hei, hi misdede mi niet.
Hi voerde mi over der heiden, ja, heiden;
Daer twee schoon liefkens samen gaen,
Hoe node ist dat si scheiden.”
4. Daer twee goe liefkens tsamen aen den danse gaen,
Hoe vriendelic dat si haer oochskens op malcander
Ghelijc der morghen sterren, ja sterren. [slaen,
Mijn herteken is van sulker aert:
Bruin oochskens sie ic gheren.
5. Mijn herteken is veel wilder dan een wilt conijn;
Dat en mach niemant temmen dan die liefste mijn;
Dat en mach niemant temmen, ja, temmen,
En waer die alder liefste mijn;
Dat is so fraeien gheselle!
Och, waren alle duvels so,
En ic voer in der helle!”

Meiseken jong

1. „Meiseken jong, mijn maagdeken fier,
Waar staat jouw vaders huizeken hier?”
„Ginders aan geenre groene wei,
Voor de deure staat een mei!”
Sprak dat lodderig meiske.
2. „Meiseken jong, mijn maagdeken fier,
Hoe kom ik in dat huizeken hier?”
„Trek aan 't koordeken van de klink,
Dat het deurken openspringt!”
Sprak dat lodderig meiske.
3. „Meiseken jong, mijn maagdeken fier,
Hoe kom ik op jouw kamerken hier?”
„Neem jouw schoentjes in de hand,
Kousenvoeten, zoeten gank!”
Sprak dat lodderig meiske.
4. „Meiseken jong, mijn maagdeken teer,
Waar leg ik nu mijn handekens neer?”
„Leg jouw handekens op mijn hert:
't Zal verdrijven pijn ende smert!”
Sprak dat lodderig meiske.

Ik zag Cecilia komen

Florimond Van Duyse.

Ik zag Cecilia komen
Langs eenen waterkant,
Ik zag Cecilia komen
Met bloemen in haer hand.
Zy zag naer haren herder,
Den herder Floriaen,
Die ook zijn schaepkens weydde
Al langs de zelfde baen.
Cecilia ging zingen:
Haer hert docht haer t'ontspringen.
Dit hoorde haren herder:
Hy kwam by haer terstond,
En kuste zijn Cecilia
Aen haren rooden mond.

Ik ging lestmaal eens wand'len

1. Ik ging lestmaal eens wand'len, hahahahahaha (bis)
Ik ging lestmaal eens wand'len, boemsfaldera,
En ik kwam een meisje tegen, haha, haha, (bis)
2. Zij sprak: ik heb veel gulden,
En het waren niets dan schulden.
3. Zij sprak: ik zal veel erven,
En het waren niets dan scherven.
4. Zij sprak: wil mij eens kussen, hohohoho
En ik heb me laten sussen, hohohoho
5. De zomer is gekomen, hahahaha...
En ik heb ze niet genomen, hahahaha...

Ik zeg adieu

16e Eeuw.

1. Ik zeg adieu, wij twee, wij moeten scheiden,
Tot op een nieuw, zo wil ik troost verbeiden.
Ik laat bij u dat herte mijn,
Want waar gij zijt, daar zal ik zijn.
't Zij vreugd of pijn, 't zij vreugd of pijn
Altoos wil ik uw eigen zijn.
2. Ik dank u, lief, rein minlijk lief geprezen,
Voor alle gerief zo wilt mij toch genezen.
Die nijders fel met hun fenijn
Beletten ons ons blijd' aanschijn.
Op dit termijn, op dit termijn
Altoos wil ik uw eigen zijn.

Zeg, kwezelken, wilde gij dansen ?

Uit Vlaanderen en Brabant.

1. Zeg, kwezelken, wilde gij dansen?
Ik zal u geven een ei.
Wel neen ik, zei dat kwezelken,
Van dansen ben ik vrij.
'k En kan niet dansen,
'k En mag niet dansen:
Dansen is onze regel niet,
Begijntjes en kwezelkens dansen niet.
2. Zeg, kwezelken, wilde gij dansen?
Ik zal u geven een koe.
Wel neen ik, zei dat kwezelken,
Van dansen word ik te moe.
3. Zeg, kwezelken, wilde gij dansen?
Ik zal u geven een paard.
Wel neen ik, zei dat kwezelken,
't En is mij 't dansen niet waard,
4. Zeg, kwezelken, wilde gij dansen?
Ik zal u geven een man.
Wel ja ik, zei dat kwezelken,
'k Zal al doen wat ik kan.
Ik kan wel dansen,
Ik mag wel dansen:
Dansen is onze regel wel,
Begijntjes en kwezelkens dansen wel.

Het Lindenmeisje

Jef Vanden Eynde. „Keinen Tropfen im Becher mehr“.

1. 'k Zoog uit 't glas het laatste nat,
Mijne beurs is leeg en plat
Dorstig hart en tonge!
't Is de schuld van uwen wijn,
Uwer oogjes hellen schijn,
Lindenmeisje, gij jonge! (bis)

2. „Nimmer schrijft men hier in 't krijt,
Wij zijn 't laatste krijtje kwijt!”
Lacht het meisje lustig!
„Hebt gij gene duiten meer,
Leg uw reiszak hier maar neer
En drink op dan, rustig!” (bis)

3. Zijnen reiszak heeft de gast
Gauw voor enen kruik belast!
Nu voor 't scheiden zorgen!
't Meisje fluistert: „Jeugdig bloed,
G'hebt nog mantel, stok en hoed,
Drink en laat ze borgen!” (bis)
4. Zijnen mantel, hoed en stok,
Ruilde hij voor enen slok,
Sprak bedroefd: „Vervlogen!
O, vaarwel, gij koele drank,
Lindenmeisje jong en slank,
Vreugde mijner ogen!” (bis)
5. 't Meisje fluistert nogmaals: „Blijf,
G'hebt een hart nog in uw lijf;
Laat het mij ten pande!”
Wat gebeurde doe 'k U kond;
Op des meisjes roden mond
Warm een ander brandde! (bis)
6. Wie dit nieuwe liedje dacht
Zong het in den zomernacht
Lustig in den winde!
Voor hem stond het schuimend nat,
Nevens hem het meisje zat,
Onder de bloeiende linde! (bis)

Filia Pastoris

1. Quae voluptas, quae voluptas)
Est amare) bis.
Pulchram filiam pastoris!)
O admiranda, o admiranda,
O admiranda filia pastoris!
2. Eis aedanae, eis aedanae)
Estin agapan) bis.
Kalaen paidan poimenos!)
O thaumazzia, o thaumazzia,
O thaumazzia paidan poimenos!
3. Welch Vergnügen, welch Vergnügen)
Ist 's zu lieben) bis.
Des Hirten schönstes Töchterlein!)
O wunderbares, o wunderbares,
O wunderbares Hirten Töchterlein!
4. Sozzorasto, sozzorasto)
Estie chainie) bis.
Pierko tchourpu pastora!)
O navitchainia, o navitchainia,
O navitchainia tchourpu pastora!
5. Welk genoeg, welk genoeg)
Is 't te minnen) bis.
't Mooiste meisje van de stad!)
O wonderbaarste, o wonderbaarste
O wonderbaarste meisje van de stad!

Marleentje

Willem Gijssels.

Emiel Hullebroeck.

1. Ik pakte dat Marleentje al bij de hand.
Marleentje, Marleentje vond dat plezant.
Ze liet zich leiden
Langs groene weiden,
Och! wat zijn er toch meisjes in 't land!

Keerzang:

Als mijn Marleentje, Marleentje, Marleentje,
Zo is er maar eentje, zo is er maar eentje!

2. Ik kuste dat Marleentje op hare mond.
Marleentje, Marleentje vond dat gezond.
Ze zou niet geren
Zich tegenweren,
Och, wat lopen er meisjes hier rond!
3. Ik trouwde met Marleentje niet lang nadien.
Marleentje, Marleentje werd geen gezien.
Dra zong mijn vrouwken
Een douwriedouwken,
Ja, er zijn er veel schoner misschien!
4. Ik wilde dat Marleentje niet sterven kon,
Marleentje, Marleentje is mijne zon.
Want viel ik zonder,
Ik ging ten onder.
Geen meisje wie ik mijn harte nog jon.

O Heer, d'avond is neergekomen

Bewerking E. H. G. van Durme naar *Cantique des Patrouilles*

1.

O Heer, d'avond is neergekomen,
De zonne zonk, het duister klom;
De winden doorruisen de bomen,
En verre sterren staan alom
Wij knielen neer, om U te zingen,
In 't slapend woud ons avondlied.
Wij danken U voor wat we ontvingen,
Wij vragen, Heer, verlaat ons niet!

Refrein:

Knielen, knielen, knielen wij neder,
Door de stilte weerklinke onze beê . . .
Luist'rend fluist'rend kruinen mee,
En sterren staren teder . . .
Geef ons, Heer, zegen en rust en vrêe !

2.

Gij hebt dezen dag ons gegeven
En ons bewaard gezond en blij;
Uw Engel is ons bijgebleven
En heeft gewandeld aan ons zij !
We deden goed met uw genaden;
We leerden menig wijzen raad.
Eenieder heeft door woord en daden
Zijn makkers broederlijk gebaat !

3.

Al wat wij boos en zwak misdeden,
 Vergeef het ons, o goede Heer,
 Uw liefde heeft voor ons geleden,
 Wees ons barmhartig nog een keer . . .
 Wij willen weer U trouw beloven,
 Ons Woord vernieuwen, Heer, voor U;
 En zeker van uw hulp van boven,
 Laat ons gelukkig slapen nu !

4.

Weleer, toen uw Apost'len sliepen,
 Toen badt Ge'op enen berg alleen . . .
 Waak over ons, die U aanriepen,
 Drijf duivel, dood en vijand heen . . .
 Waak over ons, Gij, Licht en Leven,
 Gij, Waarheid, en'ge Levensbaan,
 En morgen wordt U weer gegeven,
 Elke avond, ieder zonopstaan !

Laat ons, liefste, samen varen

Bert Peleman.

Armand Preud'homme.

1. Kent gij lief de diepe waatren
Van mijn schone Scheldeland,
Waar de golven lichtend klaatren,
Waar de hemel openbrandt.
Dag en nacht wou'k er verwijlen
Met u, liefste, aan mijn zij.
Lijk de sloepen zachtjes zeilen
Op het deinen van de tij!

Keerzang:

Laat ons, liefste, samen varen
Door mijn schone Scheldeland!
Met wat bloemkens in uw haren:
Bloemkens van de waterkant!

2. Kent gij lief de groene dijken
Met het glanzend grazend vee
Waar de golven schuimend wijken
Voor de wekroep van de zee?
Dromend bij de wilgentronken
Heb'k er steeds aan u gedacht
Wijl de waterlelies blonken
In de zuiv're zomernacht!
3. Zaagt gij lief de sloepen varen
Zeilend door mijn Scheldeland?
In de glans der notelaren
Bloeiend langs de waterkant!
Zon en maan gaan door de wolken:
Goud en zilv'rig ruist er 't riet!
En in 't diepst der waterkolken
Zingt de vloed zijn toverlied.

Roosmarijntje

Bert Peleman.

Armand Preud'homme.

1. Roosmarijntje: rozenmond!
Wist je mijn verlangen!
Roosmarijntje: rozenmond
met je bolle wangen.

Keerzang:

- Links en rechts moet ik marscheren!
Links en rechts aan u voorbij;
tussen helmen en geweren
schoon ik met u vrij.
2. Roosmarijntje: blonde kind
met je blauwe ogen,
met je haren in de wind
nooit heb 'k u belogen!
 3. Roosmarijntje: kleine vrouw
met je vele zorgen,
als ik morgen met je trouw
ligt een schat geborgen!
 4. Roosmarijntje: schattebout:
Heerlijk moet het wezen,
als g'ons eerste kindje douwt
uit een droom gerezen.

Het lied van den smid

Frans Liekens.

Frans Andelhof.

1. Een smidje in zijn smisse,
Die zong den helen dag.
Zijn stemme klonk zo helder
Bij iedren hamerslag.
Hij zong zo blij van tokke, tokke tok;
Hij zong zo vrij van kloppe, kloppe klop;
Het klonk zo lustig dan,
Het liedje van den zwarten man.
2. Een meiske op haar kamer,
Die had dat lied gehoord;
Haar hartje ging aan 't jagen
Bij smidjes aardig woord.
Het ging zo snel van tokke, tokke tok;
Het ging zo fel van kloppe, kloppe klop;
Het sloeg zo teder dan,
Het liedje van den zwarten man.
3. „Och smidje van hierover,
Leer mij dat schone lied”.
„Lief meisje, ik zal 't u leren.
Als gij mij geerne ziet.
Kom zing met mij van tokke, tokke tok;
Kom zing met mij van kloppe, kloppe klop;
Wij zingen samen dan
Het liedje van den zwarten man”.

4. Het meiske werd zijn vrouwtje
En hij haar „besten man”.
En kleine kleuters kwamen,
Die zongen mede dan.
Ze zongen blij van tokke, tokke tok;
Ze zongen vrij van kloppe, kloppe klop;
Het klonk zo lustig dan,
Het liedje van den zwarten man.

Daar zat een sneeuw wit vogeltje

Opgetekend door De Coussemaker 1856.

1. Daar zat een sneeuw wit vogeltje (bis)
Al op een stekendorentje, din don deine!
Al op een stekendorentje, din don don.
2. „Wilt gij niet mijnen bode zijn?”
„Ik ben te klein een vogelkijn!”
3. „Zijt gij maar kleine, gij zijt snel;
Gij weet den weg?” „Ik weet hem wel!”
4. Hij nam den brief in zijnen bek
En vloog er mee tot over 't hek.
5. Hij vloog tot aan mijn zoet liefs deur:
„En slaapje of waakje, of zijt gij dood?”
6. „'k En slape noch 'k en wake niet;
Ik ben getrouwd al een half jaar...”
7. „Zijt gij getrouwd al een half jaar?
Het dochte mij wel duizend jaar.”

Op de purp'ren hei

Eugeen De Ridder.

Armand Preud'homme.

1. In de stille Kempen, op de purp'ren hei,
Staat een eenzaam huisje, met een berk erbij.
En een zomeravond, in gedroom alleen,
Kwam ik ongeweten langs dit huisje heen.

Keerzang:

Hoe schoon nog de wereld, de zomerse hei,
Dat is hier op aarde de hemel voor mij!
Hoe schoon nog de wereld, de zomerse hei,
Dat is hier op aarde de hemel voor mij!

2. In het eenzaam huisje, zat een meisje ach!
Lijk ik nergens anders ooit een meisje zag!
Door het venster keek ze mij verlegen aan,
Schoof 't gordijntje toe en is maar opgestaan.
3. Maar wat heeft de liefde, ook hier niet verricht!
Want nuschuift 't gordijntje nooit nog voormedicht!
Door het open venster, dat men vroeger sloot,
Lach ik op ons kindje op zijn moeders' schoot.

Drink

Coca-Cola

Gerdep. Minik

Mijn zoetlief was een weverkijn

Tijl van Brabant.

Armand Preud'homme.

1. Mijn zoetlief was een weverkijn,
Dat weefde vroeg en laat,
Dat weefde uit de zonneshijn,
Een gulden bruidsgewaad.
Holiolie, holiolie, holiolie.)
Een bruidsgewaad voor mij.) bis

2. Die wever op een morgen sprak:
„O liefken mint ge mij?”
Ik waande dat mij 't harte brak
Van liefde, 'k was zo blij.
Holiolie, holiolie, holiolie.
Van liefde, 'k was zo blij.

3. Dat weverkijn kwam toen terstond
En schonk zijn harte mijn.
Hij zoende mij op mijnen mond.
Zijn zoen was zoet als wijn.
Holiolie, holiolie, holiolie.
Zijn zoen was zoet als wijn.

Ry maar an

1. Ry maar an, ossewa, ry maar an,)
Weet je nou waarheen hy gaan,)
Trug naar huis toe gaan die wa,)
Ry maar an, ossewa, ry maar an.) bis

Keerzang:

Dorpse noointjie kan lekker vry
La, la, la, la, la, la, la;
Wag, jy kleine skelm,
Ek wil na huis toe nou.

2. Ry maar an, ossewa, ry maar an (bis)
Weet je nou waarheen hy gaan,
Trug naar huis toe gaan die wa,
Ry maar an, ossewa, ry maar an.
Huis toe gaan, ossewa, huis toe gaan, (bis)
Want daaronder by die pad,
Wag so liefies my skat,
Ry maar an, ossewa, ry maar an.

Kom ons gaan blomme pluk

P. I. Hoogenhout.

Joan van Niekerk.

1. Dit is weer lente, winter is verby.
Kyk tog hoe staan die blomme in die vlei.
Is dit nie lieflik, lyk hul tog nie skoon?
O, om vir altyd tussen hul te woon!

Keerzang:

Kom ons gaan blomme pluk in die vlei;
Daar sing die voëltjies vrolik en bly.
Steel jy 'n soentjie, ek sal nie skrik,
Want voëltjies sal ons nooit nie gaan verklik.

2. Ag ja, lief blompies, as ek jul sien staan
Dink ek aan tye lank verby gegaan.
Hoe ek met Alie, as die awend daal,
Blomme gaan pluk het, same het gedwaal.
3. Maar sy is weg nou, ek is stokalleen.
Ja, soos die blomme gaan ons almaal heen.
Sit ek soms sawens buite op die stoep,
Is dit kompleteet nog, of ek haar hoor roep:

My hartjie, my liefie

1. My hartjie, my liefie, die son sak weg,
Die son sak weg, die son sak weg,
My hartjie, my liefie die son sak weg,
Daar onder by die blou-berge.
En ek wil, ek wil, ek wil
Na die nooientjie gaan vry,
Want sy is so mooi en so liefies vir my,
En ek wil, ek wil, ek wil
Na die nooientjie gaan vry,
Daar onder by die blou-berge.
2. My hartjie, my liefie, die maan kom op.
Die maan kom op... enz.
En ek sal, ek sal, ek sal... enz.
3. My hartjie, my liefie, die maan sak weg,
Die maan sak weg... enz.
En ek het, ek het, ek het... enz.

Die brug op ons plaas

P. I. Hoogenhout.

Joan van Niekerk.

1. Ek dink weer vanaand aan die brug op ons plaas
Gebou oor 'n heldere stroom,
Want daar het my Lenie en ek vaak, helaas!
Van liefd' in die maanskyn gedroom.
Dis daar wat ek haar het gevra en sy my
Gesê het dat ek haar kan kry.
En skoon ver verwyder, my hart gaan terug
Na die plek op ons plaas by die brug.

Keerzang:

- Ek hoor nog die stroom se geluid,
Ja 'k hoor nog die voëltjies fluit,
En skoon ver verwyder, my hart gaan terug
Na die plek op ons plaas by die brug.
2. Hoe dikwels het ons twee nie daar op gestaan
En blomme gepluk by die brug.
Hoe dikwels het ons nie die paadjie gegaan
Om daar saam te lag of te sug.
Maar toe moes ons skei, moes ons weg van mekaar
En liefd' en beloftes laat vaar.
O, dat ek één uur, net een uurtjie terug
Weer kon vlug na die plek by die brug.
 3. Ons vriendskap van ouds is nog in my gemoed,
So fris as in jare voorheen.
Nog diep in my hart klink jou stem, lief en soet,
En fluister my in „hou maar moed”.
Ek dink aan jou snags as die sterretjies blink,
Die lied van die nagtegaal klink,
Want dan gaan my hart met genot nog eens trug
Na die plek op ons plaas by die brug.

Bolandse Noointjie

Th. W. Jandrell.

S. C. Foster.

1. Bolandse Noointjie, stil is die nag
Soet sy jou ruste na lang, lange dag
Aans in my drome kom ek na jou
Smagtend na lonkies uit oë so blou.
Berge en dale kan ons nooit skei
Want in die droomland ontmoet jy vir my.

Keerzang:

Bolandse noointjie, stil is die nag
Kom in jou drome, o liefste ek wag. (bis)

2. Bolandse noointjie, sluimer nou sag
Ver in die droomland ontmoet ons vannag
Daar waar die blomme weelderig groei
Daar waar die strome sagmurmeland vloei.
Soos in vergange dae weleer
Troos ons mekander met soentjies so teer.

Nooi van die velde

Eitemal.

1. O Nooi van die velde, wat is jy tog skoon!
Ek het jou in stede, nog nimmer sien woon,
Maar ver op die velde, waar son altyd skyn,
Is mooier die noointjies, en beter die wijn.

Keerzang:

Tra la, la la la, la la, la la la la
La la, la la la la, la la, la la.
Tra la, la la la, la la, la la la la.
La la, la la la la, la.

2. O Nooi van die velde, wat is jy tog mooi!
Met wange wat gloei van die more se rooi.
Daar ver op die velde, waar son altyd skyn,
Is rooier die lippies en rooier die wyn.
3. O Nooi van die velde, jou kus en jou lag
Soos water wat kabbel oor klippies so sag.
Daar ver op die velde, waar son altyd skyn
Is soeter die soentjies en soeter die wyn.
4. O Nooi van die velde, jou oë behou
Die gloed van die hemel se sonnige blou.
As selfs op die velde die somer verdwyn,
Bly warm die liefde en warm die wyn.

Die Rietjie

Suidafrikaans volkslied.

So lank as die rietjie in die water lê,
In die water lê, in die water lê,
So lank as die rietjie in die water lê,
Blommetjie gedink om my.
En toe vat ek om haar nekkie,)
Soen ek in haar bekkie;)
Blommetjie gedink om my.) bis

Die sweep het geklap

A. E. Carinus Holzhausen.

Walter Kittredge.

1. Die sweep het geklap en die wawiele draai
Al agter die rooispan aan.
Ons hart is swaar, die skeiding is daar
Van die plaas waar ons tuis te staan.

Keerzang:

Trek oor die vlakte en trek oor die rand
Stadig nou! breek aan draai.
Hot agter! haar agter! vat nou die wa!
Geluk lê net om die draai!
Uitspan vanaand, uitspan vanaand,
Uitspan op Mooifontein
Hot agter! haar agter! vat nou die wa!
Geluk lê net om die draai!

2. Met jou aan my sy, o liefste van my,
Dan vrees ek geen gevaar
Die wildernis in om die vrijheid te win,
Daar word ons drome waar.

Taraboemdery

1. Taraboemdery, my vaalhaar nooientjie
Taraboemdery, o wees nie bang nie,
Nee, o nee, o nee, dis niemeer lank nie
Dan is ek weer aan jou sy.

Keerzang:

Taraboemdery, raboemdery, boemdery
taraboemdery, raboemdery, boem boem boem.

2. Taraboemdery, me vaalhaar nooientjie
Taraboemdery, hoe brand die wonde!
Wee, o wee, o wee, vandaar die stonde,
Toe ons hoor, dat ons moes skei.
3. Taraboemdery, my vaalhaar nooientjie
Taraboemdery, die lange nagte
Lang, o lang, o lang, aanhoor my klagte
Stil van stomme medely.
4. Taraboemdery, my vaalhaar nooientjie
Taraboemdery, verwag my môre
Blye, blanke dag, as oggenglore
Oor jou blonde hare glij.

Kittie

1. Kittie is een mooie ding, ver oor die diepe see,
Op haar vinger is een ring, ver oor die diepe see.
Keerzang:
Ver in die wereld Kittie, Kittie
Ver in die wereld Kittie, Kittie oor die see.
Sy laat haar draai en sy laat haar swaai.)
Maar sy laat haar niet verraai.) bis.
2. Kittie is verloof aan my, ver oor die diepe see
Met haar sal ek kerk toe ry, maar nie oor die
diepe see.
3. Sy kan draai en sy kan swaai, ver oor die diepe see,
Nooit sal sy haar laat verraai, ver oor die diepe see.

Ver op hoë berge

1. Ver op hoë berge, O-o-oo, O-o-oo,
Sit ek eensaam in die nag,
By my vuurtjie, stil op wag,
Ver op hoë berge.
2. 'k Denk nou kom my liefste,
'k Sie van verre kom die wa,
Die my liefste skat daar dra,
Ver op hoë berge.
3. Droom is weer voorbij nou,
'k Sit weer eensaam in die nag,
By my vuurtjie stil op wag,
Ver op hoë berge.

Sag op fonteintjie

M. L. de Villiers.

Spaanse ballade
Juanita.

Sag op fonteintjie
Straal die maan in Suidertooi
Ver oor die bergtop
Daag reeds môrerooi.
Donker oogies heerlik
Glansend soos lyk sonnespel,
Loer vermoeid maar teder,
Sê so lief vaarwel,
Rita, my Rita,
Vra jou hart of ons sal skei
Rita, my Rita,
Leun weer aan my sy.

En as ek kom te sterwe, lief

1. En as ek kom te sterwe,
lief, sing dan g'n klaaglied nie
Plant dan g'n rose op my graf)
of koel sipresse nie.) bis
2. Laat net die groen gras bo mie wees,
die reën en die môre dou
En as jy wil, vergeet my
en as jy wil, onthou.
3. Want skadu's sal'k nie sien,
of voel hoe dat die water week
nie hoor hoe dat die voëltjies sing
as of hul harte breek.
4. Maar ek sal altyd drome droom
in die skemer; wie weet
Miskien sal ek daar nog onthou,
miskien sal ek vergeet.

Vanaand gaan die volkies koring sny

C. I. Langenhoven.

S. H. Eyssen.

1. Daar onder groei 'n aandblom in die vlei, in die
En wie sal hom tog kry vir my, kry vir my? [vlei,
My geliefde laat my los,
Gaan eers soek daar in die bos,
Waar die aandblom daar groei
In die wag'n-bietjebos.
2. In die wag'n-bietjebos daar in die vlei, in die vlei
In die donker soek 'n seun 'n blom vir my, blom
My geliefd'hang in die bos; [vir my.
Nooit as nimmer kom hy los
Wag'n-bietjie, wag'n-bietjie in de wag'n-bietjebos.
3. Toe kom 'n ander seun en hy wil vry, hy wil vry,
En ek se... vir hom: Jy kan my kry, kan my kry
Maar dan eers moet jy gaan los my geliefde in die
My geliefde daar in die wag'n-bietjebos. [bos,
4. Wag'n-bietjie, wag'n-bietjie in die vlei, in die vlei
Daar is twee wat same wag vir my, wag vir my,
Twee geliefdes hang in die bos: maar 'n derde is
Wat nog wag-om-te-gaan-wag daar in [nog los
die wag'n-bietjebos.

Gertjie

1. Wanneer kom ons troudag, Gertjie, Gertjie
Hoe 's dit dan so stil met jou?
Ons is so lank verloof al Gertjie, Gertjie
Dit is tyd dat ons gaan trou.

Keerzang:

- Glo tog Gertjie, ek sal nooit nie, nooit nie
Nog langer an jou sleeptou bly nie, bly nie
Jy dink miskien: ek kan nie dood nie, dood nie
Maar my jare gaan verby.
2. 'k Hoor jy is verliefd op Sarie,
Maar die pret moet jy laat staan.
Pas maar op vir Pieter en Danie,
Hul is kêrls, wat somaer slaan.
 3. Jy weet, as ons Sondags kuier,
Agter om die kop verby
Dan seg ek: Nonnie, lig jou sluier
Kom en gee een soen vir my.
 4. Jannie, al die soentjies help nie
Kyk vir Pieter en vir Griet;
Vandag wil hul mekaar nie hê nie,
Al die soentjies is verniet.
 5. Ons moet dan die pret maar staan laat,
Ons moet maar die soen laat bly;
Ek sal myn eie pad dan kry maar,
En jy kan na Sarie vry.

Ek sal jou kry

1. Hier 's ek weer, hier 's ek weer
Met my rooirok voor jou deur
Ek wil jou hê, ek sal jou kry
Hier 's ek weer, hier 's ek weer
Met my rooirok voor jou deur
Ek wil jou hê, ek sal jou kry
Al slaan my ma my driemaal op my kop,
Dan staan ek op en kom ek weer!

2. Hier 's ek weer, hier 's ek weer
Met my kakiebroek geskeur
Ek wil jou hê, ek sal jou kry
Hier 's ek weer, hier 's ek weer
Met my kakiebroek geskeur
Ek wil jou hê, ek sal jou kry
Al slaan jou ma my driemaal op my kop,
Dan staan ek op en kom ek weer!

Mamma, 'k wil 'n man hé !

1. Mamma, 'k wil 'n man hê!
Watter man, m'n lieve kind,
Wil jy dan 'n Fransman hê?
Nee, mamma, nee, 'n Franseman, die wil ek nie,
Want parlez-vous versta ek nie.
Dit is my plesier
Met die Boerjongkerels hier.
2. Mamma, 'k wil 'n man hê!
Watter man, m'n lieve kind,
Wil jy dan 'n Duitser hê?
Nee, mamma, nee, 'n Duitseman, die wil ek nie,
Want Schweinefleisch dat lus ek nie.
Dit is my plesier
Met die Boerjongkerels hier.
3. Mamma, 'k wil 'n man hê!
Watter man, m'n lieve kind,
Wil jy dan 'n Boer soms hê?
Ja, mamma, ja, 'n Boereman, die wil ek hê,
In 'n Boer syn arme wil ek lê.
Dit is my plesier
Met die Boerjongkerels hier.

Sarie Marais

Joan van Niekerk.

1. My Sarie Marais is so ver van my hart,
Maar 'k hoop om haar weer te sien.
Sy het in die wyk van die Mooirivier gewoon,
Nog voor die oorlog het begin.

Keerzang:

O bring my trug na die ou Transvaal,
Daar waar my Sarie woon:
Daar onder in die mielies by die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marais,
Daar onder in die mielies by die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marais.

2. Ek was so bang, dat die kakies my sou vang
En ver oor die see wegstuur;
Toe vlug ek na die kant van die Uppington se sand
Daar onder langs die Grootrivier.
3. Die kakies is mos net soos 'n krokodillepes
Hul sleep jou altyd watertoe.
Hulle gooi jou op 'n skip vir 'n lange lange trip
Die josie weet waarna toe.
4. Verlossing het gekom, en die huistoe gaan was daar,
Trug na die ou Transvaal,
My liewelingspersoon sal seker ook daar wees
Om my met 'n kus te beloon.

Ou tante Koba

1. Ou tante Koba, die is so dom;
Sy roer haar koffie met haar groottoon om.
Ou tante Koba die is so bly,
Sy denk, sy sal een skoonseun kry.

Keerzang:

Dis nie myne nie, dis nie jouwe nie
Dis 'n andermanse goed, waar jullie om stry;
Andermanse koffie
Andermanse tee
Andermanse dogter die dans julle mee.

2. Lank is die seun, en kort is sy pa
Mooi is die dogter en lelik haar ma
Dis te ver te loop en te na om te ry
Hoe sal ek maak om die blom te kry?
3. Bo op die berg daar staan 'n blom
Ek weet nie hoe te maak om by te kom;
My perd is dood en my os is lam,
Dis 'n andermanse goed, waar jy om kamp.

Erika

1. Auf der Heide blüht ein kleines Blümelein
und das heisst Erika.
Heiss von hunderttausend kleinen Bienelein
wird umschwärmt Erika.
Denn ihr Herz ist voller Süssigkeit
zarter Duft entströmt dem Blütenkleid.
Auf der Heide...
2. In der Heimat wohnt ein kleines Mägdelein
und das heisst Erika.
Dieses Mädcl ist mein treues Schätzelein
und mein Glück, Erika
Wenn das Heidekraut da rötlich blüht
sing' ich zum Gruss ihr dieses Lied:
In der Heimat...
3. In mein Kämmerlein blüht auch ein Blümelein
und das heisst Erika.
Schon bei'm Morgengrau'n so wie bei
schaut's mich an, Erika. [Dämmerschein
Und dann ist es mir, als spräch es laut:
denkst du noch an deine kleine Braut?
In der Heimat weint um dich ein Mägdelein
und das heisst Erika.

Donaustrudel

Uit Beieren.

1. Als wir jüngst in Regensburg waren,
sind wir über den Strudel gefahren
Da war'n viele Holden, die mitfahren wolten.
Schwäbische, bayrische Dirmel, juchhe!
Muss der Schiffmann fahren.
2. Und ein Mädcl von zwölf Jahren
ist mit über den Strudel gefahren,
weil sie noch nicht lieben kunnt,
fuhr sie sicher über Strudels Grund.
Schwäbische...

Das Lieben bringt gross' Freud

Uit Zwaben.

1. Das Lieben bringt gross' Freud
Es wissen alle Leut
Weiss mir ein schönes Schätzelein
Mit zwei schwarzbraunen Augelein
Das mir, das mir, das mir das Herz erfreut.
2. Ein Brieflein schrieb sie mir
Ich soll treu bleiben ihr
Drauf schickt' ich ihr ein Sträusselein
Schön Rosmarin, braun Nägelein,
Sie soll, sie soll, sie soll mein eigen sein.
3. Mein eigen soll sie sein
Kei'm andern mehr als mein.
So leben wir in Freud und Leid
Bis Gott, der Herr, uns beide scheidt.
Dann ade! (ter) mein Schatz leb wohl!

Nun leb' wohl, du kleine Gasse

Albrecht Graaf van Schlippenbach Friedrich Silcher 1853.
Stud. Jur. Göttingen 1820.

1. Nun leb' woll, du kleine Gasse,
Nun ade, du stilles Dach!
Vater, Mutter sahn mir traurig
Und die Liebste sah mir nach. (bis)
2. Hier in weiter, weiter Ferne,
Wie's mich nach der Heimat zieht!
Lustig singen die Gesellen,
Doch es ist ein falsches Lied! (bis)
3. Andre Städtchen kommen freilich,
Andre Mädchen zu Gesicht.
Ach, wohl sind es andre Mädchen,
Doch die Eine ist es nicht! (bis)
4. Andre Städtchen, andre Mädchen,
Ich da mitten drin so stumm!
Andre Mädchen, andre Städtchen,
O, wie gerne kehrt' ich um! (bis)

Schwarzbraun ist die Haselnuss

1. Schwarzbraun ist die Haselnuss
Schwarzbraun bin auch ich, ja ich.
Schwarzbraun muss mein Mädal sein
gerade so wie ich.
Holdrio juvivalle ra, hahaha!)
Holdrio juvivalle ra) bis.
2. Mädal, hat mir Busselr geb'n
hat mir schwer gekränkt, ja kränkt
hab ichs ihr gleich wiedergeb'n
ich nehm ja nichts geschenkt.
3. Mädal hat nicht Hof noch Haus
Mädal hat kein Geld, ja Geld
doch ich geb es nicht heraus
für alles auf der Welt.
4. Schwarzbraun ist die Haselnuss
Schwarzbraun bin auch ich, ja ich.
Wenn ich einere heiraten tu,
so muss sie sein wie ich.

Ein Tiroler wollte jagen

1. Ein Tiroler wollte jagen
einen Gemsbock, Gemsbock silbergrau,
doch es wollt ihm nicht gelingen
denn das Tierlein, Tierlein war zu schlau.
Holderijaho, holderijaho, holderijarijarijaho! (bis)
2. Und der Gensenjäger wollte
zu des Försters, Försters Töchterlein.
Doch sie lacht ihm ins Gesichte,
und sie lässt ihn, lässt ihn nicht herein.
3. Meine Mutter wills nicht haben,
dass ich einen, einen Jäger lieb;
denn ich hab schon einen andern,
einen schmucken, schmucken, hübschen Bursch.

Du, du liegst mir im Herzen

Volkslied uit N. Duitsland.

1. Du, du liegst mir im Herzen,
Du, du liegst mir im Sinn,
Du, du machst mir viel Schmerzen,
Weisst nicht, wie gut ich dir bin,
Ja, ja, ja, ja, weisst nicht wie gut ich dir bin.
2. So, so wie ich dich liebe,
So, so liebe auch mich,
Die, die zärtlichsten Triebe
Fühl ich allein nur für dich,
3. Doch, doch darf ich dir trauen,
Dir, dir mit leichtem Sinn?
Du, du darfst auf mich bauen,
Weisst ja, wie gut ich dir bin.

Wunderbares Mädelein

1. O! du wunderbares Mädelein
Mit dein wunderbares Augelein
Ja das Augelein das ist das deine
Aber gucken drein das ist das meine.
2. Und dann guckten wir die ganze Nacht
Weil das Gucken uns viel Freude bracht
Ja das Augelein das ist das deine
Aber gucken drein das ist das meine.
3. O du wunderbares Mädelein
Mit dein wunderbares Mündelein
Ja das Mündelein das ist das deine
Aber küssen drauf das ist das meine.
4. Und dann küssten wir die ganze Nacht
Weil das Küssen uns viel Freude bracht
Ja das Mündelein das ist das deine
Aber küssen drauf das ist das meine.

In einem kühlen Grunde

Joseph von Eichendorff 1810,
Stud. Jur. Halle u.,
Heidelberg.

Friedrich Glück, 1814
Teutonia Tübingen.

1. In einem kühlen Grunde,
Da geht ein Mühlenrad;
Mein Liebste ist verschwunden,)
Die dort gewohnt hat.) bis.
2. Sie hat mir Treu' versprochen,
Gab mir ein' Ring dabei.
Sie hat die Treu gebrochen,)
Mein Ringlein sprang entzwei.) bis.
3. Ich möcht als Spielmann reisen,
Weit in die Welt hinaus,
Und singen meine Weisen,)
Und gehn von Haus zu Haus.) bis.
4. Ich möcht als Reiter fliegen,
Wohl in die blutge Schlacht.
Um stille Feuer liegen,)
Im Feld bei dunkler Nacht.) bis.
5. Hör ich das Mührlrad gehen,
Ich weiss nicht was ich will,
Ich möcht am liebsten sterben,)
Da wär's auf einmal still.) bis.

Lebewohl

Friedrich Silcher 1827.

1. Morgen muss ich fort von hier,
Und muss Abschied nehmen.
O, du allerschönste Zier,
Scheiden das bringt Grämen.
Da ich dich so treu geliebt,
Über alle Massen,
Soll ich dich verlassen. (bis)

2. Wenn zwei gute Freunde sind,
Die einander kennen,
Sonn und Mond bewegen sich,
Ehe sie sich trennen.
Noch viel grösser ist der Schmerz,
Wenn ein treu verliebtes Herz
In die Fremde ziehet.

3. Küsset dir ein Lüftelein,
Wangen oder Hände.
Denke, dass es Seufzer sein,
Die ich zu dir sende.
Tausend schick' ich täglich aus,
Die da wehen um dein Haus,
Weil ich dein gedenke.

Der Wirtin Töchterlein

Ludwig Uhland 1809.

18e eeuw.

1. Es zogen drei Bursche wohl über den Rhein.
bei einer Frau Wirtin, da kehrten sie ein. (bis)
2. „Frau Wirtin, hat sie gut Bier und Wein?
Wo hat sie ihr schönes Töchterlein?“ (bis)
3. „Mein Bier und Wein ist frisch und klar,
mein Töchterlein liegt auf der Totenbahr“ (bis)
4. Und als sie traten zur Kammer hinein,
da lag sie in einem schwarzen Schrein. (bis)
5. Der erste, der schlug den Schleier zurück
und schaute sie an mit traurigem Blick: (bis)
6. „Ach, lebtest du noch, du schöne Maid,
ich würde dich lieben von dieser Zeit!“ (bis)
7. Der zweite, der deckte den Schleier zu
und kehrte sich ab und weinte dazu: (bis)
8. „Ach, dass du liegst auf der Totenbahr,
Ich hab dich geliebet so manches Jahr!“ (bis)
9. Der dritte hob ihn wieder auf sogleich
und küsste sie an den Mund so bleich: (bis)
10. „Dich liebt' ich immer, dich lieb' ich noch heut
und werde dich lieben in Ewigkeit!“ (bis)

Die drei Reiter

Volkslied.

1. Es ritten drei Reiter zum Tore hinaus, adé!
Feinsliebchen das schaute zum Fenster heraus, adé!
Und wenn es denn soll geschieden sein,
So reich'mir dein goldenes Ringlein, adé, adé, adé
Ja, Scheiden und Meiden tut weh!
2. Und der uns scheidet das ist der Tod, adé!
Er scheidet so manches Mündlein rot, adé!
Er scheidet so manchen Mann vom Weib,
Die konnten sich machen viel Zeitvertreib, adé,
Ja, Scheiden und Meiden tut weh! [adé, adé.
3. Er scheidet das Kindlein in der Wieg'n, adé!
Wann werd'ich mein schwarzbraunes Mädel doch
krieg'n? adé!
Und ist es nicht morgen, ach, wär es doch heut';
Es macht'uns all' beiden gar grosse Freud', adé,
Ja, Scheiden und Meiden tut weh! [adé, adé.

Drunten im Tale

1. Drunten im Tale am rauschenden Fluss,)
Sass ein Mädchen so reizend so schön.) bis.
Blumen, ja Blumen pflückte sie jetzt ab, (bis)
Sie wand Kränzlein und sie warf sie in die
Sie wand Kränzlein und sie [Flut hinein,)
warf sie in die Flut.) bis.
2. Und wie sie da sass und Kränzlein wand,
Kam ein Jüngling so reizend so schön.
„Lieben, ja lieben“ sprach er zu ihr
Und sie gab sich einem treulosen Jüngling dahin,
Und sie gab sich einem Treuenlosen hin.
3. Und als drei Viertel Jahr um war,
Sass das Mädchen am Ufer und weinte.
„Liebe, ja Liebe“ bringt manchen ins Grab!
Und die stürzte vor Verzweiflung in die Flut hinein,
Und sie stürzte vor Verzweiflung in die Flut.
4. Drei Röslein blühen auf ihrem Grab,
Kam ein Jüngling und brach sie ab.
„Jüngling, ach Jüngling lass die Rosen doch stehn
Denn sie sind ja einem treulosen Mädchen geweiht
Das ihr Leben hat gelassen in der Flut“.

Das Ringlein

Volkslied.

1. Bald gras ich am Nekkar, bald gras ich am Rhein
Bald hab'ich ein Schätzel, bald bin ich allein.
2. Was hilft mir das Grasen wenn die Sichel nicht
Was hilft mir ein Schätzel, wenn's bei [schneidt;
[mir nicht bleibt?
3. So soll ich dann grasen am Nekkar, am Rhein
So werf'ich mein goldiges Ringlein hinein.
4. Es fliesset im Nekkar und fliesset im Rhein,
Soll schwimmen hinunter in's tiefe Meer'nein.
5. Und schwimmt es, das Ringlein, so frisst es ein
Das Fischlein soll kommen aufs Königs [Fisch;
[sein Tisch.
6. Der König tät fragen, wem's Ringlein soll sein?
Da tät mein Schatz sagen: „Das Ringlein g'hört
mein.“
7. Mein Schätzlein tät springen bergauf und bergein,
Tät mir wied'rum bringen das Goldringlein fein.
8. Kannst grasen am Nekkar, kannst grasen am Rhein
Wirf du mir immer dein Ringlein hinein!

Annchen von Tharau

H. Albert.

H. Silcher.

1. Annchen von Tharau ist's die mir gefällt,
Sie ist mein Leben, mein Gut und mein Geld.
Annchen von Tharau hat wieder ihr Herz
Auf mich gerichtet in Liebe und Schmerz.
Annchen von Tharau, mein Reichtum, mein Gut,
Du, meine Seele, mein Fleisch und mein Blut.
2. Käm alles Wetter gleich auf uns heran,
Wir sind gesinnt, bei einander zu stahn.
Krankheit, Verfolgung, Betrübnis und Pein
Soll unsrer Liebe Zusammenschluss sein.
Annchen von Tharau, mein Licht, meine Sonn,
Mein Leben schliess ich um deines herum.
3. So wie ein Palmenbaum über sich steigt,
Hat ihn erst Regen und Sturmwind gebeugt,
So wird die Lieb'in uns mächtig und gross
Nach manchem Leiden und traurigem Los.
Annchen von Tharau, mein Reichtum, mein Gut,
Du, meine Seele, mein Fleisch und mein Blut.

Heideröslein

J. W. von Goethe.

Heinrich Werner.

1. Sah ein Knab ein Röslein stehn,
Röslein auf der Heiden,
War so jung und morgenschön,
Lief er schnell, es nah zu sehn,
Sah's mit vielen Freuden.
Röslein, Röslein, Röslein rot,
Röslein auf der Heiden.
2. Knabe sprach: Ich breche dich,
Röslein auf der Heiden!
Röslein sprach: ich steche dich,
Dass du ewig denkst an mich,
Und ich will's nicht leiden.
3. Und der wilde Knabe brach
's Röslein auf der Heiden!
Röslein wehrte sich und stach,
Half ihm doch kein Weh und Ach,
Musst'es eben leiden.

Die Lore

1. Im Wald, im grünen Walde)
Da steht ein Försterhaus) bis.
Da schauet jeden Morgen,
So frisch und frei von Sorgen,
Des Försters Töchterlein hinaus.) bis.

Kehrreim:

Tiralala, tiralala)
Tira, tira, tiralala, lala) bis.
Lore, Lore, Lore, Lore
Schön sind die Mädchen
Von siebzehn, achtzehn Jahr.

Lore, Lore, Lore, Lore
Schöne Mädels gibt es überall.
Und kommt der Frühling in das Tal,)
Grüsst mir die Lore noch einmal.)
Ade, ade, ade.) bis.

2. Der Förster und die Tochter,)
Die schossen beide gut.) bis.
Der Förster schoss ein Hirschelein
Die Tochter traf ein Bürschelein
Tief in das junge Herz hinein.) bis.
3. Steh' ich auf Bergeshöhen.)
Schau' in die Täler hin.) bis.
Dann sehe ich so gerne
Aus weiter, weiter Ferne,
Das Haus der jungen Försterin.) bis.

Die Lore am Tore

Naar Heinrich Christian Boie,
Stud. Jur. Jena, 1764.

1. Von allen den Mädchen so blink und so blank
Gefällt mir am besten die Lore;
Von allen den Winkeln und Gässchen der Stadt
Gefällt mir der Winkel am Tore.
Der Meister, der schmunzelt, als hab' er Verdacht,
Als hab' er Verdacht auf die Lore.

Kehrreim:

Sie ist mein Gedanke bei Tag und bei Nacht,
Und wohnt im Winkel am Tore.

2. Und kommt sie getrippelt das Gässchen hinab,
So wird mir ganz schwül vor den Augen;
Und hör' ich von weitem ihr leises Klipp-Klapp
Kein Niet oder Band will mir taugen.
Die Damen bei Hofe, so sehr sie sich ziern,
Sie gleichen doch nicht meiner Lore.
3. Und kommet die liebe Weihnacht heran,
Und stosst mir das Geld in der Westen,
Das Geld, das die Mutter zum Rock mir gesandt.
Ich geb's ihr, bei ihr ist's am besten.
Und würden mir Schätze vom Teufel gebracht
Ich trüge sie alle zur Lore.
4. Und kommet nun endlich auch Pfingsten heran,
Nach Handwerksgebrauch, müsst' ich wandern:
Dann werd ich jedoch für mein eigenes Geld
Hier Bürger und Meister trotz andern.
Dann werde ich Meister in dieser Stadt,
Frau Meisterin wird meine Lore;
Dan geht es juichheissa! bei Tag und bei Nacht,
Doch nicht mehr im Winkel am Tore!

Das Polenkind

1. In einem Polenstädchen,
Da wohnte einst ein Mädchen,
Sie war so schön!
Sie war das allerschönste Kind,)
Das man in Polen find't) bis.

Kehrreim:

Aber nein, aber nein sprach sie,
Ich küsse nie!

2. Ich führte sie zum Tanze,
Da fiel aus ihrem Kranze,
Ein Röslein rot.
Ich hob es auf von Ihrem Fuss
Und bat um einen Kuss.
3. Und war der Tanz zu Ende,
Wir reichten uns die Hände,
Zum letzten Mal.
Sie lag in meinem, meinem Arm
Mir schlug das Herz so warm.
4. Doch in den Abschiedsstunden,
Da fiel aus Ihrem Munde,
Ein einziges Wort:
So nimmst du, Dussel-Dusseltier
Den ersten Kuss von mir.
Vergiss Maruschka nicht, das Polenkind.

Auf der grünen Wiese

Auf der grünen Wiese
Hab ich sie gefragt,
Ob sie mich wohl liebe
Ja! Hat sie gesagt!
Wie im Paradiese
Fühlte ich mich gleich,
Und die grüne Wiese
War das Himmelreich.
Wir tanzten wie zwei Kinderlein,
Kinderlein, Kinderlein,
Ins rose-rote Glück hinein
Könnt' es schöner sein.
Auf der grünen Wiese
Habe ich sie gefragt;
Ob sie mich wohl liebe
Ja! Hat sie gesagt!

Die Auserwählte

Heinrich Wagner,

Naar een oude volkswijze.

1. Mädele, ruck, ruck, ruck, an meine grüne)
I hab di gar so gern, i kan di leide. [Seite) bis
Bist so lieb und gut, schön wie Milch und Blut,
Du musst bei mir bleibe, musst mir d'Zeit vertreibe.
Mädele, ruck..... leide.
2. Mädele, guck, guck, guck in meine schwarze Auge,
Du kannst dei lieblichs Bildle drinne schaue!
Guck no recht drei-nei, du musst drinne sei
Bist du drinne z'Haus, kommst au nimme raus
Mädele, guck...
3. Mädele, du, du, du musst mir den Trauring gebe,
Denn sonst liegt mir ja ni mehr an mei'm Lebe!
Wenn i di net krieg, gang i fort in Krieg,
Wen i di net hab, ist mir d'Welt e Grab.
Mädele, du...

Muss i denn

Heinrich Wagner,
Stud. Theol., Tübingen 1824.

Uit Zwaben.

1. Muss i denn, muss i denn zum Städtele 'naus
Städtele 'naus
Und du mein Schatz bleibst hier?
Wenn i komm, wenn i komm, wenn i wiederum
Wiederum komm, [komm,
Kehr i ein, mein Schatz, bei dir!
Kann i gleich net allweil bei dir sein,
Han i doch mein Freud an dir!
Wenn i komm,bei dir.
2. Wie du weinst, wie du weinst dass i wandere muss,
Wandere muss,
Wie wenn d'Lieb jetzt wär vorbei;
Sind au drauss, sind au drauss der Mädele viel,
Mädele viel,
Lieber Schatz, i bleib dir treu!
Denk du net, wenn i en Andre seh
No sei mein Lieb vorbei:
Sind au drauss ...
3. Uber's Jahr, über's Jahr, wenn mer Träubele
Träubele schneidt, [schneidt
Stell i hier mi wiedrum ein;
Bin i dann, bin i dann, dein Schätzele noch,
Schätzele noch,
So soll die Hochzeit sein.
Uber's Jahr, da ist mein Zeit vorbei,
Da g'hör i mein und dein.
Bin i dann, ...

Oh ! Susanna

Stephen Foster.

Stephen Foster. 1847.

1. I come from Alabama
With my banjo on my knee,
I'm going to Lousiana,
My true love for to see.
It rained all day the night I left
The weather was so dry
The sun so hot I froze myself
Susanne, don't you cry.

Chorus:

Oh! Susanna,
Oh! don't you cry for me,
For I come from Alabama
With my banjo on my knee.

2. I had a dream the other night,
When ev'rything was still,
I thought I saw Susanna
Acoming down the hill,
The buckwheat cake was in her mouth,
The tear was in her eye
I says I'm coming from the South,
Susanna, don't you cry.

My Bonnie

Amerikaans studentenlied.

1. My Bonnie is over the ocean.
My Bonnie is over the sea.
My Bonnie is over the ocean.
O bring back my Bonnie to me.

Chorus:

Bring back, (ter) my Bonnie to me, to me
Bring back, (bis) O bring back my Bonnie to me.

2. O blow ye winds over the ocean,
O blow ye winds over the sea,
O blow ye winds over the ocean,
And bring back my Bonnie to me.
3. Last night as I lay on my pillow,
Last night as I lay on my bed,
Last night as I lay on my pillow,
I dreamed that my Bonnie was dead.
4. The winds have blown over the ocean,
The winds have blown over the sea,
The winds have blown over the ocean,
And brought back my Bonnie to me.

Drink to me only

Ben Jonson 1616.

± 1770

1. Drink to me only with thine eyes.
And I will pledge with mine;
Or leave a kiss within the cup,
And I'll not ask for wine;
The thirst that from the soul doth rise
Doth ask a drink divine;
But might I of Jove's nectar sup,
I would not change for thine.
2. I sent thee late a rosy wreath,
Not so much hon'ring thee,
As giving it a hope, that there
It could not wither'd be;
But thou there-on didst only breathe,
And sent'st it back to me;
Since when it grows and smells, I swear,
Not of it- self, but thee.

Beaux yeux

Beaux yeux, beaux yeux,
Depuis que je vous admire
Je n'en suis pas plus heureux.

Au clair de la lune

1. Au clair de la lune,
Mon ami Pierrot,
Prête moi ta plume
Pour écrire un mot.
Ma chandelle est morte,
Je n'ai plus de feu;
Ouvre moi ta porte
Pour l'amour de Dieu.
2. Au clair de la lune,
Pierrot répondit:
Je n'ai pas de plume;
Je suis dans mon lit.
Va chez la voisine,
Je crois elle y est,
Car dans sa cuisine
On bat le briquet.
3. Au clair de la lune,
L'aimable Lubin
Frappe chez la brune,
Ell' répond soudain:
Qui frappe de la sorte?
Il dit à son tour:
Ouvrez votre porte
Pour la Dieu d'amour.
4. Au clair de la lune,
On n'y voit qu'un peu,
On chercha la plume;
On chercha du feu.
En cherchant d'la sorte,
Je n'sais c'qu'on trouva,
Mais j'sais, que la porte
Sur eux se ferma.

Auprès de ma blonde

1. Dans les jardins d' mon père)
Les lilas sont fleuris,) bis.
Tous les oiseaux du monde
Vienn'nt y faire leur nid.

Refrain:

Auprès de ma blonde
Qu'il fait bon, fait bon, fait bon,
Auprès de ma blonde
Qu'il fait bon dormir.

2. Tous les oiseaux du monde
Vienn'nt y faire leur nid.
La caill', la tourterelle
Et la joli perdrix.
3. La caill', la tourterelle
Et la joli perdrix,
Et ma joli' colombe,
Qui chante jour et nuit.
4. Et ma joli' colombe,
Qui chante jour et nuit,
Qui chante pour les filles
Qui n'ont point de mari.

5. Qui chante pour les filles
Qui n'ont point de mari,
Pour moi ne chante guère
Car j'en ai un joli.
6. Pour moi ne chante guère
Car j'en ai un joli,
Dites-nous donc, la belle,
Où donc est votr' mari?
7. Dites-nous donc, la belle,
Où donc est votr' mari?
Il est dans la Hollande,
Les Hollandais l'ont pris.
8. Il est dans la Hollande,
Les Hollandais l'ont pris.
Que donneriez-vous, belle,
Pour avoir votre ami?
9. Que donneriez-vous, belle,
Pour avoir votre ami?
Je donnerais Versailles,
Paris et Saint-Denis.
10. Je donnerais Versailles,
Paris et Saint-Denis.
Les tours de Notre-Dame
Et l'clocher d' mon pays.
11. Les tours de Notre-Dame
Et l'clocher d' mon pays.
Et ma joli colombe
Pour avoir mon ami.

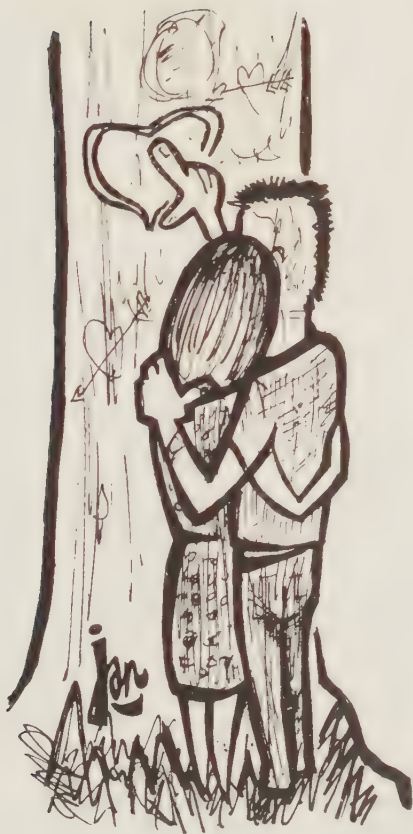
A la claire Fontaine

1. A la claire Fontaine
M'en allant promener,
J'ai trouvé l'eau si belle
Que je m'y suis baigné.

Refrain:

Il y a longtemps que je t'aime
jamais je ne t'oublierai...

2. Sous les feuilles d'un chêne
Je me suis fait sécher
Sur la plus haute branche
Le rossignol chantait.
3. Chante rossignol, chante,
Toi qui as le coeur gai;
Tu as le coeur à rire,
Moi je l'ai à pleurer.
4. J'ai perdu mon amie
Sans l'avoir mérité,
Pour un bouquet de roses
Que je lui refusai.
5. Je voudrais que la rose
Fût encore à planter
Et que ma douce amie
Fût encore à m'aimer.

STEMMING EN LUIM

En 's avonds

Rond 1650.

1. En 's avonds, en 's avonds, en 's avonds is het goed.
En 's avonds hebben wij geld bij hopen [(bis)
En 's morgens geen om brood te kopen,
En 's avonds, en 's avonds, en 's avonds is het goed.
2. En 's avonds en...
En 's avonds zouden wij geerne trouwen
En 's morgens nughtens vroeg berouwen,
En 's avonds...
3. En 's avonds en...
En 's avonds zullen wij koeken bakken
En 's morgens tegen uw oren plakken,
En 's avonds...

O, hoe zoet is 't mij bij avond

W. C. Schulz.

O, hoe zoet is't mij bij avond
Mij bij avond,
Als ter ruste klokken luiden
Klokken luiden:
Bimbam, bimbam, bimbam.

Karnavallied

Jef Burm

't Studentenjaar is lang
En moeder is al bang
Ik suste haar; Het is nog lang geen Pasen
Ik hou de cursus bij
Je zal eens zien in Mei
Dan is 't er om te doen en Blok-geblazen
Maar in de Karnavalstoet vindt je mij
't Brengt in Leuven, leven in de brouwerij.

Keerzang:

Mijn nicht ... zal we studeren
Ik ga nu naar het bal
Mijn nicht ... zal wel studeren
Voor mij is 't Karnaval
Ze kunnen mij daar niet missen
Het is studenten-plicht
Als je nog iets wil weten ...
Dan vraag je't aan mijn nicht...
zij is het licht ... van de familie.

De eerste merel fluit
de meikever komt uit
Ik voel de Lente zingen in mijn aderen
Ik maak een zotte sprong
We zijn maar één keer jong
We zijn de zoete hoop van onze vaders
Die vragen de belasting om advies
of A.U.B. de zoon aftrekbaar is.

De overheid besnoeit
De stapel boeken groeit
en ook de jaren die wij moeten kloppen
De koeli's van de K.U.L.
Die kunnen met hun BUL
Nu wetenschappelijk verantwoord doppen
Mijn nicht beseft het allemaal veel later
Ze is de dochter van de zuster van onze ALMA MATER.

Kermislied

Hubert Melis.

Emiel Hullebroeck.

1. Als 't kermis wordt, als 't kermis wordt,
In 't land van Rupelmonde,
Dan komen de schippers terug naar huis,
Van uren in het ronde;
Dan wordt de blijde trom geroerd
En 't beste bier geschonken;
Er wordt geflikkerd en gedanst,
Gezongen en gedronken.
Van klepper klapetter, van klep klep klep,
In 't land van Rupelmonde,
Eén kermis maar in heel het jaar,
En drinken is geen zonde!

2. Dan kiest de schippersmaat zijn lief
En doet ze lustig draaien;
En wie niet stram is en niet stijf,
Hij moet zijn benen zwaaien.
Een aardig lief, een kermislief,
Een lief voor twee, drie dagen:
Toe, neem dat lief, dat aardig lief,
Ze zal niet beter vragen.
Van klepper klapetter, van klep klep klep,
In 't land van Rupelmonde,
Eén kermis maar in heel het jaar,
En dansen is geen zonde!

3. Maar als het laat en later wordt,
Dan gaan ze in stil gefluister,
De wegen langs, de dijken langs,
In eenzaamheid en duister.
Dan neemt hij 't lief in zijnen arm
En zegt haar wondre dingen;
En wat hij vraagt en wat zij zegt...
Dat zal ik morgen zingen.
Van klepper klapetter, van klep klep klep,
In 't land van Rupelmonde,
Eén kermis maar in heel het jaar,
En kussen is geen zonde.

Een Kalamanden Rok

Uit Duinkerken.

Een kalamanden rok, een wit mant'lijntje d'rop.
En weet je, waar dat'k weune?
Al in Sint Gillisdorp!
Een lijnewaad kazakje, een biezebomen rok,
En zou'k daarmee niet lachen? De fruitpan op z'n kop
Een kalamanden rok, een wit mant'lijntje d'rop.
En weet je, waar dat'k weune?
Al in Sint Gillisdorp.

Sa laat ons vrolijk wezen

Uit Deinze.

1. Sa laat ons vrolijk wezen,
op Sint-Antonius' feest, feest, feest
op Sint-Antonius' feest.
Sint-Antonius en den duivel waren gemeen
en ze dansten om het zeest, zeest, zeest,
en ze dansten om het zeest.
2. Een van Lucifer's posturen,
die wilde vrolijk zijn
hij zette een ijzeren braadpan op zijn hoofd
en een vaatje met brandewijn.
3. „A vous” zeid' hij, Sint-Antoneke,
't is een glazeken tegen de vaak
Sint-Antonius riep „ik mag geen brandewijn”
en hij goot het tegen zijn kaak.
4. Dat was om hem te kwellen
bij het nemen van den drank
Sint-Antonius greep den duivel bij zijn steert
en hij schreeuwde wel zes uren lang.

Vlaamse kermis

René de Clercq.

Emiel Hullebroeck.

1. Bezem uit! 't Is kermis!
Knechten, meiden, vrouwen, mans,
heel de bonte zwerm is
lustig aan den dans.
Een ander groep aan tafel
eet vis en worst en wafel.
Oud wijfje schinkt, oud ventje drinkt
oud liedje dreunt en klinkt:

Keerzang:

Ha! Niets zo leutig, fraai en fris
als bezemboerekerremis!

Niets zo leutig, fraai en fris
als 't Vlaamse leven is!

2. Zonder wufte poeders,
zonder valse lok in 't haar
Schoon gelijk uw moeders
over dertig jaar.
Mijn blonde, ronde deernen,
blauwe ogen lijk lanteernen,
Een mond beroosd, een wang die bloost,
een borst die zuchtjes loost.
3. Kerels, kloek als eiken,
rode guit en bruine kwant,
treden voor en reiken
kluchtig u de hand.
Nu draven lijk de veulens,
nu draaien lijk de meulens
totdat ge hijgt, terneder zijgt
en warme kussen krijgt.
4. Trouwt en kweekt ge kindren,
wordt ge van den ouden tijd
komt geen jonkheid hind'ren,
als ze speelt en vrijt.
Oud moederke, oud manneke,
kruipt dichtcr bij het kanneke
en drinkt verheugd op al wat deugt,
op oude en jonge jeugd!

De vastenavond die komt an

17e eeuw.

1. De Vastenavond die komt an,
Wij zingen: „ho man! ho!”
Geeft ons een pankoek uit de pan,
En zo, mijnheer, wel zo!
En nu het Vastenavond is,
Nu zijn wel alle keeltjes fris!
Van dirdondon! van dirdondon!
Van dirdondon, don, dirdondeine!
Het spelen gaat gewis!
2. Tsa, meisjes, zet de pan te vier,
Slaat eiers in het meel,
En haalt een kruikje smokkelbier:
Zo smeren wij de keel.
Terwijl gij nu dan uit den haard
De koekjes uit de pan vergaart,
Wij spelen met de kaart!
3. Wat raad je, zal het klaver troef
Of zal het schoppen zijn?
Neen, geen van bei: 't is harte boef
En't asie da's voor mijn!
Welhei, welhei, wat zeg je nu?
Zeg, speel je mee, of ben je schuw?
Zie, daar is lanterlu!
4. Hier dient ook wel een glaasje bij:
Ik drinke deze dronk
Op mijn gebuurkens aan weerszij:
Sa, vrienden wij zijn jonk!
Kom, kus je meisje dat het kraakt,
Terwijl de wijn ons allen smaakt!
De Vastenavond vrolijk maakt!

Boerenkermis

17e eeuw

1. De boerkens smelten van vreugd en plezier
als d'oogst is binnengereden.
Ze gaan met hunne boerinnen te hier
en zij maken zeer goede sier.
De bezem steekt ten venster uit:

Keerzang:

Men danst er, men speelt er al op de fluit,
op potten en pannen
op glazen en kannen,
op allerhande geluid;
op messen, op schup en op zoutevat,
op hangel op tangel, op dit en op dat,
op trommeltje rom, dom domme dom dom;
op keteltjes, lepeltjes, tikke tik tang,
en dat gaat zo den helen dag lang.

2. De boerkens hebben het aards paradijs
door Adam verloren, hervonden.
Zij roeren de lepel als was het om prijs.
in de rijstpap die hemelse spijs.
De jonkheid kiest een liefje uit.

Daar reed een boer naar Leuven

Oscar Roels naar een oude wijs.

1. Daar reed nen boer naar Leuven,
naar Leuven reed er nen boer,
hij kwam een boerinneke tegen
en 't boerinneke zei „Bonzour”
Met blanke blinkende eierkes,
met boterke trok het naar stee
„Karlijntje kind, Karlijntje lief,
Karlijntje rijde nie' mee?”
2. Geen tweemaal moest ze peizen,
stak toe de boterland,
stak toe het eierkorveken,
stak toe hem de poezele hand.
En wip! 't zat op den wagen
en hoep! 't zat naast hem neer.
Zij hielden bei van praten
en praatten over 't weer.
3. Ze praatten en ze praatten,
hoe 't kwam dat wist geen een,
de bank was lang en groot genoeg
en ze zaten zo dicht bijeen.
Ze praatten en ze praatten,
hoe dorst hij het bestaan!
Ze praatten niet meer, ze fezelden...
en geen levende ziel langs de baan!
4. Karlijntjes zwarte kijkers,
die hebben het gedaan,
hij keek naar haar, zij keek naar hem,
en hij kon niet weerstaan...

„Uw dievige deugenietoogskes,
Karlijntje, die hebben 't gedaan”.
Hij kuste bei heur wangen:
„Karlijntje! Is het misdaan?”

5. Zo reed nen boer naar Leuven.
Een zoentje alhier, aldaar,
reed gans alleen naar Leuven,
en keerde getween van daar...
Er rijden er veel naar Leuven,
zo jong ende vrij voorwaar!
Ze komen Karlijntje tegen...
ze komen verkocht van daar!

Waarvan gaan de boeren zo ?

1. Waarvan gaan de boeren, de boeren,
Waarvan gaan de boeren zo mooi?
Ze dorsen het koorn en verkopen het strooi.
Daarvan gaan de boeren, de boeren
Daarvan gaan de boeren zo mooi.
2. Waarvan hebben de boeren, de boeren
Waarvan hebben de boeren veel geld?
Ze karnen de boter, verkopen de melk.
Daarvan hebben de boeren, de boeren
Daarvan hebben de boeren veel geld.
3. Waarmee drinken de boeren, de boeren
Waarmee drinken de boeren den wijn?
Ze vetten het kalf en verkopen het zwijn
Daarmee drinken de boeren, de boeren
Daarmee drinken de boeren den wijn.

De boer had maar enen schoen

Uit Oost-Friesland.

1. De boer had maar enen schoen ,
weinig genoeg, genoeg, genoeg!
De boer had maar enen schoen, weinig genoeg!
Een schoen zonder hak er an,
de boer is geen edelman,
een schoen zonder hak er an.
de boer die is geen edelman!
2. De boer had maar enen broek: (enz.)
Een broek zonder zak er in, (enz.)
3. De boer had maar enen jas: (enz.)
Een jas zonder knoop er an, (enz.)
4. De boer had maar enen kous: (enz.)
Een kous met een gat er in, (enz.)
5. De boer had maar enen hemd: (enz.)
Een hemd zonder slip er an, (enz.)
6. De boer had maar enen pet; (enz.)
Een pet zonder klep er an, (enz.)
7. De boer had maar enen vrouw,
meer dan genoeg, genoeg, genoeg!
De boer had maar enen vrouw, meer dan genoeg!
Een vrouw met een kop er op:
de boer had een reuzestrop;
een vrouw met een kop er op:
de boer die had een reuzestrop.

Hoe ry die boere

1. Hoe ry die boere:
sit, sit, so! (ter)
Hoe ry die boere?
Sit, sit, so! (bis) Hoera!
Die Kaapse nooi sê:)
Tingelingeling (bis), Hoera!) bis
Hoe ry die boere?
Sit, sit, so! (bis) Hoera!
2. Hoe fluit die boere?
Fluit, fluit, so, fluit, fluit, fluit, fluit, Hoera!
Die Kaapse nooi sê:
(fluit de melodie) Hoera!
3. Hoe dans die boere?
Polkadraai! Tiekedraai! ou perd!
Die Kaapse nooi sê:
Tingelingeling, ou haan!
4. Hoe skiet die boere?
Boem, boem, boem! Di's raak!
Die Kaapse nooi sê:
Skiet nog een, di's raak!

Hoog op den gelen wagen

Margot Vos.

Heinz Höhne

1. Hoog op den gelen wagen
Rijd ik door berg en dal.
Lustig de kleppers draven,
Blij klinkt het hoorngeschal.
Water, wouden en weiden,
Stromen zo machtig en vrij,
Ik kan van uw schoon haast niet scheiden)
Maar 't gaat voorbij, voorbij!) bis

2. Bassen, violen en fluiten
Zingen door dorpen blond:
Vrolijke frisse kornuiten
Springe 'om de linde in 't rond.
Mee danst het blad in de winden,
Zwierend en zwaaiend, joechhei
Hoe graag bleef ik daar bij de linde,
Maar 't gaat voorbij, voorbij!

3. Postiljon in de taveerne
Voedert de rossen in vlucht;
Lachende waard komt zich weren,
Reikt mij een glas in de lucht.
Blondkopje achter de rozen
Schuift het gordijntje opzij.
Mijn hart zou zo graag daar verpozen,
Maar 't gaat voorbij, voorbij!

'k Heb mijn wagen volgeladen

1. 'k Heb mijn wagen volgeladen,
Vol met oude wijven;
Toen ze op de marrekt kwamen
Begonnen zij te kijven,
Nu neem ik van mijn levensdagen
Geen oude wijven meer op mijn wagen!
Hop, paardje hop!
2. 'k Heb mijn wagen volgeladen,
Vol met oude mannen;
Toen zij op de marrekt kwamen
Gingen ze samenspannen.
Nu neem ik van mijn levensdagen
Geen oude mannen meer op mijn wagen!
Hop, paardje hop!
3. 'k Heb mijn wagen volgeladen,
Vol met jonge meisjes;
Toen zij op de marrekt kwamen,
Zongen zij als sijsjes.
Nu neem ik van mijn levensdagen
Steeds jonge meisjes op mijn wagen!
Hop, paardje hop!

Ain boer wol noar zien noaber tou

Uit Groningen.

1. Ain boer wol noar zien noaber tou,)
hai, boer, hai!) bis
Zien wief dy wol mit hom goan,)
dom dom dom dai!) bis
2. „Nee wief, doe most toeze bliev'n,
Most spinn'n en naai'n" van
3. Dou boer weer in hoeze kwam,
Zee'e: „Wief, wat hestoe wel doan?"
4. Moar 't wief kreeg tou bèrestok,
En sloug hom dou op zien kop.
5. En boer gong noar zien noaber kloag'n,
„Mien wief het mie op kop sloag'n" van
6. En noaber zee: „Net ziezoo".
„Mien wief dij dut krek ziezoo".

Het loze vissertje

Uit Gent 18e eeuw.

1. Des winters als het regent,
Dan zijn de paadjes diep, ja diep,
Dan komt dat loze vissertje
Vissen al in dat riet, ja riet.

Keerzang:

Met zijnen rijfstok, met zijnen strijkstok,
Met zijnen lapzak, met zijnen knapzak,
Met zijne lere, van dirre domme dere,)
Met zijne lere laarsjes aan.) bis.

2. Dat loze molenarinnetje
Ging in heur deurtje staan, ja staan,
Opdat dat aardig vissertje
Voorbij haar heen zou gaan, ja gaan.
Met zijnen...
3. „Wat heb ik u misdreven,
Wat heb ik u misdaan, ja daan,
Opdat ik niet met vrede
Voorbij uw deur mag gaan, ja gaan”
Met mijnen...
4. „Gij hebt mij niets misdreven,
Gij hebt mij niets misdaan, ja daan.
Maar moet mij driemaal zoenen,
Eer gij van hier moogt gaan, ja gaan”.
Met uwen...

Lapper krispijn

René De Clercq.

Emiel Hullebroeck.

1. De schoentjes gaan er met paren
En jammer, de mensen ook.
't Verstand komt niet voor de jaren.
De liefde? Wat vuur en wat rook!
Ach wisten 't de vliegende gaaien.
Ze werden 't vrij leven niet moe.
Ik zitte mijn schoentje te naaien
En trekke mijn draadje toe.
2. Hoe groeide uit dat lustige Grietje
Die knorrige, dolle katijf?
Een lief als een hemelbietje,
En nu, zo een duivelig wijf!
Vndaag al de winden aan 't waaien,
En morgen noch ba noch boe.
Ik zitte mijn schoentje te naaien
En trekke mijn draadje toe.
3. Wat heb je aan die pinten, die pijpen?
Neem liever een druppel, een dop!
Ei, moet je dat elsje weer slijpen?
Jees-Christus, wat eeuwig geklop!
Ik mag me noch roeren noch draaien,
't Is al verkeerd wat ik doe.
Ik zitte mijn schoentje te naaien
En trekke mijn draadje toe.

Ohe kameraad

E.H. Dockx

A. Preud'homme

1. Trek aan de riemen, wij varen
Flink op de maat van een lied
Klieft onze boot door de baren
Weg alle zorgen en verdriet

Keerzang

Ohé, kameraad ! Vaar mee kameraad (bis)
De zeilen, haal op. De vlag in de top (bis)

2. Zijn wij niet jong en vol leven
Wij vrezen regen noch zon
Stormen, zij doen ons niet beven
't Druipende nat, 'k lach er om.
3. Dreigen de stormen van 't leven
Vikings, dan goed opgelet
Volgt het parool u gegeven
't klinkt : "Sta je man, sta je wet".

Zeeroverslied

Zware stapmars

Oud lied

1. De machtigste koning van storm en van wind
Is de arend geweldig en groot
De vogels zij siddren en vluchten van angst
Voor zijn snavel en klauwende poot
Als de leeuw verheft zijn gebrul des nachts
Dan verschrikt hij de dieren ermee
Ja, wij zijn de heersers der aarde
De koningen van de zee

Keerzang

Tiralala (tiralala), tiralala (tiralala), tiralala

Tiralala, Hoi ! Hoi !

Ja, wij zijn de heersers der aarde, de koningen van de [zee.

2. Verschijnt er een schip op de oceaan
Dan juichen wij luide en wild
Ons trotse schip, als een pijl uit een boog
Vliegt terstond door de wateren zilt
De koopman wordt bang, en hij siddert van angst,
De matrozen verwensen dien dag
En daar klimt de mast langs omhoog
Onze bloedrode zeeroversvlag
3. Wij werpen ons op het vijandig schip
Als een weggeslingerde speer
Kanonnen dreunen, 't geweer knalt rondom
En de enterbijl hakt keer op keer
En steeds zinkt de vlag van de vijand omlaag
Overwinningsgeroep klinkt alom
Lang leef de bruisende zee !
Lang leve de zeeroverij !

De Soldaat

Miel Cools

1. Een soldaat van Napoleon de Grote
Was het leger grondig beu
Hij had gestreden, gevochten en geschoten
Il voulait bien être à deux
En op een morgen was hij niet op het appel
En de sergeant riep razend kwaad : mille tonnerre !
Maar alle andre soldaten wisten 't wel
Ze zegden droevig, hij is naar zijn pauvre mère !

Keerzang

Leipzig, Moskou, Petrograd
Zijn heel mooie dromen
Maar ik weet een kleine stad
Waar wij nog nooit kwamen
Zeven eenden in de vijver
Zeven banken op de markt
En het standbeeld van een schrijver
En het meisje van mijn hart
Links, rechts, één, twee, leve de sergeant !
En ze wuifde met haar hand.

2. Een soldaat van Napoleon de Grote
Lag te slapen in het gras
Hij had nog net een liedekje gefloten
Waarvan de tekst vergeten was
En hij droomde dat hij stierf voor 't vaderland
En hij kreeg posthuum wel honderd decoraties
En ieder jaar werd er voor hem een vlam gebrand
En zijn oude moeder leefde vrijwel gratis

De vier weverkens

Uit Wambeke.

1. Vier weverkens zag men ter botermarkt gaan
en de boter die was er zo diere.
Zij hadden geen duit haast meer in hunne tas
en ze kochten één pond sa vieren.
Schietspoele, sjerrebekke spoelza!
Djikke djakke, kerrekoltjes, klitsklets!
En ze kochten één pond sa vieren.
2. En als zij dat boterken hadden gekocht,
zij hadden er vier platelen.
Zij spraken dat vrouwken zo vriendelijk aan:
sa vrouwke en wilt het ons delen.
3. Dat vrouwken dat sprak: „Ja dat zal ik wel doen,
ja zo wel als een vrouwken vol eren
want ik wete wel wat er de weverkens zijn:
en de weverkens zijn er geen heren.”
4. Wat zouden de weverkens heren zijn,
zij en hebben er huize noch erven!
En kruipt er een muiske in hunne schapraai,
van honger zo moet het er sterven.
5. En als dan dat muiske gestorven zal zijn,
waar zullen zij het begraven?
Al onder de weverkens hunne getouw
en het grafken zal rooskens dragen.

Malbroek

Te Averbode opgetekend door Ernest Claes.

1. En Malbroek die trok naar den oorlog
Miekendi, miekenda,
Miekendal, deral, deral, dera,
En Malbroek die trok naar den oorlog,
Wie weet wanneer hij keert
Wie weet wanneer hij keert.
2. Met de Pasen zal der hij komen,
Of in de Sinksenweek.
3. Maar de Sinksenweek is verdwenen
Malbroek en keert niet weer.
4. En zijn vrouw die klom op nen toren
Op 't hoogste klom zij ja.
5. En zij zag er een tijding komen
Geheel in 't zwart gekleed.
6. O mijn tijding, o mijn schoon tijding
Wat tijding brengt gij mij?
7. En Malbroek die is er gestorven
Gestorven ja den dood.
8. Ik heb hem naar het graf zien dragen
Al door vier officiers.
9. En den eerste droeg zijn potske
Den tweede zijn banier.
10. En den derde droeg zijnen sabel
Den vierde droeg geen zier.

Jan de Mulder

Jan de Mulder met zijnen leren kulder
en zijn leren broekjen aan
zoude zo geren, zonder lanteren
zoude zo geren te vrijen gaan.

1. Hier is het vlees en daar is de vis
en daar is het manneken pis,
vlees ende vis, manneken pis,
en daar is de vogel, die bedriegelijk is.
2. Daar is de zon en daar is de maan,
en daar is de kraaiende haan,
zon en de maan. kraaiende haan,
en daar is...
3. Daar is het glas en daar is de kan
en daar is de dronken Jan,
glas en de kan, dronkene Jan,
4. Daar is de hond en daar is de kat
en daar is het Oost-Indse rat,
hond en de kat, Oost-Indse rat,

Te Kioldrecht

Uit Oost-Vlaanderen.

1. Te Kioldrecht, te Kioldrecht
Daar zijn de meiske koene,
Zij vrijen tot de middernacht
En slapen tot de noene.
Ik maai, is dat niet fraai?
En slapen tot de noene.
2. Als z'opstaan, als z'opstaan.
Ze kijken in de wolken,
Ze zeggen: „Wel hoe laat is 't al?
Mijn koe staat ongemolken”.
Ik maai, is dat niet fraai?
Mijn koe staat ongemolken”.
3. Als z'uitgaan, als z'uitgaan,
Komt haar de koster tegen:
„Wel koster, zeg, hoe laat is 't al?
Wat uur is 't daar geslegen?”
Ik maai, is dat niet fraai?
Wat uur is 't daar geslegen?”
4. „Het uur dat daar geslegen is,
Dat kunt gij wel bemerken:
De hoogmis is al lang gedaan
En 't volk komt van der kerken”.
Ik maai, is dat niet fraai?
En 't volk komt van der kerken”.
5. En als zij komen in de wei,
Zij zeggen: „koeike blare!
Ik ben hier met mijn lieveken,
En zal u dat niet varen?”
Ik maai, is dat niet fraai?
En zal u dat niet varen?”

Tineke van Heule

René de Clercq.

Emiel Hullebroeck.

1. Tineke van Heule, ons maartje,
Kan werken gelijk een paardje,
Kan melken, kan mesten,
Kan schuren gelijk de besten.
Tineke van Heule, ons maartje,
Staat hoog in de gunst van mijn vaartje,
En als moederken haar prijst,
Dat mijn zuster er om krijst,
Dan lach ik een beetj' in mijn baardje.
Liever dan een vis die in een goudzee zwemt,)
Liever dan een vogel die geen sparen kent) bis
Liever dan een freule, Tineke van Heule,)
Tineke, ons maartjen, in haar hemd!)
2. Tineke heeft geld noch goedje,
Noch landeke, noch pandeke, noch koetje,
Noch huisje, noch kruisje,
Noch een lappeke voor op mijn buisje.
Tineke heeft geld noch goedje,
Maar een hemel is haar lachen en haar groetje,
Als zij trippelt naar de bron,
Met haar emmer in de zon,
En haar klompeken vast aan haar voetje.
3. Tineke van Heule, mijn minneken,
Op u staat mijn zoetste zinneken,
U lust ik, u kust' ik,
Op uw harteken bouw en rust ik.
Tineke van Heule, mijn minneken,
Mijn poezelig dubbel kinneken,
Leg Uw handeke in de mijn
En een bruiloft zal het zijn
Van een boer en een schoon boerinneken.

Het lied van Pater Callewaert

Lambrecht Lambrechts.

Emiel Hullebroeck.

1. Verliefd, gij jongens, kiest alleen een bruid
In 't koor der Vlaamsgezinde maagden uit.
Blijft Vlaandrens heilige idealen trouw
En laat die nimmer breken door een vrouw.
Zo wint ge ons aller wensen voor uw haard
En 't zegenwoord van Pater Callewaert:
Crescite et multiplicamini!
2. Alwaar gij zwerft en werft ten allen kant,
Maakt onze meisjes Vlaams in Vlaanderland,
Bekeert hen, kneedt hen, port hen: „Storm op
En zijn ze rijp gezongen, trouwt er mee! [zee!”
Zo wint ge... enz.
3. Niet langer zal Parijs met hoed en keurs
Nog zegepralen op de huwelijksbeurs.
Bericht aan menig dubbend pensionaat:
Zij weten nu wat hun te wachten staat!
Alléén waar Vlaams met Vlaams in Vlaandren
Rijst 't handgebaar van Pater Callewaert: [paart,
Crescite et multiplicamini!

Van 't maseurken

Herman Broeckaert.

Emiel Hullebroeck.

1. Daar stak op 'nen morgend, een jong maseurken,
Zijn kopke door een spleetje van 't kloosterdeurken
Cantemus Dominum!
Die wangjes, ze waren zo bleek, zo bleek
En 't draaide zijn hoofdje en het keek, het keek
Naar alle kanten om... Cantemus Dominum!
2. En ginder, ei zie! aan de kerk, bezijden,
Daar zag het er een huwelijkskoetske rijden.
Cantemus Dominum!
Hoe glimmend dat bruidjen in 't wit, helwit!
Hoe pronkend in 't zwart-gelijk-git daar zit
De fiere bruidegom! Cantemus Dominum!
3. En verder daar stak het zijn kopke door 't deurken.
En 't stond op zijn teentjes, het bleek maseurken:
Cantemus Dominum!
„Hoe zoet is de tucht - kloeg het, aangedaan -
In 't klooster van Sinten Arjaan, Arjaan!
O zalig heiligdom!” Cantemus Dominum!
4. Toen heeft het zijn hoofdeken ingetrokken
Om rappekes het deurke weer toe te snokken
Cantemus Dominum!
Het kropste in zijn keelke van groten nood,
En 't krijste zijn oogjes zo rood, zo rood!
Ach, bleke kloosterblom! Cantemus Dominum!

De kwezel aan de hemeldeur

1. Daar was een kwezeltje, die 't al wil verstaan,
Die meende zachtjes in den hemel te gaan.
Op hare zokjes, zonder schoen of blokjes;
Maar onze Here, die 't alles wel voorziet,
En wilde deze kwezel in de hemel niet.
2. „Wel, lieve Here, wat heb ik gedaan,
Dat ik niet in den hemel en kan gaan?
't Heb nooit gezongen, gedansen noch gesprongen,
Bij de wijl dat d'ander naar de dans zijn gegaan,
Heb ik in het geheim mijn potje koffie gedaan.
3. Wel, Sinte Pieter, mijne lieve vriend,
Heb ik u niet altijd zeer wel gediend?
'k Ben uw beeld gaan bezoeken met zeven
'k En hebbe nooit uit de kerke gegaan, [kerkeboeken,
Zonder zeev'tig keren op mijn borst te slaan”.
4. Sinte Pieter sprak met goed fatsoen:
„Wat zullen wij met kwezels gaan doen?
Stel deze kwezel rap op enen ezel!
Dat zij nu gaat waar dat zij moge gaan,
'k En trekke mij geen kwezels noch geen ezels
aan!”
5. Lucifer zelve heeft het duidelijk verklaard,
Dat hij in d'helle geen kwezels vergaart:
„'k Laat mij niet kwellen, d'hel in roere stellen!”
En Lucifer riep met een groot getier:
„Wel honderdduizend kwezels gaan in 't vagevier!”

Het klooster van Sint-Arjaan

Frans de Cort.

1. Lize kloeg: „Zo gans alleen
Kan ik toch niet blijven leven...
Naar een klooster wil ik heen!”
„Wel dan weet ik raad te geven:

Keerzang:

Naar het klooster moet jij gaan, kind!
Naar het klooster van Sint Arjaan, kind!
Waar er twee paar schoenen aan
Het beddeken staan, kind!”

2. Ei! Nu zat zij in de klem.
Blozend sloeg ze de ogen neder
Bij den klank van Willem's stem.
„Lieve Lize, 'k zeg het weder:
3. „Zeg, wat is dat voor een sticht?”
Waagde ze eindelijk te vragen:
„Is de boet er zwaar of licht?”
„Ei, ze zou u vast behagen.
4. „Zeg, hoe ware mijn habijt
In die Godgewijde veste:
Hel of donker, eng of wijd?”
„Ei! het simpelst is er 't beste.
5. „Zeg, en dede ik naar uw woord
Wie geleidt me, wie gelast er
Zich te ontsluiten mij de poort?”
„Ei! de schepene en de paster!

6. „Zo! en gij dan?” vroeg ze nog.
„Ei, ik zal wel mede moeten:
Twee paar schenen passen toch
Allerbest an twee voeten!
Kom, we zullen samen gaan, kind!
Naar het klooster van Sint Arjaan kind!
Waar er twee paar schoenen aan
Het beddeken staan, kind!”

Een vreemde arme snuiter

Yv. de Man.

Mozart.

Een vreemde arme snuiter was moede van 't wandlen,
Was moede, moede van het wandlen.
Hij had zijn fluit verloren uit zijnen mantelzak,
Zak, uit zijnen mantelzak.
Dat's niets, ik heb gevonden waar jij zoveel van hield,
Lalala lalalala, waar jij zoveel van hield.

Moeke, doar staait 'n vrijer

Uit Groningen

1. Moeke, doar staait 'n vrijer an de deur,
Fikedom, fikedom, fifalderaldera,
Moeke, doar staait 'n vrijer an de deur,
Halleluja!
2. Vroag ais, wat hai drinken wil,
3. Thee met widde puntjes,
4. Vroag ais, wat hai eten wil,
5. Gört mit proemedanten,
6. Vroag ais, woar hai sloap'n wil,
7. Op het mooiste bèr in hoes,
8. Vroag ais, houveul geld hai het,
9. Honderddoezend gulden,
10. Loat hom din moar binnenkoomn,

Diewer is verliefd

Scheidemann.

Diewer is verliefd te met op zukken reinen vrijer;
Mar z'het er niet iens op 'elet hoe slim dat ie z'n
Gelijk ne kreuple snijer! [biene zet,

De drie tamboers

1. Daar waren drie tamboers)
Die van de oorlog kwamen) bis

Keerzang:

Rom, rom, rom

Die van den oorlog kwamen

Rom.

2. De jongste van de drie,
Ontmoette een koningsdochter.
3. „Lief koningskind,
Mag ik met u verkeren?”
4. „Schone tamboer,
Vraag dat aan mijne pere.”
5. „Lief koningskind,
Wie is er uwe pere?”
6. „Schone tamboer,
De sultan van Turkije.”
7. „Grote sultan,
Mag 'k met uw dochter vrijen?”
8. „Schone tamboer,
Wat zijn uw revenukes?”
9. „Grote sultan,
Mijn trommel en mijn stekken.”
10. „Schone tamboer,
Dan kunt gij fijn verrekken.”
11. „Lief koningskind,
Dan maak ik mijn adieukes.”
12. „Grote sultan,
Vrij zelve met uw dochter!”

Hemelhuis

René De Clercq.

Emiel Hullebroeck.

1. Door mijn woning
Speelt een zonnig licht,
'k Voel me een kleine koning
In mijn grote plicht:
Vrouw en kind te schragen
Op mijn sterke jeugd
En ze hoog te dragen)
In mijn vreugd.) bis
2. Daar, op 't schouwke,
Prijkt mijn enig kruis,
Wees mijn engel vrouwke,
Wees mijn hemel, huis;
Wees mijn stoutste roemen,
Wees mijn zoetste troost,
Frisse levensbloemen,
Krachtig kroost.
3. O, mijn kindren!
Graag gebroken brood!
Zou 't geluk vermindren
Waar de last vergroot?
Zou men armoe lijden
Om een mondje meer?
Och! waar mensen strijden,
Helpt de Heer!

Daar was e wuf die spon

Uit Duinkerken.

1. Daar was e wuf die spon, (bis)
al op een houten spinnewiel,
daar was geen toorteltjen aan.
Vive la peperbusse, vive la spa, trala la la
Gize gaze gouze, ron flon flouze, traderadera!
2. Haar mutse stoeg verdraaid,
gelijk een Hollands moleken,
die met al windeken draait.
3. Dat wuf had enen zin,
als zij 's morgens buiten kroop,
's avonds kroop zij erin.
4. Dat wuf had enen man,
's zondags heet hij Pieter,
's maandags heet hij Jan.

Trifolium

Joh. Chr. Haug 1822.

Fr. Flemming.

1. Dulce cum sodalibus, sapit vinum bonum.
Osculari virgines, dulcius est donum.
Donum est dulcissimum, Lyra seu Maronum.
Si his tribus gaudeam, sperno regis thronum!
2. In me Bacchus excitat Veneris amorem.
Venus mox poeticum, Phoebi dat furorem.
Immortalem Phoebus dux, comparat honorem.
Vae mihi! si tribus his infidelis forem.
3. Si tyrannus jubeat: „Vinum dato!” darem,
„Non amato virgines!” aegre non amarem;
„Frange lyram, abjice!” pertinax negarem,
„Lyram da, seu morere!” cantans exspirarem.

Stad Zaltbommel

wijze: "Gertjie"

1. In de grote stad Zaltbommel,
heerste grote watersnood.
En zo menig arme drommel,
die niet zwemmen kon ging dood.

Keerzang:

En te midden van die rommel,
dreef de torenspits van Bommel.
En te midden van die rommel,
dreef de torenspits in 't rond.

2. Op een vlot van houten planken,
Zat een grote herdershond.
Zo erbarmelijk te janken,
Omdat hij zijn baas niet vond.
3. Een matroos met houten benen,
En een rode zwembroek aan,
Zat als een klein kind te wenen,
Want zijn schip dat was vergaan.

Zeemanslied

1.

Ik heb op zee mijn leven lang gevaren
Mijn vissersdorp ligt aan het noordzeestrand
Ik win mijn brood met zwalpen op de baren
Toch denk ik vaak mijn rijkdom ligt aan land

refrein

Waar het lied der branding ruist bij dag en nacht
Waar 't vertrouwde huisje altijd op me wacht
Waar de meeuwen schreeuwen boven 't golf gedruis
Daar ben ik geboren daar voel ik me thuis
Waar de klokken luiden visser vaar naar huis
Daar ben ik geboren daar voel ik me thuis

2

Ik voel me klein wanneer de stormen huilen
Bij donkere nacht belust op zwakke buit
Maar voor geen geld terwereld wil ik ruilen
Mijn vrij bestaan als koning op mijn schuit

Vrienden kom zit neder in de ronde

1. Vrienden kom zit neder in de ronde
en genieten wij van deze stonde.
Al te samen, opgeruimd en blij
schuif wat dichtcr, dichtcr, dichtcr bij (bis)
2. Denkt niet meer aan al die droeve dagen
met hun storm, wind en regenvlagen
Want de winter is al lang voorbij,
schuif . . .
3. Ziet, de zon is weer in 't land gekomen
en we mogen al te samen dromen
Want de zomer en de blijde mei,
schuif . . .
4. 't Oude jaar is weerom afgelopen,
we zijn blij en leven op goe hope,
want het groot verlof is waar nabij,
schuif . . .
5. Waar gij later allen moget varen,
blijft in 't harte trouw den eed bewaren
Gaaf door 't leven altijd zij aan zij.
Schuif . . .

Reidans

1. Daer ging een pater langs het land, (bis)
Hij had een nonneken by der hand:

Keerzang:

Hei, 't was in de mei zoo zei,
Hei, 't was in de mei!

2. Sa, pater, gy moet knielen gaen,
Maer, nonneken, gy moet blyven staen!
3. Sa, pater, spreid uw zwarte kap,
Daer uw heilige non op stapp'!
4. Sa, pater, geef uw non een zoen!
Dat moogdy nog wel driemaal doen!
5. Sa, pater, hef uw nonneken op,
En dans weer vroolyk met uw pop!
6. Sa, pater, gy moet scheiden gaen,
Maer, nonneken, gy moet blyven staen!
7. Sa, nonneken, wil nu kiezen gaen,
En neem een' anderen pater aen!
Hei, 't is in de mei zoo zei,
Hei, 't is in de mei!

Sa, boer ga naar de dans

Uit Frans Vlaanderen

1. Sa, boer ga naar de dans, (bis)
Sa, boer ga naar de kermisdans
Kermis. kerremis, kermisdans,
Ga al naar de dans!
2. Sa, boer zit op uw stoel, (bis)
3. Sa, boer nu kies uw wuf, (bis)
4. Sa, boer dans met uw wuf, (bis)
5. Sa, boer ga uit de dans, (bis)

Als de kerels gaan op toer

Als de kerels gaan op toer,
Luide dreunt dan 't blijde lied
Hand in hand, en broer naast broer
Wie kent er de kerels niet?

Komt en laat ons

Uit Frankrijk.

Komt en laat ons dansen, springen,
komt en laat ons vrolijk zijn!

Annemarieken

Uit Frans-Vlaanderen.

1. Wel Annemarieken, waar ga je naar toe? (bis)
'k Gane naar buiten al bij de studenten)
Hopsasa, falala, Annemarie.) bis.
2. Wel Annemarieken, wat ga je daar doen?
Haspen en spinnen, studentjes beminnen.
3. Wel Annemarieken, heb jij er geen man?
Heb ik geen man, ik krijge geen slagen.
4. Wel Annemarieken, heb jij er geen kind?
Heb ik geen kind, ik moete niet zorgen.
5. Wel Annemarieken, heb jij er geen lief?
'k Heb er niet één, maar 'k heb er wel duizend.

Al van den drogen haring

Uit Duinkerken.

1. Al van den drogen haring willen wij zingen,
Ter ere van zijn kopje zullen wij springen;
't Is van zijn kop, springt er maar op:
't Is van den drogen haring!
2. Al van den drogen haring willen wij zingen,
Ter ere van zijn oogje zullen wij springen;
't Is van zijn oog, springt er maar hoog:
't Is van den drogen haring!
3. Al van den drogen haring willen wij zingen,
Ter ere van zijn balgje zullen wij springen;
't Is van zijn balg, springt er maar half:
't Is van den drogen haring!
4. Al van den drogen haring willen wij zingen,
Ter ere van zijn stertje zullen wij springen;
't Is van zijn stert, springt er met hert:
't Is van den drogen haring!

De kikker

„Stenka Rasin”.

1. Aan den oever van de Dijle,
Diep verscholen in het riet,
Zat een kleine jonge kikker
Bij zijn moeder op de knie!
2. „Ziet ge daar” zo sprak de moeder,
„Ziet ge daar dien ooievaar,
't Is de moord'naar van uw vader,
Hij vrat hem op met huid en haar”.
3. „Potverblomme”, sprak de kleine,
„Heeft die rekel dat gedaan
Als ik groot en sterk zal wezen
Zal ik hem 't onderst' boven slaan!”
4. „'k Heb zoveel u nog te zeggen
Maar ge zoudt het niet verstaan
'k Zal u in uw bedje leggen...”
En daarmee is 't lied gedaan.

Vaarwel mijn broeder

Hubertus Waelrant.

Vaarwel mijn broeder, vaarwel, mijn broeder,

Ik zie dij niet meer weer.

Vaarwel mijn broeder, vaarwel, mijn broeder,

Ik zie dij niet meer weer.

Mijn goede broeder, mijn dood is nabij.

O, denk toch steeds aan mij, (ter)

Vaarwel, mijn broeder. (bis)

O, denk toch steeds aan mij, (ter)

Vaarwel, mijn broeder.

Goede nacht, kameraden

Goede nacht, kameraden
Wij sluiten dezen dag
De sterren onzer lage landen,
aan 't blauwe firmanent,
die zullen met hun glans de somberheid verbannen.

Vaarwel en goede nacht

Yv. de Man.

1. Vaarwel en goede nacht,
De dag heeft zijn vreugd gebracht,
Wij moeten scheiden.
De winter is koud en lang,
De zomer brengt vooglenzang,)
Dan komt verblijden.) bis
2. 't Is alles zo doods en koud,
Zo naakt liggen veld en woud,
En wij gescheiden.
O warme zomerland,
O stevige vriendenhand,
Ik mis U beiden.
3. Doch liefde gaat nimmer dood!
Zij lokt uit der aarde schoot
De diepste levenskracht.
Na winter komt zonneschijn.
Dan zullen wij samen zijn
In volle lentepracht.

Daar was laatst een meisje loos

Uit Noord-Nederland

1. Daar was laatst een meisje loos,
Die wou gaan varen, die wou gaan varen,
Daar was laatst een meisje loos,
Die wou gaan varen als lichtmatroos.
2. Zij moest klimmen in de mast,
Maken de zeilen, maken de zeilen,
Zij moest klimmen in de mast,
Maken de zeilen met touwtjes vast.
3. Maar door storm en tegenweer,
Sloegen de zeilen, sloegen de zeilen,
Maar door storm en tegenweer,
Sloegen de zeilen van boven neer.
4. "Och, kapiteintje, sla me niet,
Ik ben uw liefje, ik ben uw liefje,
Och, kapiteintje, sla me niet,
Ik ben uw liefje zoals gij ziet."
5. Zij moest komen in de kajuit,
Kreeg een pak ransel, kreeg een pak ransel,
Zij moest komen in de kajuit,
Kreeg een pak ransel en toen was 't uit.

Die Stellenboschse kerls

Zuidafrikaans studentenlied

1. Bobbejaan klim die berg so haastig en so lustig
Bobbejaan klim die berg so haastig en so lustig
Bobbejaan klim die berg om die Rooinek te vererg
Hoera vir die Boer, hoera !

Keerzang

Je moe nie huil nie, je moe nie treur nie
Die Stellenboschse kerls kom weer (bis)

2. Bobbejaan sluip die dal so haastig en so lustig (bis)
Bobbejaan sluip die dal om die Rooinek 't overval
Hoera vir die Boer, hoera !
3. Bobbejaan kruip die haag so haastig en so lustig (bis)
Bobbejaan kruip die haag om sie Rooinek te verjaag
Hoera vir die Boer, hoera !

Alt Heidelberg

Joseph Viktor von Scheffel,
1852, Heidelberger
und Berliner Burschenschaft.

Anton Zimmerman 1861.

Alt Heidelberg, du feine,
Du Stadt an Ehren reich,
Am Nekkar und am Rheine,
Kein andre kommt dir gleich.
Stadt fröhlicher Gesellen,
An Weisheit schwer und Wein,
Klar ziehn des Stromes Wellen,
Blau-äuglein blitzen drein. (bis)

Burschen heraus !

Sinds 1844 bekend.

1. Burschen heraus!

Lasst es schallen von Haus zu Haus!
Wenn der Lerche Silberschlag
Grüsst des Maien ersten Tag,
Dann heraus und fragt nicht viel,
Frisch mit Lied und Lautenspiel!
Burschen heraus!

2. Burschen heraus!

Lasst es schallen von Haus zu Haus!
Ruft um Hilf die Poesei
Gegen Zopf und Philisterei,
Dann heraus bei Tag und Nacht,
Bis sie wieder freigemacht!
Burschen heraus!

3. Burschen heraus!

Lasst es schallen von Haus zu Haus!
Wenn es gilt fürs Vaterland,
Treu die Klingen dann zur Hand,
Und heraus mit mut'gem Sang,
Wär es auch zum letzten Gang!
Burschen heraus!

Leichter Wanderer

Albrecht Graaf van Schlippenbach.

Volkslied

1. Ein Heller und ein Batzen,
die waren beide mein, ja mein
der Heller ward zu Wasser,
der Batzen ward zu Wein, ja Wein;
der Heller ward zu Wasser,
der Batzen ward zu Wein!
Heidi heido heida (ter)
ha ha ha ha ha ha ha
heidi heido heida!
2. Die Mäd'el und die Wirtsleut',
die rufen beid: o weh! o weh!
Die Wirtsleut', wenn ich komme,
die Mäd'el wenn ich geh, ja geh;
Die Wirtsleut, wenn ich komme,
die Mäd'el wenn ich geh.
3. Mein' Stiefel sind zerrissen,

mein Schuh, die sind entzwei, entzwei,
und draussen auf der Heide,
da singt der Vogel frei, ja frei;
und draussen auf der Heide,
da singt der Vogel frei.
4. Das war 'ne rechte Freude,
als mir der Herrgott schuf, ja schuf;
'n Kerl wie Samt und Seide,
nur schade, dass er suff, ja suff;
'n Kerl von Samt und Seide,
nur schade, dass er suff.

Der Mai ist gekommen

Oud Duits volkslied

1. Der Mai ist gekommen, die Bäume schlagen aus,
Da bleibe, wer Lust hat, mit Sorgen zu Haus.
Wie die Wolken dort wandern am himmlischen Zelt,
So steht auch mir der sinn in die weite weite Welt.
2. Herr Vater, Frau Mutter, dass Gott euch behüt',
Wer weiss, wo in der Ferne mein Glück mir noch blüht.
Es gibt so manch Strasse, die nimmer ich marschiert,
Es gibt so manchen Wein, den ich nimmer noch
probiert.
3. Frisch auf nun, frisch auf nun, im hellen Sonnenstrahl,
Wohl über die Berge, wohl durch das tiefe Tal.
Die Quellen erklingen, die Bäume rauschen all',
Mein Herz ist wie 'ne Lerche und stimmt ein mit
Schall.

Gold und Silber

Nach August Schnezler 1828;
Stud. Phil. Freiburg.

1. Gold und Silber lieb ich sehr,
Kann's auch gut gebrauchen,
Hätt' ich nur ein ganzes Meer,
Mich hinein zu tauchen,
's Braucht nicht grad geprägt zu sein,
Hab's auch so ganz gerne,
Sei's des Mondes Silberschein,)
Sei's das Gold der Sterne.) bis.
2. Seht, wie blinkt der goldne Wein
Hier in meinem Becher,
Hört, wie klingt so silberrein
Froher Klang der Zecher.
Dass die Welt einst golden war,
Wer will das bestreiten?
Denk ich doch im Silberhaar)
Gern der Jugendzeiten.) bis
3. Doch viel schöner ist das Gold,
Das vom Lockenköpfchen
Meines Liebchens niederrollt
In zwei blonden Zöpfchen.
Darum du, mein liebes Kind,
Lass dich Herzen, küssen,
Bis die Locken silbern sind,)
Und wir scheiden müssen.) bis.

4. Liebes Mädchen, trag nicht Leid
Blicke nicht so trübe,
Weil du nicht die einz'ge Maid
Die ich herzlich liebe.
Schau, Studenten machen 's so:
Lieben mehr als eine.
Bin ich nicht mehr Studio)
Lieb' ich dich alleine.) bis.
5. Wer nur eine einz'ge küsst
Bis zur Jahreswende,
Und die andern schüchtern grüsst,
Der ist kein Studente!
Wer noch nie bezechet war,
Der hat nie studieret,
Wär er auch so manches Jahr)
Ins Kolleg marschieret.) bis.
6. Deine Mutter hat 's gesagt:
Einen Kuss in Ehren
Soll man einem Studio
Nimmermehr verwehren.
Und was deine Mutter sagt,
Sollst du treulich halten:
Küssen ist für junge Leut')
Zuschaun für die Alten.) bis.

Hänselein

1. Hans geht nach Siegenheim
Kauft sich drei Kannen Wein
Ido mein ado mein
Ado mein ido mein
Ido mein Hans
Ido mein ado mein
Ido mein Hänselein
Ido mein ado mein
Ido mein Hans.
2. Hans hat ein Hütli auf
Mit schönem Feder drauf.
3. Hans hat ein Rökli an
mit schönen Knöpfi d'ran.
4. Hans hat die Schuli an
mit gold'nen Schnallen d'ran.
5. Hans sitzt im Hühnerloch
dort sitzt er heute noch.

He, ho, spann den Wagen an

He, ho, spann den Wagen an,
denn der Wind treibt Regen über's Land
Hol'den golden Garben, Hol'den golden Garben.

Auf de Schwäbsche Eisenbahne

Uit Schwaben.

Uit Baden.

1. Auf de Schwäbsche Eisenbahne
Gibt's gar viele Haltstatione:
Schtuegert, Ulm ond Biberach,
Meckebeure, Durlesbach.
Trula, trula, trulala (bis)
Schtuegert, Ulm ond Biberach,
Meckebeure, Durlesbach.
2. Auf de Schwäbsche Eisenbahne
Wollt emol a Bäuerle fahre,
Geht an Schalter, lupft de Huet:
„Oi Billettle, seid so guet!”
3. Einen Bock hat er si kauft
Und dass der ihm net verlaufet,
Bindet en der guete Ma
An de hintre Wage na.
4. „Böckle, tue nuer woidle springe,
's Fresse wer'i dir scho bringe.”
Zündt sei stinkichs Pfeifle a,
Hockt si zu sei'm Weible na.
5. Wia der Zug no wieder staut,
d'r Bauer nach sei'm Goissbock schaut,
Findt er bloss no'n Kopf un's Soil
An dem hintre Wagendoil.

6. Da kriegt er en grosse Zore,
Packt de Goisskopf bei de Ohre,
Schmeisst en, was er schmeisse ka,
'm Konduktör an'n Ranza na.
7. „So, jetzt kannsch de Schade zahle,
Warum bisch so schnell au gfahre!
Du alloi bisch schuld do dra,
Dass i d'Goiss verlaure ha!”
8. So, jetzt wär das Liadle g'songe.
Hot's eich reacht in d'Ohre klonge?
Wer's no net begreife ka,
Fang's noemol von vorne a!

Bei der blonden Katrein

Bei der blonden Katrein in der goldenen Gans,
Da küssen die Buben die Mäd'el beim Tanz.
Bei der blonden Katrein, ja da ist es so Brauch,
Und so was das freut einem auch.
Manchmal bringt die Katrein Dir auch selber den W
Manchmal bringt die Katrein Dir auch selber den Wein
Und sie setzt sich zu Dir, bist du mal allein.
Die Katrein ist so lieb, und der Wein ist so gut
Da wird Dir sowohl zu Mut.
Bei der blonden Katrein, in der goldenen Gans
Da küssen die Buben die Mäd'el beim Tanz.
Bei der blonden Katrein, ja da ist es so Brauch
Und so was, das freut einem auch.

Eine Seefahrt

1. Eine Seefahrt die ist lustig
Eine Seefahrt die ist schön,
Ja, da kann man was erleben
Ja, da kann man etwas sehen.
Hollahi hollaho holahia hia hia hollaho! (bis)
2. Einen schrecklich langen Bartsack
Den hat unser Kapitän,
Raucht dafür auch starken Tabak
Das man gar nichts mehr kann seh'n.
3. Und der erste Offizier
Ist besoffen wie ein Stier,
Und der zweite Offizier
Trinkt noch immer so viel Bier.
4. Und der Koch in der Kambüse,
Diese gottverdammte Sau,
Dauernd spuckt er ins Gemüse,
Manchmal auch in den Kakau.
5. Eine Tonne Öl genommen,
Drin ein kleiner Pinsel ist,
Und ne riesengrosse Schnauze,
Fertig ist der Maschinist.
6. Steh nur auf, du faules Luder,
Steh nur auf, du faules Schwein,
Kohlen willst du keine trimmen
Aber Heizer willst du sein.

7. Und er haut ihn vor den Dassel
Das er an die Reling fällt,
Und die heil'gen zwölf Apostel
Für' ne Räuberbande hält.
8. Und die schönen weissen Möwen
Sie erfüllen ihren Zweck,
Und sie s...en, s...en, s...en,
Auf das frischgewasschne Deck.
9. In der Heimat angekommen
Fängt ein neues Leben an,
Eine Frau wird sich genommen
Kinder bringt der Weihnachtsmann.

Ein kleiner Matrose

„Der Mai ist gekommen“.

Ein kleiner Matrose
umsegelte die Welt.
Er liebte ein Mädchen
sie hatte gar kein Geld.
Das Mädchen muss weinen
und wer hat Schuld darai.
Der kleine Matrose
in seinem Liebeswahn.

1) Rappelköpfisch: Eigensinnig, Starrkopf.

Tunke

1. Die Stimme unsres Küsters
Ist nur ein leis' Geflüsters
vor dem Trompetenschall
ja vor dem Schall (7x)
vor dem Trompeten
tunke tunke tunke tunk vivallalera (bis)
vor dem Trompetenschall, ja vor dem Schall!
2. Viola, Bass und Geige
die müssen alle schweigen
vor dem Trompetenschall!
3. Die Vöglein in dem Walde,
die schweigen also balde
vor dem Trompetenschall
4. Leb'wohl, mein kleines Städtchen,
leb'wohl, schwarzbraunes Mädchen,
leb'wohl und denk'an mich
und denk'an mich (7x)
leb'wohl und denk'an tunke...
leb' wohl und denk'an mich, je denk'an mich!
5. Mein Löwen, du sollst leben
sollst reichen Stoff mir geben,
du bist ein Bierkanal
ja Bierkanal (7x)
du bist ein Bierke — tunke...
du bist ein Bierkanal, ja Bierkanal!

Wir lugen hinaus in die sonnige Welt

G. H. Bienert 1892.

Franz Ohlhanns 1892.

1. Wir lugen hinaus in die sonnige Welt
Allzeit mit lachenden Augen:
Des fahrenden Volkes durstigem Schlag
Mag frohes und freies nur taugen.
Wir wandern und singen, und naht das Glück,
So pakken wir's hurtig beim Kragen,
Und trinken den Wein und küssen die Maid,
Und lassen den Eulen das Klagen!) bis.
2. Ein Weilchen nur währt's, sind Saus und Braus
Vom Strudel des Lebens verschlungen:
Die tobenden Wogen der Jugendlust,
Die himmeln jauchzend gesprungen.
Philister heisst man und alles ist aus;
Und die am 'tollsten gewettet,
Sind still und stumm, die Lieder vertönt.)
Die Becher der Freude zerschmettert.) bis.
3. Drum heisa, hallo und dreingehaut!
Zum Teufel mit Kummer und Sorgen!
Lasst kreisen das Horn, bis Hahnenschrei
Verkündet den kommenden Morgen.
Zum Trübsalblasen kommen wir noch,
Wallt Blondhaar silbern dem Greise:
Es lebe die selige Jugendzeit,)
Holdlieb und die launige Weise!) bis.

Die Lorelei

Heinrich Heine, 1823,
Bonner Burschenschaft.

Friedrich Silcher 1838

1. Ich weiss nicht, was soll es bedeuten
Dass ich so traurig bin;
Ein Märchen aus uralten Zeiten,
Das kommt mir nicht aus dem Sinn.
Die Luft ist kühl und es dunkelt,
Und ruhig fliesst der Rhein;
Der Gipfel des Berges funkelt
Im Abendsonnenschein.
2. Die schönste Jungfrau sitzet
Dort oben wunderbar,
Ihr goldnes Geschmeide blitzet,
Sie kämmt ihr goldenes Haar;
Sie kämmt es mit goldenem Kamme
Und singt ein Lied dabei,
Das hat eine wundersame,
Gewalt'ge Melodei.
3. Den Schiffer im kleinen Schiffe
Ergreift es mit wildem Weh;
Er schaut nicht die Felsenriffe,
Er schaut nur hinauf in die Höh;
Ich glaube, die Wellen verschlingen
Am Ende Schiffer und Kahn;
Und das hat mit ihrem Singen
Die Lorelei getan.

Lied der roten Husaren

Hermann Löns.

Otto Koch.

1. Heiss ist die Liebe, kalt ist der Schnee,
Scheiden und meiden, ja das tut weh.

Kehrreim:

Rote Husaren die reiten reiten reiten niemals Schritt,
Herzliebstes Mädel, und du, du kannst nicht mit.

2. Weiss ist die Feder an meinem roten Hut,
Schwarz is das Pulver und rot das Blut.
3. Das grüne Gläslein zersprang in meiner Hand,
Brüder, ich sterbe fürs Vaterland.
4. Auf meinem Grabe sollen rote Rosen stehn,
Die rote Rosen ja die sind schön.

Die beiden Grenadiere

Heinrich Heine.

Robert Schumann.

1. Nach Frankreich zogen zwei Grenadier',
Die waren in Russland gefangen.
Und als sie kamen ins deutsche Quartier,
Sie liessen die Köpfe hangen.
2. Da hörten sie beide die traurige Mär,
Dass Frankreich verloren gegangen,
Besiegt und zerschlagen das tapfere Heer,
Und der Kaiser, der Kaiser gefangen.
3. Da weinten zusammen die Grenadier'
Wohl ob der kläglichen Kunde.
Der eine sprach: „Wie weh wird mir,
Wie brennt meine alte Wunde!“
4. Der andre sprach: „Das Lied ist aus,
Auch ich möcht mit dir sterben,
Doch hab ich Weib und Kind zu Haus
Die ohne mich verderben“.
5. „Was schiert mich Weib, was schiert mich Kind,
Ich trage weit bessres Verlangen;
Lass sie betteln gehn, wenn sie hungrig sind
Mein Kaiser, mein Kaiser gefangen!
6. Gewähr mir, Bruder, eine Bitt':
Wenn ich jetzt sterben werde,
So nimm meine Leiche nach Frankreich mit,
Begrab mich in Frankreichs Erde.

7. Das Ehrenkreuz am roten Band
Sollst du aufs Herz mir legen;
Die Flinte gib mir in die Hand,
Und gürt mir um den Degen.
8. So will ich liegen und horchen still.
Wie eine Schildwach im Grabe,
Bis einst ich höre Kanonengebrüll
Und wiehernder Rosse Getrabe.
9. Dann reitet mein Kaiser wohl über mein Grab,
Viel Schwerter klirren und blitzen;
Dann steig ich gewaffnet empor aus dem Grab;
Den Kaiser, den Kaiser zu schützen!"

Wahre Freundschaft

Uit Zwaben

1. Wahre Freundschaft soll nicht wanken,
Wenn sie gleich entfernt ist.
Lebet fort noch in Gedanken
Und die Treue nicht vergisst.
2. Keine Ader soll mir schlagen
Wo ich nicht an dich gedacht.
Ich will für dich Sorge tragen
Bis zur späten Mitternacht.
3. Wenn der Mühlstein trägt Reben
Und daraus fließt kühler Wein,
Wenn der Tod mir nimmt das Leben,
Hör ich auf dir treu zu sein.

Heute ist Heut

Rudolf Baumbach 1882.

Valentin Eduard Becker.

Lipsia und Thuringia Leipzig.

1. Was die Welt Morgen bringt,
Ob sie mir Sorgen bringt,
Leid oder Freud?
Komme was kommen mag,
Sonnenschein, Wetterschlag,
Morgen ist auch ein Tag)
Heute ist heut!) bis.
2. Wenn's dem Geschick gefällt,
Sind wir in alle Welt
Morgen zerstreut!
Drum lasst uns lustig sein!
Wirt, roll dass Fass herein!
Mädel, schenk ein, schenk ein!)
Heute ist heut!) bis.
3. Ob ihren Rosenmund
Morgen schön Hildegund
Anderen beut
Danach ich nimmer frag,
Das schafft mir keine Plag,
Wenn sie mich heut nur mag)
Heute ist heut!) bis
4. Klingklang, stosst an und singt!
Morgen vielleicht erklingt
Sterbegeläut!
Wer weiss, ob nicht die Welt
Morgen in Schutt zerfällt!
Wenn sie nur heut noch hält)
Heute ist heut!) bis.

Der gute Kamerad

L. Uhland.

Friedrich Silcher.

1. Ich hatt' einen Kameraden,
einen bessern find'st du nit.
Die Trommel schlug zum Streite,
er ging an meiner Seite
in gleichem Schritt und Tritt,
in gleichem Schritt und Tritt.
2. Eine Kugel kam geflogen,
gilt's mir oder gilt es dir?
Ihn hat es weggerissen,
er liegt mir vor den Füßen,
als wär's ein Stück von mir,
als wär's ein Stück von mir.
3. Will mir die Hand noch reichen,
derweil ich eben lad':
„Kann dir die Hand nicht geben,
bleib' du im ew'gen Leben,
mein guter Kamerad
mein guter Kamerad!“

Die Elefanten

Was müssen das für Bäume sein,
wo die grossen Elefanten spazieren gehn,
ohne sich zu stossen.

Adam und Eva

Adam und Eva han's d'Liebe erdacht,
Und i und mein Schätzle han's grad'au so g'macht, wie
Adam und Eva.

Alles schweiget

W. A. Mozart.

Alles schweiget, Nachtigallen
Lokken mit süssen Melodien)
Tränen ins Augen,)
Schwermut ins Herz,) bis

Signor Abbate

L. van Beethoven.

Signor Abbate! io sono, io sono,
io sono ammalato!
Santo Padre! vieni e datemi la benedizione
la benedizione.
Hol'Sie der Teufel, wenn Sie nicht kommen!
Hol'Sie der Teufel, wenn Sie nicht kommen!
Hol'Sie der Teufel!

Cockles and Mussels

Uit Dublin.

1. In Dublin's fair city, where girls are so pretty,
I first set my eyes on sweet Molly Malone.
As she wheel'd her wheel-barrow
Thro' streets broad and narrow.

Chorus:

Crying, „Cockles and Mussels, alive, alive oh!”
Alive, alive oh! Alive, alive oh!
Crying, „Cockles and Mussels, alive, alive oh!”

2. She was a fishmonger, and sure 't was no wonder
For so were her father and mother before;
And they each wheel'd their barrow
Thro' streets broad and narrow,
3. She died of a fever, and no one could save her.
And that was the end of sweet Molly Malone;
Her ghost wheels her barrow
Thro' streets broad and narrow,

Loch Lomon'

Lady John Scott.

Uit Schotland

1. By yon bonnie banks and by yon bonnie braes,
Where the sun shines bright on Loch Lomon'
Where me and my true love were ever wont to be
On the bonnie, bonnie banks of Loch Lomon'.

Chorus:

Oh you'll take the high road, and I'll take the low
And I'll be in Scotland before you, [road,
But me and my true love will never meet again,
On the bonnie, bonnie banks of Loch Lomon'.

2. I mind where we parted in yon shady glen,
On the steep, steep side of Ben Lomon'
Where in deep purple hue, the Highland hills we
And the moon coming out in the gloaming. [view
3. The wee birdies sing and the wild flowers spring
And in sunshine the waters are sleeping;
But the broken heart will ken no second spring
And the world does not know how we are [again,
[greeting.

Old Folks at Home

Stephen Foster.

Stephen Foster.

1. Way down upon the Swanee river,
Far, far away
There's where my heart is turning ever,
There's where the old folks stay;
All up an' down the whole creation,
Sadly I roam
Still longing for the old plantation,
An' for the old folks at home.

Chorus:

- All the world is sad and dreary,
Evrywhere I roam.
O darkies, how my heart grows weary.
Far from the old folks at home.
2. All round the little farm I wander'd
When I was young;
Then many happy days I squander'd,
Many the songs I sung.
When I was playin' with my brother
Happy was I.
O! Take me to my kind old mother
There let me live and die.
 3. One little hut among the bushes,
One that I love,
Still sadly to my mem'ry rushes,
No matter where I rove.
When will I see the bees ahumming,
All roun' the comb?
When will I hear the banjo strumming,
Down in my good old home?

My old Kentucky Home

Plantation Negro Song.

1. The sun shines bright on my old Kentucky home,
It's summer, the darkies are gay;
The corntops ripe and the meadow's in the bloom,
While the birds make music all the day;
The young folks roll on the little cabin floor,
All merry, all happy and bright;
By'nd bye hard times comes a knocking at the door
Then my old Kentucky home, good night.

Chorus:

Weep no more my lady, o weep no more to day!
We will sing one song for the old Kentucky home,
For the old Kentucky home, far away.

2. They hunt no more for the 'posum and the coon,
On the meadow, the hill and the shore.
They sing no more by the glimmer of the moon,
On the bench by the old cabin door;
The day goes by like a shadow o'er the earth,
With sorrow where all was delight;
The time has come when the darkies have to part,
Then my old Kentucky home, good night.

Home on the Range

Uit de U.S.A. 1911.

1. Oh, give me a home
Where the buffalo roam
Where the deer and the antelope play
Where seldom is heard
A discouraging word
And the skies are not cloudy all day.

Chorus:

Home, home on the range
Where the deer and the antelope play
Where seldom is heard
A discouraging word
And the skies are not cloudy all day.

2. How often at night where the heavens are bright
With the lights from the glittering stars
Have I stood there amazed and asked as I gazed
If their glory exceeds that of ours.
3. Where the air is so pure
The zephyrs so free, the breezes so balmy and light,
That I would not exchange my home on the range
For all of the cities so bright.

Tom Dooley

There are stories and many songs, written about the trouble triangle. This next one tells the story of a mrs. Greeson, a beautiful woman, and a condemned man, named Tom Dooley. When the sun rises to-morrow, Tom Dooley has be hanged . . .

R. Hang down your head, Tom Dooley
Hang down your head and cry,
Hang down your head, Tom Dooley
Poor boy, you're bound to die.

1. I meet her on the mountain,
There I took her life.
I meet her on the mountain
and stabbed her with my knife.

2. This time to-morrow
Reekon where I'll be,
If it had n't been for Greeson,
I had been of Tennessee.

3. This time to-morrow
Reekon where I'll be,
In some Lonesome valley
A hanging on a white oak tree.

We shall overcome

1. We shall overcome, (3x) some day.
Oh, deep in my heart, I do believe,
That we shall overcome some day.
2. We'll walk hand in hand, (3x) someday
3. We are not afraid, (3x) today.
4. We shall live in peace, (3x) some day.
5. The truth will make us free, (3x) some day.
6. We shall brothers be, (3x) some day.

O when the saints

O when the saints, o when the saints
Go marching in, go marching in,
O when the saints go marching in.
I want to be in that number.
O when the saints go marching in.

I've got in love a Father,
He's gone to heaven I know.
But I would meet him,
When the Saints, go marching in.

Clementine

Percy Montrose.

Percy Montrose.

- ✓ 1. In a cavern, in a canyon,
Excavating for a mine,
Dwelt a miner, fortyniner,
And his daughter Clementine.

Chorus:

Oh my darling, oh my darling,
Oh my darling Clementine!
Thou art lost and gone for ever,
Dreadful sorry, Clementine.

- ✓ 2. Light she was and like a fairy,
And her shoes were number nine;
Herringboxes, without topses,
Sandals were for Clementine.
3. Drove she ducklings, to the water,
Ev'ry morning, just at nine;
Hit her foot against a splinter,
Fell into the foaming brine.
4. Saw her lips above the water
Blowing bubbles mighty fine
But alas I was no swimmer,
So I lost my Clementine.

5. In a corner of the churchyard
Where the myrtle boughs entwine,
Grow the roses in their posies,
Fertilised by Clementine.
6. Then the miner, fortyniner,
Soon began to peak and pine;
Thought he „oughter fine” his daughter
Now he’s with his Clementine.
7. In my dreams she still doth haunt me,
Robed in garments, soaked in brine,
Though in life I used to hug her,
Now she’s dead I draw the line.
8. How I missed, her, how I missed her,
How I missed my Clementine!
But I kissed her little sister,
And forgot my Clementine.

Red River Valley

Cowboy lied.

From this valley they say you are going;
We will miss your bright eyes and sweet smile;
For they say, you are taking the sunshine,
That brightens our pathway the while.

Chorus:

Come and sit by my side if you love me;
Do not hasten to bid me adieu;
But remember the Red River Valley,
And the one that has loved you so true.

Blowing in the wind

How many roads must a man walk down
Before they call him a man?

How many seas must a white dove sail
Before she sleeps in the sand?

How many times must the canonballs fly
Before they're for ever banned?

The answer my friend,
is blowin' in the wind,
The answer is blowin' in the wind.

How many times must a man look up
Before he can see the sky?

How many ears must one have
Before he can hear people cry?

How many deaths will it take till he know
that too many people had died?

How many years can a mountain exist
Before he is washed to the sea?

How many years can some people exist
Before they're allowed to be free?

How many times can a man turn his head
And pretend that he just doesn't see?

The wild rover

Irish folksong

1. I've been a wild rover for many's a year,
I've spent all my money on whisky and beer.
But now I'm returning with gold in great store,
And I never will play the wild rover no more.

Keerzang :

And it's no nay never, no nay never no more,
Will I play the wild rover, no never no more.

2. I went into a nailhouse, I used to frequent,
I told the landlady my money was spent.
I asked her for credit, she answered me nay,
such custom as yours I can have every day.
3. I went up from my pocket ten sovereigns bright,
And the landlady's eyes opened wide with delight.
She says I have whiskies and wines of the best,
And the words that you told me were only in jest.
4. I'll go home to my parents, confess what I've done,
And I'll ask them to pardon their prodigal son.
And when they've caressed me, as oft times before,
Then I never will play the wild rover no more.

Yankee Doodle

Oud Engels wiegelied.

1. Yankee Doodle came to town
upon a little poney
he stuck a feather in his cap
and called it Macaroni.

Chorus:

Yankee doodle doodle doo
Yankee doodle dandy
All the lassies are so smart
and sweet as sugar candy.

2. Yankee doodle is a tune
it sounds so mighty handy
all the ennemies run away
at Yankee Doodle Dandy.

John Brown

Amerikaanse burgeroorlog.

1. John Brown's body lies a mould'ring in the
But his soul is marching on. [grave, (ter)

Chorus:

Glory! Glory! Hallelujah (ter)
His soul is marching on!

2. He's gone to be a soldier in the army of the Lord,
His soul is marching on.
3. John Brown died that the slave might be free,
But his soul goes marching on.
4. The stars of heaven are looking kindly down,
On the grave of old John Brown.

Poor old Joe

1. Gone are the days
When my heart was young and gay,
Gone are my friends
From the cotton-fields away,
Gone from the earth,
To a better land I know.

Chorus:

I hear their gentle voices
Calling: „Poor old Joe”
I'm coming
I'm coming
For my head is bending low,
I hear their gentle voices
Calling: „Poor old Joe”

2. Why should I weep
When my heart should feel no pain,
Why do I sigh
That my friends come not again,
Grieving for forms
Now deported long ago?
3. Where are the hearts
Once so happy and so free
The children so dear
That I held upon my knee
Gone to the shore
Where my soul has long'd to go...

It aint gonna rain no more

1. Oh! the night was dark and dreary
The air was full of sleet
The old man stood out in the storm
His shoes were full of feet.
Chorus:
Oh! it aint gonna rain no more, no more '
It aint gonna rain no more
But how in the world can the old folks tell
It aint gonna rain no more!
2. Oh! King Solomon had a thousand wives
And that's the reason why
He often missed his business train
By kissing them all good-bye.
3. Now Mary had a little lamb
It had a sooty foot;
In little Mary's bread and jam
His sooty foot he put.
4. The way I tell the twins apart
The doting father said,
I put my finger in Willy's mouth
If he bites it then it's Ned.
5. Jim Slim was a tombstone-maker
And he stacked 'em on a shelf;
One day one fell on poor Jim's head.
So he used it for himself.

6. Oh! you don't need a barometer
To pick a rainy day.
You can always tell it's gonna rain
When the weather- prophets say:
7. Now I hope I'm not misleading
For I've tried to make it plain,
That even trough your skies are dark
It ain't a-gonna rain.

Old Mac Doodle

Old Mac Doodle had a little farm
Down to the Ohio-io
And on his farm he had some pigs
Down to the Ohio-io
And a grow-grow here
And a grow-grow there.
Here a grow,
There a grow,
And ev'rywhere a grow.
Down by the stream (bis)
That's where I go (bis)
Back to my home (bis)
I dare not go (bis)
For if I do (bis)
My rent I owe (bis)
Have you never seen a nigger
With a big eyebrow?
Down to the Ohio-io?

Le bon roi Dagobert

1. Le bon roi Dagobert
a mis sa culotte à l'envers
mais ce que l'on(ne) sait pas, c'est que ce roi-là
avait d'autres aventures, plus belles, je vous
vous pouvez tous me croire: [le jure;
c'est comme ça qu'on écrit l'histoire.
2. Le bon roi Dagobert
aimait mieux l'été que l'hiver.
Le grand saint Eloi préférait les bois;
Le roi Dagobert préférait la mer (qu'on voit...)
sur un bateau de pêcheur
le roi n'avait pas mal au coeur.
3. Le bon roi Dagobert
aimait mieux l'été que l'hiver.
il aimait surtout les petits enfants
il aimait le bon vin et civet de lapin,
mais ce qu'il aimait le mieux
C'étaient les jeunes filles aux yeux bleus.
4. Le bon roi Dagobert
chantait les chansons à l'envers
sur les routes de France, mille et une romance
jaillissait de lui, fraîche comme la pluie;
les oiseaux étonnés
le prenaient pour Charles Trenet.

5. Il peignait des tableaux
qu'il était seul à trouver beau
fixant sur la toile la lueur des étoiles;
de ces paysages les chevaux sauvages
parfois même s'échappaient
le roi savait les rattrapper.
6. Un jour dans son palais
un valet voulait le voler,
Au valet voleur il dit: ma valeur
étant mon seul bien, je ne risque rien;
le vieux valet balot
avouait qu'il volait des vélos.
7. Or la guerre survint
il la repousse mais en vain
tous les chevaliers voulant guerroyer
préféraient l'armure aux vertes ramures.
On enferma le roi
dans une tour au fond d'un bois.
8. Et c'est là qu'il mourut
ce roi que j'ai si bien connu;
sur sa tombe je crois
le grand St. Eloi
écrivit ceci qui n'est pas précis:
„Da-da go-go be-bert
a remis son âme à l'univers”.

En passant par la Lorraine

1. En passant par la Lorraine, avec mes sabots, (bis)
Rencontrai trois capitaines, avec mes sabots,
dondaine, oh! oh! oh! Avec mes sabots!
2. Rencontrai trois capitaines,
Ils m'ont appelée: vilaine.
3. Ils m'ont appelée: vilaine,
Je ne suis pas si vilaine.
4. Je ne suis pas si vilaine,
Puisque le fils du roi m'aime.
5. Puisque le fils du roi m'aime,
Il m'a donné pour étrenne.
6. Il m'a donné pour étrenne,
Un bouquet de marjolaine.
7. Un bouquet de marjolaine,
Je l'ai planté sur la plaine,
8. Je l'ai planté sur la plaine.
S'il fleurit, je serai reine.
9. S'il fleurit, je serai reine,
S'il y meurt, je perds ma peine.

M'en revenant de la joli' Rochelle

1. M'en revenant de la joli 'Rochelle,
J'ai rencontré trois joli 'demoiselles
C'est l'aviron qui nous mène qui nous mène
C'est l'aviron qui nous mène en haut.
2. J'ai rencontré trois joli 'demoiselles,
J'ai point choisi, mais j'ai pris la plus belle.
3. J'ai point choisi, mais j'ai pris la plus belle.
J'l'y fis monter derrièr' moi sur ma selle.
4. J'l'y fis monter derrièr' moi sur ma selle,
J'y fis cent lieues sans parler avec elle.
5. J'y fis cent lieues sans parler avec elle,
Au bout d'cent lieues ell' me d'mandit à boire.
6. Au bout d'cent lieues ell' me d'mandit à boire.
Ja l'ai menée auprès d'une fontaine.
7. Ja l'ai menée auprès d'une fontaine
Quand ell' fut là, ell' ne voulut point boire.
8. Quand ell' fut là, ell' ne voulut point boire,
Je l'ai r'menée au logis de son père.
9. Je l'ai r'menée au logis de son père,
Quand elle fut là, ell' buvait à pleins verres.
10. Quand elle fut là, ell' buvait à pleins verres,
'A la santé d'son pèr' et de sa mère.
11. 'A la santé d'son pèr' et de sa mère,
'A la santé d'ses soeurs et de ses frères.
12. 'A la santé d'ses soeurs et de ses frères,
'A la santé d'celui que son coeur aime.

Alouette

Uit Frans-Canada

1. Alouette, gentille alouette,
Alouette, je te plumerai.
Je te plumerai la tête
Je te plumerai la tête
et la tête (bis) O
Alouette, gentile alouette,
Alouette, je te plumerai.
2. Alouette, gentille alouette,
Alouette, je te plumerai.
Je te plumerai le bec,
Je te plumerai le bec.
et le bec (bis) et la tête (bis) O
Alouette, gentile alouette,
Alouette, je te plumerai.
3. ...le nez... et le bec... et la tête
4. ...le dos... et le nez... etc...
5. ...les pattes... et le dos; etc...
6. ...le cou... et les pattes... etc...

ALFABETISCH REGISTER

Dit register omvat al de liederen die in de Studentencodex voorkomen. Ze werden gerangschikt volgens de aanvangswoorden van elk lied. De titels van de liederen werden eveneens opgenomen daar waar ze verschillen met de aanvangswoorden. Bovendien vindt men de korpsliederen ook onder de korpsnaam.

A

A, a, a, valeté studia	215
Aan de oever van de Dijle	516
Aan de schachten	218
Ach Lieflijke meisjes	247
Adam und Eva	536
Ad fundum per faculteit	179
Ad fundum per jaar lidmaatschap van de club	178
Ad fundum per jaar (studiejaar)	178
Ain boer wol noar zien noaber tou	484
A la claire fontaine	466
Al boven door het vensterken	253
Al die willen te kap'ren varen	327
Alle die willen naer Island gaen	327
Alles schweiget	536
Aloisiana	109
Alouette, gentille alouette	556
Als de kerels gaan op de toer	509
Als de kerels te gare zijn	352
Als de rombom heeft geslagen	329
Als de wind uit 't Noorden blaast	233
Als ik sluimerde te nacht	266
Als met hun leeuwenvlaggen	368
Als 't kermis wordt	472
Als Uilenspiegel is opgestaan	365
Als wij zijn in 't eerste jaar	73
Als wir jüngst in Regensburg waren	440
Al van de droge haring willen wij zingen	511
Al zingen 't vrije lied	351
Alt Heidelberg	517

Am Brunnén vor dem Toren	310
Ampulla	98
Andoverpia	97
Annchen von Tharau	452
Annemariëken	510
Antigonia	118
Antwerpse Gilde	29
Apolloon	74
Archilucas, Archilucas floreat	134
Au clair de la lune	463
Auf der grünen Wiese	457
Auf der Heide blüht ein kleines Blümelein	439
Auf der Schwäbsche Eisenbahn	524
Auprès de ma blonde	464
Ave confrater	180
Aymie	95

B

Bald grass ich	451
Beaux yeux	462
Beiaardlied	300
Bei der blonden Katrein	525
Bezemclub	107
Bezem uit, 't is kermis	474
Bier hier! bier her!	391
Biologen in de maak, olé	139
Blijheidslied	298
Blowing in the wind	546
Bobbejaan klim die berg	516
Boerenkermis	477
Bolandse noointjie, stil is die nag	427
Boven Gent rijst	353
Boves Luci	49
Brabantse gilde	37
Brabo	83
Breek de les	136
Brief van een schacht	251
Brugse club	58
Burschen heraus!	518
By yon bonnie banks	538

C

Ca ça geschmauset	386
Cantilena potatoria	374
Carpe Diem	136
Chemica	77
Chevaliers de la table ronde	396
Clementine	544
Cockles and mussels	537
Corpslied KSC Brussel	89

D

Daer ging een pater langs het land	508
Daar is maar één land	294
Daar is maar één Vlaanderen	294
Daar onder groei 'n aandblom	433
Daar reed een boer naar Leuven	478
Daar stak op een morgen	496
Daar waren drie tamboers	501
Daar was een kwezeltje	497
Daar was e wuf die spon	503
Daar was laatst een meisje	515
Daar wemelt iets aan Maas en Demerboord	46
Daar zat een sneeuwwit vogeltje	419
Daglied	363
Dan mocht de beiaard spelen	300
Dans les jardins d'mon père	464
Das Lieben bringt gross'Freud	440
Das Polenkind	456
Das Ringlein	451
Das Trinken das soll man	384
Dat heerlijk land de Maas neergeleid	47
Da wo ich gebouren ben	291
De bange nacht is weeral om	199
De beiaard speelt zo schoon khij kan	298
De Bessemclub is nu op rol	108
De beste studenten van Boom	102
De blauwvoet	348
De boer had maar ene schoen	480
De boerkes smelten van vreugd' en plezier	477
De drie tamboers	501

De duinen zijn als logge reuzen	302
Deftig drinklied	377
De gilde viert	216
De kikker	512
De kwezel aan de hemeldeur	497
De landsknechttrommen dreunen	362
De lente rolt de winter op	297
De machtigste club	103
De machtigste koning van storm en van wind	488
Den Gentsen	222
De gute Kamerad	535
De rolders in de nacht	234
Der Lindenbaum	310
Der Pappenheimer	392
Der Wirtin Töchterlein	448
De Schelde	301
De schoentjes gaan er met paren	486
De slag van Matadi	266
De slag van 't Gravensteen	276
De slag van 't stadhuis	281
Des nachts als alles rustig is	274
Der Mai ist gekomen	520
De soldaat	489
De student is vrolijk man	220
Des winters als het regent	485
De tofste club van Mechelen	120
De trommel slaat	354
De vastenavond die komt aan	476
De vedel aan de zijde	328
De vendels staan trots en verbeterd	359
De vier weverkes	490
De Vlaamse Leeuw	287
De vrijheidszwaarden vroom gewijd	360
De Wesp	117
De wrede moord van Leuven	268
Diana	140
Die Auserwählte	458
Die beiden Grenadiere	532
Die brug op ons plaats	426
Die drei Reiter	449

Die Elefanten	536
Die lied van Jong-Suid-Afrika	292
Die Lore	454
Die Lore am Tore	455
Die Lorelei	530
Die mei plezant	401
Die nachtegael die sanc een liet	405
Diepenbeekse land	137
Die Rietjie	429
Die Stellebosche	516
Die stem van Suid-Afrika	290
Die stimme unsres Küsters	528
Die studentejare gaan verby	259
Die sweep het geklap	429
Diewer is verliefd	500
Die winter is verganghen	402
Dip's	139
Dis in lucht	183
Dit is de tijd	332
Dit is weer lente	424
Domper	51
Donaustrudel	440
Door de Nederlanden	301
Door mijn woning	502
Drie schuintamboers	273
Drie vrienden	382
Drink to me only	462
Drink uit dan broeder drink	379
Drunten im Tale am rauschenden Fluss	450
Du, du, liegst mir im Herzen	444
Dulce cum sodalibus	504

E

Economica	75
Een en een is twee	355
Een kalamanden rok	473
Een kint geboren in Bethlehem	343
Eens klonk uit het land van de kerels	347
Eens meiens morgens vroege	404
Een soldaat van Napoleon de Grote	489

Een smidje in zijn smisse	418
Een student is een vent	219
Een vreemde arme snuiter	499
Eertijds toen de vrije Vlamen	372
Eine Seefahrt die ist lustig	526
Ein Heller und ein Batzen	519
Ein kleiner Matrose	527
Ein Prosit	391
Ein Tiroler wolte jagen	443
Ek dink weer vanaand aan die brug	426
Ek sal jou krij	435
E-kring	124
Eligia	92
EM-kring	125
En als wij naar de hemel gaan	380
En al wie voor ... studeert	179
En al wie voor 't eerste jaar te Leuven is	178
En as ek kom te sterwe lief	432
En het eerste jaar gaat nooit verloren	178
En hier staan we weer	61
En hoor jij die machtige dreuning	292
En in de stad van Mechelen	128
En Malbroek die trok	491
En passant par la Lorraine	554
En 's avonds, en 's avonds	470
En we pakken een pint	35
Ergo Bibamus	229
Erika	439
Er liep eens een schachtje door Leuven	257
Er waren drie studentjes	223
Er waren eens drie hoogstudentjes	224
Er was eens een studentinneke	256
Es gibt kein bier auf Hawaiï	383
Es leben die Studenten	263
Es ritten drie Reiter	449
Es zogen drei Bursche wohl über den Rhein	448

F

Fanfare	67
Farmaceutische Kring	76

Filia Hospitalis	247
Filia pastoris	412
Fransche Ratten	272
From this valley they say you are going	545

G

Gaudeamus igitur	214
Gebed voor het Vaderland	285
Geelse club	31
Geelse knapen fier en vrij	31
Geen enkele avond ben ik thuis	231
Geen land ook ter wereld	306
Geen roekeloze wagers	361
Geneverlied	380
Gertjie	434
God onze Heer	334
Goed besluit	375
Goede nacht kameraden	514
Gold und Silber lieb ich sehr	521
Golfbreker	133
Gone are the days	549
Grad aus dem Wirtshaus	387
Groeninge	356

H

Hageland	305
Hänselein	523
Hand in hand kameraden	126
Hans geht nach Siegenheim	523
Haspengouw	304
Hasseleta	44
Heb je van Aymie club al gehoord	95
Heb je van de zilveren vloot	326
Heer Halewijn	316
Heer laat het Prinsenvolk	284
Hef op de kop, o Breydelstee	58
He ho spann den Wagen an	523
Heidebloem	45
Heideröslein	453
Heimwee doet ons hart verlangen	309
Heiss ist die Liebe	531

Hê kallistê pasoon porroon o kliotoi	71
Hemelhuis	502
Hermes	137
Hesbania	46
Het gramme schilderke	274
Het kaerelslied	318
Het klooster van Sint Arjaan	498
Het leger uit Kerlingaland	360
Het lied der Vlaamse meisjes	368
Het lied van de smid	418
Het lied van Hertog Jan	322
Het lied van Koppelstock	325
Het lied van Nele	293
Het lied van pater Callewaert	495
Het lindenmeisje	410
Het loze vissertje	485
Het vendel moet marscheren	358
Het viel eens hemels dauwe	338
Het Vlaamse heir staat immer pal	356
Het waren twee coninckskinderen	400
Het welige landschap van Haspengouw	304
Het zwartbruine bier	379
Heute is héut	534
Hier's ek weer	435
Hier zijn de WestkanTERS	101
Hier zijn we tesamen	229
Hier zijn we weer met Socia-club	141
Hi hadde enen sconen lief	255
Hij die zegt dat er geen leute	42
Hodena	120
Hoe leit dit kindeken	342
Hoe ry die boere	481
Hoezee: De bekers vol geschonken	45
Hoezee! zij viert vanavond male	55
Hoge Vrouwe in de hemel	337
Hollandia Lovanienses	122
Home on the range	541
Honderd semesters	226
Hoog nu, o fier studentendied	29
Hoog op den gele wagen	482

Hoort kerels, hoort den heldenzang	96
How many roads must a man walk down	546

I

Ich hatt' einen Kameraden	535
Ich weiss nicht was soll es bedeuten	530
I come from Alabama	460
Ik wil van den kaerle singen	318
Iedereen slaapt, het is rustig, het is nacht	234
IJzerballade	278
Ik ben een boemelaar	231
Ik drink	236
Ik ging lestmaal eens wand'len	407
Ik heb er vele, danig vele	240
Ik heb op zee mijn leven lang gevaren	506
Ik pakte dat Marleentje al bij de hand	413
Ik steek mijn pintje naar omlaag	182
Ik zag Cecilia komen	407
Ik zeg adieu	408
Ik zie er dat Vlaanderen zo geren	293
Im tiefen Keller	385
Im wald, im grünen Walde	454
In a cavern, in a canyon	544
In de Brugse katechismus	373
In de grote stad. Zaltbommel	505
In de lente vijfenvijftig	281
In de stille bossen, in ons Heverlee	72
In de stille Kempen	420
In Dublin's fair city	537
Industria	142
In einem kühlen Grunde	446
In einem Polenstädtchen	456
In het diepste mijner schoven	244
In het land van Vlaanderen	278
In jedem vollen Glase wein	386
In Leuven, bij de brug van Kessel-Lo	142
In naam van Oranje	325
In onze vlag klaart luid gelach	89
In 't hoeksken van West-Vlaanderen	65
Io vivat	213

I sold my watch	395
It aint gonna rain no more	550
I've been a wild rover	547
Izegemse club	59

J

Ja, ja d'apotekers zijn hier	76
Jan de Mulder	492
Jan Rolder	233
Jeugd leeft naar een eigen wet	85
John Brown's body lies	548
Jucheidi	220
Jutho vooruit en dapper	320

K

'k Doe het allen luide kond	375
Karnavallied	471
Kavik	121
Kein schöner Land in dieser Zeit	311
Kempenland aan de Dietse kroon	307
Kende gij Ampulla	98
Kent gij lief de diepe waatren	416
Kermislied	472
'k Heb mijn wagen volgeladen	483
Kiha	91
Kinesco	129
Kittie is een mooie ding	431
Klio	71
Klokke Roeland	353
Kom ons gaan blomme pluk	424
Kom en laat ons	509
Kom vrienden laat ons vrolijk wezen	93
Komt kameraden komt	365
Komt makkers vrolijk aangeheven	53
Kortrijkse club	60
Krambambouli	232
K.S.C.	106
Kunst is de kracht	357
Kurfürst Friedrich von der Pfalz	388
K.V.H.V. Antwerpen	85
K.V.H.V. Brussel	104

K.V.H.V. Gent	79
K.V.H.V. Leuven (Verbondslied)	20
K.V.T.H.V. Mechelen	111
'k Zat overlaatst te dromen	242
'k Zoog uit 't glas	410

L

Laat ons liefste samen varen	416
Landbouwkring	72
Land in een gordel van stromen	303
Lange Wapper	36
Lapper Krispijn	486
Lebewohl	447
Le bon roi Dagobert	552
Leichter Wanderer	519
Leve de torre van Oostende	63
Lied der roten Husaren	531
Lied van mijn land	308
Liefde gaf U duizend namen	340
Lief Leentje, 'k kan niet langer zwijgen	251
Lieve Vrouw der Lage Landen	337
Limburg	291
Limburgse Gilde	43
Lize kloeg: zo gans alleen	498
Loch Lomon'	538
Lovania	38

M

Maaslandia	47
Mädele ruck ruck ruck	458
Malbroek	491
Mama 'k wil 'n man hê	436
Mandel	61
Maria die soude naer Bethlehem gaen	339
Marieke vul nog eens de glazen	377
Marleentje	413
Mastentop	32
Mechlinea	39
Meense club	62
Meetjesland	52
Meiseken jong, mijn maagdeken fier	406

M'en revenant de la belle rochelle	555
Merck toch hoe sterck	324
Mercatura	138
Mereta	123
Met droge kelen, komt voor u kwelen	222
Met zwaard en weegschaal	90
Miezerik	135
Mihi est propositum	374
Mijnlamp	48
Mijn pijpen	240
Mijn zoetlief was een weverkijn	422
Minnedrank	372
Moeder Westland saamgekomen	66
Moeder Westvlaamse was gedaan	266
Moeke, doar staait 'n vrijer	500
Morgen muss ich fort von hier	447
Mota	94
Muss i denn	459
My bonnie is over the ocean	461
My hartjie, my liefie	425
My old Kentucky home	540
My Sarie Marais	437

N

Nach Frankreich zogen zwei Grenadiere	532
Naer Oostland willen wy ryden	314
Naar wat de dennen fluisteren	317
Neemt mij in de hand	313
Nooi van die velde	428
Noord Brabant	42
Nu aan het smullen	184
Nucleo	99
Nu het lied der Vlaamse zonen	348
Nun leb'wohl du kleine Gasse	441
Ny syt wellecome	341

O

O alte Burschenherrlichkeit	260
O du wunderbares Mädelein	445
Ohé Kameraad	487
O Heer, d'avond is neergekomen	414

O heerlijke studententijd	247
Oh give me e home	541
O, hoe zoet is 't mij bij avond	470
Oh Susanne	460
Oh, the night was dark and dreary	550
Oh, why don't I work	394
Old folks at home	539
Old Mac Doodle	551
O.L.Vrouw van Vlaanderen	340
Omdat ik Vlaming ben	369
O mijn Genker gewest	48
O mijn Kempen	306
Omnia	30
O Nooi van die velde	428
Ons Hageland	41
Ons Leuven is een wonderlijke stad	237
Oostendse club	63
Oostvlaamse Gilde	50
Op de purp'ren hei	420
Op een gitzwarten hengst	331
Op eer en trouw	365
Op groene heuvels deint het land	40
Op van stoel, op van stoel	183
O sperreboom	52
Oudenaardse club	53
Oude roldersklacht	185
Oud tafellied	184
Ou tante Koba	438
O vrij studentenheerlijkheid	185
O, When the saints	543
OW-Kring	126

P

Para-Medica-Mechelen	119
Payottenland	40
Pintjedrinken	373
Poor old Joe	549
Potatores	100
Psalm	334

Q

Quae voluptas	412
----------------------	-----

R

Red river valley	545
Regentimi	103
Reidans	508
Reikt de kan de tafel rond	90
Retabo	130
Retula	132
Reus Antigoon is opgestaan	118
Reuzegom	34
Rijk is de gouw van ons Brabantse land	37
Rodenbachlied	347
Rode petten, kleurige linten	38
Rondgezing en gerstenat	181
Rood en geel zijn onze kleuren	94
Roosmarijntje, roze mond	417
Ros Beyaert	54
Ruiterslied	199
Rupelgalm	35
Ry maar an	423

S

Sa, boer ga naar de dans	509
Sag op fonteintje	432
Sah ein Knab' ein Röslein stehn	453
Sa laat ons vrolijk wezen	474
Sarie Marais	437
Schachtendoop	191
Schachtenliefde	250
Schoon is de jeugd die zelf zich eert	366
Schoon klaart de dag	364
Schoon lief, hoe ligt gij hier en slaapt	403
Schoon lieveken, waar waarde gij	404
Schoon Vlaanderland	297
Schwarzbraun ist die Haselnuss	442
Semini	33
's Gibt kein schöner Leben als Studentenleben	261
Show me the way to go home	395

Bij ons is elke klant een gast

N.V. Van der Poorten

Diestsesteenweg 624 - 3200 Kessel-Lo

drukt boeken en tijdschriften

Siebzehn Mann	391
Signor Abbate	536
S-Kring	127
Slaat op den trommele	330
Socia-Leuven	141
Sofia	90
So lank as die rietjie in die water lê	429
Stad Zaltbommel	505
Sta in de morgen, de lach op 't gelaat	363
Sta nu in strekstand	74
Sta op, o Meense Vlaamse zonen	62
Stapt gezwind	75
Studentelied	259
Studentenhymne	262
Student sein wenn die Veilchen blühh	262
Student zijn	219

T

Taraboemdery, mij vaalhaar noointjie	430
Technica	102
Te Duinkerck gaat het al verkeerd	330
Te Gent de oude stede	276
Te Kieldrecht	493
Te Leuven die Vlaamse studentenstad	78
Testament van een student	244
Ten green bottles	395
The Bum Song	394
There is a tavern in the town	393
There were ten green bottles	395
't Hermenieke van Bergeijk	381
The sun shines bright	540
The wild rover	547
Tieltse club	64
Tineke van Heule	494
't Is t'n onzent dat de Fransman eens	60
Tjechisch drinklied	379
't Leuvens Vlaams Studentenvolk	20
Toen den hertog Jan kwam varen	322
Toen ik in Mechelen kwam	131
Toeristika	128

Tom Dooley	542
Topas	131
Tracht 't kollegie te vergeten	218
Trek aan de riemen, wij varen	487
Trifolium	504
Trink, trink, Brüderlein, trink	384
Triomfantelijk lied van de Zilvervloot	326
't Ros Beyaert doet zijn ronde	315
't Ros Beyaert is op ronde	54
Tunke	528
Tussen Demer en Stiemmer	135
't Was op 'ne nacht in de maand april	268
't Was toen het jaar te meie ging	250
't Zijn weiden als wiegende zeeën	295

U

Uilenspiegel	365
Uit Borgerhout	34
Uit die blou van onse hemel	290
Uit fiere studenten kelen	56

V

Vaarwel en goede nacht	514
Vaarwel mijn broeder	513
Vanaand gaan die volkies koring sny	433
Van 't maseurken	496
Van 't oude Brabant kroonjuweel	305
Verbondslid K.V.H.V. Gent	84
Verbondslid K.V.H.V. Leuven	20
Verliefd gij jongens, kiest alleen een bruid	495
Ver op hoë berge	431
Vier weverkens	490
Vive la companeaia	182
Vlaamse dodendans	331
Vlaamse kermis	474
Vlaamse Technische Kring	73
Vlaams Rechtsgenootschap	78
Vlaanderen	295
Vlaanderen boven al	286
Vlaanderen dach en nacht	286
Vlaanderen herrijst	359

Vlekho Brussel	110
Vliegt de blauwvoet	355
Von allen den Mädchen	455
Voor outer en heerd	361
Vooruit nu Denderzonen	51
Vooruit, vooruit	41
Vrienden komt allemaal	44
Vrienden, kom zit neder	507
Vulcanis	93

W

Waar in het bronsgroen eikenhout	43
Waar Maas en Schelde vloeien	296
Waarom ik voor geen vreemden buig	369
Waarom zijn w'hier allen?	119
Waarvan gaan de boeren zo?	479
Waasland	303
Waasse club	55
Wanneer kom ons troudag Gertjie	434
Wahre Freundschaft	533
Waregemse club	65
Was die Welt morgen bringt	534
Was müssen das für Bäume sein	536
Wat eens in leed gescheiden werd	126
Wat komt er van de berg	191
Way down upon the Swanee river	539
Wel Annemarieken waar gaat gij naar toe	510
Were di	366
We shall overcome	543
Westkanters	101
Westland	66
Westvlaamse Gilde	57
What shall we do with the drunken sailor	396
Wie werd er langs de Dijle	33
Wij hebben lang gestreden	346
Wij komen voor de pinnen	59
Wij stappen geren zingend langs de baan	351
Wij studeren economie	138
Wij Tieltenaren uit het Vlaamse land	64
Wij verheffen de stem	125

Wij vrouwen	121
Wij zijn al studenten	36
Wij zijn bereid	364
Wij zijn chemisten	99
Wij zijn de biologen	74
Wij zijn de Kiha studenten	91
Wij zijn de club van de Dianen	140
Wij zijn de knapen hou ende trou	57
Wij zijn de mastentoppen	32
Wij zijn de Retabo-studenten	130
Wij zijn de stoere alchimisten	77
Wij zijn nu weer tesamen	117
Wij zingen vrolijk, iolich	92
Wij zullen Cecilia viere	67
Wikings	96
Wilhelmus van Nassouwe	288
Wilt heden nu treden	335
Wir lugen hinaus in die sonnige Welt	529
Wir trinken einen Halben in der Welt	392
Wunderbares Mädelein	445
Wütend wälzt sich einst im Bette	388

Y

Yankee Doodle come to town	548
----------------------------	-----

Z

Zeemanslied	506
Zeeroverslied	488
Zeg Kwezelken, wilde gij dansen	409
Zeg, heb je al gehoord	129
Zelfbestuur	346
Ziet gij den zwarten leeuw niet rijzen	50
Zij loechen en staken hun schouderen op	345
Zij zullen hem niet temmen	287
Zoals de bloem van 't oud Kerlingaland	133
Zou je niet mogen een pintje drinken	110
Zuid-Oostvlaamse	56

KOLOFOON

Deze Studentencodex werd een eerste maal in deze vorm uitgegeven in 1956. Hugo van Bockstal zorgde toen voor het tekstgedeelte, Wilfried Neefs voor de financies.

N.V.C.C. gaf in oktober 1959 de tweede druk uit. Mark Viérin zorgde voor de samenstelling ervan en Piet Custers voor de financies.

De derde druk, samengesteld door Jan Veestraeten werd in oktober 1965 voltooid.

De vierde (juli 1973), de vijfde (februari 1978), de zesde (maart 1981), de zevende (oktober 1984) en de achtste (oktober 1987) telkens op 12.000 exemplaren, werden verzorgd door Jef Dauwe en Jan Veestraeten.

Deze negende editie, gedrukt op de persen der N.V. Van der Poorten te Kessel-Lo (Leuven), werd eveneens samengesteld door Jef Dauwe en Jan Veestraeten. Zij werden hierin geholpen door Steven Vandeput, Paschal D'Hooore en het SK-presidium voor de aanpassing van het liederboek en door Dr. E. De Goeyse voor de Codex.

Financieel was de uitgave in handen van N.V.C.D. Zij werd mogelijk gemaakt door de financiële steun van verenigingen en firma's die in deze Codex publiciteit maken.

Aan allen dank !

